

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟ'

Δευτέρα 14 Μαΐου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 14 Μαΐου, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Πέτρο Κατσιλιέρη, Βουλευτή Μεσσηνίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Αθηνών κ. ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Υποψηφίων Εξετάσεων ΔΙΚΑΤΣΑ της Ιατρικής Σχολής Αθήνας, ζητεί να μην υπάρξουν άλλες καθυστερήσεις στις εξετάσεις για την αναγνώριση των πτυχίων τους.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Νηπιαγωγών - Βρεφονηπιοκόμων Ηπείρου ζητεί την επίλυση προβλημάτων που προκύπτουν από το 2880/01 σχετικά με τη μεταβίβαση των κρατικών παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ευρυτανίας ζητεί τη μετάταξη του προσωπικού της ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε. προς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευρυτανίας για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Γονέων Παιδιών με Μαθησιακές Δυσκολίες, ζητεί την επίλυση προβλημάτων που σχετίζονται με τη μόρφωση των παιδιών.

5) Ο Βουλευτής Πειραιώς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αντικυθήρων ζητεί την επίσημη επιχορήγηση του πλοίου της γραμμής για την προσέγγιση του πλοίου στα Αντικύθηρα.

6) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με

την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Καζίνο - Ξενοδοχείου και Τελεφερίκ Πάρνηθας ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων που προκύπτουν από την ιδιωτικοποίηση του συγκροτήματος χωρίς να προβλέπεται εξασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ, ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αναπληρωτών Δασκάλων ζητεί το διορισμό όλων των αναπληρωτών δασκάλων που έχουν υπογράψει έστω και μία σύμβαση εργασίας.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί τη ρύθμιση θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή του Ν. 2643.

9) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Άμφισσας διαμαρτύρεται για την απόφαση διακοπής της κυκλοφορίας στο τμήμα της Π.Ε.Ο. Άμφισσας Λιδορικού.

10) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Προσωπικού Ειδικών Εγκαταστάσεων Ναυστάθμου Κρήτης υποβάλλει προτάσεις για το ωράριο εργασίας των μελών του.

11) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σφακιών του Νομού Χανίων, ζητεί την επίλυση του προβλήματος στέγασης των υπηρεσιών του Δήμου Σφακιών.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πάτμου Δωδεκανήσου ζητεί τη στελέχωση του Κέντρου Υγείας της νήσου Πάτμου με ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό.

13) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το πρόγραμμα έρευνας και ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου της Πελλάνας Λακωνίας και την ένταξή του στο Γ' ΚΠΣ.

14) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Υποψηφίων Εξετάσεων ΔΙΚΑΤΣΑ της Ιατρικής Σχολής

της Αθήνας ζητεί να μην καθυστερήσει άλλο η αναγνώριση των πτυχίων των υποψηφίων.

15) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εκπρόσωποι των φορέων του Νομού Ξάνθης ζητούν να επιλυθούν τα προβλήματα λειτουργίας του υποκαταστήματος του ΙΚΑ Ξάνθης.

16) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Κοινότητα Μόντρεαλ του Κεμπέκ ζητεί την οικονομική στήριξη του έργου του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών Μόντρεαλ.

17) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παναγιώτης Τσώτσος, καθηγητής Μ.Ε. - Αν. Δ/ντής ΙΕΚ Καλαμάτας υποβάλλει πρόταση σχετικά με το ασφαλιστικό.

18) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας υποβάλλουν πρόταση για την επιδοματική πολιτική του κλάδου τους.

19) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ενοριακός Ιερός Ναός Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Χατζή Πυλίας στο Νομό Μεσσηνίας ζητεί χρηματοδότηση για την εκτέλεση εργασιών επισκευής στο Ναό.

20) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΔΑΚΕ Ελληνικών Ταχυδρομείων ζητεί να μην εκποιηθεί το ταχυδρομικό δίκτυο της διανομής σε ιδιώτες.

21) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΔΕΗ ζητεί να μην υπάρχει διαφοροποίηση στις συντάξεις των μελών του.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη διένεξη του ιατρικού προσωπικού στη μονάδα εντατικής θεραπείας στον «Άγιο Ανδρέα».

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην αύξηση κόστους των αδρανών υλικών λόγω της έλλειψης με αποτέλεσμα την καθυστέρηση των έργων οδοποιίας στην Αχαΐα

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στον Ασφαλιστικό Οργανισμό των αγροτών ο οποίος είναι υπερχρεωμένος.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για τις οφειλές του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Πάτρας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην καθυστέρηση των έργων στο νέο λιμάνι της Πάτρας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για τις παιδικές κατασκήνσεις των Ροιτίκων και του ΠΙΚΠΑ και τη μετατροπή τους σε προνοιακές Υπηρεσίες.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο ακτινολογικό τμήμα του Νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας» της Πάτρας που δεν πληρεί τις προϋποθέσεις για τις επεμβάσεις τοποθέτησης βηματοδότη.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο καταγγέλλει τη διακίνηση ναρκωτικών σε πολλές περιοχές της Πάτρας.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο πρόβλημα υδάτινων πόρων στην Αχαΐα.

31) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παγκρήτιος Σύλλογος Γονέων και Φύλων Παιδιών με Νεοπλασία «Η Ηλιαχτίδα» ζητεί την επίλυση των προβλημάτων λειτουργίας της Παιδιατρικής Κλινικής Αιματολογίας Ογκολογίας ΜΜΟ του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ηρακλείου Κρήτης.

32) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Γενική Συνομοσπονδία Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Ελλάδος ζητεί την αύξηση του ορίου εισοδήματος για το δικαίωμα απόκτησης άδειας περιπτήρου για τα μέλη του.

33) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων Δήμου Μελιτών ζητεί να ληφθούν μέτρα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στην περιοχή του.

34) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων – Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη ζητεί την ασφαλιστική κάλυψη των μελών της για την προμήθεια αντλιών συνεχούς έκχυσης.

35) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φαρμακευτικός Σύλλογος Κέρκυρας ζητεί την εξόφληση των οφειλομένων από Ταμείο το Οίκου του Ναύτου βάσει των συμβάσεων που ισχύουν.

36) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αναπληρωτών Δασκάλων ζητεί το διορισμό όλων των αναπληρωτών δασκάλων, που έχουν υπογράψει έστω και μία σύμβαση εργασίας.

37) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αναπληρωτών Δασκάλων ζητεί το διορισμό όλων των αναπληρωτών δασκάλων, που έχουν υπογράψει έστω και μία σύμβαση εργασίας.

38) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Κέρκυρας ζητεί την ικανοποίηση των ασφαλιστικών και εργασιακών αιτημάτων του κλάδου του.

39) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ιατρών Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης ζητεί οι Ιατροί που έχουν συμπληρώσει πενταετή άσκηση επαγγέλματος να θεωρηθούν ότι αυτοδικαίως απέκτησαν τον τίτλο και την ειδικότητα της Γενικής Ιατρικής.

40) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων του Νομού Ηρακλείου ζητεί την ίδρυση νέων Αστυνομικών Τμημάτων στο Ηράκλειο με τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1956/28-8-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 426/17-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1956/28-8-00 που κατέθεσε ο

Βουλευτής κ. Π. Κρητικός, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με βάση τον Κανονισμό 1257/99 προβλέπονται κίνητρα και ενισχύσεις για όσους νέους επιθυμούν να εγκατασταθούν και ν' ασχοληθούν επαγγελματικά με τη γεωργία.

Τα κίνητρα αυτά είναι:

Α) Πριμ πρώτης εγκατάστασης

Β) Χαμηλότοκα δάνεια για αντιμετώπιση δαπανών πρώτης εγκατάστασης

Γ) Ενισχύσεις για πραγματοποίηση επενδύσεων στις γεωργικές εγκαταστάσεις

Δ) χορήγηση εξισωτικής αποζημίωσης

Εκτός των παραπάνω ενισχύσεων προβλέπονται ενισχύσεις και απαλλαγές για όσους αγρότες δεν έχουν συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας των με το ν. 2520/97.

Οι ενισχύσεις αυτές χορηγούνται για αγορά γης, αγορά ή κατασκευή πρώτης κατοικίας, ενισχύσεις για τις οικοδομικές άδειες, φοροαπαλλαγές κατά τις μεταβιβάσεις αγροτικών ακινήτων, μειώσεις στις εισφορές του ΙΚΑ κλπ.

Ο κανονισμός 1257/99 θα τεθεί σύντομα σε εφαρμογή ενώ ο ν. 2520/97 εφαρμόζεται κανονικά.

Το Υπουργείο Γεωργίας με το αριθμ. 1270/Θ/12-7-00 έγγραφό του ζήτησε από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας να προβούν δια των Δ/σεων Γεωργίας ή Αγροτικής Ανάπτυξης σε εξαστομίκευση των ζημιών που προκλήθηκαν ή θα προκληθούν στη γεωργία από πυρκαγιές τρέχοντος έτους.

Τα μέτρα υπέρ των πληγέντων αγροτών έχουν εξαγγελθεί από τον Πρωθυπουργό και Υπουργό Γεωργίας και οι οικονομικές ενισχύσεις που θα καταβληθούν στους κατά κύρια απασχόληση γεωργούς θα είναι κατά πολύ αυξημένες έναντι αυτών που δόθηκαν για ζημιές από πυρκαγιές κατά τα προηγούμενα χρόνια.

Από το Υπουργείο Γεωργίας καταβάλλεται προσπάθεια, για την καταβολή οικονομικών ενισχύσεων στους ζημιωθέντες αγρότες, το δυνατόν συντομότερα. Το Υπουργείο Γεωργίας με τα αρ. 1650/Θ/5-10-00 και 1432/Θ/27-7-00 έγγραφα του ζήτησε από τις Δ/σεις Γεωργίας Ιωαννίνων και Σάμου αντίστοιχα να ενημερώσουν τους ζημιωθέντες από πυρκαγιές κτηνοτρόφους, να υποβάλλουν αίτηση – υπεύθυνη δήλωση με την οποία θα ζητούν να τους χορηγηθεί οικονομική ενίσχυση για αγορά ζωοτροφών για να μπορέσουν να διατηρήσουν τα ζώα τους και να συνεχίσουν την παραγωγική τους δραστηριότητα.

Όπως μας πληροφόρησαν οι αναφερόμενες Δ/σεις Γεωργίας άρχισε ήδη και συνεχίζεται η χορήγηση ζωοτροφών στους κτηνοτρόφους που ζημιώθηκαν από πυρκαγιές.

Μετά τον ν. 2612/98 (περί σύμβασης αρμοδιοτήτων από τη Δασική Υπηρεσία στην Πυροσβεστική) για τις πυρκαγιές αρμόδιο είναι το συνενωτώμενο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

2. Στην με αριθμό 1993/29-8-00 ερώτηση ΑΚΕ 209 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 150/10-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την με αριθμό 1993/29-8-00 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή κ. Μ. Κεφαλογιάννη, αναφέρονται τα ακόλουθα:

Η από 31.5.00 επιστολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η από 5-7-00 απάντηση της Ελληνικής Κυβέρνησης που αφορούν το διαγωνισμό του Οργανισμού Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος για την κατασκευή του Ιπποδρόμου και του Ολυμπιακού Ιππικού Κέντρου, έχουν κατατεθεί στη Βουλή από το Υπουργείο Εξωτερικών με την υπ' αριθμ. 1024/4-8-00 απάντηση σε προηγούμενη ερώτηση.

Στις διευκρινίσεις και πληροφορίες που συμπληρωματικώς ζήτησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με νεότερη επιστολή της, ήδη απεστάλη δια του Υπουργείου Εξωτερικών το από 6-10-00 σχετικό υπόμνημα, επί του περιεχομένου του οποίου όμως δεν έχει λάβει γνώση ακόμη η αρμόδια Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Υπό αυτήν την έννοια, στην παρούσα φάση δεν κρίνεται σκό-

πιμο να κατατεθεί η νέα ελληνική απάντηση, πριν καταστεί ενή-μερη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επί όλων των διευκρινίσεων και πληροφοριών τις οποίες και εξήτησε για την πλήρη και σαφή αντίληψη και αποτύπωση της διαδικασίας του σχετικού διαγωνισμού.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

3. Στην με αριθμό 2079/1-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1474/19-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 2079/1-9-00 της Βουλευτού Φάνης – Πάλλη Πετραλιά, σας γνωρίζουμε ότι:

Κριτήρια επιλογής των αθλητών για τη σύνθεση της Εθνικής Αποστολής στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ 2000 αποτέλεσαν οι πλέον πρόσφατες επιδόσεις (Πανελλήνιο Πρωτάθλημα 2000 και άλλοι επίσημοι αγώνες 2000) συγκρινόμενες με την Παγκόσμια κατάταξη όπως αυτή προκύπτει από το τελευταίο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στο Μπέρμινγχαμ Αγγλίας που διοργάνωσε η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή (Ι.Ρ.Κ.) σε συνδυασμό με τη μεγαλύτερη δυνατή πιθανότητα διάκρισης στους Παραολυμπιακούς Αγώνες.

Τα όρια πρόκρισης για το Σίδνεϋ καθορίστηκαν επίσης σύμφωνα με το παραπάνω Παγκόσμιο Πρωτάθλημα.

Η επιλογή των αθλητών δεν έγινε σε καμία περίπτωση με κριτήριο την εκπροσώπηση αναπηρίας, αγωνιστικής κατηγορίας ή φύλλου, παρά μόνον με τα προαναφερθέντα κριτήρια.

Επισημαίνουμε δε ότι επειδή ο αριθμός των αθλητών που προκρίθηκαν και μάλιστα με ιδιαίτερα καλές επιδόσεις υπερέβαινε τον αριθμό των θέσεων που δόθηκε στη χώρα μας, ζητήσαμε 4 (τέσσερις) επιπλέον θέσεις για το στίβο για τους παρακάτω αθλητές:

Δεληγιώργη Αθανάσιο
Μουμουλίδη Αποστόλη
Δακτυλίδη Δαμιανό
Αγγουράκη Χρήστο

Το αίτημά μας έγινε δεκτό μόνο για τους αθλητές Αγγουράκη Χρήστο και Δακτυλίδη Δαμιανό, ονομαστικά, προκειμένου να συμπληρώσουν τον απαραίτητο, για την διεξαγωγή του αγωνίσματος της κατηγορίας τους, αριθμό συμμετοχών και χωρίς το δικαίωμα αντικατάστασής τους από αθλητές άλλης κατηγορίας.

Επανήλθαμε με νέο αίτημά μας στη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή (Ι.Ρ.Κ.) ζητώντας την έγκριση συμμετοχής των αθλητών μας Δεληγιώργη Αθανάσιο και Μουμουλίδη Αποστόλη.

Η από 25-8-00 όμως απάντηση της Ι.Ρ.Κ. για την συμμετοχή των παραπάνω αθλητών ήταν αρνητική.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

4). Στην με αριθμό 2137/5-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 223/11-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 2137/05-9-2000 ερώτησης που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Θανάση Λεβέντη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το αναφερόμενο ναυτικό ατύχημα αποτελεί αντικείμενο έρευνας από τον Γενικό Επιθεωρητή ΥΕ.Ν. Αρχιπλοίαρχο Λ.Σ. Αγγελόπουλο Πελοπίδα, ο οποίος υπό την εποπτεία και οδηγίες της οικείας Εισαγγελικής Αρχής διενεργεί ένορκη προανάκριση, προκειμένου να διερευνηθούν τα ακριβή αίτια, οι συνθήκες και ο βαθμός ευθύνης των υπαιτίων

2. Με την κοπή και έναρξη βύθισης του Φ/Γ «EUROBULKER X» σημαίας Καμπότζης στην περιοχή Λευκαντί Χαλκίδας άμεση ήταν από το Υ.Ε.Ν η κινητοποίηση

- Για έγκαιρη τοποθέτηση πλωτών φραγμάτων γύρω από το βυθιζόμενο

πλοίο και περιορισμό της θαλάσσιας ρύπανσης.

- Για μεταφορά στο χώρο του συμβάντος από άλλες περιοχές κατάλληλων απορρυπαντικών σκαφών που οι ταχύτητές τους

λόγω εξειδικευμένων σκαφών είναι μικρές (5-6 ναυτικά μίλια) . εξοπλισμού και υλικών απορρύπανσης

- Γ ενεργοποίηση της πλοιοκτητίας του πλοίου εταιρείας βάση διατάξεων ισχύουσας νομοθεσίας για ανάθεση σε ιδιωτική εταιρεία απορρύπανσης των σχετικών εργασιών

- Για ενημέρωση των Τοπικών Αρχών για διάθεση τυχόν συμπληρωματικών μέσων και προσωπικού , για την αντιμετώπιση του προβλήματος

3 Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω να ληφθούν υπόψη και τα ακόλουθα:

- Οι μεγάλες ποσότητες μαζούτ, που υπήρχαν στο πλοίο «EUROBULKER X» (680 τόνοι) .

Η μη δυνατότητα έγκαιρης σφράγισης των εξαεριστικών των δεξαμενών, λόγω καθυστέρησης βύθισης του πρυμναίου τμήματος (περί τις 24 ώρες) και του πρωραίου τμήματος του πλοίου (πάνω από 48 ώρες) λόγω του επικινδύνου ανάληψης οποιωνδήποτε μέτρων –πρωτοβουλιών από δύτες, δεδομένου ότι η συνεχής μεταβολή της διαγωγής του πλοίου καθιστούσε επισφαλή την εργασία τους.

Η θραύση του κεντρικού αγωγού μεταφοράς καυσίμων από τις πρωραίες δεξαμενές, που ήταν κοντά στο σημείο κοπής του πλοίου και η μη δυνατότητα σφράγισής του λόγω καθυστέρησης βύθισης (48 και πλέον ώρες) του πρωραίου τμήματος και του επικινδύνου ανάληψης μέτρων - πρωτοβουλιών από δύτες, καθόλη την προαναφερθείσα χρονική διάρκεια βύθισης .

- Η αντιμετώπιση ανάλογου συμβάντος την ίδια χρονική περίοδο σε άλλη περιοχή (προσάραξη γερμανικού πλοίου στα Κύθηρα και διαρροή στη θάλασσα 280 τόνων μαζούτ από πρωραίες δεξαμενές του) και η ανάληψη πρωτοβουλιών με μέσα - πλωτά και εξοπλισμό για την περισυλλογή και αποτροπή ρύπανσης παρακείμενων ακτών , γεγονός που όπως αντιλαμβάνεστε είχε σαν αποτέλεσμα την μη άμεση χρησιμοποίηση και των σχετικών πλωτών απορρύπανσης για ενίσχυση, μια και οι ταχύτητες αυτών είναι περιορισμένες (5-6 ναυτικά μίλια).

-Οι μεταβαλλόμενες ιδία τις απογευματινές και νυκτερινές ώρες καιρικές συνθήκες .

Οι συνεχείς εναλλαγές των υπογείων ισχυρών ρευμάτων της περιοχής, που καθιστούσαν σε αρκετές περιπτώσεις την επιχείρηση δυσχερή και προβληματική την ανάληψη πρωτοβουλιών για την περισυλλογή των πετρελαιοειδών μειγμάτων.

4 Λαμβανομένου υπόψη όλων των ανωτέρω δεδομένων , οι ενέργειες ήταν άμεσες με τη χρησιμοποίηση όλων των διατιθέμενων μέσων-πλωτών (ιδιωτικών, Λιμενικού Σώματος . εταιρείας απορρύπανσης -χρησιμοποιήθηκαν συνολικά 19 σκάφη από τα οποία 7 απορρυπαντικά) με όλο το προσωπικό τους (πέραν των 120 ατόμων) τα οποία νυχθημερόν εργάστηκαν για την περισυλλογή πετρελαιοειδών μειγμάτων στη θάλασσα, αλλά και ικανού αριθμού προσωπικού περί τα 450 άτομα (120 Λιμενοφύλακες 150 προσωπικό Δήμων και Κοινοτήτων 120 Ναυπηγείων Χαλκίδας και Τσιμεντών και 20 της εταιρείας απορρύπανσης) τα οποία και ανέλαβαν επί καθημερινής βάσης τον καθαρισμό των ακτών και, πιστεύουμε ότι η προσπάθειά τους είχε σημαντικά αποτελέσματα.

Πρέπει να σημειωθεί , ότι το Λιμενικό Σώμα παρότι από την νομοθεσία έχει τον εποπτικό - συντονιστικό ρόλο. με την παρουσία του Αρχηγού -Αντιναυάρχου Λ.Σ ΣΥΡΙΓΟΥ Α., ο οποίος ανέλαβε τον γενικό συντονισμό τη διάθεση ικανού αριθμού μέσων, εξοπλισμού, υλικών και προσωπικού, συνέβαλε καθοριστικά στην επιτυχή έκβαση της όλης επιχείρησης στη θάλασσα και στον καθαρισμό των ακτών με τη συνεργασία όπως προαναφέρθηκε και των τοπικών και ιδιωτικών φορέων

5. οι εργασίες απάντλησης πετρελαίου από το πλοίο και περισυλλογής πετρελαιοειδών μειγμάτων στη θάλασσα έχουν ολοκληρωθεί Επίσης ολοκληρώθηκαν οι εργασίες καθαρισμού των ακτών Σχηματαρίου. Πούντας Αυλίδας και Ναυτικού Ομίλου Δηλεσίου, των παραλιών Μαρκοπούλου και Βαρνάβα, και εσωτερικά Ασωπού ποταμού, ενώ συνεχίζονται με ικανοποιητικά αποτελέσματα οι εργασίες καθαρισμού των ακτών που απέμειναν (καθαρισμός βράχων με ζεστό νερό υπό πίεση), ώστε αυτές να αποδοθούν στο σύνολό τους το ταχύτερο δυνατόν στους χρήστες.

Στο αρχικό στάδιο λειτούργησε μία μόνο γραμμή απάντλησης πετρελαιοειδών μειγμάτων, όταν όμως κατέπλευσε το δεξαμενόπλοιο VOLTAGE όπου οι δυνατότητες και τα μέσα ήταν περισσότερα οι απαντήσεις αυξήθηκαν.

6. Για τα φορτηγά πλοία δεν έχει θεσπιστεί διεθνώς όριο ηλικίας απόσυρσης. Το συγκεκριμένο πλοίο σημαίας Καμπότζης, έφερε όλα τα προβλεπόμενα από τις Διεθνείς Συμβάσεις πιστοποιητικά αξιοπλοίας, των οποίων την ευθύνη έκδοσης φέρει η αρχή της σημαίας του. Σημειώνεται ότι στο πλαίσιο των ελέγχων ξένων πλοίων από την αρχή της χώρας λιμένα (Port State Control) σύμφωνα με την Κοινοτική οδηγία 99/21 την οποία εφαρμόζει η χώρα μας, το συγκεκριμένο πλοίο λόγω της ηλικίας , του τύπου του , της σημαίας και του παρακολουθούστος αυτό νηογνώμονα, υπόκειτο σε κατά προτεραιότητα επιθεώρηση. Η έκτακτη επιθεώρηση είχε διενεργηθεί την 09-4-2000 από το Τμήμα Επιθεώρησης Πλοίων του Κεντρικού Λιμεναρχείου Πειραιά και λόγω ουσιωδών ελλείψεων είχε απαγορευτεί ο απόπλους και το πλοίο είχε υποχρεωθεί να διενεργήσει επισκευές και να εφοδιαστεί με νέα πιστοποιητικά αξιοπλοίας . Το πλοίο με έγκριση της σημαίας του , εκτέλεσε ένα κυκλικό ταξίδι και επέστρεψε στη Χαλκίδα για δεξαμενισμό και επισκευές απέπλευσε δε μετά την ολοκλήρωσή τους και τον εφοδιασμό του με νέο πιστοποιητικό κλάσης την 07-08-2000 από αρμόδια αρχή της Καμπότζης και νέο Πιστοποιητικό Γραμμής Φορτώσεως από τον εξουσιοδοτημένο στην Ελλάδα επιθεωρητή της σημαίας του

7. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του Ειδικού Κανονισμού Λιμένα πλοία που προορίζονται για αποθήκευση υλικών ή για οποιαδήποτε άλλη χρήση μπορούν να παραμένουν μόνιμα στο λιμάνι ή σε όρμο κατόπιν εγγράφου αδείας της Λιμενικής Αρχής.

Το Α/Π «ΧΑΛΚΙΣ ΕΞΠΡΕΣ» Ν.Π.6680 είναι αγκυροβολημένο στο όρμο Λευκαντί Νοτίου Ευβοϊκού Κόλπου από το 1980 και λειτουργεί ως πλωτή αποθήκη τσιμέντου. με άδεια της Λιμενικής Αρχής Χαλκίδας η οποία ανανεώνεται ετησίως. Η τελευταία ανανέωση έγινε με την αριθ. 111.26101/991.1 13-10-99 απόφαση και ισχύει μέχρι 12-10-2000. ενώ έχει υποβληθεί από τους ενδιαφερόμενους αίτηση για ανανέωση της άδειας αγκυροβολίας σε νέα θέση. Σημειώνεται ότι μετά από έκτακτη επιθεώρηση του ανωτέρου πλοίου (12/09/2000), απαγορεύθηκε η διενέργεια εργασιών φορτοεκφόρτωσης μέχρι την αποκατάσταση των διαπιστωθέντων ελλείψεων και έκτοτε δεν λειτουργεί.

Επισημαίνεται ότι η ως άνω άδεια δόθηκε κατόπιν αιτήσεως της εταιρείας«Τσιμέντα Χαλκίδας Α Ε « για το λόγο ότι από το δίαυλο Μπουρτζίου δεν είναι δυνατή η διέλευση πλοίων με βύθισμα μεγαλύτερο των 21 ποδών.

8. Ήδη πριν από το περιστατικό (30-05-2000), είχε δρομολογηθεί από την αρμόδια επιτελική υπηρεσία (ΥΕΝ/ΔΠΘΑΠ) η κατάρτιση Τοπικών Σχεδίων Έκτακτης Ανάγκης (LOCAL CONTINGENCY PLANS) με μέρη των Λιμενικών Αρχών για την αντιμετώπιση ανάλογων περιστατικών.

Τα σχέδια αυτά ελέγχονται σταδιακά και μετά την τελική έγκρισή τους θα κοινοποιηθούν στους εμπλεκόμενους φορείς διοίκησης λιμένων , παράκτιες εγκαταστάσεις διυλιστήρια, βιομηχανικές μονάδες, παράκτιους Ο.Τ.Α., Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, Ένοπλες Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας για διασφάλιση των όρων άρτιας συνεργασίας που προβλέπει ο σχεδιασμός

9. Η αλιεία ουδέποτε απαγορεύτηκε στην εν λόγω περιοχή. Παράλληλα ζητήθηκε να διενεργηθούν δειγματοληπτικοί έλεγχοι και μετρήσεις από το Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΚΘΕ), ώστε να εξακριβωθεί εργαστηριακά η ποιότητα των νερών και να εκτιμηθούν. Τυχόν βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες συνέπειες στο θαλάσσιο περιβάλλον (χλωρίδα-πανίδα).

Αναμένονται τα αποτελέσματα των σχετικών δειγματοληψιών .

10. Από τα ανωτέρω είναι σαφές, ότι ανελήφθησαν από την πρώτη στιγμή οι απαραίτητες προσπάθειες - ενέργειες για την καλύτερη αντιμετώπιση του όλου θέματος και στη φάση αυτή αναμένονται οι επιστημονικές καταγραφές για τυχόν επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον.

11. Δεν παραλείπουμε να σημειώσουμε, ότι οι επαγγελματίες - αλιείς μπορούν να αξιώσουν μέσω της δικαστικής οδού αξιώ-

σεις κατά των υπαιτίων της ρύπανσης, εφόσον έχουν θιγεί από αυτή.

12. Σύμφωνα με το άρθρο 12 του Ν. 743/7 όπως κωδικοποιήθηκε με το Π.Δ. 55/8 (ΦΕΚ 58 Α') , για την αποκατάσταση ζημιών που έχουν προκληθεί από ρύπανση καθώς και για τις δαπάνες που έχουν γίνει για την αποτροπή ή εξουδετέρωση αυτής, υπεύθυνος είναι ο υπαίτιος πρόκλησης της ρύπανσης και γενικά θα εφαρμοστεί η διεθνώς αποδεκτή αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»

**Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ»**

5) Στην με αριθμό 2145/5-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 224/11-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 2145/5-9-00 που κατατέθηκε από τους Βουλευτές κυρίους Η. Παπαηλία και Π. Κρητικό, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με την κοπή και έναρξη βύθισης του Φ/Γ «EUROBULKER X» σημαίας Καμπότζης στην περιοχή Λευκαντί Χαλκίδας, άμεση ήταν από το ΥΕΝ η κινητοποίηση:

Για έγκαιρη τοποθέτηση πλωτών φραγμάτων γύρω από το βυθιζόμενο πλοίο και περιορισμό της θαλάσσιας ρύπανσης.

- Για μεταφορά στο χώρο του συμβάντος από άλλες περιοχές κατάλληλων απορρυπαντικών σκαφών, που οι ταχύτητές τους λόγω εξειδικευμένων σκαφών είναι μικρές (5-6 ναυτικά μίλια), εξοπλισμού και υλικών απορρύπανσης.

Για ενεργοποίηση της πλοιοκτησίας του πλοίου εταιρείας βάση διατάξεων ισχύουσας νομοθεσίας για ανάθεση σε ιδιωτική εταιρεία απορρύπανσης των σχετικών εργασιών.

Για ενημέρωση των Τοπικών Αρχών για διάθεση τυχόν συμπληρωματικών μέσων και προσωπικού, για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω να ληφθούν υπόψη και τα ακόλουθα:

Οι μεγάλες ποσότητες μαζούτ, που υπήρχαν στο πλοίο «EUROBULKER X» (680 τόνοι).

Η μη δυνατότητα έγκαιρης σφράγισης των εξαεριστικών των δεξαμενών, λόγω καθυστέρησης βύθισης του πρυμναίου τμήματος (περί τις 24 ώρες) και του πρωραίου τμήματος του πλοίου (πάντω από 48 ώρες) λόγω του επικινδύνου ανάληψης οποιονδήποτε μέτρων – πρωτοβουλιών από δύτες, δεδομένου ότι η συνεχής μεταβολή της διαγωγής του πλοίου καθιστούσε επισημική την εργασία τους.

Η θραύση του κεντρικού αγωγού μεταφοράς καυσίμων από τις πρωραίες δεξαμενές, που ήταν κοντά στο σημείο κοπής του πλοίου και η μη δυνατότητα σφράγισης του λόγω καθυστέρησης βύθισης (48 και πλέον ώρες) του πρωραίου τμήματος και του επικινδύνου ανάληψης μέτρων –πρωτοβουλιών από δύτες, καθόλη την προαναφερθείσα χρονική διάρκεια βύθισης.

Η αντιμετώπιση ανάλογου συμβάντος την ίδια χρονική περίοδο σε άλλη περιοχή (προσάραξη γερμανικού πλοίου στα Κύθηρα και διαρροή στη θάλασσα 280 τόνων μαζούτ από πρωραίες δεξαμενές του) και η ανάληψη πρωτοβουλιών με μέσα – πλωτά και εξοπλισμό για την περισυλλογή και αποτροπή ρύπανσης παρακείμενων ακτών, γεγονός που όπως αντιλαμβάνεστε είχε σαν αποτέλεσμα την μη άμεση χρησιμοποίηση και των σχετικών πλωτών απορρύπανσης για ενίσχυση, μια και οι ίδιες ταχύτητες αυτών είναι περιορισμένες (5-6 ναυτικά μίλια).

Οι μεταβαλλόμενες ιδία τις απογευματινές και νυκτερινές ώρες καιρικές συνθήκες.

Οι συνεχείς εναλλαγές των υπογείων ισχυρών ρευμάτων της περιοχής, που καθιστούσαν σε αρκετές περιπτώσεις την επιχείρηση δυσχερή και προβληματική την ανάληψη πρωτοβουλιών για την περισυλλογή των πετρελαιοειδών μειγμάτων.

3. Λαμβανομένου υπόψη όλων των ανωτέρω δεδομένων, οι ενέργειες ήταν άμεσες με τη χρησιμοποίηση όλων των διατιθέμενων μέσων – πλωτών (ιδιωτικών, Λιμενικού Σώματος, εταιρείας απορρύπανσης – χρησιμοποιήθηκαν συνολικά 19 σκάφη από τα οποία 7 απορρυπαντικά) με όλο το προσωπικό τους (πέραν

των 120 ατόμων) τα οποία νυχθημερόν εργάστηκαν για την περισυλλογή πετρελαιοειδών μειγμάτων στη θάλασσα, αλλά και ικανού αριθμού προσωπικού περί τα τετρακόσια πενήντα άτομα (170 Λιμενοφύλακες, 150 προσωπικό Δήμων και Κοινοτήτων, 120 Ναυπηγείων Χαλκίδας και Τσιμέντων και 20 της εταιρείας απορρύπανσης), τα οποία και ανέλαβαν επί καθημερινής βάσης τον καθαρισμό των ακτών και πιστεύουμε ότι η προσπάθειά τους είχε σημαντικά αποτελέσματα.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι το Λιμενικό Σώμα, παρότι από τη νομοθεσία έχει τον εποπτικό – συντονιστικό ρόλο, με την παρουσία του Αρχηγού – Αντιναυάρχου Λ.Σ. ΣΥΡΙΓΟΥ Α., ο οποίος ανέλαβε τον γενικό συντονισμό, τη διάθεση ικανού αριθμού μέσων, εξοπλισμού, υλικών και προσωπικού, συνέβαλε καθοριστικά στην επιτυχή έκβαση της όλης επιχείρησης στη θάλασσα και στον καθαρισμό των ακτών με τη συνεργασία όπως προαναφέρθηκε και των τοπικών ιδιωτικών φορέων.

4.Οι εργασίες απάντλησης πετρελαίου από το πλοίο και περισυλλογής πετρελαιοειδών μειγμάτων στη θάλασσα έχουν ολοκληρωθεί. Επίσης ολοκληρώθηκαν οι εργασίες καθαρισμού των ακτών Σχηματαρίου, Πούντας, Αυλίδας και Ναυτικού Ομίλου Δηλεσίου, των παραλιών Μαρκοπούλου και Βαρνάβα, και εσωτερικά Ασωπού ποταμού, ενώ συνεχίζονται με ικανοποιητικά αποτελέσματα οι εργασίες καθαρισμού των ακτών που απέμειναν (καθαρισμός βράχων με ζεστό νερό υπό πίεση), ώστε αυτές να αποδοθούν στο σύνολό τους το ταχύτερο δυνατόν στους χρήστες.

5.Η αλιεία ουδέποτε απαγορεύτηκε στην εν λόγω περιοχή. Παράλληλα ζητήθηκε να διενεργηθούν δειγματοληπτικοί έλεγχοι και μετρήσεις από το Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΚΘΕ), ώστε να εξακριβωθεί εργαστηριακά η ποιότητα των νερών και να εκτιμηθούν τυχόν βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες συνέπειες στο θαλάσσιο περιβάλλον (χλωρίδα – πανίδα).

Αναμένονται τα αποτελέσματα των σχετικών δειγματοληψιών.

6. Από τα ανωτέρω είναι σαφές, ότι ανελήφθησαν από την πρώτη στιγμή οι απαραίτητες προσπάθειες – ενέργειες για την καλύτερη αντιμετώπιση του όλου θέματος και στη φάση αυτή αναμένονται οι επιστημονικές καταγραφές για τυχόν επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον.

7. Δεν παραλείπουμε να σημειώσουμε, ότι οι επαγγελματίες – αλιείς μπορούν να αξιώσουν μέσω της δικαστικής οδού αξιώσεις κατά των υπαιτίων της ρύπανσης, εφόσον έχουν θιγεί από αυτή.

Εκτός αυτού ο αρμόδιος Εισαγγελέας Χαλκίδας που υπό την εποπτεία του διενεργείται η ένορκη προανάκριση, έχει αναθέσει στο Γενικό Επιθεωρητή Υ.Ε.Ν., Αρχιπλοίαρχο Λ.Σ. Αγγελόπουλο Πελοπίδα, την διερεύνηση του όλου θέματος προς κάθε κατεύθυνση για εντοπισμό αιτιών βύθισης πλοίου, ευθυνών και άσκηση διώξεων κατά των υπαιτίων.

**Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ»**

6) Στην με αριθμό 2186/6-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 477/19-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2186/6-9-00 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Β. Γαρουφαλιάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η παραγωγή μήλων τα τελευταία χρόνια κυμαίνεται στους 300.000 τόνους. Ιδιαίτερα προβλήματα στη διάθεση δεν αντιμετωπίζονται γιατί το προϊόν έχει δυνατότητα αποθεματοποίησης σε ψυκτικούς θαλάμους με ελεγχόμενη ατμόσφαιρα για μεγάλο χρονικό διάστημα και ως εκ τούτου διοχετεύεται σταδιακά στην εγχώρια παραγωγή που απορροφά το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής.

Η τιμή των μήλων κυμαίνεται εφέτος από 60 – 80 δρχ./κίλο.

Στην αρχή της περόδου εμπορίας η ζήτηση των μήλων είναι συνήθως χαμηλή λόγω της υπερπροσφοράς των καλοκαιρινών φρούτων και αυξάνεται συνήθως από τον Οκτώβριο και μετά.

Για την προώθηση των εξαγωγών μήλων προς τρίτες χώρες υπάρχει το κοινοτικό καθεστώς των επιστροφών κατά την εξαγωγή (Καν. (Ε.Κ.) 2190/96) με τις σχετικές κοινοτικές ενισχύσεις.

Οι παραγωγοί που είναι μέλη των Οργανώσεων Παραγωγών, μπορούν να αποσύρουν μετά από αίτησή τους, σε ποσοστό 30% της παραγωγής που διαθέτουν στο εμπόριο. Επίσης μεμονωμένοι παραγωγοί, δηλαδή παραγωγοί που δεν ανήκουν σε καμία Ο.Π. μπορούν να αποσύρουν μέσα από τις εν λειτουργία Ο.Π.

Σ' αυτήν την περίπτωση η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης μειώνεται κατά 10% και το ποσοστό απόσυρσης ανέρχεται στο 10% της εμπορευθείσας τους παραγωγής.

Η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης για το μήλο την εμπορική περίοδο 2000/01 ανέρχεται σε 9,56 Euro/100 κιλά δηλαδή σε 32,2 δρχ. /κιλό περίπου.

Στην πορεία και ανάλογα με την κατάσταση της αγοράς του προϊόντος το Υπουργείο Γεωργίας θα εξετάσει τα θέματα που έχουν σχέση με τη δωρεάν διανομή καθώς και την επιπλέον προβολή του προϊόντος.

Το Υπουργείο Γεωργίας χειρίζεται το μέτρο 8.3 του Λειτουργικού Προγράμματος του Κ.Π.Σ II (1994 – 1999), μέσω του οποίου επιχορηγεί προγράμματα προβολής και προώθησης αγροτικών προϊόντων εν γένει, του οποίου όμως οι συμβατικές υποχρεώσεις έχουν λήξει 31/12/1999.

Στα πλαίσια αυτά το Υπουργείο Γεωργίας μαζί με άλλα προϊόντα έχει προβάλει το εκλεκτό ελληνικό μήλο σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (Πολωνία, Ρωσία, Τσεχία, Σλοβακία, Ρουμανία, Ουκρανία, Ουγγαρία, Μολδαβία, Γερμανία) σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος (ΣΕΒΕ), Οργανισμό Προώθησης Εξαγωγών (ΟΠΕ), και άλλους φορείς, καθώς και στο εσωτερικό με τη διοργάνωση αγροτικών εκθέσεων από τις Δ/σεις Αγροτικής Ανάπτυξης.

Το συνολικό κόστος των δράσεων προβολής και προώθησης των αγροτικών προϊόντων για την 5ετία 1994 – 1999 στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού θα ξεπεράσει το 1.200.000.000 δρχ. και οι δράσεις αυτές θα ολοκληρωθούν τέλος του 2000.

Με την έναρξη του ΚΠΣ II για τα έτη 2000 – 2006 το Υπουργείο Γεωργίας θα εντάξει νέα προγράμματα προβολής και προώθησης στα οποία θα συμπεριλαμβάνεται και το μήλο σε συνεργασία με άλλους φορείς.

Δεν δίδεται επιδότηση για χυμοποίηση του μήλου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή το μήλο δεν εντάσσεται στην Κ.Ο.Α., μεταποιημένων.

Εν τούτοις, χυμοποίηση χωρίς ενίσχυση, μπορεί να γίνει εφόσον κριθεί αναγκαία και συμφέρουσα για τον μεταποιητή και τον παραγωγό.

Ως προς την προώθηση των νέων ποιοτικών κατηγοριών «ολοκληρωμένης» οικολογικής ή βιολογικής παραγωγής, επιση-

μαίνουμε ότι ολόκληρος ο σχεδιασμός της Κ.Α.Π. στο πλαίσιο της Ατζέντα 2000 – 2006 συνδέεται με την υποχρέωση για την άσκηση φιλοπεριβαλλοντικών μορφών γεωργίας και την ανάδειξη προϊόντων που φέρουν σήματα ποιότητας αντιστοίχως (ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις, ιδιοτυπίες), προκειμένου τα γεωργικά προϊόντα να κερδίσουν την θέση τους στις αγορές.

Για το λόγο αυτό το Ελληνικό Επιχειρησιακό σχέδιο για την γεωργία – κτηνοτροφία 2000 – 2006, βασίζεται στις απαιτήσεις της επαναπροσανατολισμένης Κοινής Αγροτικής Πολιτικής με γνώμονα τον Καν. 1275/99.

Τέλος ως προς την πιστοποίηση, η ενίσχυση των δομών ελέγχου έχει προβλεφθεί θεσμικά με την ίδρυση του Οργανισμού Πιστοποίησης και Ελέγχου Γεωργικών Προϊόντων Ο.Π.Ε.Γ.Ε.Π., ο οποίος εργάζεται ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τρίτης 14 Μαΐου 2001.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν. Βουλής)

1.- Η με αριθμό 6481/15.3.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να επαναπροσλάβει τους συμβασιούχους, εργαζόμενους στο Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος (ΤΕΒΕ) Χαλκίδας, στο νέο Ασφαλιστικό Ταμείο που δημιουργείται.

2.- Η με αριθμό 4117/487/22.11.2000 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Παπανικολάου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων προς περιορισμό της υπερκατανάλωσης φαρμάκων σε δημόσια νοσοκομεία κλπ.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 6797/28.3.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία των απολυμένων ανέργων της Αμερικανικής Βάσης του Αράξου.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής Ηλείας κ. Παναγιώτης Αντωνικόπουλος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η Βουλή ενέκρινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 885/9.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη χρηματοδότηση για την ολοκλήρωση της κατασκευής του Δημοτικού Σχολείου Στούπας Μεσσηνίας.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κατσιλιέρη έχει ως εξής:

«Οι κάτοικοι, οι γονείς και οι μαθητές του εξαθέσιου Δημοτικού Σχολείου Δυτικής Μάνης στη Στούπα του Δήμου Λεύκτρου Μεσσηνίας, περιμένουν με αγωνία τη συνέχιση των εργασιών στο υπό κατασκευή κτίριο που πρόκειται να στεγάσει το σχολείο.

Οι εργασίες έχουν σταματήσει τον τελευταίο χρόνο και λόγω της ακαταλληλότητας των εγκαταστάσεων στις οποίες σήμερα πραγματοποιούνται τα μαθήματα, προβάλλει επιτακτική η ανάγκη της άμεσης χρηματοδότησης για την ολοκλήρωση των εργασιών του νέου εξαθέσιου Δημοτικού Σχολείου Στούπας.

Ερωτάται ο Υπουργός:

Τι προτίθεται να πράξει προκειμένου να διατεθεί η αναγκαία χρηματοδότηση για την ολοκλήρωση των εργασιών στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου Στούπας και να επιτευχθεί η στέγαση των μαθητών της περιοχής τη νέα σχολική χρονιά;»

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Πετσάλνικος, έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με την επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου Βουλευτή κ. Κατσιλιέρη, θα ήθελα να πληροφορήσω το Σώμα με τα εξής στοιχεία ως προς το συγκεκριμένο σχολείο. Βέβαια, πριν μιλήσω στις λεπτομέρειες που αφορούν το συγκεκριμένο σχολείο, να δώσω ορισμένα στοιχεία σε σχέση με το πώς λειτουργούν οι χρηματοδοτήσεις για την ανέγερση των σχολείων από το 1994, όταν έγινε πλήρης αποκέντρωση των σχετικών προγραμμάτων κατασκευής σχολείων.

Το 1994 με τη δημιουργία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων αποκεντρώσαμε πλήρως τις χρηματοδοτήσεις και την αρμοδιότητα, με αποτέλεσμα οι νομαρχιακές χρηματοδοτήσεις να έχουν πλέον την ευθύνη και την αρμοδιότητα της ανέγερσης των σχολικών κτιρίων. Βέβαια οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις χρηματοδοτούνται τόσο από τους εθνικούς πόρους, δηλαδή, από το Υπουργείο Παιδείας, από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, όπως επίσης χρηματοδοτούνται και από τα κονδύλια που αποκεντρώνουμε στα περιφερειακά προγράμματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πώς κατανέμονται έχει σημασία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας στην περίοδο 1998-2000 επιχορηγήθηκε από τους εθνικούς πόρους και από το Υπουργείο Παιδείας συνολικά, για κατασκευές και επισκευές σχολικών κτιρίων με το ποσό των δύο δισεκατομμυρίων επτακοσίων είκοσι πέντε εκατομμυρίων (2.725.000.000) δραχμών. Επομένως, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας θα έπρεπε να έχει συμπεριλάβει στο πρόγραμμά της και τις απαιτούμενες εργασίες για την ανέγερση αυτού του σχολείου.

Πράγματι σε ό,τι αφορά το δημοτικό σχολείο δυτικής Μάνης που προήλθε από τη συγχώνευση άλλων ολιγοθεσίων σχολείων της περιοχής, είχε ξεκινήσει το έργο της κατασκευής, είχε δημοπρατηθεί δηλαδή το 1999 από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας, με προϋπολογισμό εκατόν είκοσι ενός εκατομμυρίων (121.000.000) δραχμών από κονδύλια που είχαμε αποστείλει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όπως είπα, γενικώς για κατασκευές σχολικών μονάδων στο Νομό Μεσσηνίας. Με την εργολαβία αυτή και με το ποσό των εκατόν είκοσι ενός εκατομμυρίων (121.000.000) δραχμών εκτελέστηκε ήδη το έργο που αφορά το φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και έγιναν και οι τοίχοι πλήρωσης. Στη συνέχεια και επειδή για την

αποπεράτωση του έργου απαιτείτο δαπάνη διακοσίων πενήντα και άνω εκατομμυρίων δραχμών, έγινε η πρόταση να ενταχθεί το έργο αυτό, η αποπεράτωση του δηλαδή, στο Γ' Περιφερειακό Πρόγραμμα άρα και στα κονδύλια που έχουμε αποκεντρώσει ως Υπουργείο Παιδείας στο Γ' Περιφερειακό Πρόγραμμα της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Και όντως, με προϋπολογισμό τριακοσίων εκατομμυρίων (300.000.000) δραχμών έχει ενταχθεί το έργο αυτό στο Γ' Περιφερειακό Πρόγραμμα που θα χρηματοδοτηθεί και από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο.

Όπως μας πληροφορεί η περιφέρεια, το Περιφερειακό Συμβούλιο Πελοποννήσου έχει εγκρίνει την ένταξη του έργου «Σχολικό συγκρότημα Μάνης» στο Γ' Περιφερειακό Πρόγραμμα με το ποσό, όπως είπα, των τριακοσίων εκατομμυρίων (300.000.000) δραχμών.

Και βέβαια μετά την έγκριση του συμπληρώματος προγραμματισμού και των κριτηρίων ένταξης των έργων από την Επιτροπή Παρακολούθησης του Περιφερειακού Προγράμματος Πελοποννήσου και αφού η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας, συμπληρώσει τον φάκελο σύμφωνα με τους όρους που απαιτούνται για την ένταξη των έργων αυτών, θα συνεχίσουν οι εργασίες, θα γίνει δηλαδή η νέα εργολαβία, η δημοπράτηση της νέας εργολαβίας.

Επιγραμματικά το συμπέρασμα είναι ότι με τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) δραχμές εγκρίθηκε ήδη το έργο αυτό και εκτιμώ ότι μέσα στη χρονιά αυτή, εφόσον γίνουν οι συμπληρώσεις των απαιτούμενων μελετών και του τεχνικού δελτίου από πλευράς Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, θα μπορεί να συνεχίσει η κατασκευή του έργου αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το εξαθέσιο Δημοτικό Σχολείο στη Στούπα της Μεσσηνιακής Μάνης άρχισε να λειτουργεί το 1997. Προήλθε από συγχώνευση των ολιγοθεσίων δημοτικών σχολείων της περιοχής Νεοχωρίου, Καστανέας, Αγίου Νικολάου και Καρδαμύλης με τη συμβολή και του αιμνήστου Παναγιώτη Φωτέα, πρώτου αιρετού Νομάρχη Μεσσηνίας.

Το σχολείο ξεκίνησε να λειτουργεί με ενενήντα πέντε μαθητές και το τρέχον σχολικό έτος έχει εκατόν πενήντα μαθητές, απόδειξη της εμπιστοσύνης των γονιών στην αναβαθμισμένη λειτουργία της εκπαίδευσης που έφερε η συγχώνευση.

Η συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί το πρότυπο για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να προχωρήσουμε, κύριε Υπουργέ, στο μέλλον με τη συγχώνευση, δηλαδή, των ολιγοθεσίων και τη δημιουργία πολυθέσιων δημοτικών σχολείων σε κάθε νέο καποδιστριακό δήμο. Να σημειωθεί μάλιστα ότι υπάρχει ήδη ομόφωνη πρόταση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Μεσσηνίας, για την αναβάθμιση του συγκεκριμένου σχολείου σε οκταθέσιο, την οποία με την ευκαιρία της σημερινής συζήτησης παρακαλώ να κάνετε αποδεκτή ως ελάχιστη συμβολή της πολιτείας στις πρωτοβουλίες των μικρών τοπικών κοινωνιών της Μάνης.

Η Κοινότητα της περιοχής το 1997 σε συνεργασία με τη Μητρόπολη εξασφάλισε οικόπεδο κατάλληλο για την ανέγερση νέου σχολείου και συνέταξε τεχνική μελέτη για την κατασκευή του κτιρίου. Σ' αυτήν προβλεπόταν η χρήση τοπικής πέτρας, ώστε η εμφάνιση του κτιρίου να εναρμονίζεται με τη μανιάτικη αρχιτεκτονική.

Το 1998 έγινε η πρώτη χρηματοδότηση από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας και κατασκευάστηκε ο σκελετός του κτιρίου και στη συνέχεια, κατά παρέκκλιση της μελέτης, κατασκευάστηκαν τοίχοι με τούβλα. Το έργο από το 1999 έχει εγκαταλειφθεί, μιας και δεν υπήρξε χρηματοδότηση από κανένα φορέα.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι είναι στοιχειώδης υποχρέωση της πολιτείας το ξεπέρασμα των αργόσυρτων γραφειοκρατικών διαδικασιών, που αναφέρθηκαν και από εσάς βέβαια και η άμεση λήψη απόφασης για δημοπράτηση του κτιρίου στην αρχική του μορφή, δηλαδή με επένδυση πέτρας, ώστε να εναρμονιστεί με τη μανιάτικη αρχιτεκτονική και κατά τη διάρκεια της νέας σχολικής χρονιάς το δημοτικό σχολείο Στούπας να στεγαστεί στο νέο κτίριο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όπως είπα, κύριε Πρόεδρε, και στην πρωτολογία μου, η χρηματοδότηση έχει εξασφαλιστεί από το Γ' Περιφερειακό Πρόγραμμα στο οποίο έχουμε αποκεντρώσει το μεγάλο μέρος των κονδυλίων ως Υπουργείο Παιδείας, δηλαδή η περιφέρεια με τριακόσια εκατομμύρια χρηματοδοτεί τη συνέχιση των εργασιών.

Σε ό,τι αφορά στην εφαρμογή της άλφα ή βήτα μελέτης, εκεί θα πρέπει να επαναλάβω ότι την αποκλειστική αρμοδιότητα από το 1994 και μετά για την κατασκευή των σχολικών κτιρίων την έχουν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει καμία αρμοδιότητα πλέον στο να παρεμβαίνει ως προς τη μορφή, αν θέλετε, της κατασκευής του σχολείου. Δηλαδή, εάν θα χρησιμοποιηθούν τούβλα ή θα χρησιμοποιηθούν πέτρες, όπως είπατε, δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα. Οι μελέτες αλλά και η αρμοδιότητα για την εκτέλεση του έργου ανήκει αποκλειστικά στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Εάν θέλετε να ενώσουμε και εμείς τη φωνή μας, κάνοντας μία σύσταση προς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε ό,τι αφορά στην αισθητική του κτιρίου, αυτό ευχαρίστως να το κάνουμε. Επαναλαμβάνω όμως ότι την αποκλειστική αρμοδιότητα την έχουν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και στη συγκεκριμένη περίπτωση η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μεσσηνίας, που είναι και ο κύριος του έργου αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεύτερη είναι η με αριθμό 889/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικώς με την καθυστέρηση εφαρμογής του νέου κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το βαμβάκι, τη μείωση της στρεμματικής βαμβακοκαλλιέργειας κλπ.

Η επίκαιρη ερώτησή του κ. Καρασμάνη έχει ως εξής:

«Έχει περάσει σχεδόν ένας μήνας από τότε που το Συμβούλιο των Υπουργών Γεωργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης υιοθέτησε το νέο κοινοτικό καθεστώς στο βαμβάκι και οι Έλληνες βαμβακοπαραγωγοί εξακολουθούν να παραμένουν ουσιαστικά ανενημέρωτοι.

Πρόκειται περί μοναδικής, κυριολεκτικά, περίπτωσης να αποκρύπτονται λεπτομέρειες λειτουργίας ενός καθεστώτος που θα εφαρμοστεί από την τρέχουσα εκκοκιστική περίοδο, προκειμένου να καλυφθεί η διαπραγματευτική αδυναμία της Κυβέρνησης.

Παράλληλα η ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας συνεχίζει τις παλινωδίες της με τις διάφορες αποφάσεις και εγκυκλίους για τον αυθαίρετο περιορισμό της βαμβακοκαλλιέργειας, τη στιγμή που σε ολόκληρη τη χώρα έχει ολοκληρωθεί η σπορά του προιόντος και όταν ακόμα η αντίστοιχη περσινή της προσπάθεια «στέφθηκε» με αποτυχία και καταγγέλθηκε σαν παράνομη από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατόπιν αυτών καλείται ο Υπουργός Γεωργίας να ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία:

1. Τι ακριβώς συμφωνήθηκε –και με τη δική του ψήφο– στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας και ακόμα γιατί δεν αυξήθηκε η εθνική ποσόστωση παραγωγής βαμβακιού;

2. Υπάρχει η όχι στο προηγούμενο καθεστώς ανώτατο ποσοστό επιβαλλόμενου προστίμου ή η εισφορά συνυπευθυνότητας αυξάνεται συνεχώς και μπορεί να φθάσει μέχρι μηδενισμού της κοινοτικής ενίσχυσης και εν τέλει επί τη βάσει ποιων κριτηρίων θα γίνει τελικά η περικοπή των καλλιεργηθειών εκτάσεων;»

Ο Υφυπουργός Γεωργίας, ο κ. Ευάγγελος Αργύρης, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γνωστό ότι μετά την είσοδο της Ισπανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ορίστηκε μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για το βαμβάκι στους ένα εκατομμύριο τριαντάμισ χιλιάδες (1.031.000) τόνους. Έτσι, η εθνική ποσόστωση για την Ελλάδα αντιστοιχούσε σε επτακόσιους ογδόντα δύο χιλιάδες τόνους και για την Ισπανία σε διακόσιες σαράντα εννέα χιλιάδες

τόνους.

Στα πλαίσια όμως της δημοσιονομικής πειθαρχίας της Κοινότητας ορίστηκαν ως ανώτατο πλαφόν δαπανών για το βαμβάκι τα επτακόσια εβδομήντα εκατομμύρια ευρώ. Μετά τις μεγάλες αυξήσεις που υπήρξαν και τη μείωση της διεθνούς τιμής, μιας και ξέρουμε ότι το βαμβάκι στηρίζεται στη διαδικασία των ελλειμματικών πληρωμών, είχαμε μια υπέρβαση.

Αυτό έκανε την επιτροπή να φέρει μια πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού του βαμβακιού. Στην πρώτη της πρόταση η επιτροπή πρότεινε η ποινή συνυπευθυνότητας να αυξηθεί και να είναι 0,7%.

Μετά από αλληπάλληλες διαπραγματεύσεις και σε συνεργασία με την ισπανική κυβέρνηση –έγιναν πολλές συνεννοήσεις– στην τελευταία συζήτηση που έγινε στο Συμβούλιο Υπουργών η Ισπανία και η Ελλάδα απέρριψαν την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αύξηση της συνυπευθυνότητας στο 0,6% από 0,5% που ήταν. Έτσι, λοιπόν, η κοινή πρόταση Ισπανίας και Ελλάδας αναμόρφωσε την ευθύνη που υπήρχε για το πλαφόν στο χίλια πεντακόσια από το ένα μηδέν τριάντα ένα που ήταν.

Αυτό για την Ελλάδα αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο εκατόν τριάντα επτά χιλιάδες (1.137.000) τόνους και για την Ισπανία σε τριακόσιες εξήντα δύο χιλιάδες (362.000) τόνους. Εδώ θα πρέπει να πω ότι μετά τους χίλιους πεντακόσιους (1.500) τόνους έχουμε μια προσαύξηση κατά 0,2% για κάθε είκοσι χιλιάδες (20.000) τόνους. Αυτό για τη χώρα μας αντιστοιχεί σε δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) τόνους και σε τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιους τριάντα (4.830) τόνους για την Ισπανία.

Κάνοντας μια αποτίμηση της τελικής διαπραγματεύσεως θα έλεγα ότι υπάρχουν πάρα πολλά θετικά και ορισμένα αρνητικά. Τα θετικά είναι ότι σε αυτήν τη διαπραγμάτευση η ελληνική αντιπροσωπεία πέτυχε να διατηρηθεί το καθεστώς των ελλειμματικών πληρωμών πράγμα πολύ βασικό.

Το δεύτερο είναι ότι αύξησε την ποσότητα που υπήρχε από τους επτακόσιους ογδόντα δύο χιλιάδες (782.000) τόνους σε ένα εκατομμύριο εκατόν τριάντα επτά χιλιάδες (1.137.000) τόνους. Επί πλέον αυτό δίνει τη δυνατότητα να διατηρηθεί το status στην ελληνική παραγωγή και αν πράγματι δεν έχουμε μεγαλύτερη ποσότητα από το ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες (1.200.000). Αυτό σημαίνει ότι τα μέτρα που πήραμε πέρυσι είχαν αποτέλεσμα αλλά και ότι αυτά που συμφωνήσαμε φέτος μπορούν να διατηρήσουν το status στην ελληνική βαμβακοκαλλιέργεια χωρίς να υπάρχουν απώλειες για τον παραγωγό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ : Κύριε Αργύρη τιμώ και σέβομαι τους αγώνες σας γύρω από τα αγροτικά προβλήματα. Είμαι βέβαιος ότι αν ήσασταν εσείς στη διαπραγμάτευση τα αποτελέσματα θα ήταν θετικότερα. Δυστυχώς όμως ο κ. Ανωμερίτης επέδειξε ανικανότητα και διαπραγματευτική αδυναμία. Η πολιτική την οποία ακολούθησε μέχρι σήμερα συνοψίζεται στο τρίπτυχο, ανυπαρξία στόχων, διαπραγματευτική ανικανότητα, παντελής αδιαφορία για τα αγροτικά προβλήματα. Είναι υπεύθυνος και υπόλογος για τους ολέθριους χειρισμούς του για το βαμβάκι.

Είναι υπεύθυνος και υπόλογος ο κ. Ανωμερίτης για τα προβλήματα που ταλανίζουν τα τελευταία χρόνια την ελληνική βαμβακοκαλλιέργεια οδηγώντας σε αδιέξοδα τους παραγωγούς. Τα προβλήματα αυτά όχι μόνο δεν επιλύονται αλλά διαρκώς οξύνονται. Είναι υπεύθυνος και υπόλογος, γιατί η κατάσταση που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στο χώρο της βαμβακοκαλλιέργειας μόνο αισιοδοξία δεν δικαιολογεί. Αντίθετα διαγράφει εξαιρετικά δυσοίωνες προοπτικές για το φετινό εισόδημα των βαμβακοπαραγωγών. Τα πράγματα δεν είναι ακριβώς όπως τα λέτε, ο κ. Ανωμερίτης τα έχει συσκοτίσει και έχετε επηρεασθεί και εσείς. Κάνετε λάθος το πλαφόν εξακολουθεί και παραμένει στους επτακόσιους ογδόντα δύο χιλιάδες (782.000) τόνους, απλά μέχρι τους ένα εκατομμύριο εκατόν τριάντα επτά χιλιάδες επτακόσιους πενήντα τόνους ισχύει η συνυπευθυνότητα 0,5%. Εάν ξεπεράσουμε τους ένα εκατομμύριο εκατόν τριάντα επτά χιλιάδες επτακόσιους πενήντα (1.137.750) τόνους, τότε ισχύει

το κλιμακωτό σύστημα για όλη την ποσότητα σε σημείο που μπορεί να μηδενίσει την επιδότηση.

Για να απαντήσω στην αισιοδοξία από την οποία διακατέχεσθε, πρέπει να σας πω ότι, αν σήμερα ίσχυε το νέο καθεστώς, τότε με βάση την περσινή παραγωγή που ήταν ένα εκατομμύριο διακόσιοι εβδομήντα πέντε χιλιάδες (1.275.000) τόνοι το πρόστιμο θα ήταν 0,68% αντί 0,5% και οι αγρότες θα επλήρωναν τιμή συνυπευθυνότητας 123 δραχμές το κιλό από 90,5 που ήταν πέρυσι. Η απώλεια των 32,5 δραχμών θα ισοδυναμούσε με επιπλέον μείωση της επιδότησης κατά 41,5 δραχμές.

Τα περιοριστικά μέτρα που πήρατε είναι λάθος. Την ώρα που διαπραγματεύεσαι τον κανονισμό δεν περιορίζεις τα στρέμματα. Δίνεις την μάχη για αύξηση του πλαφόν. Μάλιστα όταν έχεις και το περσινό προηγούμενο που ο κ. Φίσελντ είπε ότι τα μέτρα που πήρε η ελληνική Κυβέρνηση είναι παράνομα, δεν τα παίρνεις και μάλιστα σε μια εποχή που έχει ολοκληρωθεί η καλλιέργεια του βαμβακιού.

Αυτήν τη στιγμή δέχθηκα ένα τηλεφώνημα από ένα βαμβακοπαραγωγό. Σας καλώ να απαντήσετε. Το 1999 καλλιέργησε είκοσι τέσσερα στρέμματα. Το 2000 του τα περιορίσατε στα δεκαοκτώ. Τώρα τον πάτε στα δεκατέσσερα

Είναι δυνατόν αυτός ο μικροβαμβακοκαλλιεργητής να ζηήσει την οικογένειά του; Γι' αυτό και καλλιέργησε και τα είκοσι τέσσερα στρέμματα. Τι απαντάτε σ' αυτόν και σε δεκάδες χιλιάδες μικροβαμβακοκαλλιεργητές, που έχουν το ίδιο πρόβλημα; Εν πάση περιπτώσει γιατί δεν σταθήκατε στην αρχική πρόταση, στο 0,60 και πήγατε στο κλιμακωτό σύστημα, που αν ξεπεράσουμε το πλαφόν πάνω από ένα ποσό θα μηδενιστεί τελείως η επιδότηση;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Θα πρέπει να κάνω μία διευκρίνιση. Και με το 0,5 μπορεί να εκμηδενιστεί η ενίσχυση στο βαμβάκι αν αυξηθεί η βαμβακοκαλλιέργεια. Απλά με το 0,6, με τον τρόπο που είναι αυξάνεται πολύ πιο γρήγορα. Αλλά δεν σημαίνει ότι και με το παλιό καθεστώς, με τον παλιό τρόπο δεν είχαμε εκμηδενισμό αν φθάναμε σε επίπεδα τα οποία ούτως ή άλλως είναι δεσμευτικά από τη δαπάνη τη δημοσιονομική που υπάρχει και έχει κατοχυρωθεί όχι μόνο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, δηλαδή την πρώην συμφωνία της GATT. Αυτό είναι γνωστό σε όλους.

Δεύτερον, έχουμε μία αύξηση της ποσότητας σε επίπεδο χώρας από επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες (780.000) τόνους στο 1138. Αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί, αν πάρει κανείς υπόψη του τα τελευταία χρόνια, η μέση απόδοση της ελληνικής βαμβακοκαλλιέργειας ήταν περίπου εκεί. Έχουμε δηλαδή μία αύξηση η οποία υποδηλώνει περίπου το status αυτό που είπα αυτό που είπα και πριν της καλλιεργούμενης έκτασης που έχουμε.

Από την άλλη μεριά εδώ καλούμαστε να συμφωνήσουμε σε ορισμένα πράγματα, δηλαδή για τα αποτελέσματα κάποιων μέτρων. Αν τα περσινά αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά, δηλαδή δώσαμε την μεγαλύτερη τιμή των τελευταίων πέντε, έξι ετών και δεν είναι αποτελεσματικά....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Λόγω αύξησης δολαρίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Δεν είναι μόνο αύξηση λόγω του δολαρίου, είναι γιατί συμφωνήσαμε και ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι από ένα σημείο και μετά όσο περισσότερο καλλιεργείς και όσο περισσότερο βαμβάκι βγάζεις, αυτό σου αφαιρεί τα χρήματα με την συνυπευθυνότητα.

Πήγαμε, λοιπόν, στο σημείο εκείνο όπου συμφωνήσαμε διεπαγγελματικά με όλες τις οργανώσεις και τους παραγωγούς ότι η ποσότητα των τεσσάρων εκατομμυρίων στρεμμάτων είναι η ποσότητα η οποία είναι επαρκής, είναι η ποσότητα η οποία δίνει το καλύτερο αποτέλεσμα και έτσι πιστεύω ότι και στα πλαίσια των προβλημάτων που έχουμε των περιβαλλοντικών και της λειψυδρίας νομίζω ότι είναι το καλύτερο σημείο. Δεν σημαίνει όμως ότι δεν πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι είχαμε μία πρόταση της επιτροπής η οποία μιλούσε για 0,7 και όχι μόνο δεν δεχθήκαμε το 0,7, δεν δεχθήκαμε το 0,6 και αυξήσαμε το εθνικό

κό πλαφόν. Το κλιμακωτό είναι μετά από το χίλια πεντακόσια (1.500). Από το χίλια τριάντα ένα (1031) πήγαμε στο χίλια πεντακόσια (1.500) και έχουμε περίπου σαν Ευρώπη τετρακόσιους χιλιάδες τόνους παραπάνω για τη στήριξη της βαμβακοκαλλιέργειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η υπ' αριθμόν 891/9.5.2001 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τα προβλήματα στην επιχείρηση οινοποίησης «ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ» στη Θεσσαλονίκη κλπ. διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Η με αριθμό 895/9.5.2001 πρώτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στη λειτουργία του Ταμείου Εμπόρων Βιοτεχνών Ελλάδος (ΤΕΒΕ) στους Μολάους και στο Γύθειο Λακωνίας διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Επίσης, η με αριθμό 887/9.5.2001 δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Γιαννόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με την καθυστέρηση για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων χρεών των Νοσοκομείων διαγράφεται.

Τρίτη και τελευταία επίκαιρη ερώτηση είναι η με αριθμό 890/9.5.2001 του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την κατάργηση των επιδομάτων των δικαιούχων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ).

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Σκυλλάκου σε περίληψη έχει ως εξής:

«Με το νόμο 2874/29.1.2000 άρθρο 20 παρ. 9 καταργήθηκαν οι διατάξεις εε και ζζ της παραγράφου Α του άρθρου 1 του νόμου 678/77.

Με τις συγκεκριμένες διατάξεις που καταργήθηκαν από 1.1.2001 οι δικαιούχοι των παροχών του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ) επαιρναν:

Γαμήλιο επίδομα ύψους 140.000 δρχ. έως 170.000 δρχ.

Οι αριστούχοι κατά έτος φοιτητές και σπουδαστές φοιτητικό - σπουδαστικό επίδομα ύψους 140.000 δρχ. έως 170.000 δρχ.

Η κατάργηση αυτών των επιδομάτων είναι εντελώς αδικαιολόγητη και επιβάλλεται άμεσα να επανελθουν, γιατί είναι σημαντικά για τις εργατικές οικογένειες, για τους δικαιούχους του ΟΕΕ.

Ειδικά για το γαμήλιο δώρο είναι αναγκαίο η επαναφορά του να συνδεθεί με την πραγματική αύξηση του ώστε να γίνει ουσιαστικό και σημαντικό βοήθημα για τη νέα οικογένεια. Πρέπει να αυξηθεί στο 1.000.000 δρχ. και το ½ του ποσού να δίνεται από τον ΟΕΕ και το υπόλοιπο ½ από κονδύλια του κρατικού υπολογισμού.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, εάν θα ικανοποιήσει άμεσα το δικαίωμα αίτημα των δικαιούχων του ΟΕΕ για επαναφορά των παραπάνω επιδομάτων και μάλιστα αν προτίθεται να τα προσαρμόσει στο ύψος των σύγχρονων αναγκών».

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, πριν από πέντε μήνες περίπου ψηφίσαμε νόμο μετά από μεγάλη συζήτηση που έγινε και για το θέμα αυτό και στο άρθρο αυτό, με τον οποίο νόμο η Εθνική Αντιπροσωπεία έδωσε την κατεύθυνση, ενέκρινε την πρόταση του Υπουργείου και μεταφέρθηκαν τα χρήματα αυτά από τους δικαιούχους της Εργατικής Εστίας στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Κάναμε μάλιστα μία ρύθμιση ότι, όσοι είχαν θεμελιώσει το δικαίωμα εντός του 2000 θα πάρουν τα χρήματα έστω και το 2001.

Δεν καταλαβαίνω εάν συζητάμε αυτήν τη στιγμή τις πρόσφατες αποφάσεις της Βουλής σε σχέδια νόμου τα οποία έχει υποβάλει η Κυβέρνηση και τα οποία είναι πια νόμος του κράτους.

Είναι μόλις πέντε μήνες που έχουν περάσει και δεν έχει αλλάξει τίποτα. Δεν ξέρω τι άλλο να πω, θυμίζω μόνο ότι είναι απόφαση της Βουλής. Είχε προηγηθεί συζήτηση, είχε κρατήσει αρκετά, είχαν φωτιστεί όλες οι πλευρές του ζητήματος, είχαν μιλήσει οι εκπρόσωποι του κόμματος του κυρίου συναδέλφου επί μακρόν, ελήφθησαν υπόψη όλα τα επιχειρήματα και η Βουλή αποφάσισε. Είναι νόμος του κράτους. Δεν υπάρχει νέο στοιχείο από εκείνη την ημέρα και μετά το οποίο να προστίθεται, επομένως τηρούμε και εφαρμόζουμε τους νόμους του κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ότι ψηφίσαμε ένα νομοσχέδιο και έγινε νόμος του κράτους, δεν σημαίνει ότι θα σταματήσουν οι εργατικές και γενικότερα οι λαϊκές διεκδικήσεις, για να ανατραπεί η όποια διάταξη ή ο όποιος νόμος δεν είναι σύμφωνος με τα συμφέροντά τους.

Εδώ μιλάμε για δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους που έπαιρναν ένα γαμήλιο επίδομα, το οποίο ήταν μικρό, αλλά μια βοήθεια. Μιλάμε και για αριστούχους φοιτητές, οι οποίοι επίσης έπαιρναν ένα επίδομα ύψους μέχρι και εκατόν εβδομήντα χιλιάδες δραχμές. Το θεωρούμε άδικο.

Για το ότι τα χρήματα αυτά πήγαν στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, επιτρέψτε μας να είμαστε επιφυλακτικοί, με την εξής έννοια: Εάν η Κυβέρνηση θέλει να κάνει εργατική πολιτική και δεν φθάνουν τα χρήματα της Εργατικής Εστίας, ας πάρει από τον κρατικό προϋπολογισμό για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Επιπλέον θα πρέπει να σημειώσω ότι ετοιμάζετε να δώσετε τη διαχείριση των βρεφονηπιακών σταθμών σε ιδιώτες. Αυτές είναι βάσιμες πληροφορίες, ότι θέλετε να ιδιωτικοποιήσετε και τους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Επανερχομαι όμως στο ζήτημα της Εργατικής Εστίας. Θα έφθαναν τα χρήματα και για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς και για να δίνετε τα επιδόματα τα οποία κόψατε, εάν σταματούσατε να χρηματοδοτείτε τους εργατοπατέρες. Το Ταμείο των Εργατικών Στελεχών γεμίζει από χρήματα της Εργατικής Εστίας. Είναι ντροπή οι συνδικαλιστές να παίρνουν διπλές και τριπλές συντάξεις ως εργατοπατέρες με την ανοχή και τη συμφωνία της Κυβέρνησης!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Έχετε κακή πληροφόρηση.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Και είναι ντροπή να χάνονται και χρήματα από την Εργατική Εστία. Επίσης χρήματα από την Εργατική Εστία χάνονται λόγω της μεσολάβησης που κάνει η διαιτησία χάρη του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας. Οι θεσμοί αυτοί κινούνται στη λογική της συναίνεσης και του διαλόγου, κατεύθυνση προς την οποία υπάρχει έντονη αντίδραση, τουλάχιστον σε ένα μέρος του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τέλος, εάν πάρουμε υπόψη μας ότι η Εργατική Εστία χρησιμοποίησε ήδη εταιρείες – ακούστε το, κύριε Υπουργέ! – για να κλείνουν συμφωνίες για κοινωνικό τουρισμό, χρησιμοποιεί δηλαδή μεσολαβητές και όχι κατευθείαν όπως το έκανε παλιότερα, βεβαίως ξοδεύονται χρήματα και δεν υπάρχουν. Τα κόψατε από τους φοιτητές, τα κόψατε και από το επίδομα. Είμαστε η τελευταία χώρα στην Ευρώπη όσον αφορά τα επιδόματα για αριστούχους φοιτητές, γιατί δίνουμε πέντε φορές κάτω από το μέσο όρο της Ευρώπης επίδομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, ο συνάδελφος ο κ. Σκυλλάκος άλλαξε το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησής του κατά την ομιλία του. Για άλλα πράγματα με ρώτησε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Άλλαξα το περιεχόμενο; Ότι υπάρ-

χουν λεφτά και δεν μπορείτε να τα δώσετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Για άλλα πράγματα με ρωτήσατε, αγαπητέ συνάδελφε, στην ομιλία σας και όχι αυτά που βάλατε στην επίκαιρη ερώτησή σας.

Εάν θέλετε να συζητήσουμε αναλυτικά περί Εργατικής Εστίας, δεν έχω κανένα πρόβλημα να μας κάνετε μία επερώτηση, να έλθουμε στη Βουλή, να σας ενημερώσουμε εφ' όλης της ύλης, εσάς και ολόκληρη την Εθνική Αντιπροσωπεία, όλες τις πτέρυγες της Βουλής για το ρόλο και τη δουλειά των εργαζομένων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα προς τούτο.

Επίσης, αν θέλει το κόμμα σας να ενημερωθεί αναλυτικά, σας περιμένω οποιαδήποτε στιγμή ζητήσετε στο γραφείο μου να σας ενημερώσω αναλυτικά για την πορεία του οργανισμού, παρουσία και της προέδρου της κ. Σπηλιοπούλου.

Δεν προστέθηκε κάτι καινούριο για να αλλάξουμε το νόμο, λοιπόν. Τα λεφτά θα πάνε στους βρεφονηπιακούς και θα δώσουμε απολογισμό γι' αυτό. Δεν έχετε δίκιο. Το ταμείο εργατοπατέρων έχει καταργηθεί. Έχει καταργηθεί το λεγόμενο Ταμείο Εργατικών Στελεχών. Τέθηκε μία γραμμή λήξης και η γραμμή λήξης αυτή έχει τηρηθεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ : Λεφτά δεν πηγαίνουν στο ταμείο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Σκυλλάκο, σας παρακαλώ. Ή έχει καταργηθεί ή δεν έχει καταργηθεί. Αυτό είναι γεγονός, δεν αμφισβητείται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Έχει γίνει με νόμο η γραμμή λήξης αυτή και έχει καταργηθεί. Παίρνουν οι παλιοί τις συντάξεις, μεταξύ των οποίων και στελέχη που ανήκαν στην παράταξή σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ : Όχι στην παράταξή μας. Εμείς τους διαγράφουμε όσους παίρνουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ήταν και στην παράταξή σας αρκετοί. Εγώ προσωπικά δε, δεν παίρνω γιατί έχω χάσει την προθεσμία και πολύ καλά έκανα. Το λέω αυτό γιατί το διαβάζω καμιά φορά να γράφεται.

Από εκεί και πέρα αυτό που έχω να πω είναι ότι έχει μπει ένα τέλος, αυτό, έχει τελειώσει. Δεν υπάρχει κανένα δικαίωμα πλέον κανέναν να κάνει τέτοιες αιτήσεις στο Ταμείο Εργατικών Στελεχών. Παραμένουν οι συντάξεις που έπαιρναν οι παλιοί.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ : Τις κόψατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ξέρετε πάρα πολύ καλά –και σε αυτό υπήρχε απόφαση της Βουλής– ότι λύνουμε αυτά τα ζητήματα μέχρι ένα σημείο. Λέμε, ως εδώ σταματάμε και από εκεί πέρα δεν έχει. Πάντα κάποιες τέτοιες λογικές ακολουθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω, ότι δεν πρέπει να μπλέκουμε στη συζήτηση την παράταξη που ανήκουν οι συνταξιούχοι συνδικαλιστές. Ήσκησαν νόμιμο δικαίωμα. Εάν δεν ήσκησαν άλλο ζήτημα. Προχωρήστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σωστά, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά αυτό που είπατε επίσης για τα υπόλοιπα ζητήματα του Οργανισμού, δεν είναι έτσι. Δηλαδή ο Οργανισμός δεν προτίθεται να δώσει τους βρεφονηπιακούς σταθμούς σε ιδιώτες. Αυτό δεν ξέρω πώς βγαίνουν. Σαφώς δεν απηχούν την πραγματικότητα. Με χαρά μου, όμως, αν θέλετε και οποιαδήποτε στιγμή θέλετε να σας ενημερώσω για το σύνολο της δραστηριότητάς του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνηση των σχεδίων νόμων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμίσεις».

Το νομοσχέδιο κρατείται και θα ψηφιστεί στη συνέχεια.

Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Σύνδεση έρευνας και τεχνολογίας με την παραγωγή και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συγχώνευση του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε.»

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, θα προχωρήσουμε στην ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμίσεις».

Κύριε Υπουργέ, έχετε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις ή φραστικές διορθώσεις να μας ανακοινώσετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του σχεδίου νόμου τροποποιούμε το άρθρο 571 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Εκεί έχουμε ένα εδάφιο που είναι το τέταρτο και στο οποίο προβλέπουμε τα ποσά και λέμε ότι τα ποσά αυτά μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Αυτό το εδάφιο θα πρέπει να τεθεί πιο κάτω ως πέμπτο εδάφιο, ώστε να καλυφθεί από την εξουσιοδότηση και το ποσό του τέταρτου εδαφίου, το οποίο από παραδρομή έμεινε ακάλυπτο.

Η διατύπωση, λοιπόν, του πέμπτου εδαφίου είναι η εξής: «Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης».

Επίσης στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του σχεδίου νόμου, η λέξη «συμμετέχουν» νομίζω ότι πρέπει να αντικατασταθεί με τη λέξη «μετέχουν». Είναι δοκιμότερος όρος.

Στο άρθρο 20, προτείνουμε η παράγραφος 6 που προστέθηκε, να πάρει τον αριθμό 4, να καταστεί η παράγραφος 4 και οι παλιές παράγραφοι 4 και 5 να αναριθμηθούν σε παραγράφους 5 και 6. Ο λόγος είναι να διατηρήσουμε τη σωστή σειρά.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 22, οι λέξεις «του παρόντος κεφαλαίου» να αντικατασταθούν από τις λέξεις «του ίδιου κεφαλαίου».

Στο άρθρο 29 παράγραφος 1, οι λέξεις «από τους πληρεξούσιους δικηγόρους» να αντικατασταθούν από τις λέξεις «από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους» για λόγους μεγαλύτερης σαφήνειας.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 30, πρέπει να απαλειφθούν οι λέξεις «του εδαφίου ε'», γιατί η διάταξη που αντικαθίσταται από το άρθρο αυτό προσδιορίζεται επαρκώς από τα λοιπά στοιχεία του.

Στο άρθρο 36 παράγραφος 5, μετά τη φράση «Οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2085/1992 (ΦΕΚ 170 Α')» πρέπει να προστεθούν εντός κομμάτων οι λέξεις «όπως ισχύει».

Η τελευταία διόρθωση είναι νομοτεχνικής φύσεως. Προσθήσαμε το άρθρο 38, ένα καινούριο άρθρο. Ήταν η τροπολογία που δεχθήκαμε ύστερα από πρόταση πολλών Βουλευτών από πολλές πτέρυγες. Το άρθρο 38 τροποποιεί το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων. Στο ίδιο άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων είχαμε μια προσθήκη στο άρθρο 32 παράγραφος 3 του νομοσχεδίου.

Επομένως έχουμε δύο επεμβάσεις στο ίδιο άρθρο 18 και νομίζω ότι νομοτεχνικά πρέπει να ενωθούν στην ίδια διάταξη. Δηλαδή το άρθρο 38 να μετακινηθεί στο άρθρο 32 παράγραφος 3 και έτσι να γίνει το άρθρο 32 παράγραφος 3 του σχεδίου ως εξής:

«3. Το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κενές θέσεις συμβολαιογράφων καλύπτονται με διαγωνισμό και με μετάθεση. Με μετάθεση καλύπτεται ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%) των θέσεων που υπάρχουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους κάθε ειρηνοδικειακής περιφέρειας και το υπόλοιπο ποσοστό με διαγωνισμό. Αν υπάρχει μία μόνο κενή θέση, αυτή καλύπτεται με μετάθεση ή διαγωνισμό εκ περιτροπής. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου η θέση θα καλυφθεί με μετάθεση.

2. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του πενήντα τοις εκατό (50%) για τις μεταθέσεις, εφόσον προκύπτει δεκαδικός αριθμός, διατηρείται το ακέραιο μέρος του αριθμού και παραλείπονται τα δεκαδικά ψηφία του. Όσες θέσεις παραμένουν κενές, για οποιονδήποτε λόγο, καλύπτονται το επόμενο έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του επόμενου άρθρου».

Αυτή είναι η νέα διατύπωση του άρθρου 32 παράγραφος 3. Έχω συνεννοηθεί και με τους εισηγητές όλων των κομμάτων, οι οποίοι διαπίστωσαν ότι δεν αλλάζει τίποτα επί της ουσίας. Είναι απλώς ενοποίηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η δεύτερη παράγραφος είναι διευκρινιστική της πρώτης;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι η ίδια. Απλώς το ποσοστό 20% υπήρχε και στη δεύτερη παράγραφο. Εμείς δεχθήκαμε την τροπολογία, αυτό ήταν το νόημα της τροπολογίας των Βουλευτών, το 20% να γίνει 50%.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Μιχαήλ Σταθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Φραστικές διορθώσεις

στο Σχέδιο Νόμου για την επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας κλπ.

κατά τη συζήτηση και πριν από την ψήφισή του στο σύνολο. Στο άρθρο 571 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 του σχεδίου, έχω την εξής νομοτεχνική μόνο βελτίωση, που δεν αλλάζει το περιεχόμενο της διάταξης: Το εδάφιο «Τα ποσά αυτά μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης», που προστέθηκε κατά τη συζήτηση κατ' άρθρο ως τέταρτο εδάφιο της παραπάνω παραγράφου, θα πρέπει να

τεθεί πιο κάτω, ως πέμπτο εδάφιο, ώστε να καλυφθεί από την εξουσιοδότηση και το ποσό του τετάρτου εδαφίου, το οποίο από παραδρομή έμενε ακάλυπτο από την εν λόγω εξουσιοδότηση. Μετά τη μετατόπιση αυτή το εδάφιο που προστίθεται διατυπώνεται ως εξής: «Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης».

2. Στο έβδομο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου (571), όπως τροποποιείται με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 του σχεδίου, η λέξη «συμμετέχουν» αντικαθίσταται από τη λέξη «μετέχουν».

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 20, που προστέθηκε στην κατ' άρθρο συζήτηση, τίθεται ως παράγραφος 4 και οι παλαιές παράγραφοι 4 και 5 αναριθμούνται σε 5 και 6 αντίστοιχα, με σκοπό τη διατήρηση της ορθής σειράς των τροποποιούμενων άρθρων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

4. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 22 οι λέξεις «του παρόντος κεφαλαίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του ίδιου κεφαλαίου».

5. Στο πρώτο εδάφιο της διάταξης που προστίθεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 133 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του Σχεδίου, οι λέξεις «από τους πληρεξούσιους δικηγόρους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους».

6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 30 απαλείφονται οι λέξεις «του εδαφίου ε», αφού η διάταξη που αντικαθίσταται από το άρθρο αυτό προσδιορίζεται επαρκώς από τα λοιπά στοιχεία του.

7. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 36, μετά τη φράση «Οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2085/1992 (ΦΕΚ 170 Α')» προστίθενται εντός κομμάτων οι λέξεις «όπως ισχύει».

8. Πρόσφατα ψηφίσθηκε μία τροπολογία υπ' αρ. 394 (3) και 455 (7) κλπ ύστερα από πρόταση των Βουλευτών Κουβέλη, Γκελεστάκη κ.α., η οποία έχει τεθεί ως άρθρο 38 στο Σχέδιο και η οποία έχει ως εξής: «Οι κενές θέσεις συμβολαιογράφων καλύπτονται με διαγωνισμό και με μετάθεση. Με μετάθεση καλύπτεται ποσοστό μέχρι 50% των θέσεων που υπήρχαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους κάθε ειρηνοδικειακής περιφέρειας και το υπόλοιπο ποσοστό με διαγωνισμό». Επειδή η διάταξη αυτή τροποποιεί το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων και επειδή ταυτόχρονα με το άρθρο 32 παρ. 3 του Σχεδίου προστίθενται ορισμένες διατάξεις στο ίδιο άρθρο του Κώδικα, είναι σκόπιμο να ενσωματωθούν οι δύο αλλαγές σε μία ενιαία διάταξη, η οποία πρέπει να τεθεί ολόκληρη ως άρθρο 32 παρ. 3 και να διατυπωθεί νομοτεχνικά, κατά τρόπο που να μην αλλάζει η ουσία της ρύθμισης, ως εξής:

«3. Το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κενές θέσεις συμβολαιογράφων καλύπτονται με διαγωνισμό και με μετάθεση. Με μετάθεση καλύπτεται ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%) των θέσεων που υπάρχουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους κάθε ειρηνοδικειακής περιφέρειας και το υπόλοιπο ποσοστό με διαγωνισμό. Αν υπάρχει μία μόνο κενή θέση, αυτή καλύπτεται με μετάθεση ή διαγωνισμό εκ περιτροπής. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου η θέση θα καλυφθεί με μετάθεση.

2. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του πενήντα τοις εκατό (50%) για τις μεταθέσεις, εφόσον προκύπτει δεκαδικός αριθμός, διατηρείται το ακέραιο μέρος του αριθμού και παραλείπονται τα δεκαδικά ψηφία του. Όσες θέσεις παραμένουν κενές, για οποιονδήποτε λόγο, καλύπτονται το επόμενο έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του επόμενου άρθρου».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Λυκουρέζος ως εισηγητής έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επί του Κανονισμού. Είχα την εντύπωση ότι πρόκειται μόνο περί φραστικών διορθώσεων.

Παρ' όλο που είμαι νέος Βουλευτής, επιτρέψτε μου να επικαλεστώ τον Κανονισμό και το άρθρο 104, το οποίο λέει σαφώς ότι αν μεν κατά τη συζήτηση του συνόλου προστεθούν άρθρα ή γίνουν δεκτές τροπολογίες, η ψήφιση του συνόλου αναβάλλε-

ται για να ενταχθούν στο αρχικό κείμενο του σχεδίου ή της πρότασης νόμου τα άρθρα που προστέθηκαν ή οι τροπολογίες που έγιναν δεκτές. Το συναρμολογημένο, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο κείμενο του σχεδίου ή της πρότασης νόμου, ψηφίζεται στο σύνολό του μετά την πάροδο είκοσι τεσσάρων ωρών. Αυτά λέει το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Πολύ ωραία. Είναι γνωστό τι λέει το σχετικό άρθρο, κύριε Λυκουρέζο, τουλάχιστον στο Προεδρείο, αλλά ελπίζω και στους συναδέλφους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Ναι, και στους συναδέλφους κύριε Πρόεδρε, για να κριθεί.

Όπως διαβάζω σήμερα η παράγραφος η οποία προστίθεται στο άρθρο 17 εδάφιο 3, η οποία αναφέρει ότι τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, δεν ήταν διατυπωμένη, κύριε Υπουργέ, στο αρχικό κείμενο που ψηφίσαμε. Είναι καινούρια προσθήκη, είναι τροπολογία, δεν είναι απλώς μια φραστική βελτίωση, ή προσθήκη μιας λέξης.

Όπως, η πέμπτη, ως εμφανίζεται, φραστική διόρθωση που αφορά τα διοικητικά δικαστήρια, ιδιαίτερα για τους πληρεξούσιους δικηγόρους, επίσης και εκεί διαφοροποιείται το νόημα της παραγράφου που ψηφίσαμε.

Τέλος, η τροπολογία του «Κώδικα περί συμβολαιογράφων», που εμφανίζεται εδώ ως άρθρο 38, ουσιαστικά αποτελεί τροπολογία διότι τροποποιεί, αντικαθιστά το άρθρο το σχετικό του «Κώδικα περί συμβολαιογράφων».

Πιστεύω, λοιπόν, ότι εφόσον δεν πρόκειται περί απλών φραστικών διορθώσεων θα πρέπει να εφαρμόσουμε το άρθρο 104 και δεν μπορούν αυτές οι τροπολογίες να ενταχθούν και να ψηφιστούν σήμερα στο σύνολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, κύριε Λυκουρέζο. Υπάρχει η δυνατότητα, εφόσον η Βουλή συμφωνήσει, όπως γνωρίζετε, να προχωρήσουμε σε ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις και φραστικές διορθώσεις κατά την ψήφιση στο σύνολο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υπουργός, όπως εξέθεσε και τεκμηρίωσε τις αλλαγές που κάνει, μιλάει ουσιαστικά για νομοτεχνικές βελτιώσεις. Απ' ό,τι κατάλαβα αμφισβητείτε από όλες τρεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Δεν διαφωνώ επί της ουσίας, καθαρά επί της δικονομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Όχι, θέμα Κανονισμού δεν υπάρχει. Εφόσον δεν αλλάζει η ουσία με τις διορθώσεις και δεν διαφοροποιείται το Σώμα επί της ουσίας των τροποποιήσεων μπορεί να ψηφισθεί κανονικά το σύνολο του νομοσχεδίου με τις διορθώσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Για να είμαι ακριβής, αλλάζει εσωτερικώς ως προς τα όσα ψηφίσαμε στην τελευταία συνεδρίαση. Εκεί αλλάζει. Γιατί δεν πρόκειται περί φραστικών διορθώσεων. Τώρα, αν το Προεδρείο κρίνει ότι ως εμφανίζονται αυτές οι τροπολογίες μπορεί να θεωρηθούν απλές φραστικές διορθώσεις και να μην εφαρμοστεί το άρθρο 104, δεν θα ήθελα να επιμείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Είναι νομοτεχνικές και εφόσον δεν έχει αντίρρηση το Σώμα θα ήθελα να προχωρήσουμε στην ψήφιση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ: Δεν θέλω να επιμείνω, αλλά ήμουν υποχρεωμένος να το θίξω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να πείτε κάτι διευκρινιστικό;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα ήθελα μόνο να πω ότι δεν επέρχεται καμία απολύτως ουσιαστική αλλαγή. Είναι καθαρώς φραστικές και νομοτεχνικές διορθώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Νομίζω ότι μετά και από αυτήν την κατηγορηματική δήλωση του κυρίου Υπουργού. Έκλεισε η συζήτηση και μπορώ να ερωτήσω το Σώμα εάν δέχεται στο σύνολό του το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμί-

σεις» ως διενεμήθη και με τις φραστικές και νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμίσεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμίσεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' **ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ** **ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

Άρθρο 1

1. Όπου στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναφέρονται οι λέξεις «πρώτη συζήτηση» αντικαθίστανται με τη λέξη «συζήτηση».

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 115 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις και οι αριθμοί «εκτός από την περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226» διαγράφονται.

3. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 147 παρ. 1 έως 5, 148 παρ. 2 και 149 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 178 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε περίπτωση μερικής νίκης και μερικής ήττας κάθε διαδίκου, το δικαστήριο κατανέμει τα έξοδα ανάλογα με την έκταση της νίκης ή της ήττας του καθενός.»

2. Το άρθρο 179 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 179

Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, μόνο όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή σε συγγενείς εξ αίματος έως και το δεύτερο βαθμό ή όταν η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.»

Άρθρο 3

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 214Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην κλήση για συζήτηση πρέπει να περιλαμβάνεται και πρόσκληση προς τον εναγόμενο να προσέλθει στο γραφείο του δικηγόρου του ενάγοντος ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου ορισμένη ημέρα και ώρα, με αντικείμενο την απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς. Αν η επίσηυση γίνεται από τον εναγόμενο ή από άλλο διάδικο, αυτός προσκαλεί τον αντιδικο στο γραφείο του δικηγόρου του ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου. Η ημερομηνία της πρώτης συνάντησης ορίζεται μέσα στο χρονικό διάστημα από τη δέκατη έως την τεσσαρακοστή πέμπτη ημέρα από την επίδοση της αγωγής. Ο προσκαλούμενος οφείλει να παρευρεθεί με δικηγόρο ή να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο εφοδιασμένο με την κατά το άρθρο 98 ειδική πληρεξουσιότητα. Στη συνάντηση μπορεί να κληθεί και ο τυχόν προσεπικαλούμενος.

Οι δικηγόροι μπορούν από κοινού να ορίσουν άλλη ημερομηνία συνάντησης ή να αναβάλλουν τη συνάντηση για άλλη ημέρα και ώρα σε ορισμένο τόπο, έως την τριακοστή πέμπτη ημέρα

πριν από τη δικάσιμο, εφόσον απαιτείται για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς.»

2. Όπου στο άρθρο 214Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναγράφονται οι λέξεις «συμβιβαστική επίλυση διαφοράς» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εξώδικη επίλυση διαφοράς».

3. Η διάταξη του άρθρου 214Α παρ. 9 δεύτερο εδάφιο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 4

Το άρθρο 224 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 224

Είναι απαράδεκτο να μεταβληθεί η βάση της αγωγής. Με τις προτάσεις που κατατίθενται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 237 ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μπορεί ο ενάγων να συμπληρώσει, να διευκρινίσει ή να διορθώσει τους ισχυρισμούς του, αρκεί να μην μεταβάλλεται η βάση της αγωγής.»

Άρθρο 5

Οι παράγραφοι 2 έως 4 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο πρωτότυπο της αγωγής της ημέρας και ώρας συζήτησής της, την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης. Η ημέρα συζήτησης προσδιορίζεται σε χρόνο τέτοιο ώστε να τηρούνται οι προθεσμίες των άρθρων 214Α παρ. 3, 229 και 237 παρ. 1.

3. Το πινάκιο είναι βιβλίο με αριθμημένες σελίδες, μονογραφημένες από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή τον ειρηνοδίκη, στο οποίο καταχωρίζονται οι υποθέσεις που θα συζητηθούν σε κάθε δικάσιμο. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων που θα εκδικασθούν σε κάθε δικάσιμο.

4. Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση σημειώνει στο πινάκιο αν η συζήτηση έγινε κατ' αντιμωλία ή ερήμην ή αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε. Αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας οφείλει αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίστηκε. Κλήση του διαδίκου για εμφάνιση στη δικάσιμο αυτή δεν χρειάζεται και η αναγραφή της υποθέσεως στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Αν μεταβληθεί η συνεδρίαση για οποιονδήποτε λόγο, οι υποθέσεις που είναι γραμμένες σ' αυτήν μεταφέρονται με επιμέλεια των διαδίκων στις επόμενες συνεδριάσεις, ακόμη και με υπέρβαση του ορισμένου αριθμού, και ο αντιδίκος αυτού που επισπεύδει τη συζήτηση καλείται πάντοτε στη νέα δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή η εγγραφή, η κλήση και η επίδοσή της γίνονται ατελώς. Το ίδιο ισχύει και όταν είναι αναγκαία η ανασυζήτηση της υπόθεσης.»

Άρθρο 6

1. Το άρθρο 229 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 229

1. Αντίγραφο της αγωγής μαζί με την κάτω απ' αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικασίμου και την κλήση προς συζήτηση στην ορισμένη δικάσιμο επιδίδεται στον εναγόμενο με επιμέλεια του ενάγοντος το αργότερο τριάντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Αν ο διάδικος στον οποίο γίνεται η επίδοση ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, μέσα στην παραπάνω προθεσμία πρέπει

να γίνει η πρώτη κατά το νόμο πράξη της διαδικασίας της επίδοσης.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 254, για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι εξήντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστος διαμονής, ενενήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 237.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 228 και 230 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ενώπιον του μονομελούς και του πολυμελούς πρωτοδικείου οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν το αργότερο τριάντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο προτάσεις, επί των οποίων ο γραμματέας σημειώνει τη χρονολογία κατάθεσης. Το χρονικό διάστημα μεταξύ της επίδοσης της αγωγής και της κατάθεσης των προτάσεων δεν μπορεί να είναι μικρότερο από εξήντα ημέρες. Εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Μαζί με τις προτάσεις οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν και: α) αντίγραφο των προτάσεων ατελώς, επικυρωμένο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου και β) με ποινή απαραδέκτου όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται το αργότερο δεκαπέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο, κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου, οπότε κλείνει ο φάκελος και ορίζεται ο εισηγητής της υπόθεσης ή ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου που θα δικάσει, στον οποίο διαβιβάζεται ο φάκελος. Εκπρόθεσμη προσθήκη δεν λαμβάνεται υπόψη. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις της παραγράφου 1. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται αναλόγως.»

3. Οι διατάξεις για τις προθεσμίες κατάθεσης προτάσεων, προσθήκης - αντίκρουσης και ανταγωγής που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και στα άρθρα 10 και 12 του παρόντος ως προς τις δίκες ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Ως τότε οι προτάσεις και η προσθήκη - αντίκρουση κατατίθενται στις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 591, όπως αυτή αντικαθίσταται με το άρθρο 19 του παρόντος, και η ανταγωγή ασκείται οκτώ τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 8

1. Το άρθρο 239 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

2. Το άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 241

1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου και αν ακόμη δεν κατατέθηκαν προτάσεις ή αυτές κατατέθηκαν εκπρόθεσμα, μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά, ανά βαθμό δικαιοδοσίας, σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υπάρχει σπουδαίος κατά την κρίση του δικαστηρίου λόγος, με απλή σημείωση στο πινάκιο.

2. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, δικαστική δαπάνη σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, με αίτηση του αντιδίκου του, σε

ύψος μέχρι το τριπλάσιο του ελάχιστου ορίου αμοιβής για την παράσταση προς συζήτηση.»

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 242 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «ακόμη και όπου η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική κατά το άρθρο 115 παρ. 2» διαγράφεται.

Άρθρο 9

Το άρθρο 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση. Η απόφαση μνημονεύει απαραίτητως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης.

2. Με την εξαίρεση των περιπτώσεων ειδικών διαδικασιών, στις οποίες δεν εφαρμόζονται οι προθεσμίες της παραγράφου 1 του άρθρου 237, στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν σημείωμα πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο μόνο για τα θέματα που θα συζητηθούν. Η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 270 εφαρμόζεται ανάλογα και για την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο επαναλαμβανόμενη συζήτηση πρέπει να ορίζεται σε μία από τις πρώτες δικασίμους μετά την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα ημερών από την κλήτευση. Η υπόθεση εκδικάζεται από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου, εκτός αν τούτο είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο.»

Άρθρο 10

Η παράγραφος 5 του άρθρου 268 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναριθμείται σε παράγραφο 6 και η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται με τις παραγράφους 4 και 5 ως εξής:

«4. Η ανταγωγή ασκείται είτε με χωριστό δικόγραφο που επιδίδεται σαράντα πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε με τις προτάσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 237 που στην περίπτωση αυτή κατατίθενται σαράντα πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε, όπου η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, προφορικά, κατά τη συζήτηση. Στην τελευταία περίπτωση η ανταγωγή καταχωρίζεται στα πρακτικά.

5. Η συζήτηση της ανταγωγής που ασκήθηκε με τις προτάσεις είναι, σε περίπτωση απουσίας ή μη νόμιμης παράστασης του ενάγοντος, απαραδέκτη, εκτός αν οι προτάσεις αυτές έχουν επιδοθεί στον ενάγοντα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 269 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 269

1. Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται με τις προτάσεις, διαφορετικά είναι απαράδεκτα. Το απαράδεκτο αυτό δεν ισχύει για τους ισχυρισμούς που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή που μπορεί να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης.

2. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορεί να προβληθούν παραδεκτά έως και τη συζήτηση με προτάσεις ή και προφορικά: α) αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία. αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, β) αν προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα, γ) αν αποδεικνύονται με δικαστική ομο-

λογία του αντιδίκου και δ) αν αποδεικνύονται εγγράφως και το δικαστήριο κρίνει ότι ο διάδικος δεν γνώριζε ούτε μπορούσε να είχε πληροφορηθεί εγκαίρως την ύπαρξη των εγγράφων.»

Άρθρο 12

Το άρθρο 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 270

1. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική. Ο δικαστής οφείλει πριν από τη συζήτηση να έχει ενημερωθεί επί της αγωγής και επί των εκατέρωθεν ισχυρισμών και αποδεικτικών μέσων και ιδίως ως προς τα θέματα και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών. Οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους οφείλουν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο να εμφανισθούν αυτοπροσώπως. Η μη εμφάνιση του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του στο ακροατήριο, αν είναι αδικαιολόγητη, εκτιμάται από το δικαστήριο ελεύθερα. Με την επιφύλαξη του άρθρου 260, αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί και δεν λάβει νόμιμο μέρος κάποιος από τους διαδίκους, μολονότι έχει κληθεί νομίμως και εμπροθέσμως, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

2. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αποδεικτική δύναμη του καθενός. Συμπληρωματικά μπορεί να λαμβάνει υπόψη και να εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου λαμβάνονται υπόψη το πολύ τρεις για κάθε πλευρά και μόνο αν έχουν δοθεί ύστερα από κλήτευση του αντιδίκου δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση και, αν πρόκειται να δοθούν στην αλλοδαπή, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή. Για την αντίκρουση ένορκων βεβαιώσεων επιτρέπεται η προσκομιδή, μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 237, πρόσθετων βεβαιώσεων, το πολύ ίσου αριθμού προς τις αντικρουόμενες.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του, έστω και αν δεν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 415. Οφείλει να εξετάσει έναν τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παρισταμένους μάρτυρες για κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, αν τούτο κριθεί απαραίτητο λόγω διαφορετικών συμφερόντων.

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτή προσδιορίζεται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

5. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μία δικάσιμο. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ίδιων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται.

6. Έως τη δωδεκάτη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, η οποία περιορίζεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων και την αντίκρουση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν οψίμως κατά το άρθρο 269 παράγραφος 2. Ο γραμματέας, την πρώτη ή το αργότερο τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα από τη συζήτηση, υποχρεούται να χορηγεί στους διαδίκους αντίγραφα των

πρακτικών της δίκης.

7. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.»

Άρθρο 13

1. Το άρθρο 271 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 271

1. Αν ο εναγόμενος δεν εμφανισθεί κατά τη συζήτηση ή εμφανισθεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, το δικαστήριο, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν σ' αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα, κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση.

2. Το ίδιο ισχύει, αν η συζήτηση γίνεται με την επιμέλεια του εναγομένου και δεν εμφανισθεί ο ενάγων ή εμφανισθεί αλλά δεν λάβει μέρος στη συζήτηση κανονικά.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και για τον παρεμβαίνοντα.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 272 έως 274 και 279 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

3. Η λέξη «ερήμην» στο άρθρο 277 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται από τις λέξεις «σαν να ήταν παρόντες» ή «αν να ήταν παρών».

Άρθρο 14

1. Οι διατάξεις των άρθρων 341 έως 345, 351 δεύτερο εδάφιο, 370 παρ. 1, 389, 396, 397, 398 παρ.1, 403 παρ. 5, 406 παρ. 1, 412, 414 και 421 έως 431 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

2. Στο άρθρο 339 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφονται οι λέξεις «ο όρκος του διαδίκου».

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 370 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «του άρθρου 341 παρ. 3» διαγράφεται.

4. Στο άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «που διατάζει το διορισμό και εκείνης» διαγράφονται.

5. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Συμβάσεις και συλλογικές πράξεις δεν μπορούν να αποδειχθούν με μάρτυρες εφόσον η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια δραχμές ή 5.869,405 ευρώ.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, έστω και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι μικρότερη από τα δύο εκατομμύρια δραχμές ή 5.869,405 ευρώ.»

6. Στο άρθρο 407 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «τη θρησκεία» διαγράφονται.

7. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 408 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Πριν εξεταστεί ο μάρτυρας οφείλει να ορκισθεί. Προς τούτο ερωτάται, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο.

2. Ο τύπος του χριστιανικού όρκου είναι: «Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να πω ευσυνείδητα όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε». Αν ο μάρτυρας πιστεύει σε γνωστή θρησκεία ή δόγμα, που ορίζει άλλο τύπο όρκου, δίνει τον όρκο σύμφωνα με αυτόν τον τύπο.

3. Ο πολιτικός όρκος δίνεται ως διαβεβαίωση με τον εξής τύπο: «Δηλώνω στην τιμή και στη συνείδησή μου πως θα πω όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε.»

8. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 409 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «Ο εισηγητής ή ο εντεταλμένος δικαστής» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Το δικαστήριο».

9. Το άρθρο 410 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 410

Οι καταθέσεις μαρτύρων καταχωρίζονται στα πρακτικά, στα οποία πρέπει να αναφέρονται η όρκιση του μάρτυρα και οι τυχόν ενστάσεις των διαδίκων.»

10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «οι διατάξεις των άρθρων 271 παρ. 3 και 272 παρ. 1 και 2 δεν εφαρμόζονται» διαγράφεται.

Άρθρο 15

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 498 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι εξήντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, ενενήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά για τον προσδιορισμό δικασίμου ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 226.»

2. Το άρθρο 510 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 510

Αν κατά τη συζήτηση της ανακοπής δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί αλλά δεν μετέχει νόμιμα σ' αυτήν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών.»

Άρθρο 16

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίζοντα σαράντα πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα σαράντα πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

3. Το άρθρο 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 524

1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παράγραφοι 2, 4, 6 και 7 και 271 έως 312.

2. Η προφορική συζήτηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 270 είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528, στην οποία και εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις του άρθρου 270.

3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.

4. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την έφεση η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση.

5. Τους εισαγγελείς πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας εφετών.»

4. Το άρθρο 528 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 528

Αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάστηκε σαν να

ήταν παρών, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 529 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην κατ' έφεση δίκη επιτρέπεται να γίνει επίκληση και προσαγωγή νέων αποδεικτικών μέσων. Εξέταση νέων μαρτύρων για ζητήματα για τα οποία εξετάστηκαν μάρτυρες στην πρωτόδικη δίκη επιτρέπεται, αν αυτό επιβάλλεται κατά την κρίση του δικαστηρίου.»

6. Το άρθρο 531 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 535 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο λόγος της έφεσης κριθεί βάσιμος, η απόφαση που προσβάλλεται εξαφανίζεται και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρατεί την υπόθεση και τη δικάζει κατ' ουσίαν.»

Άρθρο 17

1. Το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 548

Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παρ. 2, 4, 6 και 7, 271 έως 312 και 524 παρ. 2 επ. έως 534.»

2. Στη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφονται οι λέξεις «ή δεν διέταξε απόδειξη γι' αυτά».

3. Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 571

1. Αν ο εισηγητής κρίνει ότι η αναίρεση είναι अपαράδεκτη ή ότι όλοι οι λόγοι της, αρχικοί και πρόσθετοι, είναι अपαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, εισηγείται προφορικά σε τριμελές συμβούλιο, απαρτιζόμενο από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και από δύο Αρεοπαγίτες, χωρίς κλήτευση των διαδίκων, την απόρριψη της αναίρεσης. Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει διάταξη με την οποία απορρίπτει την αναίρεση. Με την ίδια διάταξη επιδικάζεται στον αναφεσίζοντα δικαστική δαπάνη, αν αυτός είχε καταθέσει προτάσεις, υπολογιζόμενης της αμοιβής του πληρεξουσίου του δικηγόρου στο μισό του ελάχιστου ορίου και ορίζεται παράβολο εκατό χιλιάδων δραχμών ή 293,470 ευρώ έως πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών ή 1.467,351 ευρώ. Επί εργατικών υποθέσεων το παράβολο μπορεί να μειωθεί έως το ποσό των πενήντα χιλιάδων δραχμών ή 146,735 ευρώ. Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξημειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με επιμέλεια του γραμματέα σημειώνεται ο αριθμός της διάταξης του συμβουλίου στο πινάκιο και στο φάκελο της υπόθεσης και επιδίδεται κυρωμένο αντίγραφο της στον αναφεσίζοντα ή στο δικηγόρο που υπογράφει την αναίρεση ή τους πρόσθετους λόγους μέσα σε τριάντα ημέρες από την έκδοσή της.

2. Αν εκδοθεί διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης. Μπορεί όμως ο αναφεσίζων να ζητήσει με αίτησή του να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο. Η αίτηση υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την επίδοση της διάταξης και κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, η οποία συντάσσει σχετική έκθεση στο βιβλίο της παραγράφου 3. Στην αίτηση επισυνάπτεται με ποινή απαραδέκτου διπλότυπο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, από το οποίο προκύπτει η κατάθεση του παραβόλου που έχει ορισθεί με τη διάταξη. Ο αριθμός και η χρονολογία της έκθεσης σημειώνονται στο πρωτότυπο της αίτησης από τον συντάσσοντα την έκθεση, ο οποίος υπογράφει

τη σχετική σημείωση. Η υπόθεση προσδιορίζεται να συζητηθεί στο ακροατήριο όσο το δυνατόν ταχύτερα. Στη σύνθεση του δικαστηρίου δεν μετέχουν τα μέλη του συμβουλίου της παραγράφου 1. Αν το δικαστήριο κρίνει παραδεκτή την αίτηση, ακυρώνει τη διάταξη του συμβουλίου και δικάζει την αναίρεση. Αν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ως απαράδεκτη ή κρίνει μεν παραδεκτή την αίτηση, απορρίψει όμως στο σύνολό της την αναίρεση, διατάσσει συγχρόνως την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο. Αλλιώς το παράβολο επιστρέφεται στον καταθέσαντα. Αν δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή η υποβληθείσα αίτηση απορριφθεί ως απαράδεκτη, η διάταξη του συμβουλίου αποκτά ισχύ δικαστικής απόφασης.

3. Οι διατάξεις του συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό και οι αιτήσεις για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο καταχωρίζονται σε ειδικά βιβλία που τηρούνται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου.

4. Αν ο εισηγητής δεν εισηγηθεί την απόρριψη της αναίρεσης ή δεν εκδοθεί απορριπτική διάταξη του συμβουλίου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή αν ο ανααιρεσίων υποβάλει αίτηση να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο εισηγητής της υπόθεσης οφείλει να συντάξει συνοπτική έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της και να την καταθέσει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να πληροφορηθούν το περιεχόμενο της έκθεσης του εισηγητή.

4. Το εδάφιο β' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 575 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 226 εφαρμόζονται και εδώ.»

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 585 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118 έως 120, και τους λόγους της. Νέοι λόγοι μπορούν να προταθούν μόνο με πρόσθετο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο σαράντα πέντε ή, όταν πρόκειται για ειδικές διαδικασίες, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

2. Το άρθρο 589 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 589

Η άσκηση της τριτανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η τριτανακοπή και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος μπορούν, ύστερα από αίτηση του τριτανακόπτοντος που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να διατάξουν την αναστολή της εκτέλεσης με τον όρο εγγυοδοσίας ή και χωρίς αυτόν, αν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση της απόφασης θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του τριτανακόπτοντος. Το δικαστήριο ή ο πρόεδρος μπορεί να εμποδίσει με σημείωμά του την εκτέλεση ώπου να εκδοθεί η απόφαση για την αίτηση αναστολής. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί με τον ίδιο τρόπο ως την έκδοση της οριστικής απόφασης για την τριτανακοπή.»

Άρθρο 19

Η παράγραφος 1 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται

διαφορετικά: α) η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση, β) οι προτάσεις κατατίθενται στο ακροατήριο, γ) όλοι οι αυτοτελείς ισχυρισμοί προτείνονται προφορικά και όσοι δεν περιέχονται στις προτάσεις καταχωρίζονται στα πρακτικά και δ) οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία σχολιάζονται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν για πρώτη φορά κατά τη συζήτηση.»

Άρθρο 20

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 599 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορούν να προβληθούν στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παράγραφος 1 έως και τη συζήτηση στο ακροατήριο του δικαστηρίου που δικάζει σε πρώτο βαθμό.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 599 παράγραφος 2 και 600 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

3. Το άρθρο 603 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 603

Σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος ως προς την αγωγή και του εναγομένου ως προς την ανταγωγή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 524.

Αν ερημοδικεί ο εναγόμενος ή ο εφεσίβλητος, το δικαστήριο εκδικάζει την υπόθεση σαν να ήταν και αυτοί παρόντες. Το ίδιο ισχύει, αν ερημοδικεί ο ενάγων, ως προς την ανταγωγή που έχει ασκηθεί με ιδιαίτερο δικόγραφο και, αν ερημοδικεί ο εκκαλών, ως προς την αντέφεση.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 660 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η αγωγή πρέπει να ασκηθεί μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που η απόφαση, η οποία διατάσσει την παράδοση ή απόδοση μισθίου, γίνεται αμετάκλητη.»

5. Η προθεσμία των δύο μηνών που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 2 περίπτωση στ' και 3 του άρθρου 662Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται εφεξής σε είκοσι ημέρες.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 649 παρ. 1 εδάφ. β' και δ', 650 παρ. 4, 662Ζ εδάφ. γ', 670 εδάφ. β', 671 παρ. 4 και 681Δ παρ. 4 εδάφ. ε' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 21

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226, εκτός από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2.»

2. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 754 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 22

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η πρώτη συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου. Η προθεσμία επίδοσης της αγωγής κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 229, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6, αρχίζει ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Στις υποθέσεις των οποίων η πρώτη συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει στο χρονικό διάστημα μεταξύ δημοσίευσης και έναρξης ισχύος του κεφαλαίου τούτου, καθώς και στις λοι-

πές εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του ίδιου κεφαλαίου δίκες εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν ως τώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 23

1. Η περίπτωση βæ της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«β) όλες οι διαφορές, κύριες ή παρεπόμενες, από σύμβαση μίσθωσης, καθώς και οι διαφορές του άρθρου 601 του Αστικού Κώδικα, εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες δραχμές ή 293,470 ευρώ.»

2. Στο άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται δύο εδάφια που έχουν ως εξής:

«Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει μέσα στην ίδια προθεσμία να καταθέσει αντίγραφο της σχετικής έκθεσης επίδοσης στη γραμματεία του δικαστηρίου, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής. Ο αρμόδιος γραμματέας υποχρεούται να καταχωρίσει τη χρονολογία της επίδοσης στο οικείο βιβλίο δημοσιεύσεων.»

Άρθρο 24

Το απόρρητο των κάθε μορφής καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και των άυλων μετοχών που καταχωρίζονται στο Σύστημα Άυλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) του Κεντρικού Αποθετηρίου Αξιών (Κ.Α.Α.) δεν ισχύει έναντι του δανειστή που έχει δικαίωμα κατάσχεσης της περιουσίας του δικαιούχου της κατάθεσης ή της μετοχής. Το απόρρητο αίρεται μόνο για το χρηματικό ποσό που απαιτείται για την ικανοποίηση του δανειστή.

Άρθρο 25

1. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 1552 του Αστικού Κώδικα προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής:

«ε) αν το τέκνο έχει παραδοθεί με τη συναίνεση των γονέων σε οικογένεια για φροντίδα και ανατροφή με σκοπό την υιοθεσία και έχει ενταχθεί σ' αυτήν επί χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους, οι δε γονείς εκ των υστέρων αρνούνται καταχρηστικά να συναιέσουν.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος της, υποθέσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση.

3. Μετά το άρθρο 1578 του Αστικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 1578Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 1578Α Ανασύσταση υιοθεσίας

Σε περίπτωση δικαστικής λύσης της υιοθεσίας, αν εκλείψει ο λόγος της λύσης ή ακολουθήσει συγγνώμη του υπαιτίου της λύσης, είναι δυνατή η ανασύσταση της υιοθεσίας με εφαρμογή της διατάξεων των άρθρων 1542 έως 1559. Στην περίπτωση αυτή η ηλικία υιοθετούντος και υιοθετούμενου δεν λαμβάνεται υπόψη. Τα αποτελέσματα της ανασύστασης της υιοθεσίας επέρχονται από την τελεσίδικια, χωρίς αναδρομική ενέργεια.»

4. Η πιο πάνω διάταξη του άρθρου 1578Α του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις υιοθεσίες που έχουν λυθεί πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου.

5. Το άρθρο 1579 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1579 Υιοθεσία ενηλίκου

Η υιοθεσία ενηλίκου επιτρέπεται μόνο όταν ο υιοθετούμενος είναι συγγενής ως και τον τέταρτο βαθμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας αυτού που υιοθετεί.»

6. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 800 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση υιοθεσίας ανηλίκου που προστατεύεται από αρμόδια κοινωνική υπηρεσία ή αναγνωρισμένη κοινωνική οργάνωση, η συναίνεση των φυσικών γονέων για την τέλεση της υιοθεσίας μπορεί να δηλωθεί και ενώπιον δικαστηρίου ή δικαστή που έχουν λάβει σχετική εντολή.»

Άρθρο 26

Το τρίτο κεφάλαιο του έβδομου βιβλίου του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Αποζημίωση εκείνων που κρατήθηκαν και μετέπειτα αθωώθηκαν

Άρθρο 533

Ποιοι δικαιούνται αποζημίωση

1. Έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από το δημόσιο αποζημίωση: (α) οι προσωρινά κρατηθέντες, που αθωώθηκαν αμετάκλητα με βούλευμα ή απόφαση δικαστηρίου, (β) οι κρατηθέντες με καταδικαστική απόφαση, η οποία μετέπειτα εξαφανίστηκε αμετάκλητα συνεπεία ένδικου μέσου και (γ) οι καταδικασθέντες και κρατηθέντες, που αθωώθηκαν με δικαστική απόφαση ύστερα από επανάλληψη της διαδικασίας. Επίσης αποζημίωση δικαιούνται όσα από τα παραπάνω πρόσωπα τιμωρήθηκαν μετέπειτα με ποινή μικρότερης διάρκειας από αυτή που εξέτισαν αρχικά.

2. Όσοι κρατήθηκαν λόγω καταδίκης ή κρατήθηκαν προσωρινά κατά την παράγραφο 1 έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν αποζημίωση, και αν ακόμη έχουν απαλλαγεί επειδή, μολονότι τέλεσαν την πράξη, δεν τους επιβλήθηκε ποινή για οποιονδήποτε λόγο.

Άρθρο 534

Ποιοι άλλοι έχουν δικαίωμα για αποζημίωση

Αυτοτελή αξίωση για αποζημίωση με τις ίδιες προϋποθέσεις έχουν και εκείνοι απέναντι στους οποίους ο καταδικασμένος ή ο προσωρινά κρατούμενος είχε σύμφωνα με το νόμο υποχρέωση διατροφής.

Άρθρο 535

Πότε δεν υπάρχει δικαίωμα για αποζημίωση

Το Δημόσιο δεν έχει υποχρέωση για αποζημίωση, αν εκείνος που καταδικάστηκε ή κρατήθηκε προσωρινά έγινε από πρόθεση παραίτιος της καταδίκης ή της προσωρινής κράτησης.

Άρθρο 536

Αρμόδιο δικαστήριο και ύψος αποζημίωσης

1. Σχετικά με την υποχρέωση του δημοσίου για αποζημίωση αποφαινεται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση για την υπόθεση, με ιδιαίτερη ταυτόχρονη απόφαση, ύστερα από προφορική ή γραπτή αίτηση εκείνου που αθωώθηκε και αφού προηγουμένως ο αιτών και ο εισαγγελέας ακουστούν.

2. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση εκείνου που αθωώθηκε, του επιδικάζεται κατ' αποκοπή ημερήσια αποζημίωση συνολικά για τεκμαρτή περιουσιακή ζημία και για ηθική βλάβη, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη των τριών χιλιάδων δραχμών ή 8,804 ευρώ ούτε ανώτερη των δέκα χιλιάδων δραχμών ή 29,347 ευρώ την ημέρα και της οποίας το ύψος προσδιορίζεται αφού ληφθεί υπόψη και η οικονομική και οικογενειακή κατάσταση του δικαιούχου. Το κατώτερο και το ανώτερο όριο της αποζημίωσης μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

Άρθρο 537

Μεταγενέστερη αίτηση

1. Εκείνος που ζημιώθηκε μπορεί να υποβάλει και αργότερα

την αίτησή του για αποζημίωση στο ίδιο δικαστήριο.

2. Στην περίπτωση αυτή η αίτηση παραδίδεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου αυτού μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την απαγγελία της απόφασης στο ακροατήριο ή από την κοινοποίηση στον προσωρινά κρατούμενο του απαλλاکτικού βουλεύματος ή της απαλλακτικής απόφασης που εκδόθηκε ερήμην του. Η παραπάνω προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως. Η αίτηση εισάγεται στο δικαστήριο ή στο συμβούλιο, που συγκαλείται ειδικώς και εκτάκτως για την εκδίκασή της κατά το δυνατό σε μία από τις πρώτες εργάσιμες ημέρες μετά την παράδοση της αίτησης.

3. Το δικαστήριο αποτελείται κατά προτίμηση από τους ίδιους δικαστές που αποφάνθηκαν για την ποινική υπόθεση.

Άρθρο 538

Ακυρότητα της απόφασης

Απόφαση που αναγνωρίζει υποχρέωση του δημοσίου για αποζημίωση, αν εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 536 και 537, είναι άκυρη.

Άρθρο 539

Αγωγή για την αποζημίωση

1. Αν αναγνωρισθεί από το ποινικό δικαστήριο μόνο η υποχρέωση για αποζημίωση από το δημόσιο, χωρίς να επιδικασθεί αποζημίωση, ή αν η επιδικασθείσα αποζημίωση κρίνεται από τον δικαιούχο ανεπαρκής για να καλύψει το σύνολο της ζημίας του ή από το δημόσιο υπερβολική, οι διάδικοι μπορούν να εγείρουν αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που δεν μπορούν να εξετάσουν πάλι την ύπαρξη αυτής της υποχρέωσης, για τον ακριβή προσδιορισμό του ποσού της αποζημίωσης. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να υπερβεί το ανώτατο όριο της παραγράφου 2 του άρθρου 536.

2. Η αξίωση παραγράφεται ύστερα από δύο χρόνια από την ημέρα που έγινε αμετάκλητη η απόφαση για την ποινική υπόθεση.

3. Η αξίωση μεταβιβάζεται στους κληρονόμους εκείνου που ζημιώθηκε, αφού αναγνωρισθεί από το ποινικό δικαστήριο. Είναι άκυρη η εκχώρηση και η κατάσχεσή της πριν τελεσιδικήσει η απόφαση που επιδικάζει την αποζημίωση.

Άρθρο 540

Αντικείμενο της αξίωσης στα πολιτικά δικαστήρια

1. Αντικείμενο της αξίωσης για αποζημίωση στα πολιτικά δικαστήρια είναι κάθε ζημία που προκλήθηκε από την ολική ή μερική εκτέλεση της ποινής ή της προσωρινής κράτησης στην περιουσιακή κατάσταση εκείνου που κρατήθηκε προσωρινά ή καταδικάστηκε, κρατήθηκε και μετέπειτα αθώωθηκε και η ηθική βλάβη που αυτός υπέστη. Τα όρια των άρθρων 536 και 539 δεν αφορούν τους δικαιούχους του άρθρου 534.

2. Εκτέλεση ποινής θεωρείται και η προσωρινή κράτηση που υπολογίστηκε σ' αυτή.

3. Στην προσωρινή κράτηση υπολογίζεται και η κράτηση που έγινε πριν από αυτήν με ένταλμα της ανακριτικής αρχής για την πράξη για την οποία διατάχθηκε η κράτηση.

Άρθρο 541

Υποκατάσταση του δημοσίου στα δικαιώματα του ζημιωμένου

Έως το ποσό της αποζημίωσης που πληρώθηκε, το Δημόσιο υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα του ζημιωμένου, ως ειδικός διάδοχος, εναντίον οποιουδήποτε που με παράνομη ενέργεια έγινε αίτιος να καταδικασθεί ή προσωρινά να κρατηθεί αυτός που ζημιώθηκε. Οι δικαστικοί λειτουργοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις τους σύμφωνα με το νόμο δεν ευθύνονται για καταδίκη ή προσωρινή κράτηση που επέβαλαν, εκτός αν δεν ενήργησαν στο πλαίσιο των καθηκόντων τους και θεμελιώνεται

σε βάρος τους ποινικό αδίκημα.

Άρθρο 542

Εφαρμογή και στον Άρειο Πάγο και στα υπόλοιπα δικαστήρια

1. Οι διατάξεις των άρθρων 533-541 εφαρμόζονται ανάλογα και από τον Άρειο Πάγο, όταν αυτός απαλλάσσει εκείνον που καταδικάστηκε ή παραπέμφθηκε για κακούργημα ή πλημμέλημα.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης από τα στρατιωτικά δικαστήρια.

Άρθρο 543

Εφαρμογή και υπέρ των αλλοδαπών

Οι διατάξεις των άρθρων 533-542 εφαρμόζονται και υπέρ των αλλοδαπών ή ανιθαγενών.

Άρθρο 544

Έννοια δικαστηρίου και απόφασης

Στις διατάξεις των άρθρων 533-542 ως δικαστήριο και απόφαση νοούνται και τα δικαστικά συμβούλια και τα βουλεύματά τους.

Άρθρο 545

Σε περίπτωση μεταγενέστερης αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης λόγω επανάληψης της διαδικασίας κατά εκείνου που είχε αθωωθεί αμετάκλητα, αυτοί που εισέπραξαν την αποζημίωση είναι υποχρεωμένοι να την επιστρέψουν προς το Δημόσιο.»

Άρθρο 27

1. Διαγράφονται από το ποινικό μητρώο οι ποινές που έχουν επιβληθεί για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή ανυποταξίας, το οποίο τελέστηκε έως την έναρξη της ισχύος του ν. 2510/1997, σε στρατεύσιμους που αρνήθηκαν τη στρατιωτική υπηρεσία επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις, εφόσον οι στρατεύσιμοι αυτοί εξέτισαν με οποιονδήποτε τρόπο την ποινή που τους επιβλήθηκε ή εξήλθαν των φυλακών με απόλυση υπό όρους. Η διαγραφή από το ποινικό μητρώο διενεργείται είτε αυτεπαγγέλτως από την υπηρεσία η οποία το τηρεί είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου προς την υπηρεσία αυτή. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς το λόγο της ποινικής καταδίκης, ακολουθείται η διαδικασία των άρθρων 18 έως 22 του παραπάνω νόμου.

2. Τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου δεν υποχρεούνται να προσκομίσουν πιστοποιητικό εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεών τους, όπου αυτό κατά νόμο απαιτείται για το διορισμό τους ή άλλη απασχόλησή τους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν αναδρομική ενέργεια από την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997.

Άρθρο 28

1. Στο άρθρο 56 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Εκείνος που καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης για οφειλές προς το Δημόσιο ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, μπορεί να εκτίσει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, αφού υποβάλει σχετική δήλωση στην εισαγγελία του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση. Στην περίπτωση αυτή υποχρεούται να εμφανίζεται κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιφέρειάς του. Αν παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή, η έκτιση της ποινής συνεχίζεται κατά τις γενικές διατάξεις.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν. 2854/2000 αντικαθί-

σταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος νόμου διέπουν τις διαφορές που αναφύονται από πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται μετά την έναρξη ισχύος του. Οι διατάξεις του άρθρου 6 εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς υποθέσεις.»

Άρθρο 29

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 133 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999) προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν ότι δεν θα εμφανισθούν στο ακροατήριο, αλλά θα παραστούν με κοινή δήλωση που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξούσιους. Η δήλωση αυτή παραδίδεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή, σε περίπτωση κοινής δήλωσης, από έναν τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της δικασίμου και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης ύστερα από αίτηση διαδίκου δεν κλητεύεται κατά τη νέα δικάσιμο ο διάδικος που υπέβαλε δήλωση.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο πρόεδρος του αρμόδιου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτόν δικαστής μπορεί, με την κατάθεση της αίτησης, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής και μπορεί να ανακληθεί ακόμη και αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του τμήματος ή τον οριζόμενο από αυτόν δικαστή ή το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο.»

3. Στις περιπτώσεις στις οποίες κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προβλέπεται παραπομπή στο αρμόδιο δικαστήριο, αν πριν από την έναρξη ισχύος της διάταξης αυτής απορρίφθηκε ένδικο βοήθημα ή μέσο ως απαράδεκτο λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας ή αρμοδιότητας του δικαστηρίου και στο μεταξύ είχε παρέλθει η προθεσμία προσφυγής στο αρμόδιο δικαστήριο, παρέχεται προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για την άσκηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

Άρθρο 30

1. Η διάταξη υπό στοιχεία δδ' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 1756/1988) αντικαθίσταται ως εξής:

«δδ. διοικητικού εφετείου ή διοικητικού πρωτοδικείου, πόλη της περιφέρειάς του στην οποία έχει έδρα διοικητικό πρωτοδικείο ή πολιτικό - ποινικό εφετείο ή πρωτοδικείο».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 81 του ίδιου Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Α' τα Εφετεία Αθηνών και Λαμίας, τις Εισαγγελίες Εφετών Αθηνών και Λαμίας και τα περιφερειακά πρωτοδικεία και εισαγγελίες πρωτοδικών των Εφετείων Αθηνών και Λαμίας».

3. Στην τέταρτη υποπαράγραφο της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ίδιου Κώδικα μετά τη φράση «ως πλησιέστερα εφετεία θεωρούνται» προστίθεται η φράση «για το Εφετείο Λαμίας το Εφετείο Αθηνών».

4. Στο τέλος της πέμπτης υποπαγράφου της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ίδιου Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση αδυναμίας συγκρότησης του πειθαρχικού συμβουλίου του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, οι ενώπιον αυτού εκκρεμείς πειθαρχικές υποθέσεις παραπέμπονται προς εκδίκαση στο πειθαρχικό συμβούλιο του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 51 του ίδιου Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ν. 2839/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Δικαστικοί λειτουργοί είναι δυνατόν να αποσπώνται και να αναλαμβάνουν καθήκοντα στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες ή σε όργανα, σε οργανισμούς, μονάδες και επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και οποιουδήποτε άλλου Διεθνούς Οργανισμού με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Η απόσπαση γίνεται για εκτέλεση ειδικής υπηρεσίας επί μία τριετία. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ο χρόνος απόσπασης δύναται να παραταθεί με τις ίδιες προϋποθέσεις το πολύ για μία ακόμη τριετία.»

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 38 του ν. 2721/1999 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος, ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναπληρώνεται, με απόφαση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από άλλον Επίτροπο και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, από Προϊστάμενο Τμήματος. Η αναπλήρωση Επιτρόπου από Προϊστάμενο Τμήματος δεν μπορεί να υπερβεί το χρονικό διάστημα των δύο μηνών συνολικά, κατ' έτος.»

Άρθρο 31

1. Στη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.δ. 885/1971 ορίζεται ως όριο ηλικίας για το διορισμό σε κενή οργανική θέση ιατροδικαστή το πενήντα έτος.

2. Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 2266/1952 (ΦΕΚ 301 Αα) καταργείται, κατά το μέρος που θεσπίζει ως τυπικό προσόν διορισμού σε θέση ιατροδικαστή πενταετή τουλάχιστον άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος.

3. Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης πενταμελές «Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών». Το Συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο για την επιλογή όσων διορίζονται σε θέσεις ιατροδικαστών και για κάθε θέμα που αφορά την υπηρεσιακή και πειθαρχική κατάσταση των ιατροδικαστών.

4. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών συγκροτείται από τα εξής μέλη:

α) Τον Γενικό Διευθυντή Διοικητικής Υποστήριξης Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο.

β) Δύο ιατροδικαστές Α' τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, με τους αναπληρωτές τους, οι οποίοι υπηρετούν στην έδρα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και

γ) Δύο αιρετούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών, με Α' βαθμό, με τους αναπληρωτές τους.

5. Τα μέλη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με την απόφαση αυτή ορίζεται ως αναπληρωτής του Προέδρου ένα από τα τακτικά μέλη του Συμβουλίου. Όταν προεδρεύει ο αναπληρωτής του Προέδρου, συμμετέχει ως μέλος του Συμβουλίου ο αναπληρωτής του προεδρεύοντος. Στο Συμβούλιο συμμετέχει ως εισηγητής ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διοίκησης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, με αναπληρωτή του τον Προϊστάμενο του Τμήματος Διοίκησης Προσωπικού. Όταν το Υπηρεσιακό Συμβούλιο επιλέγει ιατροδικαστές, συμμετέχει ως εισηγητής ιατροδικαστής Α' τάξης.

Άρθρο 32

1. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000, ΦΕΚ 96 Α') καταργείται από την έναρξη της ισχύος της, οι επόμενες παράγραφοι 3 και 4 αριθμούνται ως παράγραφοι 2 και 3 αντιστοίχως και η νέα παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση των όσων ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους οι συμβολαιογράφοι που είναι διορισμένοι στους δήμους που υπάγονται δικαστηριακά στις περιφέρειες των παρακάτω Ειρηνοδικείων: α) Αθηνών, β) Πειραιά, γ) Νίκαιας, δ) Καλλιθέας, ε) Νέας Ιωνίας, στ) Περιστερίου, ζ) Χαλανδρίου, η)

Αμαρουσίου, θ) Σαλαμίνας, ι) Αχαρνών, ια) Κρωπίας, ιβ) Ελευσίνος, ιγ) Μεγάρων, ιδ) Μαραθώνος, ιε) Λαυρίου, πλην της νήσου Κέας, ιστ) Νέων Λιοσίων και ιζ) Αγίας Παρασκευής έχουν το δικαίωμα να ασκούν τα καθήκοντά τους και στις άλλες περιφέρειες των πιο πάνω ειρηνοδικείων, αλλά μόνο εφόσον καλούνται να υπογράψουν τις συμβολαιογραφικές πράξεις στην οικία, στο κατάστημα ή στο γραφείο ενός των δικαιοπρακτούντων ή των αντιπροσώπων τους ή στο χώρο νοσηλείας, αν νοσηλεύονται, ή κράτησης, αν κρατούνται, ή στο κατάστημα τράπεζας ή άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή οργανισμού, όπως και όταν συμπράττουν με άλλο συμβολαιογράφο ή τους ανατίθεται η διενέργεια πλειστηριασμού.»

2. Από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «το όνομα του πατέρα και της μητέρας».

3. Το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κενές θέσεις συμβολαιογράφων καλύπτονται με διαγωνισμό και με μετάθεση. Με μετάθεση καλύπτεται ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%) των θέσεων που υπάρχουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους κάθε ειρηνοδικειακής περιφέρειας και το υπόλοιπο ποσοστό με διαγωνισμό. Αν υπάρχει μία μόνο κενή θέση, αυτή καλύπτεται με μετάθεση ή διαγωνισμό εκ περιτροπής. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου η θέση θα καλυφθεί με μετάθεση.

2. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του πενήντα τοις εκατό (50%) για τις μεταθέσεις, εφόσον προκύπτει δεκαδικός αριθμός, διατηρείται το ακέραιο μέρος του αριθμού και παραλείπονται τα δεκαδικά ψηφία του. Όσες θέσεις παραμένουν κενές, για οποιονδήποτε λόγο, καλύπτονται το επόμενο έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.»

4. Από την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «ή εκείνος που είχε την ιδιότητα του συμβολαιογράφου για μία τουλάχιστον διετία και την απέβαλε λόγω παραίτησης» και αντ' αυτών τίθενται οι λέξεις «ή εκείνος που είναι ή ήταν συμβολαιογράφος και παραιτήθηκε».

5. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση συμβολαιογράφος μπορεί να διορίζεται, ύστερα από επιτυχία σε διαγωνισμό, σε άλλη θέση συμβολαιογράφου ανεξαρτήτως ηλικίας.»

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 37 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Συμβολαιογράφος, που έχει παραιτηθεί για να συμμετάσχει ως υποψήφιος σε βουλευτικές εκλογές, αν δεν εκλεγεί ή εκπέσει μετά την εκλογή του με απόφαση του Εκλογοδικείου ή εκλεγεί και λήξει η βουλευτική του θητεία, αναδιορίζεται, ύστερα από αίτησή του στην ίδια ειρηνοδικειακή περιφέρεια. Αν η θέση του έχει στο μεταξύ καλυφθεί, ο επαναδιορισμός γίνεται σε υπεράριθμη προσωποπαγή θέση που καταργείται αυτοδικαίως όταν ο επαναδιορισμένος αποχωρήσει. Στην περίπτωση επαναδιορισμού παραδίδεται στον επαναδιορισθέντα συμβολαιογράφο το προσωπικό του αρχείο.»

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 119 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη σύνταξη του συμβολαίου» και αντ' αυτών τίθενται οι λέξεις «μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου από την υπογραφή του συμβολαίου μήνα».

8. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 119 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Τίτλο για τη βεβαίωση και την είσπραξη των απαιτήσεων αυτών αποτελεί η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, η οποία είναι πλήρως αιτιολογημένη και καθορίζει επακριβώς το εισπρακτέο ποσό από καθυστερούμενες οφειλές και τόκους κατά τη χρονική περίοδο στην οποία αντιστοιχούν, σύμφωνα με τις εκθέσεις ελέγχου των αρμόδιων οργάνων του Συλλόγου. Για τις επιδόσεις και την εκτέλεση χρησιμοποιούνται αρμόδιοι κατά τόπο δικαστικοί επιμελητές που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβού-

λιο του Συλλόγου.»

9. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Από τον ίδιο λογαριασμό καλύπτονται, ύστερα από απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής, τα έξοδα για τη λειτουργία των σεμιναρίων επιμόρφωσης, για την έκδοση περιοδικών, βιβλίων ή εντύπων συμβολαιογραφικού ενδιαφέροντος, για τη διοργάνωση πανελλήνιων και διεθνών συνεδρίων που αφορούν τη συμβολαιογραφία, καθώς και τα έξοδα δημιουργίας, λειτουργίας και συντήρησης εξειδικευμένης τράπεζας νομικών πληροφοριών για τους συμβολαιογράφους και υπηρεσίες ηλεκτρονικής αλληλοπληροφόρησης των συμβολαιογράφων με οποιονδήποτε τρόπο.»

10. Στο τέλος του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθεται παράγραφος 5 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«5. Στους υπαλλήλους του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετειών Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσων συνεχίζεται να καταβάλλεται από 1.1.1997 το επίδομα που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 3 του ν. 1868/1989. Το επίδομα τούτο ορίζεται από 1.1.1997 σε δεκαπέντε τριακοστά και από 1.1.2000 σε δέκα τριακοστά των αποδοχών κάθε υπαλλήλου που προβλέπονται κάθε φορά από το ισχύον μισθολόγιο. Στο επίδομα αυτό συμψηφίζονται τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται ως προσωπική διαφορά. Εκκρεμείς δίκες για το αντικείμενο αυτό, για τις οποίες δεν εκδόθηκε τελεσίδικη δικαστική απόφαση, καταργούνται.»

11. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 121 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ο αριθμός 1 αντικαθίσταται με τον αριθμό 3.

12. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το αρχείο συμβολαιογράφου που αποχώρησε με οποιονδήποτε τρόπο ή απεβίωσε παραδίδεται στο αρχειοφυλακείο του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου. Σε πόλεις όπου δεν λειτουργεί αρχειοφυλακείο ή λειτουργεί και αυτό δεν επαρκεί κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου να στεγάσει και άλλα αρχεία συμβολαιογράφων ισχύουν τα ακόλουθα:».

13. Στην αρχή της παραγράφου 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ανάμεσα στις λέξεις «κατά την οποία» και «διοριστεί» τίθενται οι λέξεις «είναι διορισμένος ή».

14. Στο άρθρο 152 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «έξι μηνών» και αντί αυτών τίθενται οι λέξεις «δύο ετών».

15. Οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, σύμφωνα με το άρθρο 154 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ή με το άρθρο δεύτερο του ν. 2830/2000 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επανεξετάζονται και γίνονται δεκτές εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις των άρθρων αυτών, έστω και αν η μετάθεση σε άλλη ειρηνοδικειακή περιφέρεια συνεπάγεται παράλληλα και ταυτόχρονη μεταφορά της έδρας σε άλλο δήμο αυτής, είτε μόνο μεταφορά της έδρας σε άλλο δήμο της ίδιας ειρηνοδικειακής περιφέρειας. Η Επιτροπή που προβλέπεται στην παρ.4 του άρθρου δεύτερου του ν. 2830/2000 εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητές της μέχρι να επανεξετάσει όλες τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί.

16. Η έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 2830/2000 είναι ότι οι θέσεις που κατέχουν οι συμβολαιογράφοι, οι οποίοι μετατίθενται με αίτησή τους σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, καταργούνται.

Άρθρο 33

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 1093/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Από το μέρος της δικηγορικής αμοιβής που παρακρατείται από τον οικείο Σύλλογο σύμφωνα με την παράγραφο 2 ποσοστό, όχι ανώτερο από 5%, που καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, παραμένει στο Ταμείο του Συλλόγου για την κάλυψη των εξόδων διαχείρισης του οικείου λογαριασμού.»

2.α) Συνιστάται στους Δικηγορικούς Συλλόγους Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ειδικός λογαριασμός με την ονομασία «ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ», με σκοπό τη χορήγηση από τους πόρους του χρηματικών παροχών, εφάπαξ ή περιοδικά, δανείων πάσης φύσεως και χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων στους νέους δικηγόρους που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων, για την αντιμετώπιση κάθε μορφής επαγγελματικών δαπανών και τη γενικότερη ενίσχυσή τους κατά την έναρξη και το αρχικό στάδιο της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

β) Ο παραπάνω λογαριασμός είναι αυτοτελής έναντι του Ταμείου Συνεργασίας που έχει συσταθεί βάσει των διατάξεων του άρθρου 25 του ν. 723/1977 και η διαχείρισή του ανατίθεται στα Διοικητικά Συμβούλια των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων. Οι δικαιούχοι των παροχών του ειδικού λογαριασμού μπορούν να τις λαμβάνουν σωρευτικά με τις παροχές που προέρχονται από το Ταμείο Συνεργασίας, εφόσον πληρούν τις αντίστοιχες προϋποθέσεις.

γ) Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων, καθορίζονται οι πόροι του ειδικού λογαριασμού και η διαδικασία εισροής τους στον ειδικό λογαριασμό, καθώς και οι όροι τους οποίους πρέπει να πληρούν οι νέοι δικηγόροι για να λάβουν τις παροχές και διευκολύνσεις που χορηγούνται από το λογαριασμό αυτόν και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Σε κάθε περίπτωση οι δικαιούχοι δεν μπορούν να είναι δικηγόροι οι οποίοι έχουν χρόνο άσκησης δικηγορίας πάνω από επτά έτη.

Άρθρο 34

1. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Η επεξεργασία αφορά δεδομένα που δημοσιοποιεί το ίδιο το υποκείμενο ή είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου ή πειθαρχικού οργάνου.»

2. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Η επεξεργασία εκτελείται από Δημόσια Αρχή και είναι αναγκαία είτε αα) για λόγους εθνικής ασφάλειας είτε ββ) για την εξυπηρέτηση των αναγκών εγκληματολογικής ή σωφρονιστικής πολιτικής και αφορά τη διακρίβωση εγκλημάτων, ποινικές καταδίκες ή μέτρα ασφαλείας είτε γγ) για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας ή για την άσκηση δημόσιου ελέγχου κοινωνικών παροχών.»

3. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 7Α του ν. 2472/1997, το οποίο προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του ν. 2819/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Όταν η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για σκοπούς που συνδέονται άμεσα με σχέση εργασίας ή έργου ή με παροχή υπηρεσιών στο δημόσιο τομέα και είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης που επιβάλλει ο νόμος ή για την εκτέλεση των υποχρεώσεων από τις παραπάνω σχέσεις και το υποκείμενο έχει προηγουμένως ενημερωθεί.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 11 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με απόφαση της Αρχής μπορεί να αρθεί εν όλω ή εν μέρει η υποχρέωση ενημέρωσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Σε επείγουσες περιπτώσεις η άρση της υποχρέωσης ενημέρωσης μπορεί να γίνει με προσωρινή, άμεσα εκτελεστή, απόφαση του Προέδρου, ο οποίος πρέπει να συγκαλέσει το συντομότερο την Αρχή για την έκδοση οριστικής απόφασης επί του θέματος.»

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 19 του ν. 2472/1997 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Η Αρχή μπορεί να συνεδριάζει και σε τμήματα, συντιθέμενα από τρία τουλάχιστον τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη και προ-

εδρευόμενα από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον αναπληρωτή του. Ο κανονισμός λειτουργίας της ρυθμίζει περαιτέρω τη σύνθεση, τους όρους λειτουργίας των τμημάτων και την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ ολομέλειας και τμημάτων. Αποφάσεις των τμημάτων μπορεί να τροποποιούνται ή ανακαλούνται από την ολομέλεια.»

6. Στο άρθρο 19 του ν. 2472/1997 προστίθεται παράγραφος 7α ως εξής:

«7.α. Όταν η προστασία του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιβάλλει την άμεση λήψη απόφασης, ο Πρόεδρος μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, να εκδίδει προσωρινή διαταγή για άμεση, ολική ή μερική, αναστολή της επεξεργασίας ή της λειτουργίας του αρχείου. Η διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης από την Αρχή. Την παραπάνω αρμοδιότητα έχει και η Αρχή, όταν επιλαμβάνεται του θέματος.»

7. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 19 του ν. 2472/1997 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Σε κάθε περίπτωση που αφορά απόφαση της Αρχής διάδικος είναι η ίδια, εκπροσωπούμενη από τον Πρόεδρο. Η παράσταση στο δικαστήριο γίνεται είτε από μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους είτε από μέλος της Αρχής, τακτικό ή αναπληρωματικό, ή ελεγκτή, που είναι δικηγόρος και ενεργεί με εντολή του Προέδρου χωρίς αμοιβή.»

Άρθρο 35

1. Το εδάφιο ββ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2236/1994 (ΦΕΚ 146 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 22 του ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Έχουν συμπληρώσει το εικοστό έβδομο και δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας τους την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο προκηρύσσεται ο διαγωνισμός.»

2. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 2236/1994, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του ν. 2521/1997, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Αν ο αριθμός των επιτυχόντων είναι μικρότερος από τον αριθμό των θέσεων που αναφέρονται στην προκήρυξη, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευση των οριστικών αποτελεσμάτων, γίνεται ανακατανομή των θέσεων της ίδιας κατεύθυνσης.»

3. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν. 2236/1994, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με την περίπτωση ιη' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 2408/1996, αντικαθίσταται ως εξής:

«Από 1.1.2002 οι εκπαιδευόμενοι κατά την πρώτη και δεύτερη φάση της εκπαίδευσης στη Σχολή λαμβάνουν αποδοχές ίσες με το ήμισυ των συνολικών αποδοχών του παρόντος πρωτοδικείου, όπως αυτές προσδιορίζονται με το ν. 2521/1997. Οι αποδοχές αυτές εξακολουθούν να καταβάλλονται σε όσους από αυτούς ολοκλήρωσαν με επιτυχία το πρόγραμμα εκπαίδευσης έως τη δημοσίευση του διατάγματος διορισμού τους ως δικαστικών λειτουργών.»

Άρθρο 36

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 15 του άρθρου 3 του ν. 2479/1997, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας είναι επταμελές. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζει τον πρόεδρο και τα έξι μέλη του και αναθέτει στον πρόεδρο ή ένα από τα μέλη ή σε τρίτον καθήκοντα διευθύνοντος συμβούλου.»

2. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του ν. 2721/1999 προστίθεται η φράση «εκτός από το ωράριο υπηρεσίας, το οποίο θα καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης

και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης».

3. Στο τέλος της περίπτωσης 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 (ΦΕΚ 209 Α'), όπως αυτό ισχύει σήμερα, προστίθεται υποπερίπτωση ιβ' ως ακολούθως:

«ιβ) για την προμήθεια μηχανοκίνητων μέσων για τις ανάγκες των Υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης και των Δικαστικών Υπηρεσιών, καθώς και για τη μίσθωση κατάλληλων χώρων για τη στάθμευση των αυτοκινήτων των δικαστικών λειτουργιών των δικαστηρίων της χώρας».

4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης συνιστάται ένα κοινό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, με έδρα την Αθήνα για όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Με όμοια απόφαση καθορίζονται ο τίτλος, η συγκρότηση, η οργάνωση και ο τρόπος λειτουργίας του κοινού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2085/1992 (ΦΕΚ 170 Α'), όπως ισχύει, εφαρμόζονται αναλόγως και στους δικαστικούς υπαλλήλους.

6. Στο άρθρο 19 του ν. 2844/2000 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 15 του ν. 325/1976, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν από τις διατάξεις των άρθρων 20 παράγραφοι 5 και 6 του ν. 2145/1993 και 5 παράγραφος 18 του ν. 2408/1996 και όπως ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται και για τις δημοσιεύσεις και χορηγήσεις αντιγράφων και πιστοποιητικών του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 37

1. Τα ποσά που καθορίζονται στο εδάφιο 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του Κώδικα περί Δικηγόρων (ν.δ. 3026/1954), όπως ισχύει, ορίζονται από 1.7.2001 σε δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές ή 29.347,0286 ευρώ για τις περιφέρειες των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιά και σε τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) δραχμές ή 11.738,8114 ευρώ για τις περιφέρειες των λοιπών Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 161 του Κώδικα περί Δικηγόρων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τη σύνταξη ιδιωτικών εγγράφων ή σχεδίων δημόσιων εγγράφων για κάθε είδους δικαιοπραξίες το ελάχιστο όριο της αμοιβής του δικηγόρου κάθε μέρους ορίζεται βάσει της αξίας του αντικειμένου της:

α) για το ποσό μέχρι δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) δρχ. ή 44.020,5429 ευρώ σε ποσοστό 1%,

β) για το ποσό από δεκαπέντε εκατομμύρια και μία (15.000.001) δρχ. ή 44.020,5458 ευρώ και μέχρι πεντακόσια εκατομμύρια (500.000.000) δρχ. ή 1.467.351,4306 ευρώ σε ποσοστό 0,5%,

γ) για το ποσό από πεντακόσια εκατομμύρια και μία (500.000.001) δρχ. ή 1.467.351,4336 ευρώ μέχρι ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δρχ. ή 2.934.702,8613 ευρώ σε ποσοστό 0,4 %,

δ) για το ποσό από 1 δισεκατομμύριο και μία (1.000.000.001) δρχ. ή 2.934.702, 8642 ευρώ μέχρι δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δρχ. ή 5.869.405,7226 ευρώ σε ποσοστό 0,3%,

ε) για το ποσό από δύο δισεκατομμύρια και μία (2.000.000.001) δρχ. ή 5.869.405,7256 ευρώ μέχρι πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δρχ. ή 14.673.514,3066 ευρώ σε ποσοστό 0,2 %,

στ) για το ποσό από πέντε δισεκατομμύρια και μία (5.000.000.001) δρχ. ή 14.673.514,3096 ευρώ μέχρι δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δρχ. ή 29.347.028,6133 ευρώ σε ποσοστό 0,1 %,

ζ) για το ποσό από δέκα δισεκατομμύρια και μία (10.000.000.001) δρχ. ή 29.347.028,6162 ευρώ μέχρι είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δρχ. ή 58.694.057,2267 ευρώ σε ποσοστό 0,05% και

η) για το ποσό πέραν των είκοσι δισεκατομμυρίων και μιας (20.000.000.001) δρχ. ή 58.694.057,2296 ευρώ σε ποσοστό 0,01%».

3. Τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 1 και τα ποσοστά

που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας. Η επόμενη αναπροσαρμογή δεν μπορεί να γίνει πριν από την 1.1.2003.

Άρθρο 38

Με την επιφύλαξη διαφορετικής ρύθμισης στον παρόντα νόμο, η ισχύς των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του παρόντος νόμου αρχίζει στις 16 Σεπτεμβρίου 2001 και των διατάξεων του Κεφαλαίου Β' από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμεθα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής».

Θα συνεχίσουμε τον κατάλογο των ομιλητών επί της αρχής και θα προχωρήσουμε στη συνέχεια στην ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεντενιώτης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήταν πράγματι αναγκαίο και μάλιστα επιτακτικό αναγκαίο, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, να προσδιοριστεί με σαφήνεια το επίπεδο σπουδών των ΤΕΙ μέσα στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Βέβαια, με τη διάταξη του άρθρου 16 του νόμου 2817 του 2000 που ψηφίστηκε περίπου πριν ένα χρόνο προβλέπεται σαφέστατα η τριτοβάθμια εκπαίδευση να αποτελείται από δύο παράλληλους τομείς: τον πανεπιστημιακό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα πανεπιστήμια και τα πολυτεχνεία και τον τεχνολογικό τομέα, ο οποίος περιλαμβάνει τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Από τα Πρακτικά μάλιστα της συζήτησης στη Βουλή, προκύπτει σαφέστατα ότι οι δύο παράλληλοι αυτοί τομείς είναι του αυτού επιπέδου. Άρα, έχει ήδη κριθεί νομοθετικά το ζήτημα και έχει ήδη λειτουργήσει έναν ολόκληρο ακαδημαϊκό χρόνο σε αυτήν τη βάση η προοπτική των ΤΕΙ.

Ακόμη είναι αξιόλογο να υπογραμμίσουμε ότι με τη διάταξη του άρθρου 11 του ίδιου νόμου του 2817, προβλέπονται ιδιαίτερα ηυξημένα προσόντα επιλογής καθηγητών σε σχέση μάλιστα και με τη διάταξη που ψηφίζουμε σήμερα. Αλλά ακόμη και τα ελάχιστα προσόντα που απαιτούντο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 2413/96 και 2621/98 προέβλεπε αυτό μεταπτυχιακές σπουδές και διδακτορικό για τους καθηγητές που προσλαμβάνονταν στα ΤΕΙ. Ακριβώς γι' αυτό, το διδακτικό εκπαιδευτικό προσωπικό των ΤΕΙ που έχει προσληφθεί μετά το 1996 είναι ισότιμων τίτλων σπουδών και επιστημονικής κατάρτισης εκείνου των ΑΕΙ. Αλλά και ολόκληρο το διδακτικό εκπαιδευτικό προσωπικό με το οποίο τα ΤΕΙ στη δεκαοκτάχρονη επιτυχημένη πορεία τους υπηρέτησαν το σκοπό της ίδρυσης και της αποστολής τους, πρέπει να αποδεχθούμε τελείως αντικειμενικά και ανυστερόβουλα ότι έχει προσφέρει ιδιαίτερα πολύτιμες υπηρεσίες με πάθος, αλλά και με υψηλό αίσθημα ευθύνης.

Με τις διατάξεις που ισχύουν ήδη του ν.2817/2000 άλλωστε προβλέπεται ότι τα ιδρύματα των δύο παράλληλων τομέων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να λειτουργούν συμπληρωματικά, με διακριτές φυσιογνωμίες και ρόλους. Ενώ επεξηγείται ακόμη ότι τα ιδρύματα του πανεπιστημιακού τομέα δίνουν έμφαση στην προαγωγή και ανάπτυξη της επιστήμης στη βασική και εφαρμοσμένη έρευνα και στην υψηλή θεωρητική και ολοκληρωμένη κατάρτιση του επιστημονικού και ακαδημαϊκού δυναμικού της χώρας. Ενώ τα ιδρύματα του τεχνολογικού τομέα

δίνουν έμφαση στην εκπαίδευση στελεχών εφαρμογών υψηλής ποιότητας και παράλληλα διεξάγουν τεχνολογική έρευνα και αναπτύσσουν τεχνογνωσία και καινοτομίες. Ακριβώς γι' αυτό η θεσμοθέτηση που νομοθετείται με το συζητούμενο νομοσχέδιο, είναι η ολοκλήρωση και προέκταση και αυτής της ήδη ισχύουσας κατάστασης.

Όμως, ακόμη, με τη μεταρρύθμιση αυτή, το νομοθετικό πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης του τεχνολογικού τομέα της χώρας μας, εναρμονίζεται απολύτως με εκείνο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Γι' αυτό και η μεταρρύθμιση αυτή είναι η ολοκλήρωση μιας συνολικής παρέμβασης και κρίσιμων αλλαγών στο χώρο της παιδείας. Άλλωστε, αυτή η εναρμόνιση είχε προκύψει στην πράξη με τη συνεργασία των ΤΕΙ με τα ξένα πανεπιστήμια, αλλά και τις μεταπτυχιακές σπουδές των αποφοίτων των ΤΕΙ σε ξένα πανεπιστήμια.

Εδώ, θα ήταν όμως σκόπιμο, κύριοι συνάδελφοι, να σταθούμε και να αξιολογήσουμε τη δήλωση του Προέδρου του ΤΕΙ Πειραιά στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Επιβεβαιώνει ο Πρόεδρος του ΤΕΙ Πειραιά ότι τα ΤΕΙ συνεργάζονται ήδη με ξένα πανεπιστήμια, αλλά δεν έχουν επιτύχει όμως, μια στενή συνεργασία με τα ελληνικά πανεπιστήμια. Και ακόμη συμπλήρωσε κάτι το οποίο είναι θα λέγαμε ιδιαίτερα κρίσιμο. Είναι εκατοντάδες οι απόφοιτοι των ΤΕΙ που συνεχίζουν μεταπτυχιακές σπουδές σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Ενώ συμπλήρωσε μόλις ελαχιστότατοι οι απόφοιτοι των ΤΕΙ που γίνονται δεκτοί για μεταπτυχιακές σπουδές σε ελληνικά πανεπιστήμια. Για να διευκρινίσει όμως εδώ, με έμφαση, ότι αυτοί οι ελάχιστοι που συνεχίζουν μεταπτυχιακές σπουδές σε μερικά πανεπιστήμια, είναι τέκνα καθηγητών ελληνικών πανεπιστημίων και ανωτάτων λειτουργιών.

Ακριβώς για να αντιληφθούμε το μέγεθος και την σημαντικότητα αυτής της συνεργασίας των ΤΕΙ με τα ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα, κρίνεται σκόπιμο να κατατεθούν στα Πρακτικά της Βουλής, ορισμένα σημειώματα, που αφορούν ενδεικτικά και τελειώς περιπτώσιολογικά το ΤΕΙ Πειραιά, το ΤΕΙ Αθήνας, το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης και το ΤΕΙ Λάρισας. Απ' αυτά τα σημειώματα θα καταδειχθεί περίτρανα η ιδιαίτερα σημαντική επιτυχημένη πορεία συνεργασίας των ΤΕΙ της χώρας μας με τα ξένα πανεπιστήμια. Άρα, σύμφωνα μ' αυτά τα δεδομένα, τα ΤΕΙ πράγματι έχουν ήδη κατακτήσει τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά της ανώτατης εκπαίδευσης.

Σήμερα ψηφίζοντας το νομοσχέδιο αναγνωρίζουμε αυτήν την κατάκτηση, γιατί πράγματι σήμερα τα ΤΕΙ διαθέτουν σύγχρονο, υψηλής ποιότητας εξοπλισμό, διεξάγουν τεχνολογική έρευνα σε συνεργασία, σε πολλές περιπτώσεις, με διακεκριμένα πανεπιστήμια του εξωτερικού, μετέχουν ενεργώς στα ευρωπαϊκά προγράμματα της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και εφαρμόζουν προγράμματα σπουδών συγκρίσιμα και ανταγωνιστικά προς τα αντίστοιχα τμήματα των ευρωπαϊκών χωρών.

Παρά ταύτα όμως, θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι, ότι είναι κρίσιμο να προχωρήσει το Υπουργείο Παιδείας, με την ευθύνη όμως των θεσμικών οργάνων, και την αξιολόγηση, τόσο των ΤΕΙ, αλλά και των πανεπιστημίων και πολυτεχνείων της χώρας.

Ορθότατα λοιπόν, με τις αναδιατυπώσεις που έγιναν από τον Υπουργό, διαγράφεται από τις διατάξεις ο αρνητικός προσδιορισμός του τεχνολογικού τομέα ως «μη πανεπιστημιακού» και ακόμη ορθά υπογραμμίζεται η δυνατότητα των ΤΕΙ να συνεργάζονται με τα πανεπιστήμια για τις μεταπτυχιακές σπουδές, αλλά και κατοχυρώνεται η τεχνολογική έρευνα για τα ΤΕΙ, έτσι ώστε ισότιμα οι δύο τομείς της ανώτατης εκπαίδευσης να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη σύγχρονη κοινωνία, στην αρχή αυτού του αιώνα, που είναι άλλωστε ο αιώνας της γνώσης, αλλά και της πληροφορίας. Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μανώλης Μπεντενιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Έχω την τιμή να

ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα ογδόντα χρόνια ενσωμάτωσης της Θράκης στην Ελλάδα, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες, καθώς και δύο συνοδοί-δασκάλοι από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα συζητάμε ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο. Κάθε νομοσχέδιο που συνδέεται με τον ιερό χώρο της παιδείας είναι σημαντικό.

Περίπου συμπληρώνω, με μια ενδιάμεση διακοπή, δώδεκα χρόνια στο Κοινοβούλιο από την αποστρατεία μου και μετά και μεγάλος αγώνας, μπορώ να θυμηθώ, έχει γίνει εδώ για θέματα παιδείας, μάλιστα με προεκτάσεις και εκφάνσεις και ανταγωνισμούς διαδοχικών κυβερνήσεων και διαφορετικών κομμάτων. Η γενική αίσθηση που απεκόμισα από τη συνολική κυβερνητική δράση και την αντίδραση του Κοινοβουλίου είναι ότι -και θα χρησιμοποιήσω τις σκοτεινές κάμαρες του Καβάφη- αναζητούμε το παράθυρο και δεν μπορούμε να το βρούμε. Αυτή είναι μια συνολική εκτίμηση που κάνω. Ψάχνουμε τα παράθυρα. Στις σκοτεινές κάμαρες που περνά κάποιος μέρες βαριές και αναγκάζεται να ψάξει το παράθυρο κλπ. λέει: «αφού το ψάχνω δεν μπορώ να το βρω; Μήπως θα είναι καλύτερα να μην το βρω;» Κάπως έτσι αντιλαμβάνομαι την συνολική παράσταση που έχω αποκομίσει από το πλαίσιο, μέσα στο οποίο αναπτύχθηκαν τα σχετικά νομοσχέδια που αφορούν τον ιερό χώρο της παιδείας.

Πώς δικαιολογώ αυτήν τη συγκεκριμένη εικόνα: Δεν απαλλάξαμε, δεν απαγκιστρώσαμε την παιδεία από κομματικές σκοπιμότητες όλων των πλευρών, κύριοι συνάδελφοι, και είναι μεγάλο το μειονέκτημα, είναι υπονόμηση εκείνου που θέλουμε να στηρίξουμε και το περιβάλλουμε όλοι με ισότιμη ευλάβεια, γιατί συνειδητοποιούμε ότι συνδέεται άμεσα και ευθέως με την επιβίωση της πατρίδας.

Το δεύτερο αδύνατο σημείο είναι η μειωμένη αξιοκρατία, με την οποία σαν αρχή στηρίζουμε όλες τις λειτουργίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Τρίτη αδυναμία, η οικονομική στήριξη της παιδείας βεβαίως μέσα στις δυσμενείς συγκυρίες από τις οποίες πέρασε η πατρίδα, δεν έδινε τα φτερά εκείνα για να βρει και το παράθυρο της παιδείας, στους νέους ορίζοντες της εποχής.

Τέταρτο σημείο, προέκταση των πιο πάνω, αλλά χρήζει ειδικής επισήμανσης: Η πελατειακή όψη, η πελατειακή θεώρηση της παιδείας, -είναι περίπου ταυτόσημο με το πρώτο- ο κομματισμός στην παιδεία. Αν δεν απαλλάξουμε την παιδεία από αυτές τις εγγενείς αδυναμίες, τα παράθυρά της δεν θα τα βρει και μονίμως θα έρχονται νομοσχέδια εδώ που όλα θα έχουν τη διακήρυξη ότι αναζητούμε το μέγιστο και όλα μετά από λίγο καιρό θα τυχαίνουν μιας νέας μεταρρύθμισης και μιας νέας άντλησης σε πίσθo Δαναΐδων.

Δεν θέλω να είμαι αρνητικός, σαφώς και γίνονται σοβαρά βήματα βελτίωσης της παιδείας. Και αυτά μάλιστα πηγάζουν από τη συνειδητοποίηση ότι πρέπει να την απαλλάξουμε από τις γνωστές παλαιοκομματικές και παλαιοιλικές αδυναμίες και κατά το μέτρο που η οικονομία ευρυνόμενη μπορεί να στηρίξει τις προοπτικές μιας σύγχρονης παιδείας.

Ποιο είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο καλείται το νομοσχέδιο να αναπτύξει με τις διατάξεις του τη σχετική προοπτική; Ποια είναι η πραγματικότητα μέσα στην οποία αναπτύσσεται το σκεπτικό του νομοθέτη;

Η πρώτη πραγματικότητα είναι ότι ωρίμασε η σκέψη μιας πορείας δεκαοκτώ ετών κατά την οποία κατακτήθηκε με πολύ ιδρώτα και πολλές αδυναμίες -ωστόσο κατακτήθηκε- η ωριμότητα μιας αλλαγής στον τεχνολογικό τομέα της εκπαίδευσής μας.

Το δεύτερο σημείο είναι η ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Το μεν, η όψη του ανταγωνισμού της με ό,τι αυτό συνεπάγεται, το δε οι σχετικές από τη δήλωση της Λισαβόνας του 1992 μέχρι τη 1958 απόφαση, αν θυμάμαι καλά, του 2000 του Συμβουλίου της

Ευρώπης και μέχρι της Μπολόνια τη δήλωση των τριάντα κρατών. Όλα αυτά συνιστούν μία πραγματικότητα η οποία υποδαυλίζει και ολοκληρώνει την ανάγκη της μεταρρύθμισης, την ανάγκη ανωτατοποίησης της τεχνικής εκπαίδευσης. Αν δε θυμηθούμε και τους νόμους, τον ν.2817/97 και τους άλλους συμπληρωματικούς νόμους που αναφέρθηκαν, πλέον καταλήγουμε στο συμπέρασμα –και συμφωνούμε όλοι– ότι αυτή η ανωτατοποίηση είναι επιβεβλημένη και αναπόφευκτη. Έχει δε επιτευχθεί στην πράξη και στην εικόνα με την οποία προβάλλονται τα ΤΕΙ στα ξένα πανεπιστήμια.

Τι κάνει, λοιπόν, το νομοσχέδιο; Έρχεται να αρθρώσει σε συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο με συγκεκριμένες διατάξεις αυτήν την ώριμη πια ανάγκη, την κατακτηθείσα από εδώ και από εκεί, ανωτατοποίηση των ΤΕΙ της πατρίδας μας. Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο με έξι άρθρα που αναφέρονται σε αντικαταστάσεις του ν.1404/82, όπως είναι τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, να υφάνει πλέον το νέο πλαίσιο ισοτιμίας –ανωτατοποίησης των ΤΕΙ, για να αποφύγω τις ερεθίζουσες λέξεις που δημιουργούν σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, μία αρνητική πραγματικότητα. Είναι αλήθεια. Μάλιστα, τόσο αρνητική που ανησυχώ μήπως μετά από κανένα εξάμηνο έρθει κανένα άλλο νομοσχέδιο που να συμπληρώνει, να αναίρει ή να τροποποιεί το παρόν.

Υπάρχει μια διάσταση μεταξύ πανεπιστημιακών και ΤΕΙ. Και λέω αυτή η διάσταση, με βάση το διάλογο που έγινε, δεν θα έπρεπε να υπάρχει.

Οδηγείται κανείς, κύριε Υπουργέ, στη σκέψη, μήπως ο διάλογος δεν ήταν αρκετός για να εξασφαλιστεί η αναγκαία συναίνεση; Αυτό είναι το πέμπτο στοιχείο που ήθελα να αναφέρω, αλλά η ροή των πραγμάτων μέσα στον περιορισμένο χρόνο δεν μου το επέτρεψε. Δεν μπορεί χωρίς συναίνεση να γίνει παιδεία. Σαφώς και υπάρχουν διαφορές και σαφώς τη συναίνεση τη βλέπω σαν σύνθεση της αντίθεσης. Αλλιώς ο διάλογος δεν έχει καμία αξία και αλλιώς δεν κατοχυρώνεται, δεν στηρίζεται στο σύνολο της κοινωνικοεπαιδικής σκέψης η προσπάθεια μεταρρύθμισης της παιδείας που είναι αναγκαίος όρος για τη διεύρυνση της μέσα στις σημερινές πραγματικότητες.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, ρυθμίζει στα έξι άρθρα, με τα αντίστοιχα που τροποποιεί του ν. 1404 και μέσα στο πλαίσιο του ν. 2817/98, αν θυμάμαι καλά, την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ. Ρυθμίζει βέβαια θέματα όρων. Η ανωτάτη εκπαίδευση αποτελείται από δυο τομείς, τον πανεπιστημιακό και τον τεχνολογικό. Καθορίζει τις αποστολές και τους ρόλους που είναι διακριτοί και όλες τις συναφείς λεπτομέρειες.

Στο άρθρο 2 καθορίζει θέματα εκπαιδευτικού προσωπικού, στο άρθρο 3 τη διαδικασία πλήρωσης θέσεων, στο άρθρο 4 καθορίζει λοιπά θέματα προσωπικού, στο άρθρο 5 ρυθμίζει θέματα σπουδών και διοίκησης κλπ., τροποποιώντας αντίστοιχα άρθρα 15, 16, 17, 18 και 19 του ν.1404.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω και εύχομαι ολοψύχως, γιατί η εθνική άμυνα, η δικαιοσύνη και η παιδεία επιτέλους είναι ανάγκη να αποτελέσουν –και αποτελούν– ευθύνη, αλλά ευθύνη και εν τη πράξει όλων μας, μέσα από συναινετικές διαδικασίες, να συνθέτουμε τον ανθό των σκέψεων και των επιλογών, ώστε να βρουν τον προορισμό που δικαιούνται, γιατί άρρηκτα είναι συνδεδεμένες με την επιβίωση και την πρόοδο της πατρίδας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος έχει το λόγο. Πιστεύω να τοποθετηθεί στο εκπαιδευτικό με τη τετράγωνη λογική του «Πυθαγόρα».

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Όλες οι εντός και όλες οι προς ένταξη χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχεδόν τριάντα τον αριθμό, έχουνβάλει πλώρη για την Ευρώπη της γνώσης, δημιουργούν και αναπτύσσουν τον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης, συνδεδεμένο με την ευρωπαϊκή αγορά εργασίας.

Απαραίτητη προϋπόθεση η υιοθέτηση ενός κοινά αποδεκτού συστήματος, με το οποίο θα αναγνωρίζονται αμοιβαία οι τίτλοι σπουδών. Για να γίνει αυτό θα πρέπει οι τίτλοι, στις τριάντα περίπου χώρες σήμερα και ποιος ξέρει σε πόσες αύριο, να είναι συγκρίσιμοι.

Όσοι επιθυμούν την παρουσία τους και διεκδικούν ρόλο σ'

αυτόν το χώρο, πρέπει να προχωρήσουν, χωρίς να τους εξαναγκάζει κανείς, στις αναγκαίες σχετικές αλλαγές, γιατί όσοι καθυστερήσουν θα μείνουν πίσω και όσοι μείνουν απροσάρμοστοι θα τεθούν εκτός.

Μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα ελάχιστη σημασία έχει, αν οι πρυτάνεις γνώριζαν όλες τις λεπτομέρειες από τον Ιούνιο του 2000, όπως ισχυρίζεται ο Υπουργός ή από τον Οκτώβριο, όπως ισχυρίζονται οι ίδιοι, αν ο διάλογος κράτησε εξήντα μέρες, όπως ισχυρίζεται ο Υπουργός ή είκοσι μέρες, όπως λένε οι πρυτάνεις.

Με έκπληξη και απορία παρατηρούμε τους περισσότερους να μην πιστεύουν τις διαβεβαιώσεις του Υπουργού ότι δεν πρόκειται να thiγούν επαγγελματικά δικαιώματα, τους πρυτάνεις να μετατρέπουν τον αρχικό τους φόβο, για κάτι που θα πραγματοποιήσει το Υπουργείο, σε βασικό τους αίτημα, αρκεί να το πραγματοποιήσουν αυτοί, και σχεδόν όλους να σκέπτονται και να λειτουργούν με ένα συνδικαλιστικό τρόπο που περισσότερο μοιάζει με μασονία παρά με το καλώς εννοούμενο συμφέρον του κλάδου τους.

Κοινός στόχος των περισσότερων, η διακήρυξη της Μπολόνια. Της φορτώθηκαν τόσα, μόνο στο Μάαστριχτ φορτώθηκαν περισσότερα. Οι πρυτάνεις στην Πάτρα, είδαν το νομοσχέδιο, ως πρώτη άμεση εφαρμογή της Διακήρυξης της Μπολόνια. Ο Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου σε άρθρο του κατηγορήσε τον Υπουργό και τους συν αυτό, ότι στοιχίζονται πίσω από τις συνταγές της Διακήρυξης της Μπολόνια. Και η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου, πιο σκληρή από όλους, αφού αναφέρθηκε στον προηγούμενο Υπουργό που υπέγραψε τη χάρτα της Μπολόνια, αλλά δεν τόλμησε να ανωτατοποιήσει τα Τ.Ε.Ι., τα έβαλε με τον τωρινό που ανέλαβε την πραγματοποιήση, πιστεύοντας ότι μπορεί να συνεχίσει να κοροϊδεύει τους πάντες, αξιοποιώντας την τηλεοπτική του εμπειρία.

Έχουν όλοι άδικο. Δίκιο έχουν όσοι κατηγορούν την Κυβέρνηση ότι άργησε. Για ασυνέπεια, όμως δεν μπορεί να την κατηγορήσει κανείς. Στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ τον Απρίλη του 2000, στο πέμπτο κεφάλαιο με τίτλο τριτοβάθμια εκπαίδευση της νέας εποχής κάτω από τον υπότιτλο «Το όραμά μας για μια νέα τριτοβάθμια εκπαίδευση» αναφέρεται: «Η τριτοβάθμια εκπαίδευση περιλαμβάνει τα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα που λειτουργούν συμπληρωματικά».

Να πάμε πιο πίσω. Σεπτέμβριος του 1996. Πάλι στο κεφάλαιο της Ανώτατης Εκπαίδευσης: «Ενοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μέσω της διαχρονικά ποιοτικής ανέλιξης των Τ.Ε.Ι.» Και αν θέλετε να πάμε ακόμη πιο πίσω –και εδώ θέλω να μείνω περισσότερο, γιατί είναι πολύ χαρακτηριστικές οι αναφορές που θα κάνω– Οκτώβριος του 1993, πέμπτο κεφάλαιο, η Ανώτατη Εκπαίδευση, η αιχμή της Ελλάδας το 2000. Το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ το 1993. Κάτω από τον «εναίο χαρακτήρα της Ανώτατης Εκπαίδευσης» αναφέρεται ότι τα πανεπιστήμια δίνουν έμφαση στην προαγωγή, ανάπτυξη και μετάδοση της επιστήμης και της τεχνολογίας στην έρευνα, βασική και εφαρμοσμένη, στις μεταπτυχιακές σπουδές και στην υψηλή θεωρητική κατάρτιση του μελλοντικού επιστημονικού και ακαδημαϊκού δυναμικού της χώρας. Αυτά το 1993.

Σας διαβάζω σήμερα από το σχέδιο νόμου που συζητάμε, «Τα ιδρύματα του πανεπιστημιακού τομέα δίνουν έμφαση στην προαγωγή και ανάπτυξη της επιστήμης, της τεχνολογίας και της τέχνης, στην παραγωγή νέας γνώσης με τη βασική και εφαρμοσμένη έρευνα και στην υψηλή και ολοκληρωμένη θεωρητική και εφαρμοσμένη κατάρτιση του επιστημονικού, τεχνολογικού και καλλιτεχνικού δυναμικού της χώρας». Τα ίδια πράγματα. Και αν αυτά αφορούν τα Α.Ε.Ι., να πάμε στα Τ.Ε.Ι. Έγραφε το πρόγραμμα του '93, «Τα Τ.Ε.Ι. δίνουν έμφαση στην εκπαίδευση στελεχών εφαρμογής υψηλής ποιοτικής στάθμης». Σήμερα «τα ιδρύματα του τεχνολογικού τομέα δίνουν έμφαση στην εκπαίδευση στελεχών υψηλής ποιοτικής στάθμης». Είναι ακριβώς τα ίδια λόγια. Η ο ίδιος έγραψε το προεκλογικό πρόγραμμα του '93 και το σχέδιο νόμου τώρα ή αυτός που έγραψε το σχέδιο νόμου τώρα δανείστηκε τις φράσεις, ακριβώς αντιγραμμένες από το συντάκτη του προεκλογικού προγράμματος το '93.

Κατανοώ τις αντιδράσεις όσων τα συμφέροντα θίγονται ή νομίζουν ότι θίγονται έξω απ' αυτήν την Αίθουσα.

Το γεγονός μάλιστα ότι οι αντιδράσεις προέρχονται σχεδόν από όλους, έχει περισσότερες θετικές παρά αρνητικές πλευρές. Δεν κατανοώ όμως τις αντιδράσεις –ελπίζω να μην είναι πολλές– μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Αφού συμφωνούμε πως είναι αναγκαία η αμοιβαία αναγνώριση των τίτλων σπουδών, πρέπει να δεχθούμε και το προαπαιτούμενο. Οι τίτλοι να είναι συγκρίσιμοι. Και κάτι τέτοιο γίνεται μόνο μέσα από την υιοθέτηση ενός συστήματος κοινά αποδεκτού. Αυτό συμφωνήθηκε στη Μπολόνια. Έχουμε μια μακριά αλυσίδα μπροστά μας. Η Μπολόνια είναι ένας κρίκος και μάλιστα θα έλεγα ένας καλός κρίκος, αν λάβουμε υπόψη μας την εκεί –στην Μπολόνια– ακύρωση της Σορβόνης όπου εκεί επιχειρήθηκε από λίγους ισχυρούς η επιβολή διευθυντηρίου. Το νομοσχέδιο που συζητάμε θα είναι, όταν ψηφισθεί, ένας άλλος κρίκος. Και μεθαύριο 18, 19 Μαΐου η Πράγα επίσης ένας άλλος.

Συζητάμε το σχέδιο νόμου σε μία εποχή που η Κυβέρνηση πιέζεται από πολλές πλευρές. Σε τέτοιες εποχές συνηθίζονται υποχωρήσεις. Κύριε Υπουργέ, καμία υποχώρηση. Δεχθείτε μόνο τροποποιήσεις που ενισχύουν τον ρόλο των ΤΕΙ να έχουν μερίδιο στα μεταπτυχιακά και να συμμετέχουν και αυτά στην έρευνα. Χαιρετίζω –σας το είχα ζητήσει στη συζήτηση στην επιτροπή– την απάλειψη από τον τίτλο των ΤΕΙ του όρου «μη πανεπιστημιακά», το κάθε τι ορίζεται με ό,τι είναι και όχι με ό,τι δεν είναι. Τα Πανεπιστήμια, οι πρυτάνεις, οι φοιτητές, μπορούν να αγωνισθούν για να αναβαθμισθούν οι ίδιοι, όχι γιατί αναβαθμίζονται οι άλλοι.

Η Νέα Δημοκρατία στην προσπάθεια να καλύψει τη γύμνια των προτάσεών της και να είναι με όλους καλή, προτείνει διάλογο. Ο διάλογος ενίοτε εξαντλείται και δεν δίνει πάντα λύσεις. Καμιά φορά πρέπει και η πλειοψηφία να παίρνει αποφάσεις μόνη της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ένταξη των ΤΕΙ στον χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης, μια ένταξη που έχει αποφασισθεί ομόφωνα από το Υπουργικό Συμβούλιο και γίνεται πράξη από το σχέδιο νόμου που συζητάμε, αναπτύσσει συνολικά την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Την αναπτύσσει γιατί προάγει την τεχνολογική της συνιστώσα. Εφοδιάζει τους νέους μας με ανταγωνιστικό εξοπλισμό στο νέο τοπίο της Ευρώπης και σε τελική ανάλυση στηρίζει ουσιαστικά και δυναμικά την προσπάθεια της χώρας για οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι από την Κυβέρνηση, τη Νέα Δημοκρατία ακόμα και από τον Συνασπισμό μιλάμε για το κυρίαρχο αίτημα της εποχής της ΟΝΕ που είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές, που είναι ο εκσυγχρονισμός παντού στην οικονομία, στην κρατική μηχανή, στην παιδεία, στην ίδια την κοινωνία. Όλοι έχουμε συνειδητοποιήσει ή τουλάχιστον η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να αλλάξουμε επείγοντως πολλά και σε πολλούς τομείς, γιατί έτσι μόνο θα αξιοποιηθούν, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, οι θυσίες του λαού μας για να πετύχουμε την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Τι σημαίνουν διαρθρωτικές αλλαγές; Σημαίνει να ξεπεράσουμε αγκυλωμένες καταστάσεις και νοοτροπίες, είτε αυτές εκδηλώνονται στον κρατικό μηχανισμό είτε εκδηλώνονται στην κοινωνία. Από αυτές τις αλλαγές κάποιοι θίγονται. Ασφαλώς θίγονται όσοι έχουν βολευτεί στις ξεπερασμένες από τις εξελίξεις καταστάσεις και νοοτροπίες. Όσοι επιμένουν να θυσιάζεται η πρόοδος και το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου χάρη των δικών τους στενών συμφερόντων.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε για τη διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης συνιστά πράγματι μια σημαντική τομή στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Τι λέγει: Λέγει το αυτονόητο, ότι η ανώτατη εκπαίδευση είναι ενιαία.

Η ελληνική ιδιαιτερότητα, όπως αυτή διαμορφώθηκε από το ξεπερασμένο πλέον από τις εξελίξεις άρθρο 16 του Συντάγμα-

τος του 1975, που διακρίνει την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ανώτερη και σε ανώτατη, καταργείται. Και καταργείται, διότι απλούστατα δεν ανταποκρίνεται πλέον στη σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα, τόσο τη διεθνή, την ευρωπαϊκή, όσο και την ελληνική. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες εδώ και μία δεκαετία έχουν μετατρέψει τις αντίστοιχες δικές τους ανώτερες σχολές, polytechnics και Haushule όπως λέγονταν στη Γερμανία και στην Αγγλία αντίστοιχα, σε πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και στην Ελλάδα έχει συμβεί ακριβώς το ίδιο, αλλά μέσα στον ελληνικό τραγέλαφο.

Το 1984 τα ΚΑΤΕΕ, που ήταν μια εξέλιξη σε σχέση με την προηγούμενη κατάσταση, αναβαθμίστηκαν και θεωρήθηκαν ιδρύματα της ενιαίας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και άρχισε μία πορεία ενίσχυσής τους σε επίπεδο ακαδημαϊκό, σε επίπεδο προσωπικού, σε επίπεδο πιστώσεων. Και αυτό έγινε από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αλλά και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1992, στη Διάσκεψη της Λισαβόνας, εδύλωσε και κατέταξε τα ιδρύματα αυτά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, διότι αυτή είναι σήμερα η πραγματικότητα. Σήμερα στην Ευρώπη σπουδές τριετείς και άνω, μετά το λύκειο, θεωρούνται ότι εντάσσονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Κατά συνέπεια, τα Τ.Ε.Ι. ή θα γίνουν Α.Ε.Ι. ή θα γίνουν ιδρύματα επαγγελματικής κατάρτισης. Η διατήρηση της σημερινής μεσοβέζικης θέσης είναι, ο γνωστός ελληνικός στρουθοκαμηλισμός. Χάριν των συμφερόντων μας, κρύβουμε το κεφάλι και δεν βλέπουμε την πραγματικότητα η οποία υπάρχει γύρω μας.

Αυτό το σχέδιο νόμου έχει μία προϊστορία. Το 1989-1990 κατά τη διάρκεια της σύντομης Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας, με Υπουργό τον Κώστα Σημίτη και η Αναπληρωτή εμένα προσωπικά, είχαμε συγκροτήσει ομάδα τεχνοκρατών απ' όλα τα κόμματα και από την Αριστερά, που είχε καταλήξει ομόφωνα σ' αυτήν τη ρύθμιση από το 1989. Ξέρετε τι απέτρεψε την εφαρμογή της; Μια κατάληψη του Υπουργείου Παιδείας από μία μικρή ομάδα εκπαιδευτικών των Τ.Ε.Ι., που ήθελαν να ενταχθούν στην ανώτατη εκπαίδευση χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια.

Το 1990 στις προτάσεις που υπέβαλα ως Υπουργός Παιδείας, προέβλεπα τη λεγόμενη ανωτατοποίηση και μετατροπή των ΤΕΙ σε πανεπιστημιακά ιδρύματα εφαρμογής, διότι αυτό είναι το διακριτικό στοιχείο ανάμεσα στους δύο πόλους της ενιαίας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τα πανεπιστήμια, έχουν προσανατολισμό την έρευνα, τα Τ.Ε.Ι. έχουν προσανατολισμό την εφαρμογή. Αυτό είναι το ουσιαστικό διακριτικό στοιχείο ανάμεσά τους. Αλλά είναι και τα δύο πρέπει να είναι Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα σε βάση ισοτιμίας. Ισοτιμία δεν σημαίνει ομογενοποίηση, δεν σημαίνει ότι Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι. θα γίνουν τα ίδια. Το κάθε ίδρυμα έχει τη φυσιογνωμία, έχει την αναγνώριση που το έργο του και η ιστορία του αναγνωρίζουν. Και ασφαλώς μπορεί τα Τ.Ε.Ι. να ξεπεράσουν κάποια Α.Ε.Ι. Θα αναφέρω δε ότι στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης η Γεωπονική, παραδείγματος χάρη, όπως και να το κάνουμε, δεν είναι το ίδιο με το Πολυτεχνείο, έστω κι αν έχουν διαφορετική κατεύθυνση.

Ερχόμαστε, λοιπόν, με καθυστέρηση έντεκα ετών και ουραγός από τις ευρωπαϊκές χώρες, να νομοθετήσουμε το αυτονόητο, δηλαδή να αποκαταστήσουμε τα πράγματα εκεί που πρέπει να είναι και να βγούμε από μία στρεβλή πραγματικότητα, η οποία που έχει καταλήξει; Ότι οι απόφοιτοι των ελληνικών Τ.Ε.Ι. αναγνωρίζονται ως απόφοιτοι ανωτάτων ιδρυμάτων από ιδρύματα, πανεπιστήμια ευρωπαϊκά, λαμβάνουν master το οποίο όμως στην Ελλάδα δεν αναγνωρίζεται. Αναγνωρίζονται όμως τα master αντιστοίχων αποφοίτων ξένων πρώην Τ.Ε.Ι. στη χώρα μας. Αυτός ο τραγέλαφος πρέπει να σταματήσει.

Η προσαρμογή αυτή είναι αναγκαία για τον εξής απλό λόγο: Έχουμε ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο εργασίας. Αυτός ο ενιαίος ευρωπαϊκός χώρος εργασίας επιβάλλει κινητικότητα εργαζομένων και κινητικότητα σπουδαστών. Γι' αυτό και βλέπουμε ότι και με τη διακήρυξη της Μπολόνια και με την Πράγα διαμορφώνονται συνθήκες σύγκλισης των ευρωπαϊκών συστημάτων ακριβώς για να ενισχυθεί η κινητικότητα και σε επίπεδο επιστημονικό και σε επίπεδο αγοράς εργασίας. Και αντί η χώρα μας να πρωτοστατεί σ' αυτές τις προσπάθειες ασφαλώς με τη διατήρηση των εθνικών γνωρισμάτων της κάθε εκπαιδευτικής πολιτι-

κής εδώ βλέπουμε ότι δαιμονοποιείται η Μπολόνια.

Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω από τον Τύπο της Κυριακής τις εξής φράσεις: «Μέσω της ανωτατοποίησης των ΤΕΙ θα εφαρμοστούν διά της πλαγίας οδού οι διακηρύξεις της Συνόδου της Μπολόνια, που προωθούν τον τύπο ενός εξειδικευμένου επιστημονικού εργάτη εφαρμοσμένης τεχνολογίας και όχι ένα σκεπτόμενο και κριτικό επιστήμονα με πλατιές γνώσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο τα ΤΕΙ διευρύνουν τα ερείσματά τους στην αγορά εργασίας και αυτό είναι μεμπτό».

Και παρακάτω: «Από την άλλη ο χώρος των ΤΕΙ θα μπορούσε να θεωρηθεί σε σχέση με τα ΑΕΙ ένα περισσότερο ευάλωτο πεδίο για τις όποιες προθέσεις του ιδιωτικού τομέα να αποκτήσει μεγάλο μερίδιο στην εκπαιδευτική και ερευνητική πίτα ώστε να κατευθύνει τις εξελίξεις ο οικονομικός τομέας στο χώρο εκ των έσω. Με άλλα λόγια –καταλήγει η ανάλυση- η περιβόητη ανωτατοποίηση των ΤΕΙ θεωρείται από πολλούς ότι θα αποτελέσει την Κερκόπορτα για την άλωση του χώρου της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα». Σας ενημερώνω ότι το κείμενο αυτό δεν είναι καταχωρημένο στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», αλλά σε έγκυρη συντηρητική εφημερίδα.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα είναι ότι η καθυστέρηση στη χώρα μας τόσο στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση όσο και στους άλλους χώρους της μεταρρύθμισης είναι αποτέλεσμα της παθογένειας και του πολιτικού και του εκπαιδευτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ μια μικρή ανοχή στο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Είσατε αρκετοί πρώην Υπουργοί Παιδείας εδώ. Θα υπάρξει ανοχή για όλους τους συναδέλφους, αλλά και για σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια είναι η παθογένεια; Μολονότι, όπως ακούσαμε, όλοι οι εκπρόσωποι των κομμάτων συμφωνούν επί της ουσίας, δέχονται την αρχή του νομοσχεδίου, όμως το καταπιφίζουν και συντάσσονται με εκείνους οι οποίοι το πολεμούν. Αποτέλεσμα είναι να καλλιεργείται πλήρης σύγχυση και ο κόσμος ο οποίος δεν γνωρίζει την πραγματικότητα να μην καταλαβαίνει τι του γίνεται.

Υπάρχει και η παθογένεια του εκπαιδευτικού συστήματος όπου διάφοροι εκπαιδευτικοί φορείς θεωρούν ότι η παιδεία δεν υπάρχει χάριν του ελληνικού λαού, αλλά υπάρχει πρωτίστως χάριν των συντεχνιακών δικών τους συμφερόντων. Και σ' αυτό είναι που πρέπει η Βουλή εδώ να απαντήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τώρα μόλις ολοκλήρωσα το χρόνο μου, τα δέκα λεπτά. Δεν έκανα χρήση της παράτασης. Τελειώνω σε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κύριε Κοντογιαννόπουλε, υπάρχει προειδοποιητικό σήμα και το σήμα της λήξης. Αυτό δεν ανακαλείται. Προχωρήστε, λοιπόν, εσείς. Σας είπα ότι θα έχετε ανοχή. Τι άλλο θέλετε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα της αξιολόγησης, χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για την άρνηση της τομής αυτής. Ασφαλώς και η αξιολόγηση είναι αναγκαία προϋπόθεση για την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και όλου του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Προωθήθηκε ποτέ η αξιολόγηση; Έγιναν επανειλημμένες προσπάθειες. Παραπέμπεται στις καλές. Στην ουσία η αξιολόγηση ως απαιτούμενη προϋπόθεση της λεγόμενης «ανωτατοποίησης» των ΤΕΙ σημαίνει παραπομπή στις καλές.

Σας πληροφορώ ότι η αναβάθμιση σχολών στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες έγινε με παρόμοιες ρυθμίσεις; Η πιο πρόσφατη έγινε επί των ημερών μου. Το Χαροκόπειο σήμερα Πανεπιστήμιο που αποτελεί πανεπιστημιακό πρότυπο –και σας προσκαλώ να το επισκεφθείτε- είναι η παλιά σχολή Οικιακής Οικονομίας. Αν την επισκεπτόταν κανείς πριν από δέκα χρόνια, οι συνθήκες ήταν χειρότερες από οποιοδήποτε τεχνικό λύκειο. Σήμερα μέσα σε

δέκα χρόνια έχει εξελιχθεί σε υπόδειγμα πανεπιστημιακού ιδρύματος. Το ίδιο έγινε και στο παρελθόν και με το Πάντειο Πανεπιστήμιο και με την Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Η επίκληση της ανάγκης αξιολόγησης, η οποία άλλωστε θα συζητηθεί στην Πράγα και όλα τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα θα συνεργαστούν για να διαμορφώσουν ένα κοινά ευρωπαϊκά αποδεκτό σύστημα αξιολόγησης, το οποίο όπως είπε και ο Υπουργός δεν θα έλθει να τιμωρήσει τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που δεν λειτουργούν, με ικανοποιητικές προϋποθέσεις αλλά να βοηθήσει εκείνα τα οποία υστερούν να καλύψουν τις ελλείψεις τους.

Πέρα, όμως, από την ακαδημαϊκή αξιολόγηση υπάρχει η αξιολόγηση της κοινωνίας. Είναι ισότιμα τα ιδρύματα μεταξύ τους; Βλέπουμε ότι στις αιτήσεις των φοιτητών για τις σχολές προηγείται; Το Τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πατρών και έπονται οι ιατρικές σχολές και το Πολυτεχνείο. Υπάρχει η αξιολόγηση της αγοράς εργασίας, διότι η αγορά εργασίας που αποτελεί μόνιμο στόχο κάθε εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, γιατί η σύνδεση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με την αγορά εργασίας είναι ο βασικός κριτής. Και βλέπουμε ως αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης ότι τα ΑΕΙ αντιλαμβάνονται ότι χάνουν το παγνίδιο στην αγορά εργασίας, έκαναν τμήματα ανταγωνιστικά των ΤΕΙ. Και το πρόβλημα δεν είναι ποιος θα κατακτήσει την αγορά εργασίας. Το πρόβλημα είναι ότι σήμερα τα παιδιά του ελληνικού λαού έχουν την ανάγκη και τη δυνατότητα για σπουδές πανεπιστημιακές. Και αντί να τα στέλνουμε σε χώρες του εξωτερικού, όπου παίρνουν πτυχία, τα οποία αποτελούν πραγματικά ανταγωνιστικά πτυχία όπως στην ιατρική, στο Πολυτεχνείο και μάλιστα τα κατώτερου επιπέδου πανεπιστήμια ανατολικών χωρών και είναι χιλιάδες αυτοί οι απόφοιτοι- καμία ευαισθησία, καμία αντίδραση δεν υπάρχει από τους κυρίους πρυτάνεις και τα πανεπιστήμια. Διότι τι τους ενδιαφέρει; Να περηρακώσουν εδώ το χώρο που τους προσφέρει διάφορα πλεονεκτήματα, αδιαφορώντας για τις παρενέργειες και τις συνέπειες στην κοινωνία και την εκπαίδευση.

Και τελειώνω με το εξής: Το πρόβλημα αυτό που ρυθμίζουμε σήμερα θέλω να ελπίζω ότι δεν αποτελεί μία κατάληξη, αλλά την αφετηρία ενός ευρύτερου εκσυγχρονισμού σε όλη την ανώτατη εκπαίδευση. Αυτή είναι η ευκαιρία που θα έπρεπε ακριβώς, εφόσον όλα τα κόμματα είναι ειλικρινή στην επίκληση ανάγκης εθνικής πολιτικής, να συνεισφέρουν μέσα στα πλαίσια του εθνικού συμβουλίου παιδείας, να συνεισφέρουν ώστε με αφετηρία τη σημερινή ρύθμιση μέσα στην επόμενη πενταετία να διαμορφωθούν συνθήκες μίας πραγματικά μακρόπνοης εθνικής εκπαιδευτικής πολιτικής και να μην επαναληφθεί το φαινόμενο να συμφωνούμε επί της ουσίας, αλλά να αντιδικούμε και να διαφωνούμε για λόγους είτε ιδιοτελούς συντεχνιακής είτε για λόγους πολιτικής εκμετάλλευσης. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δόθηκε λίγος χρόνος παραπάνω, επειδή έχει χρηματίσει Υπουργός ο κ. Κοντογιαννόπουλος. Το ίδιο θα συμβεί και με τον κ. Αρσένη, αν ζητήσει λίγο χρόνο παραπάνω, θα του τον δώσουμε, αν συμφωνείτε.

Ορίστε, κύριε Αρσένη, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι παρακολουθούν τη συζήτησή μας σίγουρα θα απορούν πώς είναι δυνατόν όλοι μας να συμφωνούμε με ένα στόχο, -την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ -και ταυτόχρονα να διαφωνούμε για την προσέγγιση προς την επίτευξη αυτού του στόχου.

Πιστεύω ότι ένας από τους βασικούς παραγόντες ανάγεται στη σύγχυση που υπάρχει όσον αφορά στο περιεχόμενο της έννοιας «ανωτατοποίηση». Και θα ήθελα να ασχοληθώ ιδιαίτερα με αυτόν τον όρο σε μια προσπάθεια να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Μία εκδοχή θα ήταν ότι η ανωτατοποίηση για την οποία μιλάμε σήμερα είναι μία πράξη διαπιστωτική, ότι στην πραγματικότητα και στην πράξη σήμερα τα ΤΕΙ έχουν κατακτήσει το επίπεδο της ανώτατης εκπαίδευσης και αυτό που χρειά-

ζεται είναι απλούστατα ένας νόμος, μία ρύθμιση, που πιστοποιεί και νομικά μια *de facto* κατάσταση. Αν αυτή είναι η ερμηνεία, τότε αυτό που χρειάζεται να κάνει η Βουλή είναι απλώς να επανέλθει στο άρθρο 16 του 2817/2000 και να αλλάξει τρεις λέξεις στην αρχή της παραγράφου. Και αντί να λέει ότι «η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελείται από», να λέει ότι «η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από». Δεν θα χρειαζόταν τίποτα άλλο. Γιατί από τη στιγμή που ο νομοθέτης πιστοποιεί ότι τα ΤΕΙ ανήκουν *de facto* και *de jure* στην ανώτατη εκπαίδευση, όλα τα άλλα έπονται. Τα προγράμματα σπουδών εντάσσονται αυτόματα στη λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, το εκπαιδευτικό προσωπικό γίνονται μέλη ΔΕΠ και, φυσικά, τα ΤΕΙ έχουν το δικαίωμα και για έρευνα και για αυτοδύναμη διδασκαλία, αλλά και για μεταπτυχιακές σπουδές. Αυτό θα χρειαζόταν αν ακολουθούσαμε αυτήν την εκδοχή. Σας υπενθυμίζω ότι όταν έγινε συζήτηση, ακριβώς ένα χρόνο πριν, εδώ στη Βουλή, πολλοί συνάδελφοι μου ζήτησαν τότε να ανωτατοποιήσω τα ΤΕΙ και αντί να τα αποκαλέσω ως εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μαζί με τα πανεπιστήμια, να πούμε ότι τα ΤΕΙ είναι ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Δεν ακολουθήσαμε τότε αυτήν την πορεία και θα σας εξηγήσω μετά γιατί έγινε αυτό.

Η δεύτερη εκδοχή, η δεύτερη ερμηνεία του όρου ανωτατοποίησης είναι ότι αναγνωρίζουμε ότι έχει γίνει σημαντική πρόοδος στο χώρο των ΤΕΙ και ότι σαφώς τα ΤΕΙ δεν είναι είναι ανώτερες σχολές, διότι βρίσκονται προς το δρόμο της ανωτατοποίησης. Στην εκδοχή αυτή, με ένα νομοσχέδιο θα πρέπει να αναγνωρίσουμε με χρονοδιάγραμμα μία συγκεκριμένη διαδικασία ουσιαστικής ανωτατοποίησης των ΤΕΙ. Τι θα έλεγε ένα τέτοιο νομοσχέδιο; Ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα έπρεπε να είχε ως βάση του την αξιολόγηση των υφιστάμενων τμημάτων των ΤΕΙ, την αξιολόγηση των προγραμμάτων σπουδών, τις προτάσεις αναδιάρθρωσης των προγραμμάτων σπουδών, για να βρίσκονται πράγματι και ουσιαστικά σε ανώτατο εκπαιδευτικό επίπεδο και μέσα από την αξιολόγηση των προγραμμάτων σπουδών να πέρανε και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα έπρεπε να είχε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα μαζί με συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τη χρηματοδότηση των ΤΕΙ, για τη βελτίωση της υποδομής τους, για να επιτελέσουν ένα έργο ανωτάτου εκπαιδευτικού επιπέδου και θα έπρεπε να είχε φυσικά και μεταβατικές διατάξεις για ένα σχετικά μεγάλο διάστημα από τη μετάβαση από καθεστώς που βρίσκονται τώρα, στο καθεστώς της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτή θα ήταν η δεύτερη ερμηνεία. Και δεν είναι σαφές ακριβώς με βάση ποια ερμηνεία του όρου «ανωτατοποίηση» συζητούμε σήμερα στη Βουλή.

Η επιλογή η οποία είχε γίνει πέρσι σε αυτό το Σώμα ήταν να ακολουθήσουμε τη δεύτερη εκδοχή. Δηλαδή, μία δεσμεύση της πολιτείας για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ, ένα χρονοδιάγραμμα και διαδικασίες αξιολόγησης για μία ταχύτατη επίτευξη αυτού του στόχου. Και πρέπει να σας πω ότι γι' αυτό το θέμα που το είχα συζητήσει και με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων, αλλά και με τη Σύνοδο των Προέδρων των ΤΕΙ, υπήρχε μία γενική απήχηση ότι αυτή η προσέγγιση θα ήταν μία προσέγγιση που θα ικανοποιούσε τα αιτήματα όλων των πλευρών, δεδομένου ότι το άρθρο 16 του ν. 2817 έλυνε το ακανθώδες θέμα της διάρκειας των σπουδών των ΤΕΙ και αντιμετώπιζε τα προβλήματα που είχαμε στο παρελθόν με το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Σήμερα, συζητούμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Είναι σαφές ότι το Υπουργείο Παιδείας ακολουθεί την πρώτη εκδοχή. Αυτό δεν είναι μία συνέχεια της πολιτικής αλλά, η συνέχεια της πολιτικής δεν είναι το δυνατό χαρακτηριστικό στοιχείο της πολιτικής ζωής του τόπου.

Ο κύριος Υπουργός Παιδείας επέλεξε την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ ουσιαστικά με νομοθέτημα το οποίο πιστοποιεί το καθεστώς της ανώτατης εκπαίδευσης στα ΤΕΙ.

Διαβάζω από τη σελίδα 6 των πρακτικών της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου λέει τα εξής: «Με το συζητούμενο νομοσχέδιο ανταποκρινόμαστε στην ωρίμανση που τα ίδια τα ΤΕΙ έχουν οδηγήσει τον εαυτό τους και αποτυπώνουμε και διαπιστώνουμε αυτό που έχουν κατακτήσει. Δηλαδή δικαιωματικά να υπάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση της

χώρας».

Φυσικά το πτυχίο ΤΕΙ, όπως αναγνωρίζει, θα είναι και ο πρώτος ακαδημαϊκός τίτλος.

Αυτή η προσέγγιση η οποία ακολουθείται είναι μία προσέγγιση η οποία εκφράζεται στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου. Το άρθρο 1, όμως, του νομοσχεδίου δεν είναι τίποτε άλλο παρά επαναφορά του άρθρου 16 του ν. 2817, όπου αλλάζουν μόνο οι εξής λέξεις. Αντί του «Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελείται από ...», το άρθρο του σχεδίου νόμου λέει «Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από ...» και προχωράει παρακάτω.

Θα μπορούσε, όμως, να σταματήσει στο άρθρο 1. Αυτή θα ήταν μια καθαρή λύση. Γίνεται μία ανωτατοποίηση και όλα τα άλλα έπονται. Αυτόματως, ως Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα μπορεί να αντιμετωπιστεί και το θέμα των σπουδών και το θέμα των εκπαιδευτικού προσωπικού και το θέμα των μεταπτυχιακών σπουδών και το θέμα της έρευνας.

Δεν το κάνει όμως αυτό το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο προχωράει, από το άρθρο 2 μέχρι το άρθρο 6, σε μία σειρά από μεταβατικές, ουσιαστικές, ρυθμίσεις, όσον αφορά το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Είναι, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο ένα υβρίδιο της ερμηνείας του όρου «ανωτατοποίηση» και της πρώτης και της δεύτερης εκδοχής. Από τη στιγμή όμως που απαιτούμε μέσω του νομοσχεδίου να γίνει ουσιαστικά αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και δεχόμαστε και μεταβατικές διατάξεις, το θέμα μπαίνει γιατί περιορίζουμε αυτήν την αξιολόγηση μόνο στο εκπαιδευτικό προσωπικό και δεν προχωράμε και στα προγράμματα σπουδών των τμημάτων και σε μια σειρά από άλλα θέματα. Εκεί υπάρχει δυσκολία και νομίζω ότι δεν μπορούμε να απαντήσουμε ευθαρσώς στο πρόβλημα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε δύο λεπτά θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αργά, πιστεύω ελικρινά, για να πείσω τον αγαπητό Υπουργό Παιδείας τον κ. Ευθυμίου να ακολουθήσει τη δεύτερη εκδοχή όπου θα προβλέπει και ρυθμίσεις για την αξιολόγηση των τμημάτων για την ουσιαστική αναβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών για την ανωτατοποίηση.

Θα ήθελα, όμως, ακολουθώντας αυτό το σχέδιο νόμου, να κάνω μερικές παρατηρήσεις για ορισμένους κινδύνους που υπάρχουν σε αυτό το νομοσχέδιο. Σε μια προσπάθεια να καλυφθούν κάποια προβλήματα για να ελαττωθούν οι κίνδυνοι αυτοί.

Το νομοσχέδιο αυτό θα αντιμετωπίσει στο μέλλον κατά τη γνώμη μου δύο προβλήματα.

Πρώτον, είναι πιθανόν σε ένα μεγάλο βαθμό να μην υλοποιηθεί. Να μην υλοποιηθεί γιατί η υλοποίησή του απαιτεί τη συνεργασία και τη βούληση οργάνων και των ΤΕΙ και των πανεπιστημίων. Και δεν είναι καθόλου βέβαιο, μέσα στο κλίμα που κινούμεθα σήμερα, ότι θα υπάρξει αυτή η συνεργασία για να καταλήξουμε σε μία ομαλή εκτέλεση, επεξεργασία των ρυθμίσεων που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 6.

Το δεύτερο, το οποίο είναι πιο ουσιαστικό, είναι ότι πολλές εκκρεμότητες που αφήνει ανοικτές αυτό το νομοσχέδιο θα λυθούν δικαστικά.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν είναι καλός νόμος ένας νόμος που αφήνει τη δικαστική εξουσία να λύσει θέματα που εμείς, ως νομοθετική εξουσία, πρέπει να λύσουμε σ' αυτό το Σώμα.

Πρέπει, λοιπόν, να προσπαθήσουμε να λύσουμε αυτά τα εκκρεμή θέματα. Ποια είναι αυτά;

Το πρώτο το οποίο πρέπει να λυθεί είναι το θέμα της ισοτιμίας των διπλωμάτων. Το πόρισμα της επιστημονικής επιτροπής και του επιστημονικού συμβουλίου είναι σαφές και προαναγγέλλει δικαστικές αποφάσεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Λέει: «θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η μεταχείριση από το νομοθέτη των διαφόρων ιδρυμάτων ανωτάτης εκπαίδευσης υπόκειται στη συνταγματική αρχή της ισότητας. Κάθε δε τυχόν διαφοροποίηση των ρυθμίσεων που τα αφορούν θα πρέπει να ερείδεται κάθε φορά με βάση την αρχή της ουσιαστικής ισότητας». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, οι πτυχιούχοι ΤΕΙ θα διεκδικήσουν ισοτιμία με τα διπλώματα πανε-

πιστημίων. Αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα σε πολλές σχολές, όχι μόνο στο Πολυτεχνείο, όχι μόνο στη Γεωπονική Σχολή αλλά και στις Οικονομικές Σχολές και αλλού.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο δικαστής δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίσει τα πτυχία αυτά ως ισότιμα. Και το θέμα το οποίο μπαίνει είναι το εξής. Εάν αναγνωρίσει ως ισότιμο το πτυχίο ενός τμήματος το οποίο ανωτατοποιείται τώρα αλλά δεν έχει αλλάξει ή αναβαθμίσει το πρόγραμμα σπουδών του, τι θα γίνει με τον πτυχιούχο ο οποίος είχε πάρει αυτό το πτυχίο μερικά χρόνια πριν; Και αυτός θα έχει δικαίωμα να ζητήσει ισοτιμία με πανεπιστημιακό πτυχίο.

Θα έχουμε, λοιπόν, μία δικαστική απόφαση σε ένα κενό που δημιουργούμε σήμερα νομοθετικά, το οποίο θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι θα επιφέρει πολύ μεγάλη σύγχυση στην κοινωνία. Και επειδή έχω αντιμετωπίσει αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας στο παρελθόν, πρέπει να σας πω ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι προσκεκολλημένο στο γράμμα του νόμου. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι εάν δεν απαντήσουμε σ' αυτό το θέμα νομοθετικά θα έχουμε μία δικαστική επίλυση ενός νομοθετικού προβλήματος.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο είναι ανοιχτό, αφορά στη θέση του εκπαιδευτικού προσωπικού. Ο ν. 2530 προσδιορίζει διαφορετικό ωράριο και διαφορετικούς μισθούς στους εκπαιδευτικούς των ΤΕΙ και στους πανεπιστημιακούς. Λόγοι ισότητας, χωρίς αμφιβολία, δίνουν τη βάση στους εκπαιδευτικούς των ΤΕΙ να προσφύγουν στα διοικητικά δικαστήρια και, δικαίως, να ζητήσουν την ισότιμη μεταχείρισή τους με τους πανεπιστημιακούς. Δεν ξέρω γιατί αυτό θα πρέπει να το αφήσουμε ανοιχτό σε μία διαμάχη και αν το θέλουμε –και νομίζω ότι πρέπει να το θέλουμε γιατί να μην το αναγνωρίσουμε εδώ διά νομοθετικής ρύθμισης;

Το τρίτο θέμα το οποίο είναι ανοιχτό αφορά στις μεταπτυχιακές σπουδές. Με αυτόν τον νόμο τα ΤΕΙ ανωτατοποιούνται. Δεν υπάρχουν διακρίσεις στην ανώτατη παιδεία. Όλα ουσιαστικά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι πανεπιστημιακά. Μπορεί τα πανεπιστήμια να έχουν διακριτούς ρόλους, άλλος είναι ο ρόλος της Σχολής Καλών Τεχνών που και αυτή λέγεται πανεπιστήμιο, άλλος είναι ο ρόλος του Πολυτεχνείου, άλλος είναι ο ρόλος ενός ΤΕΙ, αλλά όλα από άποψη βαθμού είναι ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, δηλαδή είναι πανεπιστήμια.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι, βάσει αυτού του νόμου, έχουν το δικαίωμα και για ευρύτερη έρευνα αλλά και για να οργανώνουν μεταπτυχιακές σπουδές. Δεν είμαι βέβαιος και δεν είδα την Επιστημονική Επιτροπή να εξετάζει αυτό το θέμα της αντισυνταγματικότητας του περιορισμού του ρόλου ενός ΤΕΙ, μετά την ψήφιση τέτοιου νόμου, να οργανώνει μόνο του μεταπτυχιακές σπουδές αλλά, προσωπικά δεν έχω καμία αμφιβολία ότι και αυτή η υπόθεση θα κερδηθεί στα δικαστήρια και, εφόσον αυτή θα είναι η έκβαση, δεν βλέπω το λόγο γιατί να μην αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα νομοθετικά εδώ και να αφήσουμε αυτήν την εκκρεμότητα.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι παίρνω σαν δεδομένη την προσέγγιση που έχει ακολουθήσει το Υπουργείο Παιδείας τώρα και ότι αυτό το νομοσχέδιο χρειάζεται να αντιμετωπίσει ορισμένα συγκεκριμένα ζητήματα, που σήμερα έθεσαν και οι Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων τα οποία, μετά από διάλογο, νομίζω ότι μπορούν να καταλήξουν σε ρυθμίσεις που θα αντιμετωπίσουν τις εκκρεμότητες που ανέφερα εγώ και άλλοι συνάδελφοι, έτσι ώστε να έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο για ψήφιση που θα είναι αποδεκτό από όλες τις πλευρές και θα επιλύει νομοθετικά τα θέματα που πρέπει να λύνει η Βουλή.

Θα πρότεινα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η συζήτηση να συνεχιστεί σήμερα, να συνεχίσετε και την επαφή σας με τους Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων, να έχετε συνεννόηση και με τους Προέδρους των ΤΕΙ και, μετά από αυτήν την επαφή η οποία μπορεί να διαρκέσει όλο το βράδυ σήμερα ή και αύριο, να έρθουμε ίσως αύριο ή μεθαύριο να δούμε κάποιες αλλαγές σε αυτό το νομοσχέδιο που θα μπορούσαμε να τις κάνουμε δεκτές για να προχωρήσει αυτό το πραγματικά σημαντικό νομοσχέδιο.

Μια τελευταία παρατήρηση. Το νομοσχέδιο αυτό δεν γίνεται με επιταγή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν έχει καμία σχέση

με την Μπολόνια. Το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να γίνει γιατί θέλουμε να προχωρήσουμε στην αναβάθμιση της παιδείας. Η Μπολόνια είναι μια άλλη ιστορία. Δεν μας επιβάλλεται από έξω. Εμείς οι ίδιοι πρέπει να προχωρήσουμε με γοργούς ρυθμούς στην αναβάθμιση της παιδείας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κα. Δαμανάκη ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, σύμφωνα με επιστολή που έστειλε ο κ. Κωνσταντόπουλος.

Το λόγο έχει η Αντιπρόεδρος της Βουλής κα. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Αρσένης που προηγήθηκε από εμένα στο Βήμα, διευκολύνει πάρα πολύ τη θέση μου. Πρώτα από όλα με απαλλάσσει από την ανάγκη μιας αναδρομής στο πρόσφατο παρελθόν. Τα πράγματα έγιναν όπως τα περιέγραψε ο κ. Αρσένης. Αλλά κυρίως με απαλλάσσει από την ανάγκη να επαναλάβω τις προβλέψεις του για το μέλλον.

Πράγματι, αυτόν τον νόμο, τον οποίο χαρακτήρισε υβρίδιο πολύ επιεικώς, εγώ θα τον θεωρούσα ως άσκηση ισορροπίας, μια άσκηση σχοινοβάσις του κυρίου Υπουργού Παιδείας, σύμφωνα με την πολιτική που ακολουθεί από την ημέρα που ανέλαβε αυτό το Υπουργείο. Τελικά αυτό το νομοσχέδιο θα κριθεί στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Δυστυχώς όμως μέχρις ότου κριθεί στις αίθουσες των δικαστηρίων θα έχει δημιουργήσει τέτοια αναστάτωση και τέτοια αποδιοργάνωση στην παιδεία, την τριτοβάθμια και ιδιαίτερα στην ανώτατη, ώστε δυστυχώς θα αναγκαστούμε όλοι εμείς και κυρίως εσείς, κύριοι συνάδελφοι, που θα το ψηφίσετε να λυπηθείτε πάρα πολύ για την ψήφο που θα δώσετε και για το δρόμο που ανοίγετε στην ανώτατη παιδεία.

Βέβαια αυτό το νομοσχέδιο είναι χαρακτηριστικό. Είναι μια επιβεβαίωση της εικόνας και της αποστολής που εκλήθη να εκπληρώσει ο κ. Ευθυμίου στο Υπουργείο Παιδείας.

Ανέβηκε αμέσως μετά τον κ. Αρσένη και μάλιστα όταν τα πνεύματα ήταν επαναστατημένα και ανέλαβε να τα καθησυχάσει. Ανέλαβε να εξομαλύνει ακανθώδεις καταστάσεις. Ανέλαβε να διευθετήσει, με όλη την έννοια του όρου διευθέτηση, όπως τις υποβόσκουσες ή εμφανείς συγκρούσεις στο χώρο της παιδείας –και είναι πολλές αυτές οι συγκρούσεις- και να εξασφαλίσει μια επίφαση ηρεμίας, ώστε όλοι υποτίθεται να είναι ευχαριστημένοι.

Μια τέτοια όμως αποστολή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πολύ μικρή σχέση και είναι παντελώς ασυμβίβαστη με την άσκηση αληθινής εκπαιδευτικής πολιτικής. Μιας πολιτικής που προϋποθέτει μακροχρόνιο σχεδιασμό, συνεχή αξιολόγηση της εκπαίδευσης, ένα πάγιο σύστημα πιστοποίησης της αξίας του εκπαιδευτικού προϊόντος και κυρίως την ικανότητα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων να αναπροσαρμόζονται. Μια τέτοια πολιτική με βάθος και προοπτική είναι μάλλον ξένη με τις δραστηριότητες του κ. Ευθυμίου και δεν ξέρω, αν είναι στις προθέσεις τους. Εμένα πάντως δεν με έχει πείσει γι' αυτό. Εκείνο που κάθε στιγμή επιβεβαιώνεται, και σε όλους μας τουλάχιστον μας δίνει την αίσθηση αυτή, είναι ότι εκείνο το οποίο ετάχθη να ασκήσει δεν είναι εκπαιδευτική πολιτική, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω, εκπαιδευτική «μικροπολιτική».

Αψευδής μάρτυς αυτών που λέω είναι τούτο το νομοσχέδιο και με την προϊστορία και με τις συνεχείς και επί του πιεστηρίου μεταμορφώσεις του. Υποτίθεται ότι στόχος του ήταν και εξακολουθεί να είναι, να ικανοποιήσει το χρόνιο αίτημα των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων –ας πω και εγώ τη φράση- να «ανωτατοποιηθούν». Και ανέλαβε να το εκπληρώσει αυτό ο κ. Ευθυμίου. Άραγε πώς; Το περιέγραψε πάρα πολύ γλαφυρά ο κ. Αρσένης: Στα χαρτιά, με μια μονοκονδυλιά, με μια διάταξη που λέει ότι τα Τ.Ε.Ι. είναι Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Θυμάμαι πάρα πολύ τις συζητήσεις, στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Αρσένης. Είχα πάρει πραγματικά μέρος ενεργό και τον είχα ρωτήσει: «Τελικά τι κάνετε; Τα κάνετε ή δεν τα κάνετε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα τα Τ.Ε.Ι.;». Και πρέπει να πω, πολύ

συγκεκριμένα τότε, τώρα φανερά, ότι είπε αυτό που λέμε και εμείς ως Νέα Δημοκρατία «να, να γίνουν Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αφού προηγουμένως αξιολογηθούν και κυρίως αφού βοηθηθούν για να γίνουν Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα». Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, μόνο αυτή είναι η σωστή λύση, η δίκαιη λύση και για να αναβαθμιστούν τα Τ.Ε.Ι., αλλά και κυρίως για να δικαιωθούν τουλάχιστον αυτά τα Τ.Ε.Ι. και αυτά τα Τμήματα των Τ.Ε.Ι. που ήδη βρίσκονται σε μια υψηλή βαθμίδα παροχής εκπαίδευσης και θα μπορούσαν αμέσως να γίνουν Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Όμως, ο κ. Ευθυμίου προτίμησε να φέρει μια διάταξη και να πει ότι είναι ανώτατα. Όχι, βέβαια και αυτό πλήρως, αλλά με μισόλογα τα οποία αναιρεί βήμα-βήμα. Από τη στιγμή που κατέθεσε το νομοσχέδιο μέχρι αυτήν τη στιγμή, μέχρι τουλάχιστον την Τετάρτη το μεσημέρι, που εξήγγειλε και τις καινούριες του μεταρρυθμίσεις που, άλλαξε χίλιες φορές πρόσωπο.

Η τελευταία εξισορροπητική προσπάθεια, αυτή η άσκηση πάνω στο σκονί την οποία κάνει ο κ. Ευθυμίου συνεχώς, έγινε την Τετάρτη με μια κλίση της πλάστιγγας προς τα Τ.Ε.Ι. και με συνέπεια την ανάφλεξη ακόμη περισσότερο του χώρου των πανεπιστημίων.

Έτσι έχουμε σήμερα τη Σύνοδο των Πρυτάνεων και την ανακοίνωση που έβγαλε το Σώμα, όπου ζητεί απελπισμένα, θα έλεγα, από τον Υπουργό Παιδείας και κυρίως από μας, κύριοι συνάδελφοι, να μην ψηφίσουμε ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου, στις οποίες θα αναφερθώ, γιατί είναι και οι επίμαχες, και να ξανακάτσουμε να συζητήσουμε το θέμα, προκειμένου να βρούμε μια βατή λύση, ικανοποιητική προς όλες τις κατευθύνσεις.

Εάν δεν γίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν μπορούμε πλέον να μιλάμε για δημόσιο διάλογο για την παιδεία, διότι ήδη έχει ευτελισθεί αυτός ο διάλογος σε έναν «πόλεμο χαρακαμάτων» εκπαιδευτικών φορέων της ανώτατης εκπαίδευσης από τη μια μεριά, και από την άλλη των ΤΕΙ, οι οποίοι αντί να αμιλλώνται στο επίπεδο της παραγωγής και της μετάδοσης της γνώσης, ανταγωνίζονται πλέον στον πόλεμο των επιχειρημάτων υπέρ ή κατά της λεγόμενης «ανωτατοποίησης». Φυσικά, όλοι μαζί και ΑΕΙ και ΤΕΙ βυθίζονται κυριολεκτικά συνεχώς μέσα στο τέλμα της υποβάθμισης, γιατί χωρίς αξιολόγηση, χωρίς ενίσχυση και χρηματοδότηση και των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, για να αναβαθμισθούν και να φτάσουν στο επιθυμητό επίπεδο ανώτατης εκπαίδευσης, και χωρίς μία στοιχειώδη αντιστοίχιση των τίτλων αυτών που παίρνουν οι απόφοιτοι με την αγορά εργασίας, δεν μπορούμε να περιμένουμε καλύτερες μέρες για την παιδεία στον τόπο μας ούτε σήμερα ούτε αύριο.

Ας έρθω όμως στο νομοσχέδιο με μεγάλη συντομία. Η πρώτη υποχώρηση που έγινε την Τετάρτη το μεσημέρι, αφού είχαν γίνει βέβαια οι αναδιατυπώσεις στην αρχή της συζήτησης, που και αυτές δημιουργούν πάλι μια ρευστότητα, μια κινούμενη άμμο, όπως φαίνεται να είναι αυτό το νομοσχέδιο, ήταν να φύγει ο όρος «μη πανεπιστημιακά» από τον ορισμό των ΤΕΙ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και που ήταν ο όρος «μη πανεπιστημιακά» και τώρα που έφυγε, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Τα ΤΕΙ δεν μπορούν με το βάζοντας ή βγάζοντας τον όρο να γίνουν πανεπιστήμια, διότι δεν βρίσκονται σε επίπεδο παροχής εκπαίδευσης τέτοιο, ώστε να μπορούν να χαρακτηρισθούν πανεπιστήμια, πλην ελαχίστων τμημάτων που έχουν αξιολογηθεί και μπορούν ενδεχομένως αμέσως να ενταχθούν. Δεν μπορούν από άποψη υποδομών, δεν μπορούν από άποψη προγράμματος σπουδών και περιεχομένου γνώσεων, δεν μπορούν από άποψη στελεχώσεως του εκπαιδευτικού προσωπικού. Να μην τα ξαναλέω, διότι είναι γνωστά. Μία πρώτη «μανούβρα» ήταν το να βγάλουμε τον όρο «μη πανεπιστημιακά» για να ευχαριστήσουμε τα ΤΕΙ.

Δεύτερο στοιχείο: Ενώ η έρευνα που διεξάγεται στα ΤΕΙ λεγόταν απλώς «τεχνολογική», τώρα γίνεται «κυρίως τεχνολογική έρευνα», δηλαδή ανοίγει η πόρτα για την εφαρμοσμένη έρευνα, γιατί όχι και για τη βασική.

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Παίζουμε με τα λόγια; Τι έρευνα μπορούν να κάνουν τα ΤΕΙ σήμερα; Εάν έμενε το «τεχνολογική έρευνα» που υπήρχε θα εμποδιζόταν κανένα

ΤΕΙ, που θα είχε τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητες να κάνει, εάν ήθελε εφαρμοσμένη έρευνα; Για όνομα του Θεού! Παίζουμε με τις λέξεις. Ποιον κοροϊδεύουμε με τις λέξεις; Μια ολόκληρη κατηγορία νέων παιδιών και διδασκόντων στα ΤΕΙ;

Εκείνο όμως που είναι το σημαντικότερο, είναι αυτές οι αλλαγές που γίνονται στα μεταπτυχιακά, διότι τα μεταπτυχιακά είναι πάρα πολύ σημαντικό στοιχείο της ανώτατης πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Τι ορίζεται στην αναδιατύπωση; «Μπορούν πλέον τα ΤΕΙ να συμπράττουν στη λειτουργία προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, που διοργανώνονται σε πανεπιστήμια του εσωτερικού». Έχει καλώς, εάν βέβαια τα ΤΕΙ φθάσουν σε επίπεδο τέτοιο παροχής εκπαίδευσης, ώστε πανεπιστήμια να συμπράττουν με αυτά και να δέχονται να συνδιοργανώνουν μαζί τους μεταπτυχιακά.

Όμως, ακούστε τη συνέχεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. «Να συμπράττουν με πανεπιστήμια του εσωτερικού ή με ομοταγή του εξωτερικού με τη συμμετοχή των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού ή τη διάθεση χώρων και εγκαταστάσεων».

Καταλαβαίνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς που θα το ψηφίσετε, ποια πόρτα ανοίγει αυτήν τη στιγμή; Όλα τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, αυτά που εσείς θέλετε να τα κατατρέξετε και να κλείνετε, γιατί δεν θέλετε να θιγεί ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης, που έχουν και μια προμετωπίδα, μια ταμπέλα ενός ξένου πανεπιστημίου, θα μπουν μέσα στα ΤΕΙ. Και αυτό γιατί τα ΤΕΙ θέλουν και θα μπορούν πλέον να κάνουν μεταπτυχιακά έστω και με ένα τέτοιο πανεπιστήμιο. Έτσι θα μπουν και θα προσφέρουν τίτλους μεταπτυχιακών σπουδών με τις πλάτες της δημόσιας εκπαίδευσης που εσείς προσπαθήσατε να διαφυλάξετε ως κόρην οφθαλμού μη τροποποιώντας το άρθρο 16. Και θα το κάνουν μάλιστα με τα χρήματα των Ελλήνων πολιτών, διότι βεβαίως αυτά δεν θα γίνονται χωρίς διδάκτρα. Επομένως θα λυθεί και το οικονομικό πρόβλημα όλων των ξένων πανεπιστημίων που φιγουράρουν σε όλες τις γειτονίες και λειτουργούν ως κέντρα ελευθέρων σπουδών, αλλά στην πραγματικότητα λειτουργούν ήδη ως πανεπιστήμια.

Όλα αυτά θα μπουν μέσα στα ΤΕΙ και θα δουλεύουν μέσα στη δημόσια εκπαίδευση. Αυτού του είδους την προφύλαξη και προστασία της δημόσιας εκπαίδευσης θέλετε;

Προσέξτε και την πονηρία: Λέει «ή ομοταγή του εξωτερικού». Δεν λέει και ισότιμα. Και ξέρετε ότι υπάρχουν ομοταγή ξένα εκπαιδευτικά ιδρύματα που μέσα σ' αυτά έχουν τμήματα που δεν είναι ισότιμα. Αυτή η μάχη γίνεται συνεχώς στο ΔΙΚΑΤΣΑ, το οποίο θέλει να έχει και ισοτιμία. Γι' αυτό λοιπόν καταλαβαίνω την έκκληση που κάνει η σύνοδος των πρυτάνεων, το κεφάλαιο περί μεταπτυχιακών να αποσυρθεί και να ξανασυζητηθεί στο πλαίσιο του νόμου για τα μεταπτυχιακά, νόμου που πρέπει να έρθει.

Αλλά το άκρον άωτον της ειρωνείας προς τα ΤΕΙ αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα. Φυσικά όλος ο «καυγάς» γίνεται για τα επαγγελματικά δικαιώματα, για τη θέση και την αξία των πτυχίων των ΤΕΙ στην αγορά εργασίας και στο πώς θα ασκούν επάγγελμα οι πτυχιούχοι των ΤΕΙ ιδίως σε εκείνους τους κλάδους που συμπίπτουν με τα πολυτεχνεία. Εδώ στην επαναδιατύπωση υπάρχει μια διάταξη, η οποία λέει ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από τα ΤΕΙ μετά την έναρξη ισχύος του νόμου είναι τα ίδια με αυτά που έχουν καθορισθεί από τα προεδρικά διατάγματα που έχουν εκδοθεί κατά ειδικότητα. Επομένως τα επαγγελματικά δικαιώματα παραμένουν ως έχουν. Αλλά και όσα διατάγματα θα εκδοθούν μετά από την ψήφιση αυτού του νόμου τι θα αφορούν; Πτυχία ανώτατης εκπαίδευσης; Κατά την ερμηνεία που έδωσε ο κ. Αρσένης είναι πτυχία ανώτατης εκπαίδευσης.

Ένα πτυχίο τεχνολόγου μηχανικού του ΤΕΙ είναι ισότιμο μ' ένα πτυχίο πολιτικού μηχανικού του Πολυτεχνείου. Αυτό ψηφίζετε, κύριοι συνάδελφοι, και πρέπει να το ξέρετε. Τα προεδρικά διατάγματα λοιπόν που θα εκδοθούν για τις ειδικότητες για τις οποίες δεν έχουν βγει ακόμη προεδρικά διατάγματα, θα ισχύουν για όλους του αποφοίτους ΤΕΙ του οικείου τμήματος ανε-

ξάρτητα από το χρόνο αποφοίτησής τους.

Δηλαδή πού θα φτάσουμε, κύριοι συνάδελφοι; Ο Πρωθυπουργός σας έφτασε στο 1960 για να προστατεύσει τις θέσεις του στην οικονομία και στο ασφαλιστικό. Εδώ σε ποιους αποφοίτους ΤΕΙ θα φθάσουμε με τα επαγγελματικά δικαιώματα;

Κάνω μια τελευταία έκκληση. Εν όψει των τριών αιτημάτων της συνόδου των πρυτάνεων που βγήκαν σήμερα το μεσημέρι, αφού τα μελετήσετε και εσείς -δηλαδή την απόσυρση του κεφαλαίου των μεταπτυχιακών σπουδών για να το δούμε μετά και το χρονοδιάγραμμα για την αξιολόγηση των ΤΕΙ- έστω και αν ψηφίσετε τη διάταξη που τα κάνει ανώτατα ιδρύματα, να τα σκεφτείτε ξανά μήπως και διασώσουμε την κατάσταση και δεν μπορούμε στην περιπέτεια, την οποία πολύ ωραία περιέγραψε προηγουμένως ο κ. Αρσένης, περιπέτεια την οποία προβλέπω και εγώ. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο και ο τρόπος προώθησής του από το Υπουργείο Παιδείας έχουν προκαλέσει αναταραχή και σύγκρουση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτά που συμβαίνουν τις τελευταίες ημέρες, διαδηλώσεις φοιτητών και σπουδαστών, παραπτώσεις πρυτανικών αρχών, αντιδράσεις επαγγελματικών φορέων, είναι γεγονός πως δεν είναι ευχάριστα πράγματα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα. Η αναταραχή αυτή δεν οφείλεται στην αδυναμία των φορέων και των εκπροσώπων των ΑΕΙ και των ΤΕΙ να έλθουν σε μία διαδικασία διάλογου μεταξύ τους και να τεκμηριώσουν επιστημονικά αλλά και πολιτικά τις προτάσεις και τις απόψεις τους. Η αναταραχή αυτή, οφείλεται βασικά στο λανθασμένο τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση προσεγγίζει το ζήτημα της ανωτατοποίησης. Μίλησε πριν ο κ. Αρσένης για τις δύο διαφορετικές προσεγγίσεις σε αυτό το θέμα. Η αναταραχή αυτή, οφείλεται βασικά στον πρόχειρο τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτό το σοβαρότατο πρόβλημα, χωρίς προηγούμενο ουσιαστικό διάλογο, με παλινωδίες και αναδιαιτυπώσεις της τελευταίας στιγμής και χωρίς να δίνει ουσιαστική λύση στο πρόβλημα. Εκείνο που τελικά καταφέρνει η Κυβέρνηση είναι και τα πανεπιστήμια να πλήττει δημιουργώντας ένα αγεφύρωτο χάσμα με τις πρυτανικές, με τις πανεπιστημιακές αρχές γενικότερα, αλλά και να μην ικανοποιεί πλήρως τα αιτήματα των, ΤΕΙ, γιατί δεν προωθεί την ουσιαστική τους αναβάθμιση αλλά την ονομαστική τους ανωτατοποίηση.

Η μεγάλη αντίφαση την οποία εμπεριέχει αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι βάλλεται απ' όλες τις πλευρές. Η Κυβέρνηση για άλλη μία φορά με την προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει τα θέματα της παιδείας, διχάζει την ελληνική κοινωνία και δημιουργεί σύγχυση και αβεβαιότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη Διακήρυξη της Μπολόνια προσανατολίζεται στην οικοδόμηση ενός ενιαίου συστήματος ανώτερης εκπαίδευσης με τη συρρίκνωση του προπτυχιακού χρόνου σπουδών σε τρία χρόνια και τη δημιουργία δύο κύκλων σπουδών, του προπτυχιακού και του μεταπτυχιακού κατά τα πρότυπα του αγγλοσαξονικού συστήματος. Η ίδια όμως Διακήρυξη της Μπολόνια, η οποία δεν είναι δεσμευτική για τις χώρες που την υπογράφουν και της οποίας το πάγωμα ζήτησαν οι πρυτάνεις πρόσφατα, αναφέρει χαρακτηριστικά ότι τα θέματα της εκπαίδευσης θα πρέπει να προσεγγιστούν με πλήρη σεβασμό στη διαφορετικότητα των πολιτισμών, των γλωσσών και των εκπαιδευτικών συστημάτων αλλά και την αυτονομία των πανεπιστημίων.

Με βάση λοιπόν αυτήν την προσέγγιση, το πρώτο κρίσιμο ερώτημα που τίθεται είναι: Οι ανάγκες σήμερα της ελληνικής οικονομίας, οι ιδιαιτερότητες του εκπαιδευτικού μας συστήματος, οι συνθήκες που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία, μας επιτρέπουν να απομακρυνθούμε από τη σημερινή κατάσταση της ενδιάμεσης δηλαδή βαθμίδας μεταξύ της μέσης και της ανώτερης εκπαίδευσης και να προσχωρήσουμε στις αντιλήψεις και στις προοπτικές της διακήρυξης της Μπολόνια; Η προσωπική μου απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι πως σήμερα όντως

μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτήν την ενδιάμεση εκπαιδευτική βαθμίδα. Χρειάζεται όμως έμφαση στην εκπαίδευση στελεχών εφαρμογής, διαβάθμιση στα γνωστικά αντικείμενα και επομένως διαβάθμιση -γιατί εκεί είναι η ουσία- και στα επαγγελματικά δικαιώματα και στην παραγωγική διαδικασία. Για να εξηγήσω το τι εννοώ με αυτό, θα αναφερθώ στον τομέα των κατασκευών που τον γνωρίζω σαν μηχανικός.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΤΕΕ, η αναλογία των κάθε είδους μηχανικών προς τον πληθυσμό της χώρας, είναι η μεγαλύτερη στη χώρα μας απ' όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε χίλιους κατοίκους αντιστοιχούν στην Ελλάδα 7,62 μηχανικοί, όταν στη Γερμανία η αντίστοιχη αναλογία είναι 1,83 μηχανικοί. Η παραγωγική πυραμίδα στον τομέα της κατασκευής δεν έχει ανάγκη από άλλους μηχανικούς. Εκείνο το οποίο απαιτείται, εκείνο από το οποίο πάσχει η κατασκευή των έργων και η επίβλεψη των έργων -και μιλάω από την προσωπική μου εμπειρία- είναι η ύπαρξη στελεχών εφαρμογής, ανθράπων δηλαδή που θα βρίσκονται επί τόπου του έργου και θα παρακολουθούν βήμα προς βήμα ανάλογα με την εξειδίκευσή τους όλες τις φάσεις κατασκευής και θα καθοδηγούν για την άρτια και ολοκληρωμένη εκτέλεση της μελέτης.

Τώρα, από τη στιγμή που αποδεχόμαστε να ξεπεράσουμε αυτήν την ενδιάμεση βαθμίδα και να προχωρήσουμε στην ανωτατοποίηση, το δεύτερο καίριο ερώτημα που τίθεται είναι, μπορούν τα ΤΕΙ να μετατραπούν με μία απλή διοικητική πράξη και με αυτές τις προσημαστικές εν πολλοίς διαδικασίες σε ΑΕΙ;

Επιτυχάνονται οι στόχοι που έχουμε, οι στόχοι του εκσυγχρονισμού της παραγωγικής δομής της χώρας, της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, της βελτίωσης του επιπέδου παροχής υπηρεσιών προς τον πολίτη, όταν με μια νομοθετική ρύθμιση άκριτα, χωρίς καμία αξιολόγηση, όλα τα ΤΕΙ μεταφέρονται αυτομάτως στην ανώτατη βαθμίδα; Θα επικρατήσει δηλαδή και εδώ στο ζωτικό χώρο της εκπαίδευσης αυτή η ισοπεδωτική αντίληψη, η οποία έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στη χώρα μας όπως για παράδειγμα στο τομέα της Δημόσιας Διοίκησης;

Είναι αδιανόητο γεγονός κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ύστερα από δεκαοκτώ χρόνια λειτουργίας του θεσμού υπάρχουν πάρα πολλά τμήματα ΤΕΙ τα οποία έχουν κατακτήσει ένα υψηλό επίπεδο λειτουργίας, ένα υψηλό επίπεδο εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου και που μπορούν χωρίς ουσιαστικά προβλήματα να μετατραπούν σε πανεπιστημιακά ιδρύματα, σε πανεπιστημιακές μονάδες. Βρίσκονται όμως, όλα τα ΤΕΙ σ' αυτήν την κατάσταση ή έστω η πλειοψηφία των ΤΕΙ της χώρας σ' αυτήν την κατάσταση; Νομίζω ότι η πραγματικότητα μας λέει πως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Από τους δύο χιλιάδες τριακόσιους μόνιμους καθηγητές των ΤΕΙ σήμερα, οι εξακόσιοι εβδομήντα πέντε έχουν διδακτορικό τίτλο, οι τετρακόσιοι εξήντα μεταπτυχιακό τίτλο, οι πεντακόσιοι είκοσι πτυχίο ΑΕΙ, ενώ οι υπόλοιποι είναι απλώς κάτοχοι πτυχίου ΤΕΙ. Η συνολική προσφορά των ΤΕΙ στην επιστημονική έρευνα, όπως προκύπτει από μια συγκριτική μελέτη των δημοσιεύσεων διδασκόντων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ την περίοδο 1990-1999, είναι μόλις 1% της προσφοράς των δασκάλων των ΑΕΙ. Πολλά τμήματα ΤΕΙ έχουν ελλιπή υλικοτεχνική υποδομή, η οποία οφείλεται στην ανεπαρκή χρηματοδότηση αυτών των ιδρυμάτων. Αποδείχθηκε και αναφέρθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα τις προηγούμενες ημέρες, ότι η αναλογία χρηματοδότησης ΑΕΙ προς ΤΕΙ είναι περίπου τρία προς ένα.

Το παράλογο βέβαια του όλου εγχειρήματος, δηλαδή, της ονομαστικής ανωτατοποίησης των ΤΕΙ γίνεται ακόμη πιο κραυγαλέο αν λάβει κανείς υπόψη το περιεχόμενο των σπουδών πολλών τμημάτων ΤΕΙ, το γεγονός ότι πολλά τμήματα ΤΕΙ έχουν μικρή χρονική διάρκεια και δεν έχουν προλάβει ακόμη να οργανωθούν αλλά και μια ακόμη σημαντική παράμετρο, ότι στο σύνολο των σπουδαστών που εισάγονται στα ΤΕΙ το 65% εισάγεται με διαδικασίες εξετάσεων, ενώ το 35%, ποσοστό πολύ μεγάλο για τριτοβάθμια εκπαίδευση, εισάγεται με ευνοϊκές ρυθμίσεις.

Αυτή λοιπόν είναι η πραγματική κατάσταση στα ΤΕΙ. Αυτή λοιπόν την πραγματική κατάσταση, κύριε Υπουργέ, έρχεσθε διαπιστωτικά να τη θεωρήσετε ως κατάσταση ανώτατης εκπαίδευσης.

σης; Νομίζω ότι τέτοιου είδους εξισωτικές και ισοπεδωτικές ρυθμίσεις που στην ουσία εξισώνουν τα πράγματα προς τα κάτω και δεν λαμβάνουν υπόψη την πραγματική κατάσταση φαίνονται χαριστικές, δεν αναβαθμίζουν ουσιαστικά τα ΤΕΙ και μειώνουν το κύρος και το επίπεδο σπουδών των ελληνικών πανεπιστημίων τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό και αυτό είναι το χειρότερο, η μείωση του κύρους των ελληνικών πανεπιστημίων στο εξωτερικό.

Θυμίζει κατά κάποιον τρόπο το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, αυτή την εν κρυπτώ επιχείρηση εξίσωσης των αποφοίτων των ΤΕΙ με τους διπλωματούχους μηχανικούς των πολυτεχνείων που επιχειρήθηκε πριν από χρόνια με το π.δ. 318/94, μια επιχείρηση βέβαια η οποία δεν τελεσφόρησε χάρη στην άμεση αντίδραση του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και την αναγνώριση του λάθους από τους Υπουργούς Παιδείας και ΠΕΧΩΔΕ. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις οι ρυθμίσεις αυτές δεν εξίσωναν απλώς τους αποφοίτους των ΤΕΙ με τους αποφοίτους των πολυτεχνείων αλλά τους έδιναν και σημαντικότερα πλεονεκτήματα.

Η Κυβέρνηση βέβαια ισχυρίζεται ότι παρόμοιες ανωτατοποιήσεις έγιναν και σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Αποσιωπά όμως το γεγονός ότι αυτές οι ανωτατοποιήσεις έγιναν μέσα από μια μακρά διαδικασία η οποία κράτησε χρόνια. Και εδώ ακριβώς νομίζω ότι βρίσκεται η λύση του προβλήματος.

Η σύνοδος των πρυτάνεων έχει καταλήξει σε μια γενναία και ορθή απόφαση και ειλικρινά δεν καταλαβαίνω, γιατί το Υπουργείο δεν διευκολύνει τα πράγματα, δεν απλουστεύει τα πράγματα κάνοντας δεκτή αυτή την πρόταση που είναι μια πρόταση κοινής λογικής. Η αναβάθμιση των ΤΕΙ μπορεί να προχωρήσει, το επίπεδο όμως ενός ιδρύματος δεν αναδεικνύεται επί χάρτου με νομοθετικές ρυθμίσεις. Και επιπλέον, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν αρκεί ένα ίδρυμα να χαρακτηρίζεται από μόνο του ως ανώτατο, πρέπει να το αναγνωρίζουν και τα άλλα ιδρύματα τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού και να το αναγνωρίζει βέβαια και η αγορά εργασίας.

Θα πρέπει επομένως να προηγηθεί ουσιαστική αξιολόγηση όλων των τμημάτων των ΤΕΙ και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι όσοι ζητούν εκ των προτέρων αξιολόγηση παραπέμπουν το ζήτημα στις καλές ενδες. Και αυτό γιατί η αξιολόγηση αν θα γίνει εκ των προτέρων, θα γίνει μέσα από μια συγκεκριμένη διαδικασία και με ένα συγκεκριμένο και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα. Αυτοί που παραπέμπουν το ζήτημα της ουσιαστικής αναβάθμισης των ΤΕΙ στις καλές ενδες, είναι αυτοί οι οποίοι ζητούν την εκ των υστέρων αξιολόγηση, κάτι το οποίο γίνεται συνήθως για όλα τα σημαντικά και μεγάλα θέματα στην πατρίδα μας. Μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία, όπου θα αξιολογηθούν τα γνωστικά αντικείμενα, τα προγράμματα σπουδών, η υλικοτεχνική υποδομή και το ανθρώπινο δυναμικό, θα προκύψουν ασφαλώς κατάλληλες παρεμβάσεις για την αναβάθμιση των ΤΕΙ και βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες. Θα προκύψουν παρεμβάσεις για τη διεύρυνση, τη συγχώνευση ή και την κατάργηση ακόμη τμημάτων ΤΕΙ που τα γνωστικά τους αντικείμενα επικαλύπτονται από γνωστικά αντικείμενα αντίστοιχων τμημάτων των ΑΕΙ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Διότι τι θα γίνει με τα πενήντα περίπου εκείνα τμήματα των ΤΕΙ που επικαλύπτονται από τα ΑΕΙ και τα οποία έχουν λόγο ύπαρξης μόνο για την παραγωγή στελεχών ενδιάμεσης βαθμίδας. Ξεκάθαρες επίσης λύσεις θα πρέπει να υπάρξουν, και ολοκληρωμένες λύσεις, και στο θέμα των μεταπτυχιακών σπουδών. Οι παλινωδίες του Υπουργού Παιδείας πρέπει να σταματήσουν σ' αυτό το θέμα. Νομίζω ότι η καλύτερη λύση είναι να ακολουθηθεί η σημερινή πρόταση των πρυτάνεων που ζητούν να αποσυρθούν τα άρθρα που αναφέρονται στις μεταπτυχιακές σπουδές και να ενταχθούν σ' ένα ειδικό νομοσχέδιο για τις μεταπτυχιακές σπουδές. Και βέβαια, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της αξιολόγησης, καμία αλλαγή δεν πρέπει να υπάρξει στα επαγγελματικά δικαιώματα, των αποφοίτων των ΤΕΙ. Τα επαγγελματικά δικαιώματα, θα πρέπει κάποια στιγμή να καθο-

ρίζονται όχι από το κράτος, αλλά από τους επαγγελματικούς φορείς. Και επιτέλους, θα πρέπει να υπάρξει μια ανεξάρτητη αρχή η οποία θα μελετήσει και θα συμβουλευσει το κράτος και τους επαγγελματικούς φορείς για όλο αυτό το πλέγμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων στη χώρα μας.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι επιδίωξη όλων μας είναι και πρέπει να είναι σ' αυτήν την Αίθουσα η αναβάθμιση τόσο των ΤΕΙ όσο και των πανεπιστημίων και η σύνδεσή τους με την παραγωγή. Το συζητούμενο σχέδιο νόμου δεν προωθεί αυτόν το στόχο. Και δεν τον προωθεί γιατί αντιμετωπίζει αυτό το μεγάλο ζήτημα, όπως είπα και πριν, πρόχειρα, αποσπασματικά, χωρίς να λαμβάνει υπόψη όλες τις πτυχές και όλες τις παραμέτρους που επηρεάζουν το πρόβλημα και χωρίς βεβαίως να προβλέπει γενναία χρηματοδότηση του όλου εγχειρήματος. Γιατί όλοι γνωρίζουμε πως έχουμε τις χαμηλότερες δημόσιες δαπάνες ανά σπουδαστή-φοιτητή, ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πως χωρίς γενναία χρηματοδότηση δεν μπορούμε να προχωρήσουμε καμία μεταρρύθμιση στην παιδεία. Η Κυβέρνηση αποδεικνύεται για ακόμα μια φορά ανίκανη να παράγει ολοκληρωμένες πολιτικές για τη διαχείριση των εκπαιδευτικών θεμάτων και βέβαια αυτή η ανικανότητα της Κυβέρνησης χρεώνεται εις βάρος των νέων ανθρώπων της χώρας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η ομιλία του συναδέλφου κ. Αρσένη και της Αντιπροέδρου κας Ψαρούδας Μπενάκη αλλά εν τινι μέτρω και του προηγούμενου, με απαλλάσσει από πολλές αναλύσεις γύρω από το νομοσχέδιο αυτό.

Έτσι, θα αναφερθώ σε μερικές γενικότητες που νομίζω είναι αυτονόητες.

Το πρώτο που έχω να παρατηρήσω είναι ότι το Υπουργείο Παιδείας για άλλη μια φορά αποδεικνύει ότι είναι άσχετο με την ελληνική κοινωνία. Φέρνει ένα νόμο. Ένας νόμος για να έλθει πρέπει πρώτα-πρώτα να τον έχει προκαλέσει η πράξη, να έχει παρουσιαστεί στην πράξη κάποιο θέμα και σε εφαρμογή αυτών που η πράξη απαιτεί, έρχεται ο νόμος. Στις δημοκρατίες η πράξη προηγείται του δικαίου.

Απ' αυτά που μας λέει η εισηγητική έκθεση, τίποτε ως τώρα δεν υπήρξε. Γράφεται στην Εισηγητική Έκθεση. «Έχει διαπιστωθεί ότι τα κλασικά πανεπιστήμια δεν ήταν πλέον σε θέση να καλύψουν με επάρκεια τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες της οικονομίας, της παραγωγής και της κοινωνίας των χωρών αυτών». Και φυσικά οι χώρες διεπίστωσαν ότι είχαν ανάγκη από μεσαία στελέχη, ενδιάμεσα στελέχη παραγωγής. Δεν είναι δε, αγαπητοί συνάδελφοι, το να είσαι μεσαίο στέλεχος της παραγωγής τεχνίτης ή χειρώναξ υποτιμητικό. Πολύ δε περισσότερο όταν είσαι Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ υποτίθεται ότι θα ακολουθήσει σε κάποιο βαθμό την αρχή της 3ης του Σεπτέμβρη η οποία κύριο χαρακτηριστικό είχε την εξίσωση της χειρώνακτης και πνευματικής εργασίας σε κοινωνική αξία. Είναι η αρχή η οποία επέτρεψε στον πιο απλό εργάτη να γίνεται μέλος δημοτικού συμβουλίου ή άλλων συμβουλίων.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει καμία σχέση με την παραγωγή, καμία σχέση με την ευημερία του λαού. Η ευημερία είναι συνάρτηση και έχει άμεση σχέση με την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών. Δεν δίδεται η παιδεία για την παιδεία. Δεν δίδεται η εκπαίδευση για την εκπαίδευση. Δίδεται η εκπαίδευση για την ευημερία των ανθρώπων και η ευημερία των ανθρώπων απαιτεί αγαθά υλικά και μη υλικά, παραγωγή υλικά και υπηρεσίες. Δεν έχει καμία σχέση με αυτά το Υπουργείο Παιδείας. Το τι θα παραχθεί, πώς θα παραχθεί και για ποιον θα παραχθεί στον τομέα των στελεχών, είναι άσχετο με το Υπουργείο Παιδείας.

Τρίτον, το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει καμία σχέση με την επικαιρότητα. Ποια είναι η επικαιρότητα; Η επικαιρότητα είναι ότι έχουμε ένα μεγάλο αριθμό ανέργων νέων πτυχιούχων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Έναν τεράστιο αριθμό!

Ποια είναι η επικαιρότητα; Ποιο είναι το σύγχρονο στοιχείο; Η παγκοσμιοποίηση. Αρέσει, δεν αρέσει οι επιχειρήσεις γίνο-

νται παγκόσμιες, αλλάζουν μέσα σε ένα βράδυ οι ιδιοκτησίες τεραστίων επιχειρήσεων-κολοσσών.

Κάνει τίποτε προς την κατεύθυνση αυτή το Υπουργείο με το νομοσχέδιο που εισάγει; Να παρέχουμε στα ΤΕΙ ανώτατη μόρφωση. Καμία αντίρρηση, να γίνουν ανώτατα. Το πρώτο ερώτημα είναι αν η παραγωγή χρειάζεται τα ενδιάμεσα τεχνολογικά στελέχη. Αυτό το ανέπτυξε αρκετά καλά ο κ. Μπέζας. Απάντηση: Θα έχετε τέτοια στελέχη, εάν όλα αυτά γίνουν πανεπιστήμια; Εσείς προ ολίγου είπατε ότι τα πανεπιστήμια δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της παραγωγής. Τι φέρνεται για την ικανοποίηση της παραγωγής; Τίποτε απ' αυτά.

Υπάρχει η παγκοσμιοποίηση. Για να μπούμε στην παγκοσμιοποίηση πρέπει να έχουμε αναγνωσιμότητα, όπως λένε όλοι και ευχαριστώ τον κ. Χουρμουζιάδη που μου το υπενθύμισε. Αυτό λέει και η Διακήρυξη της Μπολόνια, που είναι μια σωστή διακήρυξη. Πρέπει να έχουμε συγκρισιμότητα και πρέπει να έχουμε και ανταγωνιστικότητα. Αυτά ισχύουν στον παγκόσμιο χώρο. Η Αρχή της Μπολόνια έκανε αυτήν τη διακήρυξη και είπε ότι με τρία χρόνια σπουδών και με μια επιπλέον εξειδίκευση μπορείτε να έχετε μια άρτια εκπαίδευση. Δεν λέγεται αυτό πανεπιστήμιο ούτε ανώτατο ίδρυμα. Είναι αρκετό για να είσαι χρήσιμος και να παράγεις για την κοινωνία.

Αφού θέλετε να τα κάνετε ανώτατα και θέλετε τους σπουδαστές των ΤΕΙ να μη τους ξεγελάσουμε, δεν θα έπρεπε να γίνει και γι' αυτούς μια εξ αντικειμένου αξιολόγηση; Υπάρχει ο ΟΟΣΑ, στον οποίο είμαστε μέλος. Γιατί δεν αναθέτετε λοιπόν στον ΟΟΣΑ να κάνει την αξιολόγηση όλων των ιδρυμάτων;

Να χρησιμοποιήσει –και ευχαριστώ τον κ. Ψαχαρόπουλο που το υπενθύμισε– το Ι.Ε.Α., που εδρεύει στη Χάγη, είναι ένας τεχνολογικός μη κερδοσκοπικός οργανισμός. Το International Association for the Evaluation of Educational Achievement να σας δώσει έναν πίνακα και να έρθετε να πείτε στη Βουλή ότι έχετε και τα αντικειμενικά αξιολογικά στοιχεία.

Τώρα έρχεστε και μας λέτε ότι κάποια πανεπιστήμια έχουν αναγνωρίσει τις μεταπτυχιακές σπουδές. Ποια πανεπιστήμια; Στην Αμερική υπάρχουν περί τα χίλια πανεπιστήμια. Αν βγάλετε καμία δεκαπενταριά, τα άλλα είναι απλά κολλέγια. Τι συζητάμε τώρα; Ενός απλού κολεγίου το χαρτί το έφεραν εδώ και έκαναν μεταπτυχιακά και αυτά νοούνται ως μεταπτυχιακά;

Προσέξτε, όμως, κύριοι συνάδελφοι! Μου έκανε ιδιαίτερα εντύπωση το γεγονός ότι ο κ. Αρσένης μιλώντας απ' αυτό το βήμα χαρακτήρισε το νομοσχέδιο αυτό –και αν θέλετε δώστε άλλη λέξη εσείς– ως ένα υβρίδιο. Ξέρετε τι σημαίνει υβρίδιο, κύριε Υπουργέ της Παιδείας; Υβρίδιο σημαίνει ότι δεν έχει απογόνους, υβρίδιο, σημαίνει ότι δεν έχει συνέχεια ή αν έχει, είναι νόθος. Το καλαμπόκι που παράγεται από υβρίδια δεν έχει συνέχεια. Ο σπόρος τους δεν είναι κατ'αλληλο. Και δεν ερεθίστηκε το Υπουργείο Παιδείας! Χαρακτηρίστηκε το νομοσχέδιο του ως υβρίδιο και δεν ερεθίστηκε καθόλου! Αυτό είναι ένα πολύ σκοτεινό σημείο.

Σε ό,τι αφορά τη λεγομένη αναβάθμιση, με ποια στοιχεία το Κοινοβούλιο θα αποφασίσει ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι αναβάθμιση; Φέρατε κάποια στοιχεία; Εγώ σας υπέδειξα έναν τρόπο αντικειμενικό. Εσείς φέρατε κάποιον άλλον; Μας πληροφορήσατε από εδώ ότι έχει γίνει αξιολόγηση για κάποια ΑΕΙ και για κάποια ΤΕΙ. Τα ζήτησα στο Υπουργείο σας, μου είπαν ότι είναι κάποιον τόμοι ολόκληροι που πρέπει να διαβάσει κανείς για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι έγινε αξιολόγηση.

Δεν είναι αυτά σοβαρά πράγματα, κύριε Υπουργέ της Παιδείας. Λυπάμαι για σας, διότι είστε ένα στέλεχος το οποίο έχει αγωνιστικές πολιτικές και περγαμηνές θα έλεγα και δεν περίμενα χωρίς έρεισμα να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο.

Να γίνει ανωτατοποίηση ή η οποιαδήποτε αναβάθμιση. Σύμφωνα, αλλά όχι με νόμο. Διότι είτε θέλετε είτε δεν θέλετε η αγορά και η κοινωνία είναι οι αδήριτοι κριτές. Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτε παραπέρα από το να υπακούει στις ανάγκες κάποιας συντεχνίας και στις ανάγκες της Κυβέρνησης μπρος στα διάφορα προβλήματα που τις έχουν παρουσιάσει.

Προ ολίγων ημερών έφερε στο Κοινοβούλιο και ψήφισε την επονείδιστη διάταξη ότι όλοι οι Έλληνες είναι κουτοί και πρέπει

να έχουν στις συναλλαγές τους δικηγόρο. Και αν πουλάει ο αδελφός στον αδελφό, πρέπει να έχει δικηγόρο. Και μάλιστα αυτό αν δεν ψηφιζόταν, χαρακτηρίστηκε πως θα ήταν ως πραξικόπημα. Και σύρθηκε η Αίθουσα ολόκληρη να ψηφίσει αυτήν τη διάταξη, να μεταφερθεί εισόδημα από τον απλό κοσμάκη στο λόμπι των δικηγόρων και να πάρει η κοινωνία μία πρόγευση του τι σημαίνει Βουλευτής μη εργαζόμενος, το τι σημαίνει εκείνη η περίφημη αντίφαση μεταξύ επαγγέλματος και βουλευτικού λειτουργήματος.

Πριν από λίγο καιρό ήρθε το ασφαλιστικό. Δημιουργήθηκε ένα τεράστιο πρόβλημα και έκανε τη δουλειά του. Διερωτώμαι –και δεν θέλω να πιστέψω και για σας το ίδιο, κύριε Ευθυμίου– όταν βλέπω ότι στα πιο κρίσιμα ζητήματα ο εντιμότερος καθηγητής Πρωθυπουργός κ. Σημίτης χρησιμοποιεί μη κοινοβουλευτικά στελέχη που έχει στην Κυβέρνησή του για να περάσει κάποιες διατάξεις.

Στο πρόβλημα των δικηγόρων χρησιμοποίησε τον κ. Σταθόπουλο και τον εκμηδένισε, έναν καθηγητή που γεμίζει τα αμφιθέατρα.

Στο θέμα του ασφαλιστικού έναν άλλον καθηγητή πολύ καλό επίσης τον εκμηδένισε.

Τώρα φέρνει αυτό το νομοσχέδιο που υπάρχει ζήτημα άγρας και πελατειακής ανάγκης και χρησιμοποιεί τον κ. Ευθυμίου ο οποίος το υποστηρίζει άξια και αξίζει καλύτερης μεταχείρισης. Προσωπικώς έχω γνώση, ήταν και δάσκαλος του γιου μου και νομίζω ότι ο γιος μου αρκετά οφείλει από την παιδεία, την οποία διαθέτει, στο δάσκαλό του κ. Ευθυμίου.

Για όλους αυτούς τους λόγους θα σας συνιστούσα, κύριε Υπουργέ, αυτό που λένε οι πρυτάνεις σήμερα τουλάχιστον, για να μην πω το μείζον που σας είπε ο κ. Αρσένης, την απόσυρση του νομοσχεδίου, για το κύρος του ίδιου του Υπουργείου Παιδείας. Δεν είναι ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο αυτό, δεν προσφέρει τίποτα. Απλούστατα ξεγελά κάποιους των ΤΕΙ να νομίζουν ότι έγιναν ανώτατοι, να επιτρέπει η οικονομία της αγοράς της πώλησης της σφραγίδας και της υπογραφής και να οδηγεί σε έναν πληθωρισμό χωρίς λόγο και προπαντός δεν ανταποκρίνεται σε τούτο. Υπάρχει πληθώρα στελεχών. Αν δεν γίνεται εξαγωγή υπηρεσιών από τη χώρα αυτή και μάλιστα τώρα των ΤΕΙ, δεν υπάρχει τρόπος όλα τα στελέχη, που έχουν παραχθεί, να βρουν απασχόληση στη χώρα μας. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Αν δεν πάνε μηχανικοί και τεχνολόγοι να εργασθούν έξω, αν δεν διαβαθμίσουμε την εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες της παραγωγής, φέρνεται ένα νομοσχέδιο το οποίο αντιβαίνει στη φύση.

Στη φύση, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν οι μονοκύτταροι και οι πολυκύτταροι οργανισμοί. Υπάρχουν τέλειοι οργανισμοί, ο άνθρωπος ο τελειότερος και ατελείς οργανισμοί, μονοκύτταροι. Ο καθένας στη φύση παράγει εκείνο που δεν μπορεί να παράγει ο άλλος και δεν προσβάλλεται. Και δεν μπορείτε να φέρετε ένα νομοσχέδιο το οποίο αντιβαίνει σε βασικές αρχές της φύσης, της προόδου και της αναπαραγωγής κλπ. Αποσύρετε το νομοσχέδιο, αν μη τι άλλο, για το προσωπικό σας κύρος. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κ. Σχοινάρη-Ηλιάκη έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε επί της αρχής το νομοσχέδιο που έχει ως τίτλο «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων τεχνολογικού τομέα αυτής», συγκεκριμένα την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό των ΤΕΙ της χώρας. Είναι κάτι που αποτελεί αναγκαιότητα. Είναι ένα θέμα ώριμο και μέσα από αυτό ενισχύεται ο θεσμός της τεχνολογικής εκπαίδευσης. Και όταν λέμε αναβάθμιση των ΤΕΙ, εννοούμε σαφώς αναβάθμιση του περιεχομένου των σπουδών, αναβάθμιση της υλικοτεχνικής και κτιριακής υποδομής και αναβάθμιση βεβαίως του εκπαιδευτικού προσωπικού, ζητήματα για τα οποία έχουμε συμφωνήσει όλοι ότι επιβάλλεται να γίνουν.

Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι είναι υποχρέωση της πολιτείας η αναβάθμιση της εκπαίδευσης των παιδιών του ελληνικού λαού. Και εφόσον δεν υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο μέσα από το οποίο επιβάλλεται αυτό να γίνει, το νομοθετεί. Αυτό κάνει τούτη

τη στιγμή η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αυτό κάνει τούτη τη στιγμή η πολιτεία. Υποχρέωση αυτής της πολιτείας είναι το κλείσιμο της πληγής που λέγεται φοιτητική μετανάστευση. Πρέπει, επιβάλλεται να ανοίξουμε τους δρόμους. Νομίζω ότι μέσα και από την αναβάθμιση των ΤΕΙ και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο διευρύνεται η πρόσβαση των λαϊκών στρωμάτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, υπηρετώντας ταυτόχρονα τις ανάγκες του μέλλοντος. Γιατί ανάγκη του μέλλοντος είναι η αναβάθμιση της εκπαίδευσης των παιδιών του ελληνικού λαού.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι, αγγίζει μόνο τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα των Τ.Ε.Ι. και τίποτε περισσότερο. Γιατί οι διαφωνίες κυρίως έχουν εστιαστεί σε δύο σημεία:

Πρώτον, στα επαγγελματικά δικαιώματα που κάποιοι ενέχοντας προσπάθησαν να περάσουν, ότι δηλαδή θίγονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των Α.Ε.Ι. και δημιουργήσαν ένα πρόβλημα ανάμεσα στους αποφοίτους των Τ.Ε.Ι. και των Α.Ε.Ι. και, δεύτερον, στην αξιολόγηση, ότι δηλαδή επιβάλλεται να γίνει η αξιολόγηση των Τ.Ε.Ι. και κατόπιν να έχουμε την αναβάθμιση αυτών των ιδρυμάτων.

Δεν έχουμε εξηγήσει και δεν έχω, τουλάχιστον εγώ προσωπικά, κατανοήσει για ποιους λόγους επιβάλλεται να γίνει πρώτα η αξιολόγηση. Ως μια διαδικασία τιμωρίας, ως μια διαδικασία κατηγοριοποίησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων;

Γιατί ο ίδιος ο κ. Ξανθόπουλος στην τοποθέτησή του στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όταν συζητιόταν το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, είπε ότι δεν νοείται σήμερα στο σύγχρονο κόσμο να αλλάζει τάξη το πολύτιμο αγαθό της παιδείας και να πηγαίνει στην ανώτατη βαθμίδα, χωρίς μια στοιχειώδη εκτίμηση του επιπέδου του. Και τόνισε –και αυτό τονίζω κι εγώ εδώ– ότι δεν είναι στόχος να κοπούν κάποια Τ.Ε.Ι. από την αξιολόγηση. Αφού δεν είναι στόχος να κοπούν κάποια Τ.Ε.Ι. από την αξιολόγηση, προκειμένου να αναβαθμιστούν, τότε ποιος είναι ο στόχος;

Σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, νομίζω πως δεν διαφωνεί κανένας ότι επιβάλλεται να γίνει αξιολόγηση όχι μόνον των Τ.Ε.Ι., αλλά του συνόλου των εκπαιδευτικών μονάδων της χώρας όχι ως μια διαδικασία τιμωρίας, αλλά ως μία διαδικασία ανατροφοδότησης. Δηλαδή να επισημανθούν οι αδυναμίες και ταυτόχρονα να γίνουν προτάσεις για την αναβάθμιση του περιεχομένου σπουδών. Κι αυτή είναι μια διαδικασία διαρκής. Δεν είναι μόνο μια στιγμιαία διαπιστωτική πράξη, δεν μπορεί να είναι μια στιγμιαία διαπιστωτική αξιολόγηση, προκειμένου να περάσουμε στο επόμενο επίπεδο.

Γι' αυτό ειλικρινά δεν έχω κατανοήσει τις αντιδράσεις, δεν έχω κατανοήσει τις παραιτήσεις, ούτε τη σκοπιμότητά τους βεβαίως, ούτε την αποτελεσματικότητά τους. Επιβάλλεται να γίνει αξιολόγηση όλων των ανώτατων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, η οποία στη συνέχεια θα οδηγήσει στη σύντηξη ή την κατάργηση τμημάτων. Κανένας δεν λέει κάτι διαφορετικό γι' αυτό.

Νομίζω ότι είπε ο Υπουργός και στη συζήτηση στην επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια, ότι ετοιμάζεται το σχέδιο νόμου για την αξιολόγηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έτσι λοιπόν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, χωρίς να είναι βιτρίνα, όπως ακριβώς αρκετοί ισχυρίστηκαν, είναι μια πράξη ουσίας μέσα από την οποία αναβαθμίζεται το περιεχόμενο σπουδών των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ενισχύεται ο θεσμός της τεχνολογικής εκπαίδευσης, μια και το τοπίο, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί στον ευρωπαϊκό αλλά και στον παγκόσμιο χώρο, είναι ένα τοπίο στο οποίο η ελληνική πολιτεία πρέπει να απαντήσει, να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις εκείνες, μια και ζούμε στην κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας και στην οικονομία της γνώσης, όπου μετά από λίγο καιρό οι τάξεις δεν θα κρίνονται με βάση τα οικονομικά δεδομένα, αλλά με βάση τις γνώσεις που έχει ο καθένας. Και η πολιτεία έχει την υποχρέωση να διαμορφώσει ίσες ευκαιρίες για όλους, να διαμορφώσει το πλαίσιο εκείνο, προκειμένου να μην έχουμε περιθωριοποιήσεις.

Έτσι, λοιπόν, επιμένω ότι δεν κατανοώ τους λόγους για τους οποίους αντιδρούν και οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και κάποιοι κατηγορίες αποφοίτων των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυ-

μάτων. Και βεβαίως δεν εννοώ εκείνους τους πανεπιστημιακούς δασκάλους που έχουν αναγάγει την παραιτήση σε επιστήμη, αλλά εννοώ εκείνους που με σοβαρότητα επανελημμένα έχουν σταματήσει απέναντι σε θέματα της εκπαίδευσης διαχρονικά.

Και δεν κατανοώ την αντίδραση για έναν ακόμη λόγο. Είπε ο Υπουργός Παιδείας την προηγούμενη Πέμπτη στην Ολομέλεια ότι οι αντιδράσεις των πρυτάνεων των Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης και Αθηνών οι σημερινές ήταν οι ίδιες περίπου με αυτές που έγιναν το 1965, όταν είχε αποφασιστεί να ιδρυθούν Περιφερειακά Πανεπιστήμια στις πόλεις Πατρών, Ιωαννίνων και Ηρακλείου.

Εγώ θα πω ότι οι ίδιες αντιδράσεις, πιθανόν ακόμα μεγαλύτερες, υπήρξαν και τότε με την ανωτατοποίηση, την αναβάθμιση των Ακαδημιών, όπου είχαμε κατάργηση των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, δεν είχαμε μετεξέλιξή τους σε παιδαγωγικά τμήματα. Είχαμε κατάργηση και ίδρυση παιδαγωγικών τμημάτων μέσα στα πανεπιστήμια και όμως και πάλι υπήρξε μία έντονη αντίδραση από τους πανεπιστημιακούς δασκάλους χωρίς να κατανοεί κανένας το λόγο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση δηλαδή, εάν θέλετε, είχαμε μια αξιολόγηση, έκλεισαν οι Παιδαγωγικές Ακαδημίες και ιδρύθηκαν παιδαγωγικά τμήματα μέσα στα πανεπιστήμια.

Γι' αυτόν το λόγο συνεχίζω να μην καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα και την αποτελεσματικότητα των παραιτήσεων και των αντιδράσεων. Νομίζω ότι πρέπει να πρυτανεύσει η λογική και το βλέμμα να είναι στραμμένο στο μέλλον των παιδιών του ελληνικού λαού. Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι πρέπει να δούμε θετικά το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, όπου όμως επιβάλλεται να διασφηνιστεί η διάκριση στα επαγγελματικά δικαιώματα, προκειμένου να μην αξιοποιούν κάποιοι με πολύ ωραίο τρόπο αυτό, για να δημιουργούν ένα κλίμα στην κοινωνία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα μετά προσοχής την τελευταία αποστροφή της συναδέλφου, όσον αφορά τις παραιτήσεις των πρυτανικών αρχών. Δεν υπάρχει άλλη μεθοδολογία, όχι αντίστασης, αλλά ακαδημαϊκής διαμαρτυρίας από το να παραιτούνται οι πρυτάνεις. Και οφείλουν να παραιτούνται οι πρυτανικές αρχές όταν το Υπουργείο συμπεριφέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο προς τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα επίσης μετά προσοχής τον κ. Αρσένη, πρώην Υπουργό Παιδείας, ο οποίος άφησε ένα πολιτικό μήνυμα –και είναι σωστή η θέση του– όσον αφορά την τύχη που θα έχει το νομοσχέδιο αυτό. Και ποιος αμφισβητεί ακριβώς το τι είπε ο κ. Αρσένης, ο πρώην Υπουργός Παιδείας, όσον αφορά το νομοσχέδιο που θα τύχει δικαστικής διαδικασίας μέσα από όλη αυτήν τη θολούρα που παράγεται; Έχει όμως και την πολιτική διάσταση και βλέπει κανείς –και λυπάμαι γι' αυτό, κύριε Ευθυμίου, που είστε και εσείς παιδαγωγός– ότι θα έπρεπε τουλάχιστον αν δεν ακούτε εμάς της Αντιπολιτεύσεως –που δεν μας ακούτε και αυτό αποτελεί ένα στοιχείο αλαζονικής νοστοργίας και λουδοβικείου απόψεως– τουλάχιστον να ακούσατε τους δικούς σας, τους προκατόχους σας, που κάτι έκαναν, συνεχίσατε το έργο τους.

Και σας είπε και κάτι: «υβρίδιο», ο κ. Κεδίκογλου, χρησιμοποιώντας τη γενετική μηχανική έκανε αναφορά τι εστί υβρίδιο και υβριδισμός. Δώστε απάντηση, λοιπόν, εσείς μετά εάν θα υπάρξει συνέχεια σε αυτό το νομοσχέδιο που εσείς φέρατε προς ψήφιση.

Και για να σας αποδείξω την προχειρότητα του νομοσχεδίου σας, είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω σήμερα –γιατί δεν ξέρω τι τύχη θα έχει– την τροπολογία που προσήχη προ ολίγων ωρών μας δώσατε για θέματα της ανωτάτης εκπαίδευσης, των πανεπιστημίων, του ΔΙΚΑΤΣΑ, του Ειδικού Λογαριασμού, των πρυτανικών εκλογών, που αποτελεί ένα νομοσχέδιο. Αυτό μας το φέρατε, λοιπόν, σαν τροπολογία– προσθήκη.

Κύριε Υπουργέ, εάν εσείς έχετε μαντικές ικανότητες και έχετε τέτοιες δυνατότητες, εμείς δεν τις έχουμε. Δεν μπορούμε αυτά τα πράγματα να τα παρακολουθήσουμε. Ένα ολόκληρο

νομοσχέδιο μέσα σε μία προσθήκη-τροπολογία! Το καταθέτω επειδή είναι δυνατόν να το αποσύρετε, απλώς και μόνο για να υπάρχει σαν στοιχείο ότι, με την προχειρότητα που σας διακρίνει, φέρατε και αυτό σήμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία-προσθήκη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρά τις πιέσεις που έχετε δεχθεί, κύριε Υπουργέ, από τις πρυτανικές αρχές δεν κάμπτεσθε. Και βεβαίως θα ήταν πρωτοτυπία για τα ελληνικά κοινοβουλευτικά ήθη και δεδομένα να αποσυρθεί νομοσχέδιο. Επιχαίρετε ότι θα ψηφιστεί. Πλειοψηφία έχετε, θα το ψηφίσετε. Δεν πρόκειται όμως να υιοθετηθεί από την κοινωνία και πολύ σύντομα εδώ θα είμαστε να δείτε όλα αυτά τα οποία διετύπωσε ο κ. Αρσένης πως θα τα βρείτε μπροστά σας.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι η αξία ενός πτυχίου που χορηγείται από ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα εξαρτάται κυρίως από την ποιότητα της προσφερόμενης παιδείας και όχι της εκπαίδευσης.

Και κάνω την αντιδιαστολή μεταξύ εκπαίδευσης και παιδείας, διότι το έχω πει και άλλες φορές, θα το ξαναπώ και πάλι, κύριε Υπουργέ, ότι εκπαιδεύεται πολύ καλά ένα σκυλάκι, ένα γατάκι, ένας ελέφαντας, αλλά το φοιτητή πρέπει να τον παιδεύσετε. Άλλο η παιδεία, άλλο η εκπαίδευση, ειδικά δε με αυτά τα τερτίπια που εσείς πάτε να του προσφέρετε.

Η αξία ενός πανεπιστημιακού σχολείου εξαρτάται από παραμέτρους, κύριοι συνάδελφοι, που τις ξέρουμε όλοι, εμείς που θητεύσαμε και θητεύουμε στο πανεπιστήμιο, που έχουν διαχρονική αξία και δεν έχουν αλλοιωθεί στο χρόνο. Και πρέπει να γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι οι διδάσκοντες. Μεγάλη σημασία έχει στα ιδρύματα, ΤΕΙ, πανεπιστήμια, ποιοι διδάσκουν και ποιοί είναι, τι βιογραφικά σημειώματα έχουν, πού έχουν αποκτήσει το βιογραφικό σημείωμα, τι έρευνα παράγουν και αν τους δίνετε η δυνατότητα βέβαια να κάνουν έρευνα, τι δημοσιεύσεις έχουν και σε ποια περιοδικά της ημεδαπής ή και της αλλοδαπής. Και ειδικά στα ξένα περιοδικά σε ποια περιοδικά υπάρχουν αναφορές και εργασίες.

Μία άλλη βασική παράμετρος είναι ακριβώς αυτοί που αποφοιτούν με το μέσο δείκτη της ανεργίας. Για πόσο χρονικό διάστημα, δηλαδή απόφοιτοι ΤΕΙ ή και πανεπιστημίου είναι μακράν της εργασίας, για να καταδείξουμε αυτό που είπε ο κ. Κεδίκογλου ότι στην Αμερική υπάρχουν περί τα χίλια πανεπιστήμια, αλλά καμιά εικοσαριά είναι αυτά τα οποία έχουν τίτλους. Τα άλλα είναι κολεγιακά.

Επίσης αποτελεί μεγάλο στοιχείο, κύριε Υπουργέ, τα ιδρύματα αυτά κρατικά ή ιδιωτικά –ιδιωτικά δεν έχουμε εδώ– τι ερευνητικά προγράμματα παίρνουν. Το Μετσόβιο Πολυτεχνείο την εποχή τη δικιά μας, το '64, πανελλήνιες εξετάσεις, σύστημα Παπανούτσου, πραγματικά τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, ο πολυτεχνίτης –όχι ερημοσπίτης– ήταν μία θεϊκή φυσιογνωμία σε επίπεδο κατάρτισης, γνώσης και πραγματικά στις εξετάσεις εμφανιζόταν η διαφορά των θετικών και των θεωρητικών επιστημών. Τώρα βέβαια έχει γίνει μία ισοπέδωση των πάντων. Ευτυχώς, όμως, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο διατηρεί την αξία του και την ιστορία του. Οφείλω, όμως, να πω ότι και οι άλλες πολυτεχνικές σχολές που ιδρύθηκαν στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης και στην Πάτρα, πολύ γρήγορα δυναμώθηκαν, πολύ γρήγορα είχαν και έχουν πολύ καλούς ποιοτικούς δείκτες και πραγματικά συναγωνίζονται εφάμιλλα το Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Τα λέω απλώς και μόνο για να καταδείξω αυτό που λέει ο λαός μας, ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, ο παπάς κάνει τα ράσα. Αν πάμε επί παραδείγματι, κύριε Υπουργέ, και δούμε το Μ.Ι.Τ., το τεχνολογικό αυτό ινστιτούτο, εσείς πιστεύετε ότι εάν το Μ.Ι.Τ. βαπτισθεί σε Β' ΤΕΙ Λαμίας θα υποβαθμιστεί; Ή αν γίνει το αντίθετο, το ΤΕΙ Λαμίας μετονομασθεί σε Μ.Ι.Τ., πρόκειται να αναβαθμιστεί; Για να έλθω ακριβώς κάνοντας αυτόν τον παραλληλισμό στο εξής: Την αξία τους τα ιδρύματα, τα πανεπιστήμια δεν θα την αποκτήσουν με τον κονδυλοφόρο του Υπουργού. Τα ιδρύματα θα αποκτήσουν αξία, κοινωνική καταξίωση και εκπαι-

δευτικό προσανατολισμό που θα δώσουν στους φοιτητές, μόνο από την ποιότητα της εκπαίδευσης που θα παρέχουν.

Βεβαίως, φθάνουμε στο σημείο να πούμε ότι εδώ δεν μοιάζει με τίποτα άλλο, μοιάζει με τους αλχημιστές που τον μπρούντζο τον έφτιαχναν χρυσό και τον παρούσιάζαν. Έτσι λοιπόν, και ο κύριος Υπουργός με αυτό το νομοσχέδιο που μας φέρνει τώρα, δεν δείχνει τίποτα άλλο από το πώς μπορεί με μία μονοκονδυλιά να αναβαθμίσει τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα έχοντας την επιχειρηματολογία του σε πανεπιστημιακά κέντρα.

Εγώ θα σας έλεγα, κύριε Υπουργέ, ότι έντεχνα έχει καλλιεργηθεί μία αντιπαλότητα μεταξύ πανεπιστημίων και τεχνολογικών ιδρυμάτων. Φτιάξτε τα τεχνολογικά ιδρύματα, αναβαθμίστε τα, χορηγήστε πόρους στα ιδρύματα αυτά και δώστε τη δυνατότητα να έχουν ένα πολύ καλό εκπαιδευτικό προσωπικό και ξέρετε πολύ καλά ότι υστερούν.

Συγκροτείστε πολύ καλές διοικήσεις και μη διατηρείτε διοικήσεις οι οποίες ανέπτυξαν μόνο γνωστικά αντικείμενα για να έχουν μεγαλύτερες επιχορηγήσεις, για να δημιουργήσουν οικονομικές ατασθαλίες. Σ' αυτές τις ατασθαλίες εσείς, επίμονα, το Υπουργείο Παιδείας δεν δίνει απάντηση, πού έχει γίνει η σπατάλη των πόρων.

Θα σας πω, για να μη θεωρηθεί ότι δεν κάνω κριτική για τα πανεπιστήμια, ότι και στα πανεπιστήμια έχουμε πρόβλημα και στις ιατρικές σχολές. Πρέπει να δούμε τους ποιοτικούς μας δείκτες.

Θυμάμαι όταν ήμουν φοιτητής ότι είχαμε συμφοιτητές και πάρα πολλούς συναδέλφους από άλλες ξένες χώρες. Είχαμε από τη Λιβύη, από τη Συρία, από την Παλαιστίνη, από τόσες χώρες. Αυτήν τη στιγμή ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι η Ιατρική Σχολή Αθηνών δεν θεωρείται ισότιμη με την Ιατρική Σχολή της Συρίας; Σας προβληματίζει αυτό; Και πάτε εσείς τώρα να δημιουργήσετε τις προϋποθέσεις για να φτιάξετε τα ΤΕΙ, ΑΕΙ.

Θα σας πω και κάτι, άλλο που μπορεί να σας διαφεύγει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν πανεπιστήμια στην Αμερική που δίνουν δίπλωμα ιατρικής για μια δεκαετία και μετά τη δεκαετία χρειάζονται πάλι εξετάσεις για να πάρεις στη συνέχεια ένα δίπλωμα. Αντιλαμβάνεσθε λοιπόν την πολυπλοκότητα της εκπαίδευσης, αντιλαμβάνεσθε τις απαιτήσεις της κοινωνίας και τις απαιτήσεις της γνώσης, εμείς να φθάνουμε στο σημείο με μία μόνο υπογραφή να ανωτατοποιούμε –βαρβαρική γλώσσα και λέξη– να αναβαθμίσουμε τα ιδρύματα αυτά σε πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι πραγματικά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έχουν αναλάβει τον τελευταίο καιρό μια άχαρη δραστηριότητα, μια δραστηριότητα εκσυγχρονισμού, μια δραστηριότητα μεταρρύθμισης που δεν είναι τίποτε άλλο παρά να απορρυθμίζουν, να διαλύουν ό,τι κάποιος άλλος προσπάθησαν να φτιάξουν.

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ξέρετε ότι η εκπαιδευτική λύτρωση δεν θα προέλθει από υπουργικά τερτίπια ή από κάποιους μανδρινούς που έχετε και είναι οι ίδιοι επί σειρά ετών, που σερβίζουν αναλόγως της αρεσκείας του Υπουργού το τι ζητάει εκείνη τη στιγμή ο κύριος Υπουργός, για να εξυπηρετήσει την πελατεία. Από τα ΤΕΙ αντιλαμβάνεσθε τι δεξαμενή ψήφων έχουμε.

Πρέπει να καταλάβετε όμως ότι χρειάζεται μια εκπαιδευτική ρήξη χωρίς πολιτικές σκοπιμότητες. Αν προχωρήσετε προς αυτήν την κατεύθυνση, τουλάχιστον δεν θα έχετε το στίγμα της προχειρολογίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσotάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε άλλες περιπτώσεις στο παρελθόν έχω κάνει τη διαπίστωση ότι η Κυβέρνηση του εκσυγχρονιστού κ. Σημίτη –ίσως έπρεπε να πω τέως εκσυγχρονιστού, μετά τα όσα συνέβησαν πρόσφατα– έχει μια απίστευτη ικανότητα να επιλέγει λάθος θέματα στην πιο ακατάλληλη ώρα.

Μια σοβαρή κυβέρνηση, έχοντας να αντιμετωπίσει μεγάλα προβλήματα –και είναι σίγουρο ότι η χώρα μας αντιμετωπίζει

τεράστια, επείγοντα και δύσκολα προβλήματα- κάνει έναν προγραμματισμό και επιλέγει τους στόχους της.

Υποθέτω ότι δεν θα υπάρχει κανείς εδώ μέσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, που να συμφωνήσει ότι το πρόβλημα της ανωτατοποίησης –βαρβαρισμός, αλλά καθιερώθηκαν ΤΕΙ είναι θέμα πρώτης προτεραιότητας σήμερα. Γιατί το επιλέγει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη; Για να δημιουργήσει μια πρόσθετη αναταραχή; Δεν είχε αρκετά προβλήματα στο κεφάλι της;

Είναι ένα πρόβλημα το οποίο θέτω, διότι την ίδια ώρα που ταλαιπωρεί την Ελλάδα και την ελληνική παιδεία, η οποία έχει φθάσει πλέον στο τελευταίο σκαλοπάτι του κακού, της πτώσης, με αυτό το νομοσχέδιο –είναι μια διαπίστωση που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί- αποφεύγει να αντιμετωπίσει τα μεγάλα και καυτά προβλήματα του τόπου.

Στο ασφαλιστικό κάνει πίσω ολοταχώς και ουσιαστικά το παραπέμπει στις ελληνικές καλές ενδες, ενώ εκεί υπάρχει άμεση ανάγκη επεμβάσεως. Το ίδιο είχε κάνει προ ολίγων μηνών σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις.

Τα μεγάλα προβλήματα της εκτελέσεως των δημοσίων έργων, το νομοσχέδιο το οποίο θα καθορίσει πως προσδιορίζονται οι εταιρείες οι οποίες λαμβάνουν μέρος, το βλέπουμε να καρκινοβατεί και δεν έρχεται. Και έρχεται ο συμπαθής κατά τα λοιπά Υπουργός της Παιδείας και μας φέρνει αυτό το νομοσχέδιο.

Εγώ πολύ λίγες βασικές τοποθετήσεις θα κάνω. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε μεταξύ μας ειλικρινείς σ' αυτήν τη χώρα, σ' αυτήν την Αίθουσα. Το πρόβλημα της ελληνικής παιδείας είναι ένα: ότι δραματικά οπισθοδρομεί η ποιότητα της παιδείας, η οποία παρέχεται από την πρώτη βαθμίδα ίσα με την τελευταία βαθμίδα ίσα με τα πανεπιστήμια. Ότι δεν υπάρχει αξιολόγηση και κρίση και ότι τον τελευταίο καιρό από την εποχή του ΠΑΣΟΚ, από την εποχή του πρώτου λαϊκιστικού ΠΑΣΟΚ, που βλέπω δυστυχώς και επανέρχεται παντοδύναμα και πάλι, είχαμε την τάση της ισοπέδωσης και την τάση να δίνουμε πτυχία, χωρίς να ενδιαφερόμαστε για το περιεχόμενο των σπουδών. Δραματικά οπισθοδρόμησε η ελληνική παιδεία τα τελευταία χρόνια.

Επειδή ανήκε στην πρώτη του ομιλία ο κύριος Υπουργός τι είχε γίνει το 1966 και επειδή συνέβη εκείνη την εποχή να είμαι, ως Υπουργός Συντονισμού, αρμόδιος όμως, για τα θέματα της παιδείας, θα του πω γιατί είναι νεότερος, δεν τα έζησε, ότι όταν αρχίσαμε να φτιάχνουμε τα πρώτα καινούρια πανεπιστήμια, ασχολούμεθα επί μήνες πώς θα οργανώσουμε το ένα πανεπιστήμιο. Το πρώτο Πανεπιστήμιο των Πατρών το έφτιαξε ο Γεώργιος Παπανδρέου, στην πρώτη κυβέρνηση, στην κυβέρνηση τότε της Ενώσεως Κέντρου. Στη συνέχεια φτιάξαμε πράγματι το Πανεπιστήμιο της Κρήτης, το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων, την Πολυτεχνική Σχολή των Χανίων της Κρήτης.

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είμαστε ευτυχείς για όλα τα πανεπιστήμια τα οποία ιδρύσαμε και δεν είμαστε και καθόλου ευχαριστημένοι –κάποιος συνάδελφος πριν από εμένα το είπε, ο συνάδελφος κ. Γιαννινοπούλος- από το επίπεδο των πανεπιστημιακών σπουδών. Έχουμε πρόβλημα με τα πανεπιστήμια και είναι τραγικό λάθος να επεκτείνουμε με απίστευτη ευκολία τις πανεπιστημιακές σχολές φτιάχνοντας καινούριες σχολές και να τις κατανέμουμε ανά την Ελλάδα κάνοντας ρουσφέτια και υποχωρώντας σε πολύ ισχυρές τοπικές πιέσεις, αγνοώντας και αδιαφορώντας για την ποιότητα της ανωτάτης παιδείας.

Εάν κάμω έναν απολογισμό θα σας πω σε ό,τι με αφορά ότι το Πανεπιστήμιο της Κρήτης πράγματι δουλεύει πολύ καλά, δεν δουλεύει όμως καθόλου καλά το Πολυτεχνείο της Κρήτης, κύριε Υπουργέ. Έχει τεράστιο πρόβλημα που είναι ανάγκη να το αντιμετωπίσουμε.

Ήδη είχαμε προβλήματα μεγάλα στην ανωτάτη παιδεία και δραματικά προβλήματα στα ΤΕΙ. Δραματικά προβλήματα! Υποβαθμισμένα στο μεγαλύτερο τους αριθμό. Το μόνο το οποίο μας ενδιέφερε ήταν πώς θα εισαγάγουμε κάθε χρόνο περισσότερους στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα ΤΕΙ. Πώς θα δώσουμε διέξοδο. Ταυτόχρονα εμποδίζουμε τη δημιουργία

καινούριων μη κρατικών πανεπιστημίων. Στέλνουμε τα παιδιά μας στο εξωτερικό να σπουδάσουν σε πανεπιστήμια και σε χώρες που δεν παρέχουν παιδεία και το αποτέλεσμα είναι σήμερα μεταξύ της ανάγκης της κοινωνίας και της οικονομίας και των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ΑΕΙ και ΤΕΙ, να μην υπάρχει καμία απολύτως σχέση.

Είναι επουσιώδες το γεγονός ότι είμεθα η χώρα που έχει τους περισσότερους γιατρούς κατ' αναλογία πληθυσμού και τους περισσότερους μηχανικούς και πρόκειται να έρθουν κατά εκατοντάδες και γιατροί και μηχανικοί, οι οποίοι δεν μπορούν να απορροφηθούν από την ελληνική οικονομία; Ενώ ταυτόχρονα είναι βέβαιο ότι στερούμεθα μεσαίων στελεχών για την ελληνική παραγωγή και για τα δημόσια έργα. Αυτό δεν ενδιαφέρει κανέναν. Μας ενδιαφέρει να δώσουμε ένα παραπάνω πτυχίο και δεν ενδιαφερόμεθα για την ποιότητα της παιδείας.

Και άκουσα έκπληκτος πρωτίτερα συμπαθεστάτη κατά τα λοιπά συνάδελφο να διαμαρτύρεται γιατί «ζητούμε την αξιολόγηση πρωτίτερα». Σ' αυτήν την διαστροφή φθάσαμε, κύριοι συνάδελφοι; Πιστεύει κανένας σοβαρά σ' αυτήν την αίσθηση ότι εκεί όπου κατήντησε η χώρα, αφού κάποτε πανεπιστημιακά ιδρύματα τα ΤΕΙ, θα γίνει αξιολόγηση εκ των υστέρων; Το πιστεύει κανείς αυτό; Μα, δεν μας ενδιαφέρει ούτε ενδιαφέρει το ΠΑΣΟΚ αυτήν την ώρα η αξιολόγηση. Το μόνο που το ενδιαφέρει είναι η λαϊκίστικη άποψη να ικανοποιήσει μερικές δεκάδες χιλιάδες νέων και να τους δώσει πτυχία, τα οποία θα είναι εστερημένα αξίας, αδιαφορώντας αν αυτήν την ώρα δημιουργεί, πέραν όλων των άλλων, και ένα βαθύ χάσμα, ένα πρόσθετο πρόβλημα στην ελληνική κοινωνία, η οποία ούτως ή άλλως ταλανίζεται.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, είμαι τελείως αντίθετος με την ώρα που επελέγη, και με την κατεύθυνση που έχει αυτό το νομοσχέδιο, όχι διότι δεν πιστεύω ότι πρέπει τα ΤΕΙ σιγά-σιγά αλλά σταδιακά και αφού αντιμετωπισθούν όλα τα προβλήματα και προπάντος διατεθούν και χρήματα τα οποία δεν έχουμε να διαθέσουμε σήμερα, να αναβαθμιστούν –άλλωστε αυτό αποτελεί την τάση- και αυτά σε ανώτατα ιδρύματα, αλλά όχι έτσι, προς Θεού, όχι για να ικανοποιήσουμε κομματικές ανάγκες, όχι διότι κάνουμε λαϊκίστικη πολιτική του χειριστού είδους μ' αυτό το νομοσχέδιο το οποίο σήμερα εισάγουμε.

Θα κάνω και μια τελευταία παρατήρηση, κύριοι συνάδελφοι. Ανήκω στους πολύ απαισιόδοξους σε ό,τι αφορά την πορεία της ελληνικής παιδείας. Με θλίβει βαθύτατα το επίπεδο στο οποίο διαρκώς ολισθαίνει, σε διαρκώς χαμηλότερο επίπεδο η παιδεία μας. Και πιστεύω ότι εκεί που έφθασαν και τα ΑΕΙ, τα πανεπιστήμια, η μόνη μας ελπίδα για να τα αναβαθμίσουμε είναι πλέον οι μεταπτυχιακές σπουδές. Άλλωστε προς τα εκεί βαδίζει η Ευρώπη. Εκεί έχουν βαδίσει οι αγγλοσαξωνικές χώρες πριν από μας, προς τα εκεί πρέπει να βαδίσουμε και εμείς. Τουλάχιστον αυτές να τις σεβαστείτε, κύριε Υπουργέ. Μην τις υπονομεύσετε και αυτές προτού ακόμα προλάβουμε να τις οργανώσουμε. Και αναφέρομαι στη συγκεκριμένη παρατήρηση την οποία σας κάνουν οι πρυτάνεις και την οποία σας έκανε προηγουμένως και η κα Μπενάκη.

Μια ακόμα παρατήρηση. Είναι λάθος να αντιδικήσουμε κομματικά σ' αυτό το νομοσχέδιο. Η Νέα Δημοκρατία βλέπετε δεν το κάνει και δεν θέλουμε να γίνει μια τέτοια αντιπαράθεση, διότι είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο πρέπει όλοι να αντιμετωπίσουμε.

Εάν, κύριε Υπουργέ, θελήσετε να επιμείνετε σ' αυτό το νομοσχέδιο, θα βλάψετε πολύ την ελληνική παιδεία. Θα το δείτε στην πράξη. Και είναι ανεπανόρθωτο το κακό που κάνετε. Δεν επανορθώνεται. Διότι άπαξ στην Ελλάδα γίνει ένα τέτοιο λάθος, η πείρα μας διδάσκει, εγώ τουλάχιστον σας το λέω με την πείρα των πενήντα ετών που έχω ότι δεν πρόκειται κανείς να το πάρει πίσω. Ανώτατα ιδρύματα θα γίνουν. Και εκεί που κάναμε ολόκληρη συζήτηση αν πρέπει να κάνουμε ένα πανεπιστήμιο, ξαφνικά θα πλημμυρίσει η Ελλάδα από πανεπιστήμια -στην ουσία αυτό θα είναι στη συνείδηση του ελληνικού λαού- τα οποία είναι αδύνατον αυτήν την ώρα να κρατήσουμε στο επίπεδο στο οποίο τα κρατούμε.

Εάν δεν αποσύρετε το νομοσχέδιο, τουλάχιστον ακούστε την

έκκληση των πρυτάνεων. Είναι φωνή σωφροσύνης αυτήν την ώρα. Τουλάχιστον, αποσύρετε τα θέματα, τα οποία αναφέρονται στις μεταπτυχιακές σπουδές. Μην καταστρέψετε και αυτήν τη μόνη δυνατότητα την οποία μας δίνει και αποφύγετε να κάνετε ορισμένες ακραίες επεμβάσεις με την ελπίδα ότι θα μπορούσαμε κάποτε σ' αυτήν τη χώρα να απασχοληθούμε και με την ποιότητα και με την ουσία της εκπαίδευσης.

Και τέλος, θα ήθελα να σας πω ότι δεν πρόκειται ποτέ στην Ελλάδα να έχουμε υψηλού επιπέδου ανώτατη εκπαίδευση, εάν δεν αποφασίσουμε να αλλάξουμε το σχετικό άρθρο του Συντάγματος. Δυστυχώς η Αναθεώρηση του Συντάγματος έγινε, χωρίς να αλλάξει αυτό το άρθρο. Έχω την εντύπωση όμως ότι μια που είμαστε στην Ευρώπη, μπορούμε και πρέπει να αναζητήσουμε άλλους τρόπους να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

Διότι εάν δεν μπορούσαμε να προχωρήσουμε σε μη κρατικά και μη κερδοσκοπικά βεβαίως στην πρώτη τουλάχιστον φάση πανεπιστημιακά ιδρύματα, το πρόβλημα της ανωτάτης παιδείας στην Ελλάδα δεν πρόκειται σε καμία απολύτως περίπτωση να αντιμετωπιστεί. Μόνο ο ανταγωνισμός και η ελευθερία της επilogής μπορεί αυτήν την ώρα να βοηθήσει την ελληνική εκπαίδευση να βγει από το τέλμα στο οποίο διαρκώς και περισσότερο βυθίζεται.

Θεώρησα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρέος μου να κάνω αυτές τις γενικές παρατηρήσεις. Πολύ φοβούμαι ότι εκεί που η πολιτική μας ζωή οδηγήθηκε με το φανατισμό και την οξύτητα την οποία καλλιεργεί ο κ. Σημίτης, αγωνιζόμενος να κρατηθεί πάνω από το νερό την ώρα που βουλιάζει, σημαίνει ότι δεν πρόκειται τίποτα να πετύχουμε, αλλά τουλάχιστον εκτελώ ένα χρέος συνειδήσεως λέγοντας αυτά τα οποία πιστεύω στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η κυβερνητική συνέχεια για την οποία μίλησε ο Γεράσιμος Αρσένης δεν είναι το δυνατό σημείο της πολιτικής σε αυτό το νομοσχέδιο, δεν είναι το αδύνατο σημείο. Πιστεύω ότι καλώς συνεχίζεται η πολιτική Γεράσιμου Αρσένη όσον αφορά την οχύρωση των ΤΕΙ από διάφορες επιθέσεις και αμφισβητήσεις, είτε πολιτικού είτε ακαδημαϊκού, είτε δικαστικού περιεχομένου και αυτό το νομοσχέδιο και ως εξαίρεση του κανόνα έπρεπε να έρθει στη Βουλή και καλώς ήρθε.

Από τη συζήτηση ανέκυψαν τρία βασικά ζητήματα. Ο κατάλληλος χρόνος, η έννοια και το περιεχόμενο της ανωτατοποίησης και η διαδικασία της ανωτατοποίησης. Ως παρεπόμενο ζήτημα θα έβλεπα κι εγώ την αντοχή του νόμου στο μέλλον, την ανθεκτικότητά του, δηλαδή, σε επόμενες κυβερνητικές πρωτοβουλίες ή σε δικαστικές αμφισβητήσεις. Για το πρώτο δεν μπορούν να δοθούν εγγυήσεις. Αλλά για το δεύτερο μπορούν να βρεθούν λύσεις. Είναι κατάλληλος ο χρόνος και ώριμες οι συνθήκες για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ της χώρας; Πολλοί ομιλητές, όπως και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, είπαν ότι δεν είναι. Και όμως εδώ υπάρχουν και εσωτερικά και εξωτερικά δεδομένα τα οποία συνηγορούν στο timing ότι ελήλυθεν η ώρα της ανωτατοποίησης των ΤΕΙ και όχι μόνο γιατί είχε προηγηθεί και μια πολιτική συμφωνία. Όταν συζητήθηκε ο ν. 2817/2000, όλοι συμφωνήσαμε εδώ στη Βουλή ότι αμέσως μετά τις εκλογές έπρεπε να γίνει το αμέσως επόμενο βήμα για μια ολοκληρωτική αντιμετώπιση του θέματος, δηλαδή, για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ επί τη βάσει μιας συμφωνημένης διαδικασίας. Έγινε διάλογος και μάλιστα ακαδημαϊκός, εκπαιδευτικός, εξειδικευμένος και ήρθε τώρα η ώρα του πολιτικού διαλόγου. Και θα έλεγε κανείς ότι ο διάλογος ήταν γόνιμος και είχε και αποτελέσματα. Και πιστεύω κυρίες Υπουργέ ότι θα πρέπει να έχει και άλλα αποτελέσματα μέχρι το τέλος της συζήτησης, διότι υπήρξαν και κάποιες ουσιαστικές παρατηρήσεις όσον αφορά την ανθεκτικότητα του νομοσχεδίου και θα πρέπει με αισιοδοξία να αντιμετωπίσουμε το μέλλον του νομοσχεδίου, εάν το ευήκοον ους της Κυβέρνησης παραμένει ανοικτό μέχρι το τέλος της συζήτησης.

Η καταλληλότητα του χρόνου προήλθε από μία ιστορική διαδρομή των Τ.Ε.Ι. στη χώρα μας από το 1983 που ιδρύθηκαν μέχρι σήμερα. Επιτυχώς λειτούργησαν περίπου επί μία εικοσαετία ως τριτοβάθμια ιδρύματα. Καταξιώθηκαν στην ελληνική κοινωνία. Έγιναν ωφέλιμα και αναγκαία στην ελληνική οικονομία. Γράφουν το δικό τους εκπαιδευτικό πολιτισμό και αναγνωρίζονται από τριτοβάθμια ιδρύματα του εξωτερικού. Τα Τ.Ε.Ι. de facto λειτουργούν ως ανώτατα. Τα Τ.Ε.Ι. ζητούν την de jure αναγνώρισή τους και όχι γιατί είναι επιταγή της Μπολόνια αλλά γιατί είναι επιταγή των καιρών και επιταγή μιας διεθνούς πραγματικότητας. Όλοι αναγνωρίζουν, ακόμη και οι πρυτάνεις στα κείμενά τους, ότι ως αυτονόητη πρέπει να ληφθεί υπόψη η αναγκαιότητα πια της ανωτατοποίησης των Τ.Ε.Ι. Διαφωνούν με τους όρους και τις προϋποθέσεις. Θα το δούμε και αυτό στη συνέχεια. Αλλά ας περάσουμε πρώτα από όλα από την έννοια και το περιεχόμενο αυτής της ανωτατοποίησης.

Θα ήθελα, πριν μπω όμως στην ειδικότερη ανάλυση αυτού του κεφαλαίου, να δώσω μια απάντηση στον αξιότιμο πρώην Πρωθυπουργό και επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Φταίει η ανώτατη παιδεία γιατί κάποια πανεπιστήμια δεν λειτουργούν σωστά; Όχι, φταίει η έλλειψη μιας συνεχούς και αποτελεσματικής αξιολόγησης. Αλλά εάν εμείς αυτοϋποτιμούμε τη χώρας μας και θεωρούμε ότι στη χώρα μας έχουμε κακά Ανώτατα Ιδρύματα, αν ρίξουμε μια ματιά στη διεθνή πραγματικότητα και σε «καλύτερες οικογένειες», θα δούμε ότι και εκεί όπου υπάρχει υψηλού επιπέδου ανώτατη παιδεία, υπάρχουν διαφοροποιημένες αξίες πανεπιστημιακές.

Άρα, λοιπόν, ακόμη και η καλή και η καλύτερη και η εντατική αξιολόγηση δεν θα μας δώσει ποτέ του αυτού ποιοτικού επιπέδου Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, πανεπιστήμια που να έχουν δηλαδή την αυτή ακριβώς ποιοτική απόδοση. Πρέπει να δεχθούμε τη διαφοροποίηση.

Ερχόμαστε τώρα στην έννοια και το περιεχόμενο της ανωτατοποίησης. Η άποψη που κυρίως πρεσβεύεται από την πλευρά της ακαδημαϊκής κοινότητας και ιδιαίτερα των πρυτάνεων είναι ότι θα πρέπει τα Τ.Ε.Ι. να ενταχθούν στα πανεπιστήμια, δηλαδή να αφομοιωθούν από τα πανεπιστήμια. Και αυτό γιατί το λένε; Γιατί φοβούνται λένε την «ΤΕΙοποίηση» των Πανεπιστημίων! Όμως ο συνταγματικός νομοθέτης, στο άρθρο 16 παράγραφος 5, δεν προκαθόρισε ένα είδος ανώτατων ιδρυμάτων. Δεν είπε ότι μόνο τα πανεπιστήμια είναι Ανώτατα Ιδρύματα. Ο συνταγματικός νομοθέτης δεν απαγόρευσε τη συνύπαρξη και συλλειτουργία στην ανώτατη εκπαίδευση ιδρυμάτων που δεν ταυτίζονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. συνυπάρχουν, αλλά δεν ταυτίζονται. Με νόμο μπορούν –και αυτό κάνει αυτός ο νόμος– να χαρακτηρίζονται ανώτατα και να υπηρετούν διαφορετικούς και παράλληλους στόχους. Η εκπαιδευτική ετεροπείθεια στο επίπεδο της ανώτατης εκπαίδευσης, της ανώτατης παιδείας, πρέπει να αναγνωριστεί και για τα Τ.Ε.Ι. Διότι υπηρετείται αυτοτελής εκπαιδευτικός στόχος, αυτοτελής αποστολή. Η τεχνολογική εκπαίδευση είναι το νέο εκπαιδευτικό δεδομένο των τελευταίων δεκαετιών του 20^{ου} αιώνα και σε αυτή χρωστάμε πραγματικά τη μεγάλη έκρηξη της σύγχρονης ζωής.

Η ισοτιμία, με την ταυτόχρονη διαφοροποίηση πανεπιστημίων και ΤΕΙ δεν μπορεί πραγματικά, κύριε Υπουργέ, να διατυπωθεί με αρνητική εκφορά. Πιστεύω ότι κάνατε πολύ σωστά που απαλείψατε από το κείμενο του νόμου τη φράση «μη πανεπιστημιακός» τομέας. Γιατί, πραγματικά, η ισοτιμία της γυναίκας με τον άνδρα στη μακροχρόνια πάλη για την ισότητα των φύλων δεν θα μπορούσε ποτέ να οδηγήσει σε διατυπώσεις ή σε εξισώσεις του είδους «γυναίκα ίσον μη άνδρας». Επομένως καλώς απαλείφθηκε η φράση «μη πανεπιστημιακός».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε. Τελειώνω.

Η εξ ορισμού ανωτατοποίηση που γίνεται μ' αυτόν τον νόμο –και κανείς δεν το αμφισβητεί αυτό– πρέπει να ακολουθηθεί από μία μεταβατική περίοδο προσαρμογών. Έπρεπε να ακολουθήσουμε τη διαδικασία της «εισαγωγικής αξιολόγησης» για να χαρακτηρίσουμε δηλαδή τα ΤΕΙ ανώτατα ιδρύματα; Αυτό είναι

το δεύτερο κρίσιμο θέμα.

Εδώ θα μπορούσε κανείς να πει ή να αντιλέξει καλύτερα: Τα πανεπιστήμια ιδρύθηκαν ως ανώτατα ιδρύματα μετά από αξιολόγηση; Όχι, βέβαια. Ανωτατοποιήθηκαν με βάση όρους και προϋποθέσεις και λειτούργησαν ως ανώτατα και μέχρι σήμερα χωρίς αξιολόγηση. Αν γίνει αξιολόγηση, αν δηλαδή το νομοσχέδιο καθιέρωνε αυτήν την αξιολόγηση, τότε η αξιολόγηση θα οδηγούσε σε αποχαρκτηρισμό κάποιων ιδρυμάτων; Δηλαδή τα ΤΕΙ θα έπαυαν να είναι ΤΕΙ; Τριτοβάθμια ιδρύματα; Και αν κάναμε –με μία υπόθεση εργασίας- μία παράλληλη ταυτόχρονη αξιολόγηση και των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, πιστεύετε ότι η αξιολόγηση θα οδηγούσε σε αποχαρκτηρισμό τους; Όχι. Δεν μπορούμε να δεχθούμε μια τέτοια διαδικασία.

Και ο κ. Μπαμπινιώτης μου απάντησε σε σχετικό ερώτημα όταν καλέσαμε τους φορείς στη Διαρκή Επιτροπή. Τον ρώτησα εάν στο λήμμα «αξιολόγηση» θα έβλεπε ως εννοιολογική απόδοση αυτού του λήμματος τη λέξη «αποχαρκτηρισμός». Και είπε: Σε καμία περίπτωση». Άρα εμμέσως πλην σαφώς όλοι δεχόμαστε ότι η αξιολόγηση, η οποία μεταγενέστερα θα γίνει, θα οδηγήσει σε μία υποστηρικτική διαδικασία για την ουσιαστικότερη και καλύτερη λειτουργία των ΤΕΙ ως ανώτατων ιδρυμάτων.

Εγώ εξάλλου βλέπω κι ένα πρακτικό πρόβλημα: Έχουμε εκατόν ογδόντα τμήματα στα δεκατέσσερα ΤΕΙ της χώρας μας. Για σκεφθείτε ότι εάν ένα τμήμα χρειαστεί τουλάχιστον ένα μήνα για να αξιολογηθεί, τότε θα χρειαζόμαστε εκατόν ογδόντα μήνες για την αξιολόγησή τους, δηλαδή πάνω από μία δεκαετία. Δεν μπορεί, λοιπόν, να υπάρχει ΤΕΙ, το οποίο θα είναι ανώτατο, ΤΕΙ το οποίο δεν θα είναι ανώτατο και να βγαίνουν διαφορετικοί τίτλοι και να έχουμε μία εκπαιδευτική ανωμαλία σε όλο το σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κλείνω με μερικές παρατηρήσεις, κυρία Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ προκαταβολικά και για δεύτερη φορά για την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την υπόθεση των ΤΕΙ αποφασίζει η Κυβέρνηση και η Βουλή. Δεν αποφασίζουν ούτε οι πρυτάνεις ούτε τα δικαστήρια. Τα ΤΕΙ δεν τα ίδρυσαν το 1983 ούτε οι πρυτάνεις ούτε τα δικαστήρια. Τα ίδρυσε η τότε Κυβέρνηση και η Βουλή που εξέφραζε τον κυρίαρχο ελληνικό λαό. Τώρα τα ΤΕΙ θα τα ανωτατοποιήσει ο κυρίαρχος λαός με τον τρόπο που η Κυβέρνηση και η Βουλή κρίνει πρόσφορο ύστερα από ένα μακροχρόνιο και παραγωγικό γόνιμο διάλογο.

Άλλαξαν πολλά μέσα στο νομοσχέδιο και όπως είπα θα πρέπει να αλλάξουν και κάποια ακόμη για να εξασφαλίσουμε την ανθεκτικότητα αυτού του νόμου. Αλλά εγώ δεν κατανοώ την επανάσταση των πρυτάνεων, διότι άκουσα και διάβασα για «επανάσταση των πρυτάνεων». Επανάσταση δια των παραιτήσεων. Ίσως επειδή δεν αντιδρούν οι φοιτητές ούτε των πανεπιστημίων ούτε των ΤΕΙ. Επανάστασεις όμως δεν γίνονται εναντίον δημοκρατικά εκλεγμένων κυβερνήσεων. Επανάστασεις γίνονται εναντίον αυταρχικών και δικτατορικών κυβερνήσεων. Εάν οι επαναστάσεις γίνονται δια των παραιτήσεων, δεν είδαμε τέτοιες παραιτήσεις με την ίδια τακτική σε εποχές όπου δεν υπήρχε δημοκρατία. Επί χούντας είδαμε το αντίθετο: Την πλήρη υποταγή των ανώτατων ιδρυμάτων με τους πρυτάνεις στη χούντα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν ήταν οι ίδιοι, αλλά ο συντηρητισμός εξακολουθεί να υπάρχει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επίσης, εάν οι παραιτήσεις γίνονται για λόγους προστασίας της ανώτατης εκπαίδευσης από το δήθεν κίνδυνο της υποβάθμισης και της εκπυρώσεως της, κυρίως γιατί δεν θα γίνει προληπτική αξιολόγηση στα ΤΕΙ, εκφράζω τότε και εγώ τη βαθιά μου λύπη, γιατί δεν είδα καμία παραιτήση πρύτανη από ευαισθησία ή ανησυχία ούτε καν προβληματισμό όταν βγήκαν τα τραγικά αποτελέσματα του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ δύο φορές, όπου το 70% με 80% της αποτυχίας των υποψηφίων εκπαιδευτικών προέρχονται όχι από ΤΕΙ αλλά από πανεπιστήμια, όχι από παιδαγωγικές ακαδημίες, αλλά από τετραετή πανεπιστημιακά τμήματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα έπρεπε, λοιπόν, να υπολογίσουν ότι μια σοβαρή αξιολόγηση, σοβαρότατη αξιολόγηση, είναι η αξιολόγηση του αποτελέσματος μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας. Και όταν αυτή η αξιολόγηση γίνεται στο πρόσωπο, στο υποκείμενο, στο χρήστη του προϊόντος της παιδείας, έχει μεγάλη αξία να υπάρξει ένας προβληματισμός. Και τέτοιο προβληματισμό δεν είδαμε.

Κλείνοντας -γιατί παραβίασα υπερβολικά το χρόνο- κάνω μια έκκληση, κύριε Υπουργέ, ακολουθώντας το παράδειγμα του κ. Αρσένη. Να γίνει μια προσεκτική δώλωση των ευαίσθητων σημείων του νομοσχεδίου, εκεί όπου έχει κάνει και τις παρατηρήσεις της η Νομική Υπηρεσία της Βουλής, έτσι ώστε να εξασφαλίσουμε την αυτοπροστασία του νόμου στις μελλοντικές δικαστικές δοκιμασίες του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο ζήτησε ο κύριος Υπουργός για να τριτολογήσει.

Ο χρόνος σας δεν είναι για το Βήμα, κύριε Υπουργέ. Καταχρηστικός.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για διευκόλυνση της συζήτησης και κατά πρόσωπο αντιμετώπιση του συνόλου των αγορητών.

Οι ήδη προηγηθέντες Βουλευτές της Πλειοψηφίας έχουν διεκρινίσει ουσιαστικά μια σειρά ζητήματα, τα οποία στηρίζουν τη λογική του νομοσχεδίου -και ιδιαίτερα τελευταία ο Γιάννης Ανθόπουλος ξεκαθάρισε τόσα πολλά- που θα αναφερθώ μόνον σε καίρια και ουσιαστικά ζητήματα, τα οποία δεν πρέπει να ταλανίζουν καθόλου -και δεν είναι σωστό να ταλανίζουν- την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Καταρχήν ξεκινάμε με το ότι δεν μπορεί κανένα κόμμα να μην έχει συνέπεια σε αυτό που αποτελεί τον κοινό λόγο όλων ότι από την ώρα που αναγνωρίζουμε ότι έχουμε εισέλθει οριστικά και αμετάκλητα στην κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας και στη συνακόλουθη οικονομία της γνώσης, να πιστεύουμε πως η Ελλάδα μπορεί να ανταποκριθεί με πλήρη αδράνεια και στασιμότητα του εκπαιδευτικού της συστήματος. Εάν δεχόμαστε ότι έχει μεταβληθεί η βάση συγκρότησης της οικονομίας και της κοινωνίας τότε πρέπει να δεχθούμε ότι ομόλογη απολύτως πρέπει να είναι η μεταβολή των εκπαιδευτικών συστημάτων.

Άρα, εάν θέλετε, η τομή ανάμεσα στη συντήρηση και την πρόοδο είναι απλή. Συντήρηση είναι ό,τι πιστεύει πως μπορεί να αναστρέψει την εξέλιξη παραμένοντας όλα ίδια και πρόοδος είναι ότι σχεδιάζει την εισαγωγή του μέλλοντος μέσα στο παρόν. Και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι δεκατέσσερις ευρωπαϊκές χώρες που από το 1992 έως σήμερα, στα εννέα αυτά χρόνια, πραγματοποιήσαν ακριβώς την ίδια νομοθεσία, στην ίδια κατεύθυνση, με την ίδια λογική, μάλλον ορθότατα εισήγαγαν τις χώρες τους έγκαιρα σε αυτήν τη διαδρομή και εμείς ορθότατα προσαρμοζόμαστε εκεί.

Θα είχαν πάρα πολύ μεγάλη βάση ορισμένες από τις ενστάσεις που αναπτύχθηκαν από την Αντιπολίτευση εάν, όμως, ίσχυε ότι τα ΤΕΙ ιδρύονται δι' αυτού του νόμου, εάν δηλαδή επρόκειτο για εισαγωγή του αγνώστου στην ελληνική πραγματικότητα. Όταν, όμως, δεκαοκτώ χρόνια τώρα τα ΤΕΙ έχουν αξιολογηθεί εμπράκτως -περιλαμβάνονται καθηγητές διακεκριμένοι των ΤΕΙ σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής -και εκατοντάδες χιλιάδες απόφοιτοί τους έχουν αξιολογηθεί από το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας στην επιστημονική και την παραγωγική τους αξία- είναι αδιανόητο να υπάρχουν τοποθετήσεις, οι οποίες αντιμετωπίζουν το θέμα των ΤΕΙ ως εάν ιδρύονται δι' αυτού του νόμου.

Επομένως πράγματι ο νόμος έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα στο ένα του σκέλος.

Δεύτερον, όπως ακριβώς κάθε νομοθεσία πρέπει να προβλέπει ο νόμος, έχει δυναμισμό, δίνοντας στα ΤΕΙ ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστική ώθηση, όχι μόνο στο θεσμικό πλαίσιο, αλλά με το σύνολο των πολιτικών που ασκεί η Κυβέρνηση συμπληρωματικά. Γι' αυτήν την τριετία 2001-2004 μόνο για τα κτιριακά προγράμματα των ΤΕΙ οι χρηματοδοτήσεις ανέρχονται σε εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) που είναι υπερδιπλάσιες των χρηματοδοτήσεων της προηγούμενης τριετίας. Γι' αυτό

επίσης δίνονται κάθε χρόνο -το 2001, το 2002- από τετρακόσια πενήντα μέλη επιστημονικού προσωπικού, από τον τακτικό προϋπολογισμό και διακόσια ογδόντα θέσεις κάθε χρόνο από το ΕΠΕΑΕΚ, έτσι ώστε να φθάσουμε αυτήν τη διετία στα χίλια τριακόσια ογδόντα μέλη επιστημονικού προσωπικού πλήρων προσόντων για τα ΤΕΙ.

Το τρίτον και πιο σημαντικό -επαναλαμβάνω κωδικοποιώντας- είναι ότι είναι αδιανόητο η Βουλή των Ελλήνων να αναγνωρίζει με το σύνολο των συμφωνιών, τις οποίες έχει υπογράψει, δικαιώματα στους δεκατέσσερις αποφοίτους των άλλων χωρών της Ένωσης στο εσωτερικό της Ελλάδας και να θέλει τα ίδια δικαιώματα να μην αναγνωρίζονται στους σπουδαστές των ΤΕΙ μέσα στη χώρα τους. Δεν μπορεί να ισχύει αυτή η αντινομία ούτε εκπαιδευτικά ούτε πολιτικά, ούτε ηθικά. Και δεν είναι δυνατόν να θεωρούμε ότι αυτό μπορεί να γίνει δεκτό.

Η πολιτική μας στηρίζεται απολύτως στο έργο που έχει επιτελεστεί. Δέκα πανεπιστήμια έχουν αξιολογηθεί με τα αυστηρότερα κριτήρια της CRE από το 1996. Πέντε ΤΕΙ από τα δεκατέσσερα έχουν αξιολογηθεί, καθώς και σαράντα πέντε τμήματα ΑΕΙ και σαράντα ένα τμήματα ΤΕΙ. Και ακριβώς, κύριε Κεδίκογλου, υπάρχουν τόμοι αξιολόγησης γιατί είναι σοβαρή η μελέτη. Και θέλει εξίσου σοβαρή μελέτη η εξαγωγή των συμπερασμάτων που εμάς μας οδήγησε στην διαπιστωτική πράξη, αλλά μας οδήγησε και σε κάτι άλλο: Στη βεβαιότητα ότι και στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ ακουμπάμε σε σταθερές εκπαιδευτικές μονάδες. Και θα διαφωνήσω πάρα πολύ με τον κ. Μητσοτάκη, που είπε ότι έχουμε τη χειρότερη εκπαίδευση που είναι δυνατή.

Είναι στη διάθεση οποιουδήποτε οι τόμοι των αξιολογήσεων, ειδικά ακριβώς προέρχονται από τα πιο αντικειμενικά διεθνή ιδρύματα και ευρωπαϊκή CRÉ.

Θα ήθελα να πω επίσης ότι στα συγκεκριμένα ζητήματα δεν υπάρχει στην πραγματικότητα -παρά μόνο αν θέλουμε να παρατείνουμε την έννοια του διαλόγου ως αναστολή των αποφάσεων- καμία ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μου επιτρέπετε για μισό λεπτό κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Θα έχετε μια μικρή ανοχή, αλλά σας προειδοποιώ ότι ο χρόνος έχει συμπληρωθεί.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι σε όλους μας αναλογεί μια ψύχραιμη προσέγγιση των θεμάτων και μια ήρεμη ένταξη των θεμάτων σε μια ολοκληρωμένη αντίληψη σχεδιασμού στην ανώτατη εκπαίδευση.

Παίρνω για παράδειγμα τις σημερινές θέσεις των πρυτάνεων. Γιατί είναι συγκρουσιακές; Ας πάρουμε ένα ένα τα σημεία.

Ξεκινάω από το περίφημο θέμα του μη πανεπιστημιακού τομέα. Επαναλαμβάνω ότι αυτό είναι ένα θέμα που τουλάχιστον η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εν πνεύματι και εν τη ουσία την βρίσκει απολύτως σύμφωνη. Δεν είπαμε ποτέ ούτε θέλουμε ούτε αυτή είναι η αντίληψή μας, να μεταβληθούν τα ΤΕΙ σε πανεπιστήμια. Δεν είπαμε ποτέ ότι θέλουμε να ενσωματωθούν στα πανεπιστήμια. Αντίθετα θεωρούμε ότι η ιδιαιτερότητα των ΤΕΙ έγκειται στην διαφύλαξη του τεχνολογικού τους χαρακτήρα.

Άρα, λοιπόν, που είναι το συγκρουσιακό πεδίο; Εξήγησα και εδώ στη Βουλή όταν τοποθετήθηκαν όλα τα κόμματα επ' αυτού του όρου, ότι επειδή είναι περιγραφικός, μπορεί να εξαιρεθεί μεν από το άρθρο, αλλά τον διατηρούμε σε πλήρη διάταξη ισχύος στην εισηγητική έκθεση επειδή ακριβώς και εμείς συμφωνούμε ότι δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε δεκατέσσερα νέα πανεπιστήμια, αλλά θέλουμε να διαφυλάξουμε και να προάγουμε τα ΤΕΙ, ακριβώς στην ιδιαιτερότητά τους του τεχνολογικού τομέα. Άρα προς τι η συγκρουσιακή συνθήκη σε κάτι που συμφωνούμε;

Θα ήθελα να θυμίσω σε όλους, γιατί δεν είναι όμορφο να συζητάμε εκτός πραγματικότητας, ότι έχουμε καταθέσει από τα μέσα Μαρτίου την ολοκληρωμένη πρόταση αξιολόγησης όλων των ιδρυμάτων με ένα μηχανισμό -που δεν το έχω κρύψει από τη Βουλή-, εμείς τουλάχιστον σας τον προτείνουμε, υιοθετώντας τα καλύτερα στοιχεία από τα αξιολογικά συστήματα δεκαέξι

χωρών.

Έχουμε λοιπόν το Εθνικό Συμβούλιο Αξιολόγησης Ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση και προσθέτω αυτό που είπα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι για μας προτεραιότητα έχει σε πρώτο τριετές πλάνο από το Σεπτέμβριο -που ελπίζουμε με τη δική σας συναίνεση κιόλας να λειτουργήσει το ΕΣΑΠ- να τεθούν σε προτεραιότητα, φυσικά αξιολογική, τα ΤΕΙ και τα νέα τμήματα των πανεπιστημίων.

Και αυτή η αξιολόγηση να είναι πλήρως ενισχυτική ώστε τα ΤΕΙ και τα νέα τμήματα που είναι ακριβώς τα πιο λεπτά και τα πιο ουσιαστικά σημεία αυτή τη στιγμή στην ανώτατη εκπαίδευση να ενισχυθούν κατ' εξοχήν στο έργο τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω.

Όσον αφορά το άλλο θέμα που θέτουν οι πρυτάνεις των πανεπιστημίων για τις μεταπτυχιακές σπουδές στη σημερινή ανακοίνωση τους θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι πάρα πολύ εύκολο από την ώρα που αναγνωρίζεται ότι οι μεταπτυχιακοί τίτλοι εκχωρούνται από τα πανεπιστήμια, έχουμε, λοιπόν, κάθε περιθώριο να δούμε πώς ακριβώς θα συνεννοηθούμε πάνω σε όλο αυτό το πλαίσιο, διότι δεν μπορεί να υπάρξει θέμα όταν έχουν τα ίδια τα πανεπιστήμια την αρμοδιότητα έκδοσης των τίτλων. Άρα δεν βλέπω κανένα λόγο να προσδίδουμε συγκρουσιακό χαρακτήρα σε θέματα, τα οποία είναι επιλυμένα και δεύτερον είναι θέματα που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ουσιαστικού διαλόγου μέσα από θεσμούς, οι οποίοι είναι το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, το Εθνικό Συμβούλιο Αξιολόγησης Ποιότητας ανώτατης εκπαίδευσης, που όλοι μπορούμε να συμβάλουμε σε μια ουσιαστική του εφαρμογή και λειτουργία.

Ήθελα να διευκρινίσω αυτά τα θέματα γιατί δεν βλέπουμε κανένα λόγο το νομοσχέδιο αυτό που είναι πεντακάθαρο να μην ψηφιστεί όπως είναι και όλα τα άλλα θέματα να γίνουν αντικείμενο συγκεκριμένων επεξεργασιών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο Υπουργός με τη σημερινή του παρέμβαση εξακολουθεί να υπηρετεί μια τακτική, που νομίζω ότι δεν ωφελεί. Είναι η τακτική να προσπαθεί μέσω διάφορων φραστικών σχημάτων να αμβλύνει τις θέσεις και τις διαφορές που υπάρχουν, έτσι ώστε να μειωθούν και οι αντιδράσεις που έχουν εγερθεί σήμερα μέσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι έχετε ήδη αντιληφθεί πως αυτή η τακτική της ασάφειας, η οποία έχει επισημανθεί από πολλές πλειυρές μέσα στη Βουλή, δεν λύνει προβλήματα, αντίθετα τα επιτείνει και λυπάμαι που επιμένετε σ' αυτήν την τακτική. Θα ήταν ίσως καλύτερα να αντιληφθούμε ότι θα χρειαζόταν να ανοίξουμε μέτωπο με κάποιες απόψεις, αρκεί να έχουμε καθαρό το προς τα πού πάμε. Το πρόβλημα που υπάρχει με το νομοσχέδιο, είναι ότι αυτήν τη στιγμή προσπαθεί να κάνει κάτι ενδιάμεσο ανάμεσα στις σχέσεις των πρυτάνεων των πανεπιστημίων και σ' αυτά που ζητά το διδακτικό προσωπικό και οι σπουδαστές των ΤΕΙ και στην προσπάθεια να μην έχει πολιτικό κόστος, θα έχουμε σοβαρότατο κόστος στη διαμόρφωση της ανώτατης παιδείας στη χώρα μας.

Πρώτα απ' όλα, θέλω να πω το εξής: Παρακολουθούμε αυτές τις μέρες ένα συνεχή βομβαρδισμό με τις θέσεις του Υπουργείου, όπου περίπου υπάρχει το εξής απλουστευτικό σχήμα. Υπάρχουν κάποιοι που θέλουν τη μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης και κάποιοι που δεν την θέλουν. Δεν είναι όμως αυτό τόσο απλουστευτική διαφορά, κύριε Υπουργέ. Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να προχωρήσει η μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης και θέλουμε τα ΤΕΙ να ενταχθούν ουσιαστικά στην ανώτατη εκπαίδευση. Δεν είμαστε όμως αδιάφοροι για την ποιότητα της μεταρρύθμισης που κάνετε και όλη σας η συλλογιστική μειώνει την ποιότητα της μεταρρύθμισης και υποβαθμίζει τη σημασία της σε τέτοιο βαθμό, ώστε τελί-

κά αναρωτιέμαι μήπως έχουν δίκιο κάποιοι συνάδελφοι από την παράταξη του ΠΑΣΟΚ που υποστηρίζουν ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να αλλάξετε το όνομα.

Εγώ δεν υιοθετώ αυτές τις απόψεις, αλλά πρέπει να καταλάβετε ότι με αυτήν την τακτική που ακολουθείτε, δίνετε λαβή σε τέτοιες απόψεις, σε τέτοια κριτική. Η ποιότητα της μεταρρύθμισης που γίνεται, ενδιαφέρει, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο αυτούς που ασχολούνται με τα θέματα της Παιδείας, αλλά και την ελληνική κοινωνία για το μέλλον της οποίας πιστεύω ότι πραγματικά ενδιαφέρεστε.

Θέλω να πω επίσης, ευθύς εξαρχής, κυρία Πρόεδρε, ότι εμείς δεν υιοθετούμε ακραίες απόψεις που ακούστηκαν εδώ ότι π.χ. στο χώρο των ΤΕΙ μετά από τη μετατροπή των ΚΑΤΕΕ σε ΤΕΙ, δεν έχει γίνει τίποτα και ότι περίπου η κατάσταση της εκπαίδευσης είναι απογοητευτική και η Ελλάδα είναι τελευταία συγκρινόμενη με άλλες ευρωπαϊκές χώρες και άλλα παρόμοια.

Η Ελλάδα έχει κάνει σοβαρά βήματα στον εκπαιδευτικό χώρο και στο χώρο των πανεπιστημίων και στο χώρο των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων. Το ότι όμως σήμερα προχωράμε σε μια μεταρρύθμιση, σημαίνει ότι αναλαμβάνουμε και την ευθύνη αυτή να γίνει σωστά και νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός πρέπει να απαντήσει στην ουσία των επιχειρημάτων που προβάλλονται και που ζητούν την ένταξη των ΤΕΙ στα πανεπιστήμια, αλλά με ένα σωστό τρόπο, με ένα διαφορετικό τρόπο.

Επί της ουσίας, λοιπόν, να έρθω και εγώ. «Ένα είναι το θέμα, κύριε Υπουργέ, και σ' αυτό παρακαλώ να υπάρχει μια απάντηση από τη μεριά του Υπουργείου: Ζητήθηκε και από τη δική μας πλευρά και από την πλευρά άλλων συναδέλφων και από την πλευρά των πρυτάνεων, να υπάρξει ουσιαστική αξιολόγηση προγραμμάτων σπουδών και προσωπικού πριν από την ένταξη του καθενός από τα Τ.Ε.Ι. στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Ποια είναι η δική σας απάντηση σ' αυτό; Πριν από λίγο μας είπατε το εξής: Αν φτιάχναμε νέα ιδρύματα, τότε θα το συζητούσαμε. Από τη στιγμή που δεν φτιάχνουμε, δεν χρειάζεται. Μα, κύριε Υπουργέ, το αντίθετο συμβαίνει. Ακριβώς επειδή υπάρχει κάτι, ακριβώς επειδή υπάρχουν τα Τ.Ε.Ι., τα οποία εντάσσουμε στην ανώτατη εκπαίδευση, γι' αυτό πρέπει να αξιολογηθούν. Αν φτιάχναμε κάτι νέο, τότε είναι που δεν θα χρειαζόμασταν οποιαδήποτε αξιολόγηση. Λέτε, όμως, ότι τα αναβαθμίζετε. Η αναβάθμιση δεν μπορεί να γίνει λεκτικά. Το θέμα δεν είναι να αλλάξουμε τίτλους ή να αλλάξουμε μια φράση. Το θέμα είναι να αναβαθμιστούν ουσιαστικά τα Τ.Ε.Ι. Και ερωτώ: Για ποιο λόγο δεν μπορούμε να προβλέψουμε ένα μεταβατικό διάστημα συγκεκριμένο εντός του οποίου θα κριθούν και θα αξιολογηθούν αυτά τα ιδρύματα; Πώς θα μετονομαστούν όλα σε ανώτατα από τη μια μέρα στην άλλη;

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα. Εγώ δεν θέλω να αναφερθώ. Υπάρχουν κάποια ΤΕΙ που δεν έχουν σήμερα ούτε την υποδομή ούτε το προσωπικό για να αναβαθμιστούν. Ορισμένα ασφαλώς τηρούν τις προϋποθέσεις, δεν το αμφισβητούμε και λυπούμαι, που κάποιοι το αμφισβητούν. Θα έρθω και σ' αυτές τις απόψεις.

Η πρόταση είναι απλή: Θα μπορούσε παραδείγματος χάρι να υπάρχει αυτό το όργανο διαλόγου, που λέτε εσείς. Θα μπορούσε να υπάρξει όργανο διαλόγου ανά περιφέρεια που να καθίσει να δει ενιαία το σχεδιασμό ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα-τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Κάποια μπορούν ασφαλώς αύριο να είναι ανώτατα ιδρύματα. Κάποια θα πρέπει να συγχωνευθούν αν δεν έχουν την απαιτούμενη υποδομή, το απαιτούμενο επίπεδο σπουδών. Κάποια ενδεχομένως να συγχωνευθούν με ΑΕΙ, κάποια να συγχωνευθούν μεταξύ τους. Γιατί αποκλείουμε όλες αυτές τις λύσεις; Και πώς θα σχεδιάσουμε ενιαία σε κάθε περιφέρεια τι θα γίνει;

Από εκεί και πέρα υπάρχει και το θέμα του προσωπικού. Εγώ δεν μίλησα απαξιωτικά για το προσωπικό των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, όπως είπατε αν κατάλαβα καλά. Υπάρχουν ορισμένα στοιχεία, τα οποία εκφράζουν την πραγματικότητα.

Είναι γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος του σημερινού προσωπικού των ΤΕΙ δεν έχει τα ακαδημαϊκά προσόντα. Δεν είναι μόνο αυτά που μετράνε. Μετράει ασφαλώς και η εμπειρία και η ειδί-

κευση και όλα. Αλλά δεν θα πρέπει να γίνει μια κρίση; Δεν θα πρέπει κάποιοι να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουν τα ακαδημαϊκά προσόντα, έτσι ώστε να κενωθούν θέσεις προσωπικού και να προσέλθει και νέο αίμα στις κατώτερες βαθμίδες; Αυτό που κάνετε είναι ουσιαστικά κάποιες αλλαγές στις κρίσεις, στις ανώτατες βαθμίδες του προσωπικού χωρίς να εξασφαλίζετε την είσοδο νέου προσωπικού. Διότι αν όλοι μπουκ στην βαθμίδα του καθηγητή εφαρμογών χωρίς διδακτορικό δίπλωμα, δεν θα υπάρξει πρόοδος.

Αν όλα αυτά γίνουν και αν πραγματικά δούμε ένα μεταβατικό διάστημα ενός, δυο χρόνων, τριών χρόνων το πολύ, τότε τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, διατηρώντας τον ιστορικό, διαφορετικό χαρακτήρα τους και τον ποιοτικό, θα γίνουν ανώτατα ιδρύματα. Και αυτό για μας σημαίνει ότι θα είναι ανώτατα.

Λέω, λοιπόν, απευθυνόμενη πια και σε ορισμένες αντιδράσεις πανεπιστημιακής κοινότητας –γιατί θέλω να είμαι σαφής– ότι από τη στιγμή που θα είναι ανώτατα με αυτήν τη διαδικασία, εμείς βλέπουμε ότι οι όροι «πανεπιστημιακό» και «μη πανεπιστημιακό» δεν έχουν κανένα απολύτως νόημα. Επίσης βλέπουμε ότι θα μπορούν να οργανώνουν μεταπτυχιακές σπουδές. Θέλω να είμαι πολύ σαφής. Και κακώς προτάσσονται αυτά τα αιτήματα και από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Όλα αυτά φυσικά μπορούν να γίνουν αν υπάρξει μια διαδικασία αξιολόγησης. Διότι αν πούμε ότι αύριο μετονομάζονται όλα σε πανεπιστήμια, δικαίως και οι άλλοι να αντιδρούν έτσι.

Είναι φανερό πως η μεταρρύθμιση προκαλεί αντιδράσεις. Είναι φανερό ότι ορισμένοι θα ήθελαν κάποια πράγματα να μείνουν όπως είναι σήμερα, να μην αλλάξουν ποτέ. Έχετε δίκιο να επικαλείστε κάποιες αντιδράσεις που και παλιότερα υπήρξαν ακραίες, οι οποίες έλεγαν ότι όλη η Ελλάδα πρέπει να έχει δυο ή τρία πανεπιστήμια και ότι αν κάνουμε περισσότερα θα υποβαθμιστεί η εκπαίδευση. Εμείς δεν συμμεριζόμαστε αυτή την άποψη και θέλουμε να το διευκρινίσουμε. Υπάρχει όμως και το ουσιαστικό αίτημα μιας σωστής και λογικής ένταξης των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στην ανώτατη εκπαίδευση. Νομίζω ότι αυτήν την πλευρά της κριτικής δεν πρέπει να την αγνοήσετε.

Θα μπορούσε να γίνει αυτός ο ουσιαστικός διάλογος. Θα μπορούσε το θέμα όχι να παραπεμφθεί στις καλές νδες, αλλά να μπει σ' ένα συγκεκριμένο χρονικό προσδιορισμό.

Νομίζω ότι έχουν ωριμάσει τα πράγματα. Σήμερα κανείς δεν τολμά να πει να μην γίνουν ανώτατα τα ΤΕΙ. Αυτό είναι μία πρόοδος. Εγώ δέχομαι ότι αυτό δεν συνέβαινε πάντα. Πριν μερικά χρόνια, όταν συζητούσαμε το θέμα, υπήρχαν ορισμένοι που ούτε ήθελαν να ακούσουν. Είναι μία πρόοδος ότι σήμερα όλες οι πλευρές λένε «ναι» στην ένταξη στην ανώτατη εκπαίδευση και αυτό το αναγνωρίζουμε.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να προχωρήσουμε με έναν τρόπο που θα λύσει προβλήματα και στο μέλλον, νομίζω ότι είναι καιρός να μη θυσιάσουμε την ουσία στο όνομα του πολιτικού κόστους.

Τελειώνοντας, είμαι υποχρεωμένη να πω ότι ένας τέτοιος φυσικός ανταγωνισμός, που οδηγεί σ' ένα σύστημα αξιολόγησης, βελτίωσης, επανασχεδιασμού δεν έχει καμία σχέση με τον ανταγωνισμό που ακούω να επικαλούνται ορισμένες πλευρές σε αυτήν την Αίθουσα, που ουσιαστικά οδηγεί σε μία πλήρη υποταγή της ανώτατης εκπαίδευσης στη λογική του κέρδους.

Το άκουσα και πριν αυτό. Άκουσα ότι η λύση είναι να έχουμε ανώτατα ιδιωτικά ιδρύματα και τότε τα παιδιά μας θα σπουδάζουν, δεν θα φεύγουν στο εξωτερικό και άλλα σχετικά. Όχι ότι δεν υπάρχει σήμερα η λογική του κέρδους. Ασφαλώς και υπάρχει, αλλά εάν πραγματικά θέλουμε να απαντήσουμε στη λογική του κέρδους επί της ουσίας, τότε είναι ανάγκη να εισάγουμε την αξιολόγηση και τον επανασχεδιασμό ως βασικά ζητήματα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, διότι μόνο έτσι η δημόσια εκπαίδευση θα αποκτήσει ελκυστικότητα και θα γίνει ανταγωνιστική στην πράξη στα οικονομικά δεδομένα που έρχονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Κωνσταντίνος Γεϊτόνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Κυρία Πρόεδρε, άσκησαν όλοι τα δικαιώματά τους, ως

ασκήσω και εγώ επί τέλους το δικαίωμα της πρωτολογίας. Κάτι πρέπει να δούμε πράγματι στο νέο Κανονισμό αργούν οι πρωτολογίες των Βουλευτών. Η πείρα είναι πάντα σοφός οδηγός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η συνεχής βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της, καθώς και η αναγκαία αναδιάρθρωσή της, ιδιαίτερα μάλιστα της ανώτατης εκπαίδευσης για την οποία μιλάμε, με βάση τα εκάστοτε νέα δεδομένα, πιστεύω ότι είναι μία σταθερή πρόκληση, αλλά θα έλεγα και κύριο μέλημα και κοινή ευθύνη πολιτείας και εκπαιδευτικής κοινότητας. Άλλωστε πιστεύω ότι είναι βασικό πρόταγμα της κοινωνίας μας.

Κάνω αυτήν την επισήμανση στην αρχή, γιατί ακούστηκαν εδώ πολλά ενδιαφέροντα, αλλά πιστεύω ότι πολλά από αυτά δεν συμβάλλουν λύση σ' ένα πρόβλημα που υπάρχει. Ασφαλώς ουδείς μπορεί να αγνοεί και περισσότερο οι έχοντες την ευθύνη για την παιδεία στην Ελλάδα ότι η εκπαιδευτική πολιτική πρέπει πάντα να εντάσσεται σ' ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και κάθε μεταρρύθμιση θα πρέπει να έχει στον πυρήνα της δύο πράγματα: την ποιότητα των σπουδών, αλλά και τον ολοκληρωμένο άνθρωπο.

Μην το αγνοήσουμε αυτό, γιατί πολλά ακούγονται περί της σύγχρονης «τεχνοκρατικής» πραγματικότητας. Μαζί με την ισότιμη πρόσβαση στα αγαθά της γνώσης, στους κόσμους της επιστήμης, της τεχνολογίας, πρέπει να επιδιώκουμε και τη διαμόρφωση της συνολικής προσωπικότητας των νέων μας ως συνειδητών και ελεύθερων πολιτών.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρεί πραγματικά να δώσει ώθηση μέσα, όπως λέει, από την αναβάθμιση, στην τεχνολογική εκπαίδευση, που αποτελεί έναν από τους δύο πυλώνες αυτού, που λέγαμε μέχρι τώρα τουλάχιστον, τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας.

Είναι κάτι που δεν μπορεί να αμφισβητείται. Επιχειρείται και πραγματοποιείται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Είναι αναγκαία ιδιαίτερα στην εποχή μας με την έκρηξη της γνώσης και με τη ραγδαία ανάπτυξη ή εξέλιξη –όπως θέλετε πείτε το– της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Πολύ περισσότερο είναι επιβεβλημένο στη χώρα μας, όπου η ιστορική εξέλιξη, όσον αφορά στην τεχνική παιδεία και στα τεχνολογικά ιδρύματα, έχει αφήσει ανοιχτές πληγές –δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε αυτό. Που ήταν κατά τη δική μου άποψη –τα έχω ζήσει από διάφορες θέσεις– βασικές αιτίες καθυστέρησης στην ελεύθερη ανάπτυξη και συμπόρευση, που θα έπρεπε να υπάρχει μεταξύ πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Μάλιστα, η αντιπαράθεση που εξελίσσεται αυτές τις ημέρες, εκδηλώνεται –εκδηλώνεται με τον πρωτόγνωρο τρόπο που εκδηλώνεται και θα μιλήσω γι' αυτό παρακάτω– και αποδίδεται από την πλευρά των πανεπιστημιακών κυρίως στο ότι το νομοσχέδιο αυτό «έξυσε πληγές». Εγώ δεν συμμερίζομαι βέβαια αυτήν την άποψη, διότι πιστεύω πως η υπεύθυνη πολιτική θα πρέπει να δίνει λύσεις, έστω και αν είναι επώδυνες.

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα παράδοξο με αυτό το νομοσχέδιο. Όλοι αναγνωρίζουν, ακόμη και όσοι λένε ότι θα το καταψηφίσουν, ακόμη και τα πανεπιστήμια που αντιτίθενται ότι οι μεταβολές είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Όλοι λένε ότι κάποτε πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το θέμα της ανώτατης παιδείας κι εκεί ανήκουν τα ΤΕΙ. Γιατί το λένε; Γιατί σχεδόν όλοι παραδέχονται ότι παρ' όλες τις προπατορικές αμαρτίες ή τις εγγενείς αδυναμίες που είχαν τα ΤΕΙ με τις προσπάθειες και των διδασκόντων και των διδασκόμενων και της πολιτείας είχαν μία γενικά επιτυχημένη πορεία. Επίσης, το παραδέχονται αυτό γιατί αναγνωρίζουν όλοι ότι πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος και η αποστολή των ΤΕΙ, ώστε να επιτελέσουν την αποστολή τους στο νέο ευρωπαϊκό ανταγωνιστικό περιβάλλον, αλλά και στις νέες συνθήκες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

Ενώ συμβαίνουν αυτά, ο χορός της αντιπαράθεσης καλά κρατεί. Και μάλιστα κλιμακώνεται και κορυφώνεται με πρωτοφανείς αντιδράσεις, όπως οι παραιτήσεις. Παρ' όλο που έγινε ένας διάλογος στη Διαρκή Επιτροπή και φάνηκε ότι αμβλύνονται οι αντιδράσεις, αφού συγκεκριμένες τροποποιήσεις θεωρήθηκαν ικανοποιητικές και βελτιωτικές.

Θέλω να πω ότι λυπάμαι που η αντιπαράθεση πήρε χαρακτήρα «βεντέτας». Και δεν θα καταλογίσω εδώ ευθύνες. Κάνω όμως έκκληση προς κάθε κατεύθυνση από αυτό το βήμα, να μη χρησιμοποιηθεί από κανέναν ο ευαίσθητος χώρος της εκπαίδευσης είτε ως πεδίο και χώρος ισορροπιών είτε ως πολεμικό πεδίο. Και όσον αφορά όλους τους διδάσκοντες και των ΤΕΙ και των ΑΕΙ, λέω ότι μας χρειάζεται η σύνεση και η σοφία τους, δεν χρειαζόμαστε όμως πόλεμο «σοφών» στη χώρα μας. Γι' αυτό και κάνω έκκληση να ανακληθούν οι παραιτήσεις. Πιστεύω ότι η σημερινή ανακοίνωση των πρυτάνεων είναι προς τα σωστή κατεύθυνση έναντι ακραίων θέσεων που φαινόταν ότι μπορούσαν να επικρατήσουν. Και μπορεί να αποτελέσει βάση για συζήτηση και για λύση του προβλήματος. Και πρέπει να την αξιοποιήσει το Υπουργείο.

Λέω συνεχίζοντας την έκκλησή μου, ότι τα πανεπιστήμια και τα πολυτεχνεία δεν πρέπει να κινηθούν από θέση υπεροχής και ισχύος, αλλά από θέση ευθύνης. Παράλληλα τα ΤΕΙ θα πρέπει να αποδείξουν με τη στάση τους ότι ενδιαφέρονται πρωτίστως για την πραγματική αναβάθμιση και όχι για μια ονομαστική προαγωγή, για ένα γαλόνι. Και στο κάτω-κάτω και τα λέω προς όλες τις πλευρές, κανένας δεν έχει το δικαίωμα να επιχειρήσει να κερδοσκοπήσει, να πω τη λέξη «σπεκουλάρει» πάνω σε αγωγίες, σε ελπίδες και σε ανασφάλειες των νέων ανθρώπων.

Εμείς σε αυτήν την Αίθουσα όλες οι πτέρυγες και η Κυβέρνηση χρειάζεται με αίσθημα ευθύνης να υπερβούμε τα στοιχεία εκείνα που τροφοδοτούν νέα πόλωση που τείνει να αναπτυχθεί στο χώρο της ανώτατης παιδείας και θα είναι αρκετά ζημιογόνος. Αρκετά προβλήματα έχει η ανώτατη παιδεία μας. Δεν πρέπει να μας αγγίζουν εκατέρωθεν σκοπιμότητες ούτε καλώς ή κακώς εννοούμενα συμφέροντα των διαφόρων πλευρών, γιατί υπάρχει και «καυγάς το πάπλωμα», δεν μπορεί να το αγνοήσει κανένας, αλλά εκείνο που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι μόνο το συμφέρον της παιδείας και κατ'επέκταση της χώρας και της κοινωνίας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Γι' αυτό και θα κάνω έκκληση στο υπόλοιπο της συζήτησης, γιατί θα έχουμε και τη συζήτηση επί των άρθρων, να μην συνεχιστούν οι κοινότυπες ταμπέλες που μπαίνουν στις άλλες απόψεις, όπως «συντεχνιακά συμφέροντα» τα «κατεστημένα», «αναχρονιστές», «λαϊκιστές», «διαπιστωτικές απλά πράξεις», Μπολόνια κ.λπ. Δεν λένε τίποτα, τουναντίον δεν δημιουργούν πνεύμα και κλίμα σύνθεσης και εξεύρεσης μιας λύσης, που μπορεί να αποτελέσει τη χρυσή τομή στο πρόβλημα.

Εμείς δύο πράγματα έχουμε να κάνουμε: Κατ' αρχήν να συμβάλουμε ιδιαίτερα στη συζήτηση επί των άρθρων. Η πρόταση των πανεπιστημίων μπορεί να δώσει βάση για κάποιες συμπληρώσεις και βελτιώσεις, ούτως ώστε να γίνει πιο σωστό το νομοσχέδιο και να τύχει αν όχι συναίνεση, ανοχής.

Δεύτερον, να επιμενίσουμε η Κυβέρνηση να δεσμευθεί, για να αναπτύξει αμέσως με την ψήφιση του νομοσχεδίου, ένα επιχειρησιακό σχέδιο, μέσα από διάλογο με τα Τ.Ε.Ι. και τα Α.Ε.Ι. που θα εγγυηθεί την πραγματική αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Γείτονα)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, επιδείξτε την ανοχή που επιδείξατε και προς άλλους συναδέλφους. Συνήθως δεν ζητώ ίσα δικαιώματα, αλλά επειδή όλοι μίλησαν δώδεκα λεπτά, θα ήθελα και εγώ τον ίδιο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ό,τι θέλει ο κύριος Πρόεδρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Όχι, δεν θέλω χάρες. Θέλω να μου δώσετε το χρόνο που δώσατε σε όλους τους συναδέλφους.

Πιστεύω, λοιπόν, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου και με όσες βελτιώσεις μπορούμε να κάνουμε, ότι πρέπει να ξεκινήσει αμέσως η σύνταξη ενός μεσοπρόθεσμου επιχειρησιακού σχεδίου, το οποίο βλέπω να στηρίζεται σε δύο πυλώνες. Ο ένας είναι η θεσμική αξιολόγηση των ιδρυμάτων, που εγώ τη βλέπω κατά προτεραιότητα, αλλά πάντα στο ενιαίο πλαίσιο της συνολικής

αξιολόγησης της ανώτατης εκπαίδευσης, κάτι που είναι ώριμο και πρέπει να γίνει χάριν της ποιότητας.

Εδώ η δέσμευση της Κυβέρνησης πρέπει να είναι ισχυρή και να τεθεί και χρονοδιάγραμμα, κύριε Υπουργέ. Γιατί αυτό έχει γίνει ο κύριος πόλος αντιπαράθεσης. Πιστεύω ότι μία τέτοια λύση και συμφωνία πάνω σ' αυτό θα αποτελέσει και τη βαλβίδα εκτόνωσης των αντιθέσεων.

Η αξιολόγηση εφάπαξ –αναφέρομαι στις απόψεις που άκουσα και πριν λίγο από την κα. Δαμανάκη- ως προϋπόθεση για την ψήφιση του συζητούμενου νομοσχεδίου, όπως προτείνεται από πολλές πλευρές –τώρα απ' ό,τι βλέπω δεν προτείνεται ούτε από τα πανεπιστήμια στην σημερινή τους πρόταση- πέρα από τα άλλα, θα προσέκρουε –ας είμαστε ρεαλιστές, πολιτική κάνουμε- σε πρακτικά και κοινωνικά ζητήματα. Δεν έχουμε ανάγκη απ' αυτό. Πιο πολύ ανάγκη έχουμε από ένα σύστημα αξιολόγησης με σκοπό τη συνεχή παρέμβαση. Δεν θέλουμε «καρτομικό» σύστημα, αλλά τη συνεχή παρέμβαση και τη βελτίωση των ελλείψεων που διαπιστώνονται, έτσι ώστε να καλύπτεται το σύνολο των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης, δηλαδή το εκπαιδευτικό έργο, το ερευνητικό έργο, η παροχή υπηρεσιών, η αποτελεσματικότητα του διοικητικού μηχανισμού των ιδρυμάτων, που αφορά προγράμματα σπουδών –αυτό θέλω να το τονίσω- ενός τμήματος αλλά και ομοειδή προγράμματα σπουδών διαφόρων ιδρυμάτων και των δύο τομέων της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία σε σχέση με συγχύσεις και επικαλύψεις που υπάρχουν.

Ο δεύτερος πυλώνας του σχεδίου που προτείνω να ξεκινήσει, είναι το θέμα ενός προγράμματος στήριξης με επαρκείς πόρους για να προωθηθεί η διαδικασία ένταξης των Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη βαθμίδα. Αλλιώς θα μείνει στα χαρτιά. Αυτό το πρόγραμμα θα στηρίξει την υλικοτεχνική υποδομή, την ποιότητα του διδακτικού προσωπικού τα κριτήρια επιλογής διδασκόντων και διδασκόμενων –μην το αγνοήσουμε αυτό- και τα προγράμματα σπουδών.

Το περιεχόμενο μάλιστα των σπουδών –το λέω αυτό για τον κύριο Υπουργό- οφείλει να εναρμονιστεί αυστηρά με το άρθρο 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου, ώστε να αποφευχθούν επικαλύψεις και συγχύσεις.

Τελειώνοντας, θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα που εθίγη ιδιαίτερα και αναλυτικά από τον κ. Αρσένη. Είναι ακανθώδες το ζήτημα της ισοτιμίας των πτυχιών και των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Δεν πρέπει να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Άρα αυτό το ζήτημα πρέπει να αποσαφηνιστεί, για να μη διαιωνίζουμε στις μέρες μας, που τα θέματα απασχόλησης και ανεργίας είναι στην πρώτη γραμμή, τέτοια ζητήματα που έρχονται από το παρελθόν. Οι θέσεις μας πρέπει να είναι ξεκάθαρες να μην επιτρέπουν συγχύσεις ή επικαλύψεις σε σχέση με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι., ιδιαίτερα εκεί που τα γνωστικά αντικείμενα είναι κύκλοι τεμνόμενοι, γιατί έτσι δημιουργείται κοινωνική ανασφάλεια, σύγχυση και στη συνέχεια αντιπαράθεση, ιδιαίτερα δικαστική αντιπαράθεση, που θα μας ταλαιπωρήσει όπως ανέπτυξε αναλυτικά προηγουμένως ο κ. Αρσένης.

Αυτά είναι τα ζητήματα που πιστεύω ότι πρέπει να δει το Υπουργείο, έτσι ώστε να επέλθει ηρεμία στο χώρο της παιδείας, ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην ουσιαστική αναβάθμιση και ώθηση προς τα εμπρός των ΤΕΙ.

Το ζητούμενο είναι, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, να αναπτυχθούν ανάμεσα στα ΤΕΙ και στα ΑΕΙ της χώρας μας σχέσεις εμπιστοσύνης και συμπληρωματικότητας. Αν δεν επιτευχθεί αυτό, δεν κάνουμε τίποτα. Πρέπει να δημιουργηθεί μία ανοιχτή προοπτική για όλους και συνολικά αναβαθμισμένη θέση στη διαρκώς εξελισσόμενη και διεθνώς ανταγωνιστική αγορά και της γνώσης και της οικονομίας. Και εδώ το βάρος και της ευθύνης πέφτει σε όλους.

Τελικά, κύριοι συνάδελφοι, και με αυτό τελειώνω, για την τελική μας στάση στο νομοσχέδιο δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι κάθε πολιτική, και ιδιαίτερα η εκπαιδευτική πολιτική, δοκιμάζεται στην κοινωνία και δικαιώνεται ή όχι από την ίδια τη ζωή.

Η αλλαγή που επιχειρείται με αυτό το νομοσχέδιο, με τις προ-

υποθέσεις που είπα και που και οι άλλοι συνάδελφοι ανέφεραν και με το άνοιγμα ενός νέου κύκλου καλόπιστου και ουσιαστικού διαλόγου, μπορεί πράγματι να δικαιωθεί. Γι' αυτό και αναλαμβάνετε μεγάλη ευθύνη, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Καλός για να δευτερολογήσει.

Ορίστε, κύριε Καλέ, έχετε δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ίσως και να μη χρειαστώ ολόκληρα τα δέκα λεπτά.

Θα ήθελα να σας πω απλά ότι με όσα είπε ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης στη δική του πρωτολογία περί της ανάγκης διασφάλισης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, έχω ήδη καλυφθεί και δεν χρειάζεται να ειπωθεί από εμένα ό,τι είχε προγραμματισθεί.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ σε ορισμένα σημεία –και γι' αυτό σας ζήτησα το λόγο, ενώ υπάρχουν ακόμα δύο-τρεις συνάδελφοι για να πρωτολογήσουν, από τους οποίους ζητώ συγγνώμη και να απαντήσω σε λίγα θέματα από αυτά που έθεσε ο κύριος Υπουργός στην τριτολογία του. Και επειδή ακόμα είναι ζεστά, κύριε Υπουργέ, εδώ στην Αίθουσα και με καλή διάθεση και επειδή, όπως είπε ο κ. Μητσοτάκης, κανείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν αντιδικεί –και πρώτη η Νέα Δημοκρατία δεν δίνει το δικαίωμα να θεωρήσετε ότι πρέπει να αντιδικούμε άνευ αντικειμένου και με κραυγές- γι' αυτό θα ήθελα να σας απαντήσω σε αυτά και να κάνω και τη δική μου πρόταση, μήπως βρούμε διέξοδο από το αδιέξοδο.

Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ, σας άκουσα να χρησιμοποιείτε ορισμούς για τη συντήρηση και την πρόοδο. Μα, νομίζω ότι η χειρότερη συντήρηση είναι να προσπαθούμε να κολλήσουμε κάποιον στη μία πλευρά και τον άλλο στην άλλη. Έχουμε δύο πλευρές, τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ της χώρας, οι οποίες –σας το είπα στην πρωτολογία μου- αδικώς βρίσκονται, δηλαδή δεν τους αξίζει αυτή η τύχη να βρίσκονται σήμερα αντιμέτωπες. Και συμφωνώ με τον προλαλήσαντα κύριο Αντιπρόεδρο της Βουλής, ο οποίος μόλις πριν από δύο λεπτά που κατέβηκε από το Βήμα είπε ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτό το κλίμα δεν έπρεπε να είχε καλλιεργηθεί.

Λέω, λοιπόν: Είναι ή δεν είναι συντήρηση; Θα ήθελα αν είχατε χρόνο –εσείς μπορείτε να πάρετε χρόνο ως Υπουργός- να απαντήσετε αν είναι ή όχι συντήρηση να λέμε ότι τα εννέα αυτά χρόνια οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έκαναν το σωστό. Εγώ συμφωνώ μαζί σας: Έκαναν το σωστό. Επί εννέα ολόκληρα συνεχή χρόνια –δεν εξετάζω πώς ξεκίνησαν και πώς κατέληξαν- έκαναν ακριβώς τις απαραίτητες ενέργειες, θεσμικές, προγραμματικές, κυβερνητικές, για να βοηθήσουν τις αντίστοιχες σχολές να ενταχθούν με το σπαθί τους στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Εσείς, όμως, δεν το κάνατε μέχρι σήμερα.

Σας το είπα και στην πρωτολογία μου: Νομίζω ότι κάποιος πρέπει να αναλάβει –και σας αναλογεί αυτή η δύσκολη τύχη- την ευθύνη ότι επί εννέα συνεχή χρόνια θα μπορούσατε και εσείς να είχατε κάνει όλα αυτά τα βήματα, ώστε να μη φαίνεται σήμερα ότι υποτιμητικά και με «βαφτίσια» ή με διαπιστωτικές πράξεις, με τις οποίες δικαίως διαφωνούν οι περισσότεροι σε αυτήν την Αίθουσα, έρχονται τα ΤΕΙ να διεκδικήσουν εκείνο που τους ανήκει, δηλαδή –έστω με το νεολογισμό- την ανωτατοποίησή τους.

Δεύτερον, είναι ή δεν είναι, κύριε Υπουργέ, η χειρότερη συντήρηση να λέμε ότι τα δικαιώματα των πτυχιούχων άλλων χωρών –εσείς το είπατε- δεν μπορούμε όντως να τα αρνηθούμε από τους δικούς μας; Πιστεύετε, λοιπόν, ότι εμείς θέλουμε να αρνηθούμε ή ότι έχουμε συμφέρον πολιτικό ως παράταξη να αρνηθούμε σε εκείνους που έχουν δικαιώματα ίσης αναγνώρισης τίτλων, παραγώγων επαγγελματικών δικαιωμάτων, status πτυχιακού, προπτυχιακού, μεταπτυχιακού –εννώ για τα ΤΕΙ- σε σχέση με εκείνους που έρχονται από το εξωτερικό;

Σας είπα όμως και στην πρωτολογία μου ότι δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι σε μία νύχτα γέμισε η Ελλάδα από πτυχιούχους του εξωτερικού και ότι πρέπει εμείς γρήγορα και χωρίς τη

λογική μέθοδο που σας προτεínουμε να μετασχηματίσουμε τα ΤΕΙ σε ΑΕΙ και να τα υποτιμήσουμε κιόλας. Γιατί αυτό πιστεύουμε ότι θα γίνει.

Είναι, λοιπόν, συντήρηση ή δεν είναι ότι, ενώ εσείς έχετε την ευθύνη που μέχρι σήμερα δεν το έχετε κάνει αυτό να προετοιμάσετε δηλαδή την απονομή αυτών των δικαιωμάτων κατά τρόπο βηματικό και αποδεκτό από τα ΑΕΙ, δεν το κάνετε και λέτε, λοιπόν, σήμερα ότι τα ΑΕΙ ή όποιοι τα ζητούν τέλος πάντων και μοιάζουν με τη φωνή των ΑΕΙ είναι στην πλευρά της συντήρησης; Ας τα αφήσουμε, λοιπόν, αυτά. Ας τα αφήσουμε και ας σταθούμε σε εκείνο που είναι η ουσία αυτής της διαφοράς που συμφωνώ ότι διαφορά δεν θα έπρεπε να έχουμε σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Πρώτα απ' όλα σας τα είπε ο κ. Αρσένης και δεν θέλω να χρησιμοποιήσω εγώ επιβραβεύοντας ή τέλος πάντων επαινώντας το συλλογισμό του απλό, φθινό, μικροκομματικό παιχνίδι αντιπαραθέσεων σε σας, αλλά όμως είναι όντως θέμα να εναρμονιστεί πρώτα απ' όλα αυτό το σχέδιο που ζητάμε με εκείνα που ορίζει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής γιατί αλλιώςτικα βάζουμε τα ψήγματα στο ίδιο το νομοσχέδιο της αντισυνταγματικότητας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρη - σκευμάτων): Έχει γίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Εντάξει θα τα συζητήσουμε στα άρθρα, κύριε Υπουργέ.

Δεύτερον, όσον αφορά τις μεταπτυχιακές σπουδές όταν κατετέθη το προσχέδιο του τελικού σχεδίου νόμου, δηλαδή εκείνο το σύνολο των προτάσεων, σας είπα και στην πρωτολογία μου, σας το είπα και στην επιτροπή και πρέπει να εκμεταλλευθείτε αυτήν την ευκαιρία που σας δώσαμε. Κάναμε ως Νέα Δημοκρατία, ως Αντιπολίτευση, μία δήλωση τριών σημείων. Το πρώτο σημείο ήταν εκείνο που ακούγεται εδώ μέσα και που δεν με πείσατε με όσα είπατε ότι τάχα διπλασιάζετε, τριπλασιάζετε εκείνα που δίνετε στα ΤΕΙ, πως πριν ένα μήνα οι προδρόμοι των ΤΕΙ ήλθαν και λένε δώστε μας, δεν μας δίνετε κατ' αναλογία φοιτούντων, δεν μας δίνετε κατ' αναλογία και κατ' αντιστοιχία όλων εκείνων που έχουμε ανάγκη ούτε χρήματα ούτε υποδομές νομίζω ότι ήταν έντιμη η φωνή τους. Είπαμε, λοιπόν, δώστε στα ΤΕΙ εκείνα που θέλουν για να μπορέσουν να φθάσουν στο επίπεδο και υποδομών και προσωπικού, ώστε να κριθούν θετικά από μια αξιολόγηση για να μπουν.

Δεύτερον, δώστε μαζί μ' αυτό το σχέδιο νόμο ένα πλήρες νομοσχέδιο με το οποίο εμείς όχι με προεδρικό διάταγμα, αλλά θεσμικό σχέδιο που θα το συζητήσουμε γρήγορα εδώ και θα το συναποφασίσουμε όλοι ότι θα γίνει νόμος του κράτους να θεμελιώσουμε τι; Μια αξιολόγηση ουσίας και όχι αξιολόγηση εξωπετάγματος. Αξιολόγηση ουσίας που θα επιτρέπει στα ΤΕΙ να μπορούν να μπουν σας λέω με το σπαθί τους χωρίς την αντίδραση των οποίων από οποιαδήποτε άλλη πλευρά λένε λόγια εκ των υστέρων που δεν θα ταιριάζουν, αφού θα έχουμε το θεσμικό και επαρκές πλαίσιο.

Τρίτον, είπαμε για τα μεταπτυχιακά. Μα, σας ακούω επί έξι μήνες δεν ξέρω αν η πλευρά του ΠΑΣΟΚ συμφωνεί αλλά εγώ σας παρακολουθώ επειδή αυτό μου ετάχθη να κάνω ως Αντιπολίτευση και το λέω μετά λόγου γνώσεως και συνειδήσεως, κύριε Υπουργέ: Λέτε ότι έχετε έτοιμο το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά, διότι όντως ασχέτως ΤΕΙ τα μεταπτυχιακά θέλουν τακτοποίηση. Ο χώρος των μεταπτυχιακών επιζητεί ένα νέο θεσμικό πλαίσιο όπως είπαν και τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης για να μπορέσει να λειτουργήσει και να αποδώσει στις συνθήκες των αναγκών της χώρας του 21ου αιώνα. Γιατί, λοιπόν, να μην υπάρξει αυτό το νομοσχέδιο και να κατατεθεί και αφού βάλατε τις δύο πλευρές που δεν τις βάλατε ποτέ στο ίδιο τραπέζι να μπορούμε να δούμε πώς θα γίνει αυτό δηλαδή να αποσύρετε όποιες διατάξεις περί μεταπτυχιακών και να τις κάνετε ολοκληρωμένο νομοθέτημα, το οποίο να έλθει εδώ με σύμφωνη γνώμη και των δύο πλευρών για να πείσετε μ' αυτό ως αρχή αυτήν την Αίθουσα ότι βάλαμε, ψηφίζοντας στο παρά πέντε αυτό το νομοσχέδιο, τις βάσεις της συναίνεσης ξεκινώντας, όπως σας λένε οι πρυτάνεις, από τα μεταπτυχιακά.

Εμείς, λοιπόν, κάνουμε αυτήν την πρόταση: Επιμένουμε σ'

αυτό γιατί είμαστε συνεπείς με τις αρχές μας. Επιμένουμε ότι πρέπει πρώτον, όχι τι κάνατε μέχρι σήμερα στις υποδομές στο προσωπικό και στην επιχορήγηση, τι θα κάνετε από δω και στο εξής, να δεσμευθείτε.

Δεύτερον, να φέρετε ολοκληρωμένο σχέδιο μέχρι αύριο βράδυ. Αν το έχετε έτοιμο αυτό το σχέδιο, μέχρι αύριο βράδυ, μπορείτε να βάλετε τις δύο πλευρές στο ίδιο τραπέζι και να κάτσετε να δείτε τι θα μας φέρετε εδώ ανεξαρτήτως του συζητούμενου, ως σχέδιο μεταπτυχιακών.

Και τρίτον, να βάλετε την αξιολόγηση έτσι όπως τη ζητάμε, αξιολόγηση ουσίας, που θα μπορέσει να βοηθήσει τα ΤΕΙ να φθάσουν στα ΑΕΙ, χωρίς να έχουμε συνολική υποβάθμιση σπουδών, όπως είπαν και αρκετοί ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, αλλά να έχουμε εκείνο που ζητάει η ελληνική πραγματικότητα: τη χαρά ότι δώσαμε, διά συνεννοήσεως, στον ελληνικό λαό ένα νόμο καινούριο, ο οποίος θα υλοποιεί έναν επανασχεδιασμό των ανώτατων σπουδών στη χώρα, ο οποίος θα μπορεί, όπως είπε ο κ. Αρσένης, να αντέξει στο χρόνο και δεν θα χρειάζεται τα δεκανίκια δικαστικών αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας, για να μπορεί να έχει μπούσουλα και να ξέρει πού θα οδηγήσει τη χώρα μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρη - σκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αυτονόητο ότι πρέπει να μιλάμε με τα στοιχεία και όχι με ό,τι κουβαλάει ο καθένας ή ό,τι ακούγεται από φορείς, που δεν είναι σε θέση να μας παρακολουθούν, όσο εμείς ο ένας τον άλλον.

Όλες οι παρατηρήσεις του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής έχουν περιληφθεί ως συγκεκριμένες αναδιατυπώσεις του νομοσχεδίου, ιδίως δε για τα επαγγελματικά δικαιώματα, που θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν υπάρχει πια πεδίο, ότι δεν έχουμε ακούσει από κανένα φορέα, ακόμα και από Επιμελητήριο ή Επαγγελματική Ένωση. Άρα εκεί, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, αξιοποιώντας πλήρως τις παρατηρήσεις του Επιστημονικού Συμβουλίου έχει «κλειδώσει» νομοθετικά η αρχική μας ρητή δέσμευση ότι δεν αλλάζουν τα επαγγελματικά δικαιώματα πριν και μετά από την ισχύ του νέου νόμου. Άρα, δεν έχει νόημα να συνεχίζουμε την συζήτηση σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Δεύτερον, θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε ότι στο θέμα της αξιολόγησης, κύριε Καλέ, η πρόταση που έχουμε καταθέσει για τη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Αξιολόγησης στην ανώτατη εκπαίδευση είναι πρόταση νόμου, δεν είναι πρόταση προεδρικού διατάγματος. Άρα συμφωνούμε απολύτως ότι θέλουμε έναν οργανικό διάλογο σ' ένα νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο να εξασφαλίσει τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, ώστε πάνω εκεί να κτίσουμε, σ' ένα αξιόπιστο επιστημονικό θεσμό αδιάβλητου κύρους, την αξιολόγηση των ιδρυμάτων ως αξιολόγηση ενισχυτική. Αλλά επειδή ορθότατα λέμε ότι στην ανώτατη εκπαίδευση, -όπως νομίζω σε όλα τα πεδία της κοινωνικής ζωής-, πρέπει να χρησιμοποιούμε με ευθύτητα και ακρίβεια τις ορολογίες, θα ήθελα να πω το εξής: Η αξιολόγηση, ο διεθνής όρος, evaluation, στην περίπτωσή μας, είναι ένας χαρακτηρισμός που περιλαμβάνει μία ποικιλία κατευθύνσεων, και κριτηρίων -είναι άλλα τα κριτήρια του ΟΟΣΑ, άλλα τα δεκαέξι κριτήρια που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση- τα οποία διαμορφώνουν την εικόνα των πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων, των ισχυρών και ασθενών σημείων ενός εκπαιδευτικού συστήματος. Είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα -και όσοι το θέλουν πρέπει να το πουν- το accreditation, η πιστοποίηση. Δηλαδή, κάτι που βάζει το ένα από εδώ και το άλλο από εκεί και λέει «εσένα σε κόβω», «εσένα σε προχωράω εμπρός». Δεν είναι ορθό, λοιπόν, όταν μιλάμε για ανώτατη εκπαίδευση, που ειδικά οι πανεπιστημιακοί μας ξέρουν πολύ καλά την κρίσιμη διαφορά των δύο όρων, να χρησιμοποιούμε τους όρους χωρίς να αποσαφηνίζουμε τα ακριβή περιεχόμενα τους.

Στη Βουλή των Ελλήνων, αν θέλουμε να προτείνουμε κάτι, να το πούμε. Αν, λοιπόν, θέλουμε αξιολόγηση, δηλαδή την αντιληψή μας για τη δύναμη και την αδυναμία, τις δυνατότητες και τις προοπτικές, τα ισχυρά και τα ασθενή σημεία, πρέπει να δεχθούμε μία πρόταση, όπως την κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μία

πρόταση δηλαδή που θα καταλήγει στην ενίσχυση του υπάρχοντος και στη θεραπεία των αδυναμιών. Αν θέλουμε accreditation, πιστοποίηση, δηλαδή να πούμε «εσύ παιδί μου περνάς την πόρτα», «εσύ απέξω», να το πούμε καθαρά. Είναι μία άλλη προσέγγιση, δεν είναι της Κυβερνήσής μας, αλλά να ειπωθεί μ' αυτήν την καθαρότητα από όποιον το επιθυμεί. Δεν έχουμε κανένα λόγο μεταξύ μας να χρησιμοποιούμε αμφισβητούμενους και αμφιλεγόμενους όρους, γιατί εμείς τουλάχιστον έχουμε πεντακάθαρη πολιτική και το λέμε. Αυτή η νομοθεσία είναι από την αρχή έως στο τέλος ενισχυτική πριν απ' όλα των πανεπιστημίων, γιατί ξεκαθαρίζει το τοπίο στην ανώτατη εκπαίδευση με τα σαφή επίπεδα, με τους σαφείς διακριτούς ρόλους. Άρα πριν από όλα ενισχύονται τα πανεπιστήμια, των οποίων ο ρόλος περιγράφεται πλήρως και όλη η συνοδός πολιτική μας για τα πανεπιστήμια είναι βαθιά ενισχυτική του έργου τους.

Δεύτερον, ξεκαθαρίζει –και δεν το λέμε με μισά λόγια– ότι τα ΤΕΙ υπάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση ως διακριτικός τομέας και αναγνωρίζεται το πτυχίο τους ως πρώτος τίτλος ανώτατων σπουδών, έχουν το δικαίωμα της πρόσβασης στα μεταπτυχιακά, έχουν το δικαίωμα της σύμπραξης και της συνδιοργάνωσης μεταπτυχιακών με τα πανεπιστήμια και κατοχυρώνουν αυτό που έχουν στη χώρα τους και εξομοιώνονται με όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι πάρα πολύ απλή και καθαρή πολιτική, έντιμη και δεν τη θεωρούμε πολιτική ρήξεων, γιατί ποτέ η καθαρότητα των θέσεων δεν μπορεί να παράγει ρήξεις. Παράγει ρήξεις μόνο με όσους θέλουν να συντηρήσουν ένα προηγούμενο status. Εμείς λέμε ότι τα γενναία βήματα που έχουν γίνει από το 1983, από τον 1404, τον 2817 του Γεράσιμου Αρσένη και ό,τι ενδιάμεσα μεσολάβησε, που ήταν βελτιωτικό των ΤΕΙ, το διαπιστώνουμε θέτουμε ένα νόμο, κυρία Δαμανάκη, με σαφή δυναμική, όπως την περιγράψατε ακριβώς.

Άρα δεν έχουμε κανένα λόγο να θεωρήσουμε ότι συγκρούμαστε με κανένα, διότι δεν συγκρούεται με κανέναν όποιος ανοίγει δρόμους στην εκπαίδευση, διευρύνει διαρκώς τον κύκλο των ανθρώπων, που είναι μέτοχοι της ανώτατης παιδείας και εξοπλίζει τη χώρα με πειθαρχίες επιστημονικές, με δυνατότητες εξειδικεύσεων και κατευθύνσεων, που συντάσσει αναπτυξιακή δυναμική, αποτελούν κεφάλαιο για τη χώρα, κεφάλαιο για τα παιδιά και τα ΤΕΙ, επειδή εισηγούμαστε καθαρές αποφάσεις, καθαρές λύσεις, καθαρές προοπτικές για όλους μας.

Κατά τούτο, λοιπόν, η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου ως έχει, μια και χρησιμοποιήθηκε ορθά από τον Κώστα Γεϊτονα αυτό, είναι βέβαιο ότι έχει τη δυναμική, όχι απλώς της δικαίωσης στο μέλλον, αλλά τη δυναμική μιας εκτίναξης όλου του συστήματος, από κοινού, Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, προς τα μπρος. Και είναι βέβαιο ότι είναι μία καλή στιγμή, γιατί αυτήν τη στιγμή είναι ώριμη εσωτερικά, ώριμη ευρωπαϊκά και δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να περιβληθεί ούτε με συγκρουσιακό χαρακτήρα ούτε με όλα αυτά.

Και μία τελευταία παρατήρηση για την ποιότητα γενικά των σπουδών.

Κύριε Γιαννόπουλε, την προηγούμενη εβδομάδα έτρωγα εδώ στην Ελλάδα με τον Πρόεδρο του MIT, κ. Βέστ, γιατί κάνει μία ιδιωματική περιοδεία, για να δει αν θα αναπτύξει διεθνείς συνεργασίες. Εγώ με τον κ. Βέστ δεν είχα καθόλου το μειονεκτικό αίσθημα ότι εκπροσωπώ τον ουραγό της Ευρώπης. Αντίθετα, ακουμπώντας αυτούς τους τόμους, που είπε ο κ. Κεδίκογλου, ήξερα ότι είχα να του προτείνω μεταπτυχιακές συμπράξεις με ελληνικά πανεπιστήμια πρώτης γραμμής και μπορούσα να του προτείνω να κάνουμε την Ελλάδα έναν υποσταθμό στη Μέση Ανατολή και στα Βαλκάνια, σε συνεργασία με το MIT, γιατί εγώ είμαι περήφανος για τις σχολές που αξιολογήθηκαν από την GRE ως πολύ υψηλές. Δεν είναι ξένες σχολές, δεν είναι κάπου αλλού, είναι στην Ελλάδα μας, είναι οι πανεπιστημιακοί μας, είναι οι άνθρωποι που λέτε εσείς όλοι –και ευτυχώς το λέμε όλοι– ότι μπορεί να ανοίξουν το δρόμο για ένα Νόμπελ. Δεν μπο-

ρούν να ανοίξουν το δρόμο για ένα Νόμπελ και να είναι εκτός συστήματος. Το σύστημά μας τους επιτρέπει να έχουν αυτές τις επιτεύξεις.

Εγώ, λοιπόν, δεν θεωρώ σωστό να μιλάει κανείς Έλληνας εκπρόσωπος σε οποιονδήποτε ξένο με μία αίσθηση ότι εκπροσωπεί ουραγούς, γιατί η πράξη της αξιολόγησης, που έγινε σε δέκα πανεπιστήμιά μας, τα έξι από την GRE με τα αυστηρότερα κριτήρια, δείχνουν το αντίθετο ακριβώς. Δεν εξυπηρετεί τίποτα και κανέναν και πριν από όλα την αλήθεια να μιλάμε με όρους ουραγού.

Και επίσης, για να μη θεωρήσετε ότι μεταφέρω τις ιδιωτικές συζητήσεις που μπορεί βάσιμα να πει κανείς, όχι από κακή πίστη, αλλά από παρανόηση, ότι ίσως δεν μεταφέρονται ορθά, δείτε σας παρακαλώ στο INTERNET, στο Διαδίκτυο, κατεβάστε το φάκελο MIT, διαβάστε τις θέσεις του κ. Βέστ, για να δείτε ότι αν άκουγε τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται στη Βουλή των Ελλήνων, ότι το να θες τεχνολογική εξειδίκευση και αυτό να το θεωρείς μειονέκτημα – και μπορεί κανείς να πάρει τις θέσεις που έχει ο ίδιος αναπτύξει και να διαπιστώσει ότι όχι μόνο στην Ευρώπη αυτές οι απόψεις είναι παραφωνία, αλλά και στο πιο υψηλό ακαδημαϊκό επίπεδο των ΗΠΑ– στον Πρόεδρο του MIT–θα ήταν βαθιά ακατανόητα.

Η Κυβέρνησή μας πιστεύει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η Ελλάδα δεν αποτελεί μια χώρα με ειδικές ανάγκες, μια χώρα στο περιθώριο των διεθνών εξελίξεων. Πιστεύει ότι η Ελλάδα έχει κατακτήσει σε όλα τα επίπεδα την ισότιμη και ανταγωνιστική της θέση. Και πρέπει να βελτιώσει τα κενά της, να βελτιώσει τις ελλείψεις της με τρόπο ανοιχτό, καθαρό, αλλά δεν πρέπει να συμπαρασυρθεί από τη λογική της μιζέριας, δηλαδή ότι τίποτε θετικό δε συμβαίνει, γιατί αυτή η μιζέρια δεν αντιστοιχεί στην πραγματικότητα που οι ίδιοι οι Έλληνες διαμόρφωσαν είτε στα πανεπιστήμια είτε στα ΤΕΙ είτε παντού, όπου η Ελλάδα δημιουργεί και πετυχαίνει.

Άρα λοιπόν ξεκαθαρίζω ότι αυτός ο νόμος, ως έχει, συμπεκνώνει αυτές τις αρχές και ψηφιζόμενος, ως έχει, ακριβώς, αποτελεί κέρδος για τον τόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κρεμαστινός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ : Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι έχουν γίνει πάρα πολλά βήματα και η Ελλάδα έχει πλησιάσει κατά πολύ τις ευρωπαϊκές χώρες απ' ό,τι στις προηγούμενες δεκαετίες, αλλά δεν πρέπει να μας καταλαμβάνει ο εφησυχασμός.

Δεν νομίζω ότι βρίσκεται κανείς σε αυτήν την Αίθουσα που πραγματικά να πιστεύει ότι η ένταξη των ΤΕΙ στην ανωτάτη παιδεία δεν είναι αναγκαία. Εκείνο όμως το οποίο πρέπει να πούμε, είναι ότι όταν λέμε ένταξη των ΤΕΙ στην ανωτάτη παιδεία, εννοούμε τα ΤΕΙ να ενταχθούν αυτοτελώς, ώστε να μπορούν να ασχολούνται με την έρευνα, να μπορούν να έχουν μεταπτυχιακά προγράμματα ανάλογα τουλάχιστον των άλλων σχολών της ανωτάτης παιδείας.

Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει οι καθηγητές τους, οι διδάσκοντες στα ΤΕΙ, να έχουν περίπου τα ίδια standards με τους υπολοίπους, για να μην πω ότι θα πρέπει να έχουν τα standards της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πρέπει παράλληλα η αναβάθμιση που θα υποστούν τα ΤΕΙ από πλευράς υποδομών, εργαστήρια ή οτιδήποτε άλλο σχετίζεται με το θέμα των υποδομών, να είναι ευρωπαϊκού εκσυγχρονιστικού επιπέδου.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά, ερχόμαστε στο πανάρχαιο αίτημα που εσείς και εγώ σαν φοιτητές το έχουμε διατυπώσει από τη δεκαετία του 1960, το περίφημο 15% στην παιδεία. Το 15% στην παιδεία που ήταν –αν θέλετε– και η φωνή του Γεωργίου Παπανδρέου, δυστυχώς για λόγους αντικειμενικούς, τότε η εθνική άμυνα, τότε η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατέστησε σχεδόν αδύνατους αυτούς τους αριθμούς.

Όμως άλλοι λαοί, όπως είναι οι σκανδιναβικές χώρες, η Φινλανδία, η Δανία, η Ολλανδία, ακολουθώντας τον ίδιο δρόμο και κάνοντας πραγματική επένδυση στην παιδεία, βρίσκονται σήμερα με τα ιδρύματά τους, αυτά τα ανάλογα που πάμε σήμερα εμείς να εντάξουμε, σε πολύ καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι είμαστε εμείς.

Δεν θα μιλήσω για την Ιαπωνία, η οποία κατανάλωσε το μείζον του σχεδίου Μάρσαλ για να επιτύχει την παγκόσμια βιομηχανική επανάσταση που πέτυχε και να προηγηθεί ακόμη και του νικητή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τι θέλω να πω, λοιπόν, με όλα αυτά και μια και είμαι από τους τελευταίους ομιλητές; Ότι στόχος του Υπουργείου και της Κυβέρνησης μας πρέπει να είναι η διεκδίκηση της συνεχούς αύξησης του επί τοις εκατό ποσοστού του ΑΕΠ για την παιδεία, για όλες τις βαθμίδες.

Και αυτό δεν είναι σχήμα λόγου, δηλαδή δεν το λέω αυτήν τη στιγμή για να πω κάτι. Το πιστεύω ακράδαντα. Δεν είναι δυνατόν να γίνει κάτι σοβαρό στη παιδεία, δεν είναι δυνατόν να προσελευσθούν αυτό που λέει ο κόσμος «εγκέφαλοι», δεν μπορούν να γίνουν μετεκπαιδευτικά μαθήματα, όταν πραγματικά ο αντίστοιχος καθηγητής του ελληνικού πανεπιστημίου ή των ΤΕΙ ή της ανωτάτης παιδείας δεν μπορεί να αισθάνεται ευρωπαίος καθηγητής με τις δυνατότητες που του παρέχουν τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, δηλαδή τις βιβλιοθήκες του, τα ερευνητικά του προγράμματα, τις δημοσιεύσεις του και βεβαίως το μισθό του.

Αυτό, λοιπόν, το κεφάλαιο μας διαφοροποιεί από το λεγόμενο προηγμένο κόσμο σήμερα και θα έλεγα ότι θα πρέπει –με όλη την καλή διάθεση το λέω αυτό– και η Βουλή να το υιοθετήσει και το Υπουργείο Παιδείας. Και χωρίς να θέλω να πρωτοτυπήσω και πάλι σε αυτό που θα πω, ότι οι πόροι και η αξιολόγηση και η κατανομή τους θα είναι και το στοιχείο της επιτυχίας του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργού και μέσα από αυτό θα είναι και η επιτυχία της αναβαθμίσεως των ΤΕΙ μέσα στα άλλα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Άλλωστε, δεν το είπα πρώτος εγώ. Το είπε ο Δημοσθένης, το είπε ο Ησίοδος: «Δει δη χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι των δεόντων». Και συνεχίζοντας για την παιδεία, γράφει ότι η παιδεία χρειάζεται «κόπου πολλού, χρόνου μακρού και δαπάνης ου μικράς και τύχης δείσθαι λαμπράς». Δηλαδή δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι εάν δεν λάβουμε υπόψη μας αυτά που από τα πανάρχαια χρόνια γνωρίζουμε και είναι γραμμένα στα βιβλία μας.

Αναγνωρίζω ότι η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας είναι σημαντική και αναγνωρίζω επίσης ότι υπάρχει πολλή συντεχνιακή φόρτιση στις συζητήσεις αυτών των ημερών. Όμως, η συμβολή του Υπουργείου Παιδείας να εντάξει και να αποκτήσει πραγματικά επιστημονικό προσωπικό για τα ΤΕΙ τέτοιο, που να μπορεί αυτοτελώς να οδηγήσει τους φοιτητές τους στην έρευνα και τις μεταπτυχιακές σπουδές είναι υποχρέωση και του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργού. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

Είναι ο τελευταίος ομιλητής από τις πρωτολογίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τις προηγούμενες τοποθετήσεις, δεν είμαι σίγουρος αν σήμερα συζητάμε κατ' ουσία τη μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης ή συζητάμε μάλλον ζητήματα, που έχουν στόχο να καλύψουν την κυρίαρχη άποψη που επικρατεί στην ελληνική οικογένεια και που περιγράφεται από το τρίπτυχο: Απόκτηση πτυχίου, παραγωγική ασφάλεια, καταξίωση στην κοινωνία, στην ουσία για την προσδοκία απόκτησης πτυχίων ανταλλακτικής αξίας.

Είμαι ωστόσο σίγουρος ότι συζητούμε σε βαρύ κλίμα. Και εδώ θέλω να καταθέσω την ανησυχία μου για τις παρατηρήσεις των πρωτανικών αρχών, για τις οποίες θεωρώ ότι θα έπρεπε να επιδεικνύεται μεγαλύτερη ευαισθησία, όταν αυτές προέρχονται και από το έλλειμμα δημοκρατικής διαβούλευσης, το οποίο έχει καταγγελλεί.

Θα ήθελα ακόμη να καταθέσω την ανησυχία μου για την αναταραχή που επικρατεί στο χώρο της εκπαίδευσης. Βεβαίως είναι γνωστό τι θα πείτε ότι δεν γίνεται ομελέτα χωρίς να σπάσουμε αυγά και ίσως να είναι και έτσι. Ωστόσο είναι υποκριτικό να αφαιρείται από το σχέδιο νόμου ο όρος «μη πανεπιστημιακά» για να ικανοποιηθούν οι καθηγητές των ΤΕΙ και να διατηρείται

στην εισηγητική έκθεση για να μη δυσανεστηθούν οι καθηγητές των ΑΕΙ. Είναι υποκριτικό επίσης να υπεισέρχονται διατυπώσεις και ρυθμίσεις από τη μια μέρα στην άλλη, δίνοντας την εντύπωση ότι λαμβάνετε σοβαρά υπόψη τα στοιχεία της Τροχαίας για το ποια πορεία τελικά είχε περισσότερο κόσμο ή ποια πορεία είχε τις περισσότερες ντουντούκες.

Αναφέρει ο κύριος Υπουργός στην τοποθέτησή του στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή ότι με το συζητούμενο νομοσχέδιο ανταποκρινόμαστε στην ωρίμανση που τα ίδια τα ΤΕΙ έχουν οδηγήσει τον εαυτό τους και αποτυπώνουμε και διαπιστώνουμε, όπως χαρακτηριστικά λέει, αυτό που έχουν κατακτήσει δικαιωματικά, δηλαδή να υπάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση της χώρας. Αλήθεια όμως, με ποια διαδικασία προέκυψε αυτή η διαπιστωτική πράξη;

Μήπως πρόκειται για μια τυχαία ανωτατοποίηση, που τελικά παίζει με την αυξημένη προσδοκία αναμονής των επαγγελματιών δικαιωμάτων; Μήπως εν τέλει η φραστική ανωτατοποίηση των ΤΕΙ σηματοδοτεί την κατωτατοποίηση όλης της ανώτατης εκπαίδευσης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι -και έγινε πολλή συζήτηση εδώ μέσα- επικαλούνται τη διακήρυξη της Μπολόνια. Κατ' αρχάς οφείλουμε να πούμε ότι πρόκειται για μία πρωτοβουλία, από την οποία δεν απορρέει νομική δέσμευση. Είναι μία πρωτοβουλία η οποία αποσκοπεί στην αναγνωσιμότητα και συγκρισιμότητα των ευρωπαϊκών τίτλων σπουδών, στην προώθηση της κινητικότητας φοιτητών και διδασκόντων και κυρίως στη διασφάλιση ποιότητας. Τώρα με ποιο τρόπο διασφαλίζεται η ποιότητα μέσω μιας φραστικής ανωτατοποίησης χωρίς διαδικασίες ουσιαστικής αξιολόγησης, αυτό οπωσδήποτε θα πρέπει να απαντηθεί.

Αλλά προχωρώντας και ένα βήμα παραπάνω, καλό θα ήταν –και θα ήταν σκόπιμο και σ' αυτήν την Αίθουσα– να δούμε κριτικά αυτήν τη διακήρυξη. Να δούμε τελικά αν αυτή η διακήρυξη προσπαθεί ή δεν προσπαθεί να ικανοποιήσει την απαίτηση του ευρωπαίου πολίτη για πανεπιστημιακούς, έστω κατ' ευφημισμό τίτλους μεταλλάσσοντας τις ανώτερες επαγγελματικές σχολές χωρίς ουσιαστική αναβάθμιση και οικονομικό κόστος. Μειώνει τελικά ή δεν μειώνει την πρόσβαση, άρα και το κόστος στην πολυδάπανη πανεπιστημιακή εκπαίδευση, η οποία θα προσδιορίζεται σε λίγο μόνο από το μεταπτυχιακό τίτλο. Και βέβαια δεν απέχουμε από την εποχή, όπου αυτός ο μεταπτυχιακός τίτλος δεν θα εντάσσεται στη δωρεάν παιδεία καθόσον το κράτος θα θεωρεί ότι έχει εκπληρώσει και με το παραπάνω την πρόσβαση στον προπτυχιακό τίτλο.

Με λίγα λόγια, αυτό που αρχίζει να διαφαίνεται είναι ότι τελικά προσπαθούμε να εξοικονομήσουμε κόστος από τη λειτουργία των πανεπιστημίων, ότι στην Ευρώπη πλέον σχεδιάζεται η αυτορρίκνωση των δαπανών για την ανώτατη εκπαίδευση. Και αυτός ο φόβος είναι πολύ μεγαλύτερος στη χώρα μας, όταν με τα στοιχεία της EUROSTAT οι δαπάνες κατά σπουδαστή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για το έτος 1999 αντιστοιχούσαν στο 40,7% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και βέβαια να σημειώσουμε ότι αυτός ο χαμηλός δείκτης δαπανών μας κατατάσσει, δίνοντάς μας άλλη μία θλιβερή πρωτιά στην τελευταία θέση ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βέβαια να λάβουμε υπόψη μας ότι η προτελευταία χώρα, η Ισπανία, έχει ποσοστό αντίστοιχο 69,4% το οποίο στην ουσία είναι κατά 70% περισσότερο από το δικό μας ποσοστό.

Αυτή, λοιπόν, είναι η ευρωπαϊκή σύγκλιση που επιδιώκουμε; Ή στην ουσία μέσα από αυτήν την ονομαστική ανωτατοποίηση με την αφαίρεση και του φερρετζέ της μη πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, ανωτεροποιούμε ή μάλλον κατωτεροποιούμε τα πανεπιστημιακά ιδρύματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το σχέδιο νόμου φαίνεται να διατρέχεται από μία πρόωγη απόπειρα προσαρμογής στα ευρωπαϊκά δεδομένα. Κοιτάζει με την πολιτική ζυγαριά για προφανείς πελατειακούς λόγους μόνο προς τα ΤΕΙ και αλληθωρίζει προς τα ΑΕΙ. Αποτέλεσμα; Να μην έχουν γίνει τα στοιχειώδη. Αυτό δηλαδή που έγινε με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν την οποιαδήποτε πανεπιστημιοποίηση, η αναβάθμιση των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Να προηγηθεί δηλαδή η σύνταξη

αυστηρών προδιαγραφών και ο λεπτομερής έλεγχος των αποδόσεων των τεχνολογικών ιδρυμάτων, όταν μάλιστα γνωρίζουμε ότι ακόμη και αυτά τα βρετανικά polytechnics αναβαθμίστηκαν επί εικοσιπενταετία από το 1964 έως το 1992. Αντ' αυτού επιχειρήσατε την άκριτη ανωτατοποίηση, η οποία καθιστά άνευ ουσίας την όποια εκ των υστέρων αξιολόγηση, των ΤΕΙ. Και βέβαια όταν μιλάμε για αξιολόγηση εννοούμε αυτή που θα στηριχθεί στους ακαδημαϊκούς όρους της έννοιας με αντιπροσωπευτικές σε σύνθεση επιτροπές υψηλού επιπέδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι ορισμένα ΤΕΙ έχουν ξεφύγει από τον αρχικό προορισμό για τον οποίο συστάθηκαν, την κάλυψη δηλαδή της απαραίτητης ενδιάμεσης τεχνολογικής βαθμίδας μεταξύ των ΑΕΙ και των μέσων τεχνικών σχολών. Θα μπορούσαμε επίσης να δεχθούμε ότι ορισμένα ΤΕΙ καλύπτουν σήμερα γνωστικές περιοχές πανεπιστημιακού επιπέδου και ότι κάποια από αυτά θα μπορούσαν βεβαίως να αποκτήσουν δομές ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Αλλά βεβαίως τίθεται το ερώτημα για την περίπτωση παραδείγματος χάρι των πολυτεχνικών σχολών και των σχολών των ΤΕΙ, που έχουν ίδιο γνωστικό αντικείμενο. Αφού η χώρα μας έχει ανάγκη και από άλλους μηχανικούς, γιατί δεν ιδρύονται και άλλα Πολυτεχνεία και καταφεύγουμε στη φθηνή λύση της αναβάθμισης κάποιων ελλειπόν εκπαιδευτικών δομών;

Αλλά να δούμε και κάτι πιο σημαντικό. Με τέτοιες λογικές είμαστε η μοναδική χώρα, η οποία κατήργησε τις σχολές εργοδηγών, με αποτέλεσμα να έχει καταρρεύσει η παραγωγική πυραμίδα και φθάνουμε στο σημείο στη χώρα μας ή κάποιος να κρατάει φτυάρι ή κάποιος να παίζει με το κομπιούτερ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός δήλωσε ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν πρόκειται να μπει στη λογική των ακαθόριστων επαγγελματικών δικαιωμάτων και της σύγκρουσης συντεχνιών. Γνωρίζετε βεβαίως την παλινωδία του προεδρικού διατάγματος 318/94, με το οποίο διεκδικούνταν επαγγελματικά δικαιώματα από τους αποφοίτους των ΑΕΙ. Γνωρίζετε ίσως ότι το εν λόγω προεδρικό διάταγμα έχει προσβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας και από το 1994 μέχρι σήμερα η συζήτηση έχει αναβληθεί δέκα φορές. Ο τυπικός λόγος είναι ότι το Υπουργείο δεν προσκόμισε τον σχετικό φάκελο, επικαλούμενο ωστόσο την ύπαρξη διαλόγου με τους εμπλεκόμενους φορείς.

Ο λόγος βέβαια σήμερα αποδεικνύεται ότι είναι άλλος. Πολύ φοβόμαστε ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν αντέχει την αντιπαράθεση στο Ανώτατο Δικαστήριο και προσπαθεί –και εδώ είναι το παγκόσμιο παράδοξο για ένα μη παραγωγικό Υπουργείο– να απονείμει κάτω από το τραπέζι ψευδεπίγραφους ρόλους, παίζοντας πελατειακά με τα όνειρα και τις ελπίδες μιας ολόκληρης γενιάς που δικαιούται σαφή και αναγνωρίσιμη θέση στην παραγωγική διαδικασία, όχι βεβαίως φραστική, γιατί η αγορά είναι σκληρή και έχει τους δικούς της κανόνες.

Απ' ό,τι φαίνεται, το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει την οποιαδήποτε καλή σχέση με την αγορά. Άλλωστε δεν εξηγείται να υποστηρίζει ότι στα πανεπιστήμια πάνε όσοι αφοσιώνονται στην έρευνα και στην ακαδημαϊκή καριέρα –το είπε και ο κ. Κοντογιαννόπουλος– ενώ στα ΤΕΙ όσοι ασχολούνται με την παραγωγή.

Αυτή βεβαίως η λογική αποτυπώνεται και στον πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου, σύμφωνα με το οποίο τα τεχνικά πανεπιστήμια αποκρίνονται από τη μεταφορά παραγωγής και εφαρμογής τεχνολογίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, διαφωνώντας σε πολλά σημεία και με τις απόψεις που εξέφρασε ο εισηγητής του κόμματός μου, πολύ περισσότερο όμως μ' αυτές που εξέφρασαν οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, θα καταψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, δηλώνοντας την πεποίθησή μου ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο μείζονος σημασίας για το μέλλον της χώρας μας θα έπρεπε τουλάχιστον να διασφαλίζει τη συμφωνία, τη συναίνεση όλων των παρατάξεων αλλά και της κοινωνίας, την οποία, με λανθασμένα κριτήρια εκτιμώ, προσπάθησαν να διερμηνεύσουν οι συντάκτες αυτού του νομοσχεδίου.

Ο κύριος Υπουργός, αναλογιζόμενος την αναταραχή που επι-

κρατεί στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, θεωρώ ότι θα προσέφερε υπηρεσίες αν την ύστατη στιγμή απέσυρε το νομοσχέδιο για να αρχίσει με χρονικό ορίζοντα ένας ουσιαστικός και ειλικρινής διάλογος. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Γκεσουλής, ο κ. Παπαδόπουλος, ο κ. Σπυριούνης, ο κ. Σπηλιόπουλος.

Υπάρχει κάποιος άλλος, που να θέλει το λόγο; Κανείς.

Άρα θα λάβουν το λόγο τέσσερις ομιλητές.

Ο κ. Γκεσουλής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας και συμμετέχοντας στη συζήτηση γι' αυτό το σχέδιο νόμου διαπίστωσα ότι και σ' αυτήν την Αίθουσα και εκτός Αιθούσης κυκλοφορούν αρκετοί μάντεις κακών. Κατά τη γνώμη μου θα αποδειχθούν κακοί μάντεις, γιατί η κινδυνολογία, η καταστροφολογία και το να συμπορευόμαστε άκριτα ανάλογα με το πώς διαμορφώνονται οι κοινωνικές αντιδράσεις, από μένα θα χαρακτηριζόταν ως δημαγωγία σ' ένα κορυφαίο θέμα, που λέγεται παιδεία και που όλοι μας πρέπει να δείχνουμε υπευθυνότητα, σύνεση, ευαισθησία και πολλή αλήθεια.

Ξεκίνησα έτσι να μιλάω στη δευτερολογία, γιατί θέλω να μπω στην καρδιά του θέματος, να την προσεγγίσουμε ξανά. Άρα, λοιπόν, μιλάμε για ένα σχέδιο νόμου που έχει ως περιεχόμενο την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ. Ποια είναι τα θέματα, τα οποία θα μπορούσαμε να εντοπίσουμε, να βγάλουμε;

Θέμα πρώτο, λοιπόν, ή αλλιώς ζητήμα πρώτο, όπως λέμε όταν στο σχολείο δίνουμε εξετάσεις. Έπρεπε να γίνει αυτό το σχέδιο νόμου, ήταν απαραίτητο ή δεν έπρεπε; Τέθηκε από πολλούς ομιλητές και τέθηκε και από τον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μητσotάκη. Η Κυβέρνηση είχε δύο επιλογές. Η μια ήταν να μη συζητήσει καθόλου, να αφήσει το θέμα έτσι, να υπάρχει μια χρόνια και λιμνάζουσα κατάσταση στο χώρο αυτό, που λέγεται τεχνολογικό ίδρυμα και έτσι να μην έχει ούτε κόστος ούτε ζημιά ούτε κοινωνικές εντάσεις ούτε τίποτε και να κεφαλαιοποιεί αν θέλετε, την ικανοποίηση επειδή δεν αλλάζει τίποτε. Αυτή ήταν η μια επιλογή.

Η άλλη επιλογή είναι ότι στο χώρο αυτό, έχουμε υποσχεθεί εμείς ως ΠΑΣΟΚ –και το γράφουμε στα προγράμματά μας και κάποιος συνάδελφος με πολλή σαφήνεια το εντόπισε, ότι είχαμε δέσμευση ρητή προς τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα προς την εκπαιδευτική κοινότητα– τις παρεμβάσεις αυτές, στο χώρο των τεχνολογικών ιδρυμάτων. Σήμερα υλοποιούμε αυτήν τη δέσμευση. Είμαστε συνεπείς, λοιπόν, με τις προγραμματικές μας εξαγγελίες. Σήμερα κάνουμε παρέμβαση σ' αυτόν το χώρο και εισπράττουμε την επίθεση εντός της Αιθούσης και εκτός της Αιθούσης. Ποιος, λοιπόν, μας υποχρεώνει ή ποιος μας υποχρεώνει να κάνουμε αυτήν την παρέμβαση;

Μας υποχρεώνει η παραγωγή στον τόπο μας, μας υποχρεώνει η ανάπτυξη, μας υποχρεώνει ο ανταγωνισμός στην ευρωπαϊκή ένωση; Και βέβαια, ναι. Δεν τίθεται θέμα μοιράσουμε το εσωτερικό μας μεταξύ των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Τίθεται θέμα να έχουμε τεχνολογικά ιδρύματα, τα οποία να ανταποκρίνονται σ' έναν ανταγωνισμό στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικότερα της παγκοσμιοποιημένης τεχνολογικής εκπαίδευσης, που διαμορφώνεται στους ανεπτυγμένους λαούς.

Αυτή είναι η μια αιτία, που έπρεπε να μας οδηγήσει εδώ, αν υπάρχει μια συνετή και υπεύθυνη Κυβέρνηση.

Το δεύτερο. Η ανάπτυξη της χώρας μας χρησιμοποιεί στελέχη από τα Τεχνολογικά Ιδρύματα. Υπάρχει κανείς που να διαφωνήσει ότι πρέπει να βγαίνουν στελέχη πιο συγκροτημένα, με πιο σύγχρονες γνώσεις, με περισσότερο γνωστικό αντικείμενο, αν θέλετε, το οποίο θα λειτουργήσει στην κατεύθυνση της ανάπτυξης και της παραγωγής στη χώρα μας. Παράδειγμα η Ιρλανδία, που έχει ρυθμό ανάπτυξης 8%-9%. Το έχω αναφέρει και άλλη φορά αυτό. Προηγήθηκε όμως εκεί η εκπαιδευτική προσπάθεια και ανασυγκρότηση τόσο στην τριτοβάθμια όσο και σε άλλες βαθμίδες.

Άρα και η ανάπτυξη της χώρας την οποία ζητούμε και επι-

δίδουμε για να υπονομεύσουμε την ανεργία, να αναδείξουμε την απασχόληση απαιτεί στελέχη. Άρα να ένας λόγος.

Δεύτερος λόγος, ο ανταγωνισμός, που δεν είναι στο εσωτερικό της χώρας, αλλά είναι στο επίπεδο της Ευρώπης. Αυτό ήταν το πρώτο θέμα, οπότε μια συνετή και υπεύθυνη κυβέρνηση, έπρεπε να ανοίξει αυτό το κεφάλαιο. Μόνο ανεύθυνοι και ασυνεπείς δεν θα το άνοιγαν.

Θέμα τρίτον. Θίγει αυτή η παρέμβαση, που κάνει η Κυβέρνηση στον ένα πυλώνα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το σχέδιο νόμου αυτό που συζητούμε σήμερα τον άλλο πυλώνα που λέγεται Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα; Κατά τη δική μου άποψη, δεν τους θίγει καθόλου, δεν τους αγγίζει. Συνεπώς δεν δικαιολογώ, δεν ερμηνεύω, δεν κατανοώ τις αντιδράσεις που διαμορφώνονται. Ενοχλεί δηλαδή τα πανεπιστήμια, επειδή κάνει παρέμβαση στον ένα πυλώνα από τους δύο που υπάρχουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για να ενισχύσει με περισσότερη και πιο σύγχρονη γνώση; Γιατί περί αυτού πρόκειται. Δεν τα ενοχλεί πουθενά. Αντίθετα όλη η ανωτατοποίηση γίνεται με την εγγύηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Πώς τεκμηριώνεται αυτό; Τεκμηριώνεται από δύο στοιχεία.

Το πρώτο: Τα μεταπτυχιακά, είναι συνδιοργανώσεις, αλλά με την ευθύνη των πανεπιστημίων. Εκείνοι θα δίνουν τον τίτλο.

Το δεύτερο: Η εξέλιξη και η κρίση στο εσωτερικό του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ, ξεκινάει με βάση τους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Άρα, λοιπόν, αυτή η αναβάθμιση γίνεται κάτω από την εγγύηση των ακαδημαϊκών μας δασκάλων, που όλοι μας τρέφουμε σεβασμό, εκτίμηση και αγάπη. Όμως, δεν κατανοώ γιατί. Άρα, λοιπόν, δεν θίγει τα ΑΕΙ. Και δεν κατανοώ όλες αυτές τις αντιδράσεις που διαμορφώνονται και εσωτερικά και εξωτερικά και οι οποίες, πιστεύω, δεν εκφράζουν την πανεπιστημιακή κοινότητα στο σύνολό της, έχοντας μέσα τους φοιτητές και γενικότερα τους ακαδημαϊκούς δασκάλους.

Δεν θέλω να κάνω διαχωρισμούς, με πολύ σεβασμό προσεγγίζουμε το θέμα -γιατί έτσι πρέπει να προσεγγίζουμε- το μεγάλο κομμάτι της πνευματικής μας ηγεσίας, που λέγονται πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.

Θέμα τρίτο. Θίγει τα επαγγελματικά δικαιώματα που έχουν κατοχυρωθεί μέχρι σήμερα και δημιουργεί μια αναδιανομή θα λέγαμε στα επαγγελματικά δικαιώματα; Η απάντηση είναι όχι και περιγράφεται και στο νόμο. Άρα δεν κατανοούμε. Και νομίζω ότι δεν ερμηνεύει κανείς αντιδράσεις σε κάποιες κοινωνικές ομάδες με βάση φοβίες στα επαγγελματικά τους δικαιώματα να ανατρέπονται.

Ο νόμος είναι σαφής πάνω στο θέμα αυτό. Δεν αλλάζουν τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων των ΤΕΙ πριν την αναβάθμιση και μετά την αναβάθμιση. Άρα, λοιπόν, δεν είναι ένα νομοσχέδιο ανακατανομής των επαγγελματικών δικαιωμάτων, είναι ένα νομοσχέδιο βαθιά εκπαιδευτικό, τίποτε άλλο.

Θέμα τέταρτο, γιατί γίνεται πολύς λόγος, χωρίς όμως, να μπαίνουμε επί της ουσίας. Αυτό το σχέδιο νόμου θα δώσει από μόνο του περιεχόμενο αναβάθμισης στα Τεχνολογικά Ιδρύματα; Είναι αρκετό; Τίθεται το ερώτημα. Η απάντηση. Δεν πρόκειται μόνο για μια νομοθετική παρέμβαση, που κάνει η Κυβέρνηση προς την ενίσχυση των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων. Ανέφερε ο Υπουργός, θέλω να το επισημάνω. Μιλάει για ένα πρόγραμμα στο χώρο των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων στήριξης και ανάδειξης των υποδομών και βελτίωσής τους, εξήντα δισεκατομμύρια. (60.000.000.000)

Θα έρθω στο άλλο θέμα, στο εκπαιδευτικό προσωπικό. Χίλιες τετρακόσιες πενήντα προσλήψεις το έτος που διανύουμε για το εκπαιδευτικό προσωπικό, τετρακόσιες πενήντα του χρόνου και διακόσιες ογδόντα κάθε χρόνο επιπλέον. Άρα, λοιπόν, έχουμε μια μέριμνα και μια φροντίδα τόσο στις υποδομές όσο και στο διδακτικό προσωπικό.

Λέμε, ότι γίνεται μια προσπάθεια και αυτό το νομοσχέδιο είναι ο πυρήνας αυτής της αναβάθμισης. Γιατί, λοιπόν, πού είναι το αρνητικό στοιχείο;

Θέμα πέμπτο. Η αξιολόγηση των ΤΕΙ. Γιατί δεν κάνετε την αξιολόγηση και μετά να πάμε στο αν αξίζουν; Επειδή αυτό περνά πάρα πολύ εύκολα για κάποιους, που δεν ασχολούνται περισσότερο, θα πρέπει να δώσουμε τον ορισμό του τι ονομά-

ζουμε αξιολόγηση. Κάποιοι αντιλαμβάνονται την αξιολόγηση ότι είναι εξετάσεις που θα δώσει ένα τμήμα, μια σχολή, ένα πανεπιστήμιο ή ένα Τεχνολογικό Ίδρυμα αν περνά ή όχι. Δεν πρόκειται περί τέτοιου. Εγώ και στην πρωτολογία μου το ανέλυσα, δεν πρόκειται περί αυτού.

Η αξιολόγηση είναι: Αξιολόγηση του τμήματος, των παραγόντων, των παραμέτρων, όλων όσων έχουν σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία, για να εντοπιστούν αδυναμίες, δυσκολίες και παρενέργειες να παρέμβει η πολιτεία και οι άλλοι μηχανισμοί που υπάρχουν για να πετύχουν την αναβάθμιση. Δεν θα το αναλύσω περισσότερο, δεν είναι ο κατάλληλος χρόνος.

Άρα, λοιπόν, δεν είναι μια πράξη διαπίστωσης αν αξίζει κάποιος ή όχι. Είναι μια πράξη συνεχής ενίσχυσης και αναβάθμισης με παρεμβάσεις, όπου υπάρχουν δυσκολίες και αδυναμίες.

Θέλω να προχωρήσω στο εξής μετά από τα πέντε θέματα που έθεσα. Ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της παιδείας ήταν ζητούμενο για τη χώρα μας στη σύγκριση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, όπου μπαίνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θέλουμε την πραγματική σύγκλιση. Ξεκίνησε η προσπάθεια από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έγινε μια προσπάθεια να αναβαθμίσουμε, να δώσουμε στοιχεία ποιότητας και μια σύγχρονη γνώση και κατεύθυνση με τα τεχνικά εκπαιδευτήρια. Και καλά κάναμε. Τώρα έρχεται το επόμενο βήμα, που είναι η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και αυτό κάνει η Κυβέρνηση. Ολοκληρώνει μια προσπάθεια, θα μπορούσε να μην ασχοληθεί καθόλου και να λέμε μετά γιατί χάσαμε και αυτόν το χρόνο της τεχνολογίας και της πορείας.

Έτσι, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση δεν σκεπάζει τα σκουπίδια κάτω από το χαλί, γιατί θέλουμε να είμαστε συνετοί και υπεύθυνοι και δεν εξετάζουμε την ώρα, όπως είπε ο κ. Μητσοτάκης και άλλοι ομιλητές, πότε θα ανοίξουμε. Στα ζητήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης, δεν υπάρχει χρόνος για να χάσουμε. Πρέπει να τρέξουμε. Και ξέρετε ποιο είναι το σημαντικό στοιχείο; Ότι εμείς, ως χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερχόμαστε να κάνουμε παρέμβαση στην τεχνολογική εκπαίδευση, ως τελευταίοι της Ευρώπης.

Έπρεπε να γίνει σκληρή κριτική στην Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ σε μας που το υποστηρίξαμε και όχι σήμερα να στήνουμε αναχώματα και να βρίσκουμε άλλοι ότι θα μπορούσε να γίνει έτσι ή αλλιώς. Δεν έχουμε άλλο χρόνο να θυσιάσουμε για τα παιδιά μας και για το μέλλον αυτής της χώρας. Σήμερα έρχεται και παρεμβαίνει με θετικό τρόπο σ' αυτήν τη μεγάλη υπόθεση. Παρεμβαίνει και πιστεύω ειλικρινά ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν ότι έπρεπε να γίνει αυτή η παρέμβαση. Αλλά όμως μερικές φορές δεν έχουμε τη γενναιότητα να το ομολογήσουμε. Εγώ δεν θα είμαι απ' αυτούς που θα πω ότι είναι όλα τέλεια αυτά που θα προκύψουν. Αλλά όμως είναι ο κορμός προς την πρόοδο και την εξέλιξη. Θα δούμε και στην πορεία όταν θα χρειάζονται βελτιώσεις.

Έτσι, λοιπόν, θέλω να ολοκληρώσω λέγοντας το εξής: Στα ζητήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης δεν έχουμε δικαίωμα να κιοτήσουμε. Δεν έχουμε δικαίωμα να λιποψυχήσουμε. Αλλά να αναλάβουμε τις ευθύνες μας όλοι εδώ να το στηρίξουμε. Πρέπει να τολμήσουμε. Με γενναιότητα να συνεχίσουμε, μια προσπάθεια για την οποία θα είμαστε όλοι περήφανοι, γιατί ο τόπος θα πάει μπροστά. Δεν έχουμε, λοιπόν, δικαίωμα να συγκρινόμαστε με το περιθώριο. Αν θέλουμε να κερδίσουμε μια ισότιμη σχέση, με τους ανεπτυγμένους λαούς πρέπει και στην εκπαίδευση να συνεχίσουμε την επανάσταση και τις παρεμβάσεις. Παρεμβάσεις όμως που κάθε φορά θα κωδικοποιούμε και θα υλοποιούμε την πρόοδο και την ανάπτυξη αυτού του τόπου. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά χαίρομαι που και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι πραγματικά δεν είναι όλα τέλεια.

Κύριε Υπουργέ, άκουσα με πάρα πολύ προσοχή την αγόρευσή σας κατά την πρώτη συνεδρίαση της συζήτησης του νομο-

σχεδίου. Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, είπατε κάποιες ανακρίβειες γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος να τις διορθώσω.

Είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία υπηρέτησε το ν.1404 χωρίς αντιρρήσεις. Αυτό είναι λάθος. Θα σας ξαναθυμίσω την πρόταση νόμου για την ουσιαστική εξέλιξη των ΤΕΙ σε πανεπιστημιακά ιδρύματα εφαρμογής το 1990, η οποία προσέκρουσε σε μια οργανωμένη αντίδραση του ΠΑΣΟΚ. Όπως επίσης σας θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία το 1992 δήλωσε στη Λισσαβόνα τα ΤΕΙ ως ισότιμα ιδρύματα με τα πανεπιστήμια. Είναι γεγονός, ότι καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να διορθώσετε το έλλειμμα που επί σειρά ετών έχουν διαπράξει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, δηλώνοντας μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80 τα ΤΕΙ ως κέντρα εκπαίδευσης ανέργων. Κυρίως όμως σας καταγγέλλουμε γιατί καταργήσατε το νόμο για την αξιολόγηση που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, κάτι το οποίο σήμερα θα έλυνε πάρα πολλά και ουσιαστικά προβλήματα. Είστε υποχρεωμένος, κύριε Υπουργέ, να απαντήσετε, γιατί η χώρα μας είναι η μοναδική στην Ευρώπη η οποία δεν έχει θεσμοθετήσει ένα εθνικό σύστημα αξιολόγησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γιατί επιτέλους δεν αξιολογούνται τα ιδρύματα; Μήπως φοβάστε μην βγουν στην επιφάνεια οι ατέλειες και τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος και των ιδρυμάτων. Προφανώς απ' ό,τι έχει φανεί μέχρι σήμερα το μόνο πράγμα το οποίο σας ενδιαφέρει είναι η βιτρίνα και τίποτε περισσότερο. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να λαϊκίζετε και να προσπαθήσετε να εμπαίξετε όσο μπορείτε περισσότερο την ελληνική κοινωνία. Με καμάρι μας είπατε για τα ογδόντα πέντε νέα τμήματα σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Δεν μας είπατε όμως ποιο ήταν το κεντρικό όργανο σχεδιασμού το οποίο προγραμματίζει τη δημιουργία αυτών των τμημάτων; Στη σελίδα 5 της εισηγητικής έκθεσης του 1404 του 1983 αναφέρεται ότι τα ΚΑΤΕΕ απέτυχαν γιατί δεν υπήρξε προγραμματισμός και συγκεκριμένος προσανατολισμός για το ρόλο και τις ανάγκες τους που θα καλύψουν τα ιδρύματα και οι απόφοιτοι. Την ίδρυση σχολών και τμημάτων την χωροταξική τους τοποθέτηση και εισαγωγή σπουδαστών. Δεν έγιναν προγραμματισμένα και εναρμονισμένα με τις περιφερειακές και εθνικές ανάγκες της οικονομίας. Σήμερα δεκαοκτώ χρόνια μετά την κατάργηση των ΚΑΤΕΕ υπήρξε έστω ο στοιχειώδης προγραμματισμός ή προσανατολισμός για τα τμήματα των ΤΕΙ; Εμείς νομίζουμε πως όχι. Το ενδιαφέρον σας για την παιδεία από την πρώτη στιγμή της ανάληψης της εξουσίας από σας εξαντλήθηκε στην προσπάθειά σας να αποκομίσετε μόνο πολιτικά οφέλη. Δεν διστάσατε να ισοπεδώσετε το επίπεδο σπουδών, παίζοντας με την αγνία των οικογενειών να σπουδάσουν τα παιδιά τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Απλά αυξάνετε διαρκώς τον αριθμό εισακτέων στα τριτοβάθμια ιδρύματα, χωρίς να αυξάνετε αντίστοιχα και τις δαπάνες.

Ακολουθείτε την τακτική του Ανδρέα Παπανδρέου, που από το 1984 καυχόταν ότι επί Δεξιάς το 1981 είχαν εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είκοσι επτά χιλιάδες σπουδαστές, ενώ επί ΠΑΣΟΚ το 1984 είχαν εισαχθεί πενήντα χιλιάδες σπουδαστές.

Το μόνο τελικά που σας ενδιαφέρει είναι πόσους θα ξεγελάσετε, λέγοντας ότι θα σπουδάσουν στα ΑΕΙ, χωρίς να σας ενδιαφέρει ούτε πως θα σπουδάσουν ούτε πιο θα είναι το επίπεδο των ιδρυμάτων.

Βαφτίζετε σήμερα τα ΤΕΙ ανώτατα ιδρύματα ενώ ταυτόχρονα τους αφαιρείτε τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά των Ανωτάτων Ακαδημαϊκών Ιδρυμάτων με αποτέλεσμα αυτά να θυμίζουν αδειανό κέλυφος.

Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του κ. Μπαμπινιώτη, πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου κλήθηκε να καταθέσει τις απόψεις από τη σύνοδο των πρυτάνεων. «Το Υπουργείο Παιδείας θα κληθεί να βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη, ώστε τα ΤΕΙ να γίνουν πραγματικά ανώτατα». Εύλογη είναι η αγωνία του, καθώς σήμερα επιχειρείται έκπτωση των χαρακτηριστικών της ανώτατης εκπαίδευσης, όταν δηλώνει επίσης ότι «το πρόβλημα είναι πώς δεν θα πάμε όλοι μαζί προς τα κάτω».

Δεν είναι τυχαίο βέβαια ότι και η πλειοψηφία των Προέδρων των ΤΕΙ σας καταγγέλλει για μια ψεύτικη ταμπέλα ανωτατοποίησης.

Ο κ. Βρυζίδης ο Πρόεδρος του ΤΕΙ Πειραιά, δήλωσε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το Υπουργείο Παιδείας κατήρτισε ένα νομοσχέδιο που δεν δίνει τίποτα στα ΤΕΙ, αλλά μάλλον αφαιρεί πράγματα που ήδη έχουν. Δίνει δηλαδή απλώς μία ταμπέλα.

Όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, καταδεικνύουν την προχειρότητα και το λαϊκισμό με τον οποίο προσπαθείτε να περάσετε αυτό το νομοσχέδιο.

Ύστερα από τις πιέσεις τις δικές μας και την κατακραυγή της κοινωνίας, ήρθατε την περασμένη Τετάρτη να καταθέσετε νέες τροποποιήσεις. Όμως και πάλι δεν κάνετε τίποτα ουσιαστικό. Απλά προσπαθείτε να ακροβατείτε με ένα μόνο σκεπτικό, να ικανοποιήσετε όλους φραστικά. Μα, κι αυτό δεν το καταφέρατε. Όλοι είναι εναντίον αυτού του νομοσχεδίου. Υιοθετείτε, αν μου επιτρέπετε, τη συνταγή του Χότζα. Αφαιρείτε τα πάντα από τα ιδρύματα, στη συνέχεια τους επιστρέφετε τα μισά για να μείνουν όλοι ικανοποιημένοι. Έτσι κάνετε και με το δικαίωμα των ΤΕΙ στη έρευνα. Από το 1983 λέτε ότι διεξάγουν εφαρμοσμένη έρευνα. Το 1997 τους δίνετε το δικαίωμα στη βασική και εφαρμοσμένη έρευνα. Με το σχέδιο νόμου που φέρατε, τους αφαιρέσατε αυτό το δικαίωμα. Και προχθές τους αφήσατε ξανά ένα παράθυρο για την έρευνα. Και έχετε την απαίτηση να είναι ευχαριστημένοι και να σας χειροκροτούν.

Επίσης, ύστερα από πίεση αφαιρέσατε από τα σχετικά άρθρα τον όρο «μη πανεπιστημιακά». Τον αφήσατε όμως στην εισηγητική έκθεση για να μπορείτε να υιοθετείτε ευκολότερα μία πολιτική διγλωσσίας. Και στο κάτω-κάτω κανένα ΤΕΙ δεν ζήτησε να γίνει πανεπιστήμιο. Ο όρος «μη πανεπιστημιακά» κατακρίθηκε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής ως αναχρονιστικός όρος. Είναι ένας όρος που σε κανένα κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει. Είναι ένας όρος που έχει ξεπεραστεί.

Έτσι λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μη δηλώνετε ότι μας κάνετε χάρη. Δεν κάνετε καμιά παραχώρηση αφαιρώντας αυτόν τον αναχρονιστικό όρο. Δεν θα έπρεπε να τον βάλετε καν από την αρχή.

Ακόμα δηλώνετε στα ΜΜΕ ότι οι σπουδαστές και το Κεντρικό Συμβούλιο της Ε.Σ.Ε.Ε. συμφωνεί μαζί σας. Κάνετε λάθος. Είδατε την ανακοίνωση που έβγαλαν προχθές οι σπουδαστές και διαψεύδουν τις δηλώσεις αυτές.

Είμαστε τέλος υποχρεωμένοι να καταγγείλουμε ενώπιον του ελληνικού λαού, ότι τον παραπλανείτε όταν λέτε ότι θα εντάξετε τα ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση χωρίς να τα έχετε αξιολογήσει πρώτα, καθώς είναι σαφές, ότι αυτό που τελικά κάνετε είναι πολύ χειρότερο γι' αυτά τα ιδρύματα, αφού τώρα τα ξεγυμνώνετε από κάθε ακαδημαϊκό χαρακτηριστικό και στη συνέχεια θα έλθετε να τα αξιολογήσετε χωρίς καμία πλέον χρηματοδότηση, χωρίς καμία πλέον υποδομή. Το σημαντικότερο, όμως, από όλα είναι -και πραγματικά το καταγγέλλω με πολύ έντονο τρόπο- είναι ότι δεν μπορεί σήμερα που μιλάμε για την ένταξη των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση, η Επιτροπή Χωροταξικής Κατανομής Νέων ΑΕΙ και ΤΕΙ στο Υπουργείο σας να δρομολογήσει τη συγκριτική αξιολόγηση των τμημάτων που λειτουργούν παράλληλα σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ με το ίδιο συναφές γνωστικό αντικείμενο. Αυτή η συγκριτική αξιολόγηση που ετοιμάζεται θα είναι καταστροφική. Γιατί θα ήταν πιο τίμιο και υπεύθυνο εάν πρώτα δίνετε στα ΤΕΙ αυτά που χρειάζονται, για να είναι πραγματικά ανώτατα ιδρύματα και μετά μέσα, από μία θεσμοθετημένη αξιολόγηση, επαναπροσδιορίζετε το ρόλο της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα.

Σ' αυτό θα καταθέσω κι ένα συγκεκριμένο έγγραφο, το οποίο έχει έλθει στην αντίληψή μου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής είδατε μία αντίδραση. Έχουμε όλοι σαν κοινό στόχο την ουσιαστική ανωτατοποίηση των Τ.Ε.Ι. Είναι μία απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας σήμερα. Όλοι πιστεύουν, ότι μπορούν να γίνουν. Αλλά να γίνουν με έναν ουσιαστικό και αξιοπρεπή και αξιοκρατικό κυρίως τρόπο. Δεν μπορεί να μη μιλάτε για αξιολόγηση και

από την άλλη να κρίνετε μία κομματική αξιολόγηση στους καθηγητές των Τ.Ε.Ι.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα ότι σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες. Έχετε τεράστιες ευθύνες για το ό,τι δεν έγινε μέχρι σήμερα. Αλλά οι ευθύνες είναι ακόμη μεγαλύτερες γι' αυτό το οποίο θα γίνει από δω και πέρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, παρακολουθώντας τη συνολική συζήτηση, κατέληξα στα εξής συμπεράσματα:

Πρώτον, συμφωνούμε όλοι στην τομή που κάνει το νομοσχέδιο, στην προώθηση δηλαδή της δικαίας ανωτατοποίησης των Τ.Ε.Ι. Σ' αυτό, κύριοι συναδέλφои, πιστεύω ότι δεν κάνω λάθος, συμφωνούμε όλοι. Επομένως, έχουμε, κύριε Υπουργέ, έναν όρο συναίνεσης, έναν όρο συναποφάσισης, που είναι βασικός, κατά την εκτίμησή μου, για την αξία αυτής της προσπάθειας που κάνετε.

Το δεύτερο σημείο: Προσκρούουν οι αντιθέσεις μεταξύ τους, συγκρούονται σε ορισμένα σημεία. Πρώτο σημείο η αξιολόγηση. Κάποιοι, δηλαδή, θέλουν την ανωτατοποίηση, σύμφωνα με το πνεύμα του νομοσχεδίου και κάποιοι θέλουν να τη δουν μέσα από διάδικασίες επαλήθευσης της ικανότητας κάθε Τ.Ε.Ι. να αναρθεί στο ανώτερο επίπεδο χαρακτηρισμού.

Ένα τρίτο σημείο: Διαπιστώνεται μία δικαιολογημένη ή αδικαιολογητή διάσπαση της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Οδηγούμαι, κύριε Υπουργέ, στο συμπέρασμα που κατά καιρούς εξέγγα από τις σχετικές συζητήσεις σε θέματα παιδείας ή και ευρύτερα μείζονος σημασίας θέματα στο Κοινοβούλιο. Με τη διαλογική σας διάθεση και το γνωστό σε μας πνεύμα διεύρυνσης που διέπει την πορεία σας και την ιστορία σας, πιστεύω ότι πρέπει και θα μπορέσετε εν τίνι μέτρω να το πετύχετε, να επιδιώξετε να βγει το νομοσχέδιο από το Κοινοβούλιο με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, με τη μεγαλύτερη δυνατή ταύτιση.

Και ένα δεύτερο που πρέπει να επιδιώξετε, ίσως είναι και μερικώς προϊόν της πρώτης προϋποθέσεως και παράκλησης που θέτω και υποβάλλω: Κάθε αναταραχή στα θέματα της παιδείας, από την εμπειρία μου τη γενική, υπονομεύει εκείνο που όλοι καλοπροαίρετως επιδιώκουμε για την παιδεία μας. Γιατί τη θεωρούμε βασικό όρο της πορείας της πατρίδας. Η ποιότητα της παιδείας, η γαλήνη της παιδείας, είναι ένας από τους όρους τους πολλούς, το θεσμικό πλαίσιο, τη χρηματοδότηση της παιδείας, την ποιότητα των γνωστικών αντικειμένων, την αξιολόγηση των προγραμμάτων, την αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού. Και όλα αυτά τα πράγματα συνιστούν ένα κύκλο παραμέτρων και προϋποθέσεων μεταξύ των οποίων είναι και ο όρος γαλήνης και συντονισμένη και ενωμένη προσπάθεια μεταξύ των δύο πλέον ισότιμων κύκλων με διαχωριστικές γραμμές ρόλο, αποστολή κλπ.

Προσπαθήστε –και είναι η δεύτερη παράκλησή μου– να γεφυρώσετε τους δύο κύκλους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τους δύο τομείς, ώστε να μη διαταραχθεί η γαλήνη, να μη διαταραχθεί η συνεργασία όσο είναι δυνατόν, μεταξύ των δύο μερών που είναι όρος απαραίτητος, όπως εξάγεται και από το συνολικό πνεύμα του νομοσχεδίου που φέρατε.

Να τελειώσω λέγοντας ότι με την προσπάθεια και το πνεύμα σύνθεσης που σας διακρίνει και με την καλή προαίρεση και πίστη όλων μας που την οφείλουμε στην παιδεία, στην πατρίδα τουτέστιν, με τη γεφύρωση μέσα από ένα διάλογο, νυχτερινό έστω, των δύο μερών να εξασφαλίσουμε, κύριε Υπουργέ –είναι καλύτερα– ένα έστω και μειωμένης δυναμικής νομοσχέδιο από εδώ, αλλά αποδεκτό κατά το μείζον μέρος του από τις εκπαιδευτικές κοινότητες από το να βγει ένα θεσμικά αρτιότερο και από πλευράς προοπτικής μέγιστο, που θα διαταράξει όμως την εκπαιδευτική γαλήνη και θα δημιουργήσει άγριο προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΝΗΣ**)

Υποβάλλω, λοιπόν, αυτές τις δύο παρακλήσεις με την ελπίδα, ότι η διεύρυνσή σας θα επιτρέψει να εντοπιστούν τα σημεία

εκείνα που θα γεφυρώσουν τις αντιθέσεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Συναίνεση, στρατηγέ μου, σημαίνει διάλογος ουσιαστικός, όχι προσχηματικός.

Από και μετά, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω επιγραμματικά ορισμένες διαπιστώσεις. Η πρώτη αφορά στο θέμα των αλληπάλληλων και αλληλοαναιρούμενων σε σημαντικό βαθμό αναδιατυπώσεων και τροποποιήσεων των ίδιων άρθρων του συζητούμενου νομοσχεδίου από τη στιγμή της καταθέσεώς του μέχρι και τώρα. Αποδεικνύουν κατ' εμέ την ασέβεια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου προς το Κοινοβούλιο. Και θλίβομαι γιατί όλα αυτά τα χρόνια που υπηρετώ στο Κοινοβούλιο πρώτη φορά βιώνω μια κατάσταση τόσο απαξιοτική γι' αυτό.

Δεύτερο: Αποδεικνύουν την προχειρότητα, την ανευθυνότητα και την τσαπατσουλιά με την οποία σχεδιάστηκε αυτή η παρέμβαση.

Τρίτο: Αποδεικνύουν όλα αυτά που συμβαίνουν την ασέβειά σας προς το χώρο της παιδείας γενικότερα και ιδιαίτερα προς το χώρο της ανώτατης παιδείας.

Τέταρτο: Αποδεικνύουν την ενδοτικότητα σας απέναντι σε πιέσεις που ασκούσαν ιδιαίτερα τον τελευταίο, οι δύο αντιτιθέμενες πλευρές, τις οποίες δεν είχατε το πολιτικό θάρρος –γιατί αυτό έγινε τελικά– να υποχρεώσετε να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι προκειμένου να αναζητηθούν σοβαρές, σταθερές και βιώσιμες λύσεις. Αποτέλεσμα ήταν να φτάσουμε στα σημερινά αδιέξοδα, στις σημερινές απαράδεκτες καταστάσεις, παραιτήσεις που δεν προκαλούν ευχαρίστηση σε κανέναν.

Στην ίδια, όμως, ενότητα εντάσσω, κύριε Υπουργέ, και την απόφασή σας να παρατείνετε τη θητεία των υπαρχόντων προέδρων των ΤΕΙ για ένα χρόνο. Αν η απόφασή σας αυτή δεν αποτελεί συναλλαγή με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, δια των Προέδρων τους, τότε τι αποτελεί; Γιατί όλοι ξέρουμε πώς και γιατί έγινε αυτή η πρωτοφανής και πρωτόγνωρη παραχώρηση.

Η επόμενη διαπίστωση αφορά στην απόφασή σας να διατηρήσετε για λόγους αρχής, όπως μας είπατε, τον όρο «μη πανεπιστημιακά» στην εισηγητική σας έκθεση διαγράφοντας τον από τα άρθρα. Σας είπαμε και το επαναλαμβάνουμε και απόψε ότι για μας η ανωτατοποίηση, όπως την επιχειρείτε, είναι ψευδή επίγραφη, ονομαστική και φορμαλιστική. Εσείς τη χαρακτηρίσατε διαπιστωτική.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, ότι είναι χρήσιμο να σταματήσουμε αυτά τα παιχνίδια, ότι δεν είναι σοβαρό αυτό που γίνεται, ότι δεν έχετε το δικαίωμα να υποτιμάτε τόσο πολύ τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και τους ανθρώπους που υπηρετούν σ' αυτά και ότι αυτό που συμβαίνει είναι πρωτοφανές. Τα ΤΕΙ ζητούσαν την απόλειψη του όρου «μη πανεπιστημιακά» γιατί θεωρούσαν τον όρο αυτό, με τον τρόπο που αναφερόταν, ως μειωτικό και απαξιοτικό, υπό την έννοια ότι αντί να πείτε τι είναι λέγατε τι δεν είναι. Θα πρέπει να γνωρίζετε εξίσου, καλά με μας ότι τα ΤΕΙ δεν ζήτησαν ποτέ να γίνουν πανεπιστήμια, αλλά ούτε και κανέναν εδώ μέσα δεν είπε ποτέ κάτι τέτοιο. Τι συμβαίνει με την παρέμβασή σας; Κατά το πνεύμα του νόμου θα είναι μη πανεπιστημιακά, ενώ κατά το γράμμα του πανεπιστημιακά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν τα θέλουμε πανεπιστήμια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και την ελληνική ξέρουμε, κύριε Υπουργέ, και διαβάζουμε και παρακολουθούμε και τις εφημερίδες και τις δηλώσεις σας και αφελείς δεν είμαστε.

Σταματήστε, λοιπόν, να κοροιδεύετε την κοινότητα των ΤΕΙ με αυτά τα καραγκιοζιλίκια, για να το πω ευθέως. Διότι αυτά που γίνονται είναι καραγκιοζιλίκια. Δεν υπάρχουν γυναίκες ολίγον ή περισσότερο έγκυες. Μία γυναίκα ή είναι ή δεν είναι έγκυος. Δεν μπορεί στην εισηγητική έκθεση, να μην είναι Πανεπιστήμια και στα άρθρα να βαφτίζονται ουσιαστικά Πανεπιστήμια. Αυτά είναι πρωτοφανή, η παιδεία χρειάζεται λύσεις καθαρές. Έχουμε βαρεθεί να σας το λέμε. Δυστυχώς δεν μπορείτε ή δεν θέλετε να το αντιληφθείτε.

Η τρίτη διαπίστωση αφορά τις επισημάνσεις του Επιστημονι-

κού Συμβουλίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω χρήση λίγων λεπτών, διότι είχα και εγώ την τιμή να περάσω από το Υπουργείο Παιδείας -σήμερα έγινε μία παραχώρηση πενταλέπτου- ακόμη δεν προτίθεμαι να πάρω το λόγο και επί του πρώτου άρθρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εσείς έχετε δευτερολογία, έχετε πέντε λεπτά. Αυτά δικαιούσθε. Κοιτάξτε σε έξι, άντε σε επτά λεπτά να τελειώσετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άντε σε δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι δέκα λεπτά. Στα επτά λεπτά δεν θα γράφεται τίποτα στα Πρακτικά από αυτά που θα λέτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Η τρίτη διαπίστωση αφορά τις επιστημονικές του Συμβουλίου. Τις διάβασα με προσοχή. Έγιναν ορισμένες αναδιατυπώσεις, αλλά δεν καλύφθηκε το σύνολο των προβλημάτων που τίθενται.

Είχαμε πει προχθές, το λέμε και σήμερα, στην εφαρμογή του ο νόμος αυτός θα τιναχθεί στον αέρα. Δίνετε συνειδητά πολύ δουλειά στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Και εν πάση περιπτώσει, δικαιούμαι και εγώ να αναφέρω, πως εάν ενδιαφερόσασταν τόσο πολύ για τα ΤΕΙ, λίγες ημέρες πριν θα μπορούσατε να συνδράμετε στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και ιδιαίτερα της παραγράφου 7.

Η άλλη διαπίστωση που είναι και η σημαντικότερη, έχει να κάνει, κύριε Υπουργέ, με το θέμα της αξιολόγησης. Η κοινή λογική, η οποία προφανώς λείπει και η διεθνής πρακτική την οποία με περισσή ευκολία διαστρεβλώσατε και κακοποιήσατε, προκειμένου να παραπληροφορήσετε και να αποπροσανατολίσετε την κοινή γνώμη, λένε πως κάθε νέα ένταξη στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης προϋποθέτει την αξιολόγησή της. Η αξιολόγηση και η αξιοκρατία είναι από τις βασικότερες συνιστώσες για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος συνολικά και ιδιαίτερα του χώρου της ανώτατης εκπαίδευσης.

Εσείς όλα αυτά τα θυσιάζετε στο βωμό ενός άκρατου λαϊκισμού. Εμείς δεν μπορούμε να σας παρακολουθήσουμε στη λογική αυτή. Επιμένουμε στην πρότασή μας. Η αξιολόγηση έπρεπε να είχε προηγηθεί και έπρεπε από την πλευρά σας όλα αυτά τα χρόνια να συμβάλατε στη δημιουργία των προϋποθέσεων που απαιτούνται για να ενταχθούν τα ΤΕΙ με αξιοπρέπεια και με ψηλά το κεφάλι στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι με την τακτική σας αυτή αδικείτε τα πολύ καλά ΤΕΙ της χώρας, τα οποία όχι σήμερα, χθες, θα μπορούσαν να είναι ήδη στην ανώτερη εκπαίδευση, ισοπεδώνοντάς τα με κάποια άλλα από τα οποία τα χωρίζει η άβυσσος, χάος. Για το θέμα αυτό σήμερα κανένας δεν μιλάει. Αυτό είναι το πρόβλημα. Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια στην αλήθεια, στην πραγματικότητα.

Άλλη διαπίστωση είναι αυτή που αφορά τα επικαλυπτόμενα γνωστικά αντικείμενα. Ξεπερνούν τα πενήντα. Δεν είναι ένα πρόβλημα που θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί μέσα από τη διαδικασία της αξιολόγησης;

Και επειδή μας είπατε πολλά για την αξιολόγηση και για την ποιότητα της αξιολόγησης του ανώτατου εκπαιδευτικού συστήματος, επισημαίνω ότι: Συστήματα αξιολόγησης που γίνονται από επιτροπές, την πλειοψηφία των μελών των οποίων διορίζει ο ίδιος Υπουργός της Παιδείας αποτελούν ελληνική πατέντα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξένοι αξιολογητές είναι, κύριε Σπηλιόπουλε. Με συγχωρείτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Διαβάστε το σχέδιο που καταθέσατε, την πρότασή σας. Τα πέντε από τα εννέα μέλη διορίζονται από τον Υπουργό. Εάν δεν σας αρέσει η αλήθεια, να σταματήσουμε να μιλάμε, κύριε Υπουργέ.

Μια τελευταία παρατήρηση-διαπίστωση σε ό,τι αφορά τις θεωρίες σας, περί αυτομαστίγματος, τις οποίες διαβάσαμε στις εφημερίδες και χθες. Τις θεωρίες αυτές, κύριε Υπουργέ, να τις αναπτύξετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στον ΟΟΣΑ, στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία και όχι σε μας. Να τις πείτε και στον εαυτό σας. Να μην σας ενοχλεί, λοιπόν, η αλήθεια. Την αλήθεια

πρέπει να την αναζητείτε και δεν το κάνετε. Την αλήθεια δεν την αναζητείτε, δεν την ανακαλείτε όταν τρώτε -και καλά κάνετε- με τον πρόεδρο του MIT. Την πραγματικότητα την ξέρουμε όλοι, γιατί όλοι σε αυτόν τον τόπο ζούμε και όλοι τις ίδιες αγωνίες έχουμε για την πορεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, για ποιους λόγους εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις διαπιστώσεις που κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα είμαι απόλυτα σύντομος. Νομίζω ότι κάθε συζήτηση στο Κοινοβούλιο είναι υπόδειγμα του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τα θέματα και είναι ένα σημείο διδακτικής των γενιών που μας ακούν και των γενιών που έρχονται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε αλλά ο κύριος Υπουργός πεμπτολογεί.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου είπε ο κύριος Πρόεδρος ότι είναι η ώρα μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Πεμπτολογείτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, δεν πήρα εγώ το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Είναι η πέμπτη φορά, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, δεν ζήτησα καν το λόγο. Δεν ζήτησα το λόγο, κύριε Καλέ, απ' ό,τι είδατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εάν δεν θέλετε το λόγο δεν σας τον δίνω.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε το λόγο θα σας τον δώσω. Αν δεν θέλετε το λόγο...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν μου επιτρέπτε, κύριε Πρόεδρε, κλείνουμε τη διαδικασία ή υπάρχει άλλος ομιλητής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σαφώς και προβλέπεται από τη διαδικασία να πάρετε το λόγο αλλά εάν το ζητήσετε, γιατί τώρα μου λέτε ότι σας έδωσα το λόγο εγώ. Μη μου πείτε δηλαδή ότι σας έδωσα το λόγο χωρίς να θέλετε να μιλήσετε. Αν είναι έτσι δεν σας δίνω το λόγο και καθίστε στη θέση σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για να μην έχουμε παρεξηγήσεις, νομίζω ότι είναι η τελευταία δυνατότητα που έχω για να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχετε δικαίωμα να μιλήσετε γι' αυτό σας δίνω το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα κρατήσω ακριβώς την αντιστοιχία που αναλογεί στο επίμαχο θέμα της συζήτησης. Δεν θα σχολιάσω ούτε αν μπορεί η ανώτατη εκπαίδευση να περιλαμβάνει τον όρο «καρραγκιοζιλίκια» ούτε ό,τι παρόμοιο επίπεδο δεν αντιστοιχεί στα διακυβεύματα, στην ποιότητα του ζητήματος και στις προοπτικές του.

Θα ήθελα να πω απλώς για λόγους τυπικούς, για λόγους αξιοπιστίας ανάμεσά μας συζήτησης ότι όλες με όλες οι παρατηρήσεις, κύριε Σπηλιόπουλε, του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής έχουν συσσωματωθεί στο νομοσχέδιο πλην μιας, η διατύπωση ότι ο καθηγητής εφευρεμάτων να ονομάζεται λέκτορας εφευρεμάτων. Αν πιστεύετε ότι αυτό θα ανατρέψει το νόμο, πιθανότατα πρέπει να μας το επισημάνετε με ποια διαδικασία θα προκύψει η ανατροπή του νόμου. Αλλά το σύνολο των παρατηρήσεων της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, το σύνολο των παρατηρήσεων της Επιστημονικής Επιτροπής βρίσκονται συσσωματωμένες, με ακριβή τρόπο, στο νομοσχέδιο, και είναι απολύτως συνταγματικό και είναι απολύτως κατοχυρωμένα όλα όσα έχουν ειπωθεί.

Δεύτερον, θα ήθελα να επαναλάβω, διότι δεν έχει αξία να μη μιλάμε με τις πραγματικότητες αλλά να μιλάμε με τις ερμηνείες τους, ότι η διαδικασία αξιολόγησης όπως έχει προταθεί είναι αυτό που θα λέγαμε πιστοποίηση, είναι αυτό που εξαίρετα ο κ. Γκεσούλης είπε «εξετάσεις». Αν ισχύει αυτό πρέπει να ληφθεί.

Να ειπωθεί ότι θα βάλουμε accreditation. Εσύ περνάς την πόρτα, εσύ μένεις απέξω και θα δούμε τι θα γίνεις. Εάν υπάρχει διγλωσσία είναι αυτή που δεν λέει αυτό το πράγμα.

Εμείς είπαμε πεντακάθαρα ότι με συγκεκριμένο πρόγραμμα, με το θεσμό του Εθνικού Συμβουλίου Αξιολόγησης ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης, τον οποίο μπορούμε να συζητήσουμε αν δεν σας εκφράζει και να μας πείτε τις γνώμες σας, εντάσσουμε κατά προτεραιότητα στην αξιολόγηση ως βαθιά ενισχυτική πράξη τα ΤΕΙ και τα νέα τμήματα των πανεπιστημίων και στην πενταετία ισχύει ότι όλα τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. θα έχουν περάσει από την αξιολόγηση. Άρα στο θέμα εμείς λέμε πεντακάθαρα αυτό.

Εάν, λοιπόν, θέλουμε να αποφύγουμε αυτό που ονομάσατε «καραγκιοζιλίκια» πρέπει να ειπωθεί πεντακάθαρα η άλλη άποψη, όχι όμως ως αξιολόγηση, αλλά ως εξετάσεις, γιατί η ορολογία είναι ακριβώς η αποτύπωση της πολιτικής ηθικής που περιβάλλει τον καθένα στις προτάσεις του.

Εάν λοιπόν αξιολόγηση είναι αυτό που ζητάμε, η αξιολόγηση είναι αυτό που ξεκαθαρίζουμε πως εμείς το αντιλαμβανόμαστε. Εάν κάποιος άλλος θέλουνε αξιολόγηση διαπιστωτική, να το πω και στη διεθνή ορολογία accreditation, να το πούμε, γιατί δεν είναι κακό εάν έχουμε αυτήν την άποψη, αλλά να τη λέμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Με ποια λογική ο Υπουργός διόριζε συμβούλια αξιολόγησης της ανωτάτης εκπαίδευσης;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λέω, λοιπόν, ότι αυτή η αξιολόγηση υπό την έννοια του accreditation δεν υπήρξε σε καμία από τις δεκατέσσερις χώρες. Και αυτό ακολουθούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μακρηγορήσω γιατί έχουν προηγηθεί εξαιρετες τοποθετήσεις. Ο κ. Γκεσούλης έκανε μία εξαίρετη και πλήρη τοποθέτηση στα θέματα ουσίας και έχει απαντήσει. Σ' αυτό το πνεύμα όπως το συμπύκνωσε ο κ. Γκεσούλης και το προσπίσαμε με απόλυτη καθαρότητα στο νομοσχέδιο, ζητάω και πάλι την ψήφιση του νομοσχεδίου ως έχει, γιατί εμπεριέχει όλο αυτό το αξιακό πλέγμα το οποίο περιβάλλει με καθαρότητα και τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ και προάγει την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των άρθρων.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να καταθέσω ορισμένες αναδιατυπώσεις και διορθώσεις στα άρθρα. Νομίζω ότι τώρα είναι η ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Διαβάστε τις και δώστε τις στα Πρακτικά.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι οι αναδιατυπώσεις που έχουμε ήδη συζητήσει. Δεν είναι κάτι καινούριο.

Διαβάζω λοιπόν: Οι λέξεις «μη πανεπιστημιακό» στο άρθρο 1, παράγραφος 1 στοιχεία α' και β' και οι λέξεις «μη πανεπιστημιακού» στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία β' και ββ' διαγράφονται.

2. Ο αριθμός (3) και οι παρενθέσεις του στην παράγραφο 1

των άρθρων 17 και 18 του ν. 1404/1983, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, διαγράφονται.

3. Στο άρθρο 19 του ν. 1404/1983, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου: στην παράγραφο 6 διαγράφεται η λέξη «ευρύτερου» και στην παράγραφο 2, η φράση «με ελλιπή προσόντα» αναδιατυπώνεται σε «της παραγράφου αυτής».

4. Στο άρθρο 6: α) Ο αριθμός «2006» στο στοιχείο β' της παραγράφου 1 και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 γίνεται «2008». Στην παράγραφο 3 επίσης, το στοιχείο δ' διαγράφεται. β) Στο τέλος του στοιχείου β' της παραγράφου 1 τίθενται τα ακόλουθα: «Αυτοί που η θέση τους θα μετατραπεί σε θέση βαθμίδας Αναπληρωτή Καθηγητή, κρίνονται με κλειστή διαδικασία όταν ζητήσουν να εξελιχθούν σε θέση βαθμίδας Καθηγητή». γ) Στο στοιχείο ζ' της παραγράφου 1, λατινικό «ii)» γίνεται «ββ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δώστε το για τα Πρακτικά κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι έχει ήδη μοιραστεί στους συναδέλφους που βρίσκονται στην Αίθουσα. Να δοθεί ένα αντίγραφο και στο Προεδρείο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες αναδιατυπώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

«1. Οι λέξεις «μη πανεπιστημιακό» στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α' και β' και οι λέξεις «μη πανεπιστημιακού» στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β' και ββ', διαγράφονται.

2. Ο αριθμός (3) και οι παρενθέσεις του στην παράγραφο 1 των άρθρων 17 και 18 του ν. 1404/1983, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, διαγράφονται.

3. Στο άρθρο 19 του ν. 1404/1983, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου: στην παράγραφο 6 διαγράφεται η λέξη «ευρύτερου» και στην παράγραφο 2, η φράση «με ελλιπή προσόντα» αναδιατυπώνεται σε «της παραγράφου αυτής».

4. Στο άρθρο 6: α) Ο αριθμός «2006» στο στοιχείο β' της παραγράφου 1 και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 γίνεται «2008». Στην παράγραφο 3 επίσης, το στοιχείο δ' διαγράφεται. β) Στο τέλος του στοιχείου β' της παραγράφου 1 τίθενται τα ακόλουθα: «Αυτοί που η θέση τους θα μετατραπεί σε θέση βαθμίδας Αναπληρωτή Καθηγητή, κρίνονται με κλειστή διαδικασία όταν ζητήσουν να εξελιχθούν σε θέση βαθμίδας Καθηγητή». γ) Στο στοιχείο ζ' της παραγράφου 1, το λατινικό «ii)» γίνεται «ββ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Καλέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Είναι σε ανάπτυξη αυτή η μέθοδος της προσέγγισης με συνεχείς αναδιατυπώσεις των άρθρων του νομοσχεδίου. Πότε θα τις δούμε αυτές; Αυτήν την ώρα; Στις 23.30' ξεκινάμε τη συζήτηση των άρθρων. Δεν είναι απλές φραστικές αναδιατυπώσεις και βελτιώσεις. Είναι αναδιατυπώσεις ουσίας, κύριε Υπουργέ. Τις διαβάσατε μεν αλλά δεν μας πείθετε ότι δεν πρόκειται για ουσία. Καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε, ότι για το κύρος της διαδικασίας απαιτείται χρόνος για να τα δούμε αυτά τα πράγματα, Έχουμε αρχίσει ακριβώς στις 18.00' και είναι 23.30'. Τι θα γίνει; Ποια είναι η δική σας πρόταση; Να τις δούμε έτσι και να αρχίσουμε να τις συζητάμε;

Κύριε Πρόεδρε, το συζητήσα με το Προεδρείο και προηγουμένως και νομίζω ότι εφόσον συμφωνεί και η Κυβέρνηση –νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσει αφού φέρνει τέτοιες αναδιατυπώσεις- θα συζητήσουμε αύριο το άρθρο 1.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το «μη πανεπιστημιακό» είναι το σημείο με την πιο εξαντλητική συζήτηση επί του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ζητάτε το λόγο από το Προεδρείο. Επίσης, στην Ολομέλεια μιλάμε όρθιοι.

Ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο επί του άρθρου 1.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν θα τοποθετηθείτε στο θέμα που έθεσε ο Κοινοβουλευτικός Επρόσωπος;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Ο κ. Γκεσούλης είπε ότι συμφωνεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Νομίζω ότι όπως συζητήθηκε και στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή το άρθρο 1 είναι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Νομίζω ότι οι διατυπώσεις αυτές έχουν ήδη συζητηθεί και επί της αρχής και δεν υπάρχει θέμα.

Ορίστε, κύριε Γκεσούλη, έχετε το λόγο επί του άρθρου 1.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, μην επιμένετε. Νομίζω ότι μπορούμε να συζητήσουμε τα άρθρα αύριο. Δεν υπάρχει λόγος. Πράγματι η συγκεκριμένη τροποποίηση στο άρθρο 1 έχει συζητηθεί. Όμως, υπάρχουν και άλλες τροποποιήσεις. Θέλω να πω και το εξής. Όλοι έχουμε παρακολουθήσει αυτήν τη διαδικασία των συνεχών αλλαγών. Σας μιλώ ειλικρινά ότι σε ορισμένα άρθρα δεν ξέρω εγώ, που παρακολουθώ συνεχώς, ποια είναι τελικά η διατύπωση, για παράδειγμα εάν η διαδικασία είναι κλειστή ή ανοιχτή στις βαθμίδες των καθηγητών. Αλλάζει συνεχώς αυτό.

Πρώτα ήταν ανοιχτή, μετά έγινε κλειστή, τώρα αν κατάλαβα καλά, γίνεται πάλι ανοιχτή. Υπάρχουν αλλαγές. Το ίδιο συμβαίνει και με τις μεταπτυχιακές σπουδές. Πριν δεν είχαν καθόλου δυνατότητα, μετά είχαν εν μέρει, μετά έχουν σε συνεργασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπυρόπουλος έχει το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι θα πρέπει να αποσχετίσουμε τη θέση που ενδεχόμενα διατυπώνουν τα κόμματα αν θα πρέπει να συνεχισθεί η διαδικασία σήμερα σε σχέση με τις τροποποιήσεις τελικά, γιατί ουσιαστικά η τροποποίηση του άρθρου 1 έχει συζητηθεί. Επίσης, νομίζω ότι οι υπόλοιπες τροποποιήσεις αφορούν άρθρα που σε καμία περίπτωση δεν θα συζητηθούν σήμερα.

Πιστεύω ότι μπορούμε σήμερα να μπούμε στη διαδικασία της συζήτησης. Ή εν πάση περιπτώσει ας τοποθετηθούν τα κόμματα ότι βλέπουμε να ολοκληρώνεται σε κάθε περίπτωση η διαδικασία στην προβλεπόμενη και συμφωνημένη χρονική προθεσμία.

Εμείς, από τη δική μας πλευρά ως ΠΑΣΟΚ, αν υπάρχει μία δέσμευση των υπολοίπων κομμάτων ότι δεν θα διολισθήσουμε από τη σαφώς οριοθετημένη διαδικασία, θα το δούμε. Αν τελικά όμως μέσα από τη σημερινή διολίσθηση υποκρύπτεται μία διαδικασία συνεχούς διολίσθησης, δεν νομίζω ότι αυτό βοηθάει το νομοθετικό έργο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Νομίζω ότι δεν κλείνουμε το θέμα έτσι. Εμείς σας θέσαμε το θέμα από την αρχή. Είναι θέμα ουσίας, δεν είναι θέμα τύπου, δεν είναι θέμα απλώς καταπόνησης του Σώματος. Εκτός απ' αυτά που ήρθαν απόψε, υπάρχει και ένα ολόκληρο μπλόκ άλλων τροπολογιών, τις οποίες πάλι απόψε τις πήραμε.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αφορούν τη συζήτηση του άρθρου 1.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Μπορεί να μην αφορούν τη συζήτηση του άρθρου 1, αλλά είναι ακριβώς η ίδια διαδικασία, της συνεχούς αναδιατυπώσεως. Είναι θέμα ποιότητας πώς νομοθετούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Είναι πάγια η τακτική ότι όταν έρχονται τροπολογίες οι οποίες χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να συζητηθούν, η Βουλή αποφασίζει και δίνει περισσότερο χρόνο. Το ζήτημα τώρα της συζήτησης των άρθρων με το θέμα των τροπολογιών, δεν έχει καμία σχέση. Στη Διαρκή Επιτροπή συζητήθηκαν τα άρθρα σε δύο ενότητες, από ό,τι με πληροφορεί η Γραμματεία του Προεδρείου. Η μία ενότητα είναι το άρθρο 1 και η δεύτερη ενότητα είναι τα άρθρα 2 έως και 8. Μετά συζητούνται οι τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Δεν είχαμε ούτε τροπολογίες ούτε αλλαγές όπως τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ερχόμαστε τώρα επί τω προκειμένω. Δίνουμε τη δυνατότητα στους συναδέλφους στη συνέχεια της ώρας που υπάρχει, να τοποθετηθούν επί του άρθρου 1 και αύριο να τοποθετηθούν επί της ενότητας των

άρθρων 2 έως και 8. Ούτως ή άλλως γνωρίζετε πολύ καλά ότι θα γίνουν και ονομαστικές ψηφοφορίες και είναι δικαίωμά σας και καλώς θα τις κάνετε. Το Προεδρείο επ' αυτού δεν έχει να πει κάτι. Σκοπός είναι να συμφωνήσουμε. Ο κ. Σπυρόπουλος είπε να συμφωνήσουμε ότι τέλος πάντων να μη διολισθήσουμε τη διαδικασία αυτήν πέραν κάποιων ημερών. Και είχαμε συμφωνήσει μία ημέρα επί της αρχής και δύο ημέρες επί των άρθρων. Κατόπιν συμφωνίας είπαμε τη δεύτερη ημέρα να τη διαθέσουμε πάλι για τη συζήτηση επί της αρχής, εφόσον περισσέψει χρόνος να συζητήσουμε και τα άρθρα και να μπούμε την τρίτη ημέρα στη συζήτηση των υπολοίπων άρθρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κάναμε όμως και μία συμφωνία όσον αφορά τις τροπολογίες. Είπαμε ότι αν φέρει ο κύριος Υπουργός τροπολογίες –και τον ρωτήσαμε– θα πάμε και σε τέταρτη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Όταν υπάρχουν τροπολογίες οι οποίες είναι σοβαρές και ο Πρόεδρος της Βουλής και το Προεδρείο ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Καλέ. Δεν βρισκόμαστε στις επιτροπές. Όταν ζητάτε το λόγο θα τον ζητάτε και θα σας τον δίνω και θα ομιλείτε όρθιος. Στην Ολομέλεια ομιλούμε όρθιοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Όρθιος σας μιλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ναι, αλλά ζητούμε το λόγο.

Εφόσον, λοιπόν, φτάσουμε στις τροπολογίες και όντως χρειάζεται ικανός χρόνος για να συζητηθούν, το Προεδρείο δεν πρόκειται να μη δεχθεί επιπλέον χρόνο.

Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε που παρεμβαίνω, αλλά παίρνοντας αφορμή από την αναφορά για τη συμφωνία της μιας ημέρας για τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου, θα μου επιτρέψετε να σας πω και σε σας και δι' ημών τον Πρόεδρο του Σώματος, ότι όταν ήρθε το θέμα στη Διάσκεψη των Προέδρων και ετέθη για μία ημέρα, ενημέρωσα και είπα ότι δεν αρκεί ο χρόνος για να καλυφθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Και απόδειξη ότι είναι 23.30' και μόλις τώρα τελείωσε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Εάν επιθυμεί η Κυβέρνηση να νομοθετεί με διαδικασίες έκτακτης ανάγκης, είναι δικό της θέμα. Το Κοινοβούλιο, το Προεδρείο και εμείς έχουμε τον αντίλογο και ο αντίλογος είναι ένας: Ποιότητα νομοθετικής εργασίας με αυτήν τη διαδικασία δεν γίνεται.

Δεν είναι τυχαίο ότι δεν περνάει μια εβδομάδα από δημοσίευση νόμου χωρίς να έρθει τροποποίησή του στη Βουλή. Μόλις τώρα μοιράζονται τροποποιήσεις, ανεξάρτητα εάν περιλαμβάνουν μόνο το άρθρο 1 και τα επόμενα άρθρα, την ώρα που μπαίνουμε στη διαδικασία της συζήτησης επί των άρθρων. Γνωρίζετε ως παλιός κοινοβουλευτικός ότι αυτού του είδους οι τροποποιήσεις μοιράζονται εγκαίρως για να γνωρίζει το Σώμα τι ακριβώς επίπτωση έχουν πάνω στην όλη δομή των άρθρων. Οι τροπολογίες που κατετέθησαν σήμερα μπορεί να μην έχουν αυτόνη την επιρροή, αλλά οπωσδήποτε για να έχει κάποιος τη συνολική εικόνα τι πρόκειται να ψηφίσει επί των άρθρων, επιβάλλεται να υπάρχει η άνεση του χρόνου. Εάν δεν θέλετε την άνεση του χρόνου, θα έχετε την ευθύνη και εσείς ως Προεδρείο και η Κυβέρνηση ότι δεν γίνεται νομοθετικό έργο ποιότητας.

Πολύ σωστά και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, αλλά και η κα Δαμανάκη έθεσαν το θέμα. Εδώ δεν μπαίνει θέμα να τηρηθούν οι χρόνοι που συμφωνήσαμε. Σημασία έχει αυτό ή η ποιότητα της δουλειάς που γίνεται μέσα στο Κοινοβούλιο; Αυτό είναι το ερώτημα στο οποίο καλείσθε να απαντήσετε.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Προχωράμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η Πλειοψηφία συμφωνεί να προχωρήσει στη συζήτηση του άρθρου 1.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Να προχωρήσετε, κύριε Πρόεδρε.

Την επόμενη φορά στη Διάσκεψη των Προέδρων θα δείτε πόσο να συζητούνται τα νομοσχέδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 1 γίνεται η αποσαφήνιση των ρόλων των δύο πυλώνων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, περιγράφεται η φυσιογνωμία των τεχνολογικών ιδρυμάτων και παρουσιάζονται τα τεχνολογικά ιδρύματα όχι ως μια ανταγωνιστική μορφή εκπαίδευσης προς τα πανεπιστήμιά μας, αλλά ως μια παράλληλη συμπληρωματική εκπαίδευση που αναφέρεται στον τεχνολογικό τομέα.

Επέλεξε η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ να μην κινηθεί όπως ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες κάνοντας τα τεχνολογικά της ιδρύματα πανεπιστήμια. Εμείς επιλέξαμε να κρατήσουμε τον τεχνολογικό χαρακτήρα των ιδρυμάτων αυτών, τα οποία θα λειτουργήσουν συμπληρωματικά και παράλληλα προς τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, προς τα πανεπιστήμια. Τα τεχνολογικά μας Ιδρύματα θα δημιουργούν στελέχη υψηλής ποιότητας, στελέχη για την παραγωγή και την ανάπτυξη, στελέχη για εφαρμοσμένη γνώση και έρευνα, στελέχη τα οποία θα στέκονται ανταγωνιστικά στο πεδίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στελέχη τα οποία θα αποτελέσουν μια παράμετρο για την ανάπτυξη και την προκοπή αυτού του τόπου.

Έτσι, λοιπόν, γίνεται αποσαφήνιση του ρόλου που έχει το τεχνολογικό ίδρυμα, το οποίο δεν «ακουμπά» στα πανεπιστήμια, απλώς βλέπει μέσα από το άρθρο 1 του νομοσχεδίου, ότι συμπεριφέρονται καλύπτοντας όλο το φάσμα της γνώσης, της γνώσης που παράγεται στα πανεπιστήμια και της γνώσης που αξιοποιείται και χειρίζεται από το τεχνολογικό ίδρυμα.

Στο άρθρο 1 ξεκαθαρίζει, λοιπόν, η ταυτότητα των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, μια ταυτότητα που δεν αφήνει περιθώρια για παρεξηγήσεις, μια ταυτότητα που δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες, παρ' όλο που και εντός και εκτός της Αιθούσης γίνεται προσπάθεια μιας παρερμηνείας, μιας σύγχυσης μεταξύ των δύο πυλώνων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σ' αυτό το άρθρο υλοποιείται αυτό που υποσχέθηκε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο γράφεται στο πρόγραμμα του επανελημμένου και ξεκαθαρίζεται, ότι τα τεχνολογικά ιδρύματα δεν είναι το αποαίτι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δεν είναι σχολείο δεύτερης κατηγορίας. Είναι ένα σχολείο για το οποίο η πολιτεία έχει την ευθύνη και τη μέριμνα. Η πολιτεία καταγράφει και αναδεικνύει.

Δεν αφήνονται περιθώρια για κλίμα ανασφάλειας στους πτυχιούχους των πανεπιστημίων και στους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Δεν αφήνονται περιθώρια για παρερμηνείες στα επαγγελματικά δικαιώματα. Δίδεται ταυτότητα στον πυλώνα της εκπαίδευσης που λέγεται τεχνολογικό ίδρυμα με σαφήνεια και υπευθυνότητα από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Πιστεύω ότι όλοι ενδιαφερόμαστε για την παιδεία. Δεν παρασυρόμαστε από συντεχνιακές αντιλήψεις ούτε από κομματικές αντιπαραθέσεις. Το θέμα δεν προσφέρεται. Γι' αυτό πρέπει να ψηφίσουμε το άρθρο 1 διότι προωθεί τα πράγματα προς τα εμπρός στα τεχνολογικά ιδρύματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Το άρθρο 1 ουσιαστικά φωτογραφίζει την προχειρότητα που χαρακτηρίζει το σύνολο του νομοσχεδίου. Δεν είναι τυχαίο, κύριε Υπουργέ, ότι πραγματοποιήσατε τρεις βασικές αλλαγές μέσα σε λίγες ημέρες. Μέχρι την τελευταία στιγμή καταθέτετε τροποποιήσεις.

Εγώ είμαι ένας νέος Βουλευτής που τώρα μαθαίνει τη διαδικασία. Πάντως, δεν δικαιούται τώρα η Κυβέρνηση διά μέσου του Υπουργείου Παιδείας να μας ενημερώνει για αναδιατυπώσεις και τροπολογίες. Από τη μία αφαιρείτε τον όρο «μη πανεπιστημιακά» από τα άρθρα αλλά τον αφήνετε στην εισηγητική έκθεση υπονομεύοντας έτσι τον ίδιο τον νόμο.

Όπως εύστοχα σημείωσαν πολλοί ομιλητές η πολιτική σας δεν διέπεται από καμία συνέχεια. Αντί, λοιπόν, να διατηρήσετε το άρθρο 26 του ν.2817/2000 και στη συνέχεια ενισχύοντας τα ΤΕΙ να δώσετε ακαδημαϊκά κριτήρια μέσα από μία θεσμοθετημένη αξιολόγηση για να τα εντάξετε ξεκάθαρα στην ανώτατη εκπαίδευση εσείς καταργείτε τον περσινό νόμο, διευρύνετε την απόσταση μεταξύ ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Το μόνο που μπορεί να πει κανείς γι' αυτό το άρθρο είναι ότι

χαρακτηρίζεται από τη λέξη χάος. Η ίδια λέξη ισχύει και για την τακτική που έχετε ακολουθήσει μέχρι σήμερα.

Μιλήσατε, κύριε Υπουργέ, για πολιτική ηθική. Για μας πολιτική ηθική σημαίνει πρώτον διάλογος με τους φορείς ο οποίος ήταν ελλιπέστατος όπως διαπιστώσαμε στην Επιτροπή. Δεύτερον, σημαίνει ότι ακούω κάποια πράγματα και προσπαθώ να τα υλοποιήσω. Πολιτική ηθική σημαίνει αξιοκρατία που δυστυχώς σ' αυτό το σχέδιο δεν υπάρχει.

Η παιδεία είναι ένα εθνικό θέμα και αυτό δεν πρέπει να ισχύει μόνο στα λόγια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ύστερα από τις δύο τελευταίες δηλώσεις του κυρίου Υπουργού ότι το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφισθεί ως έχει καταλαβαίνει κανείς πως ό,τι και να προτείνει θα εξοστρακισθεί και το νομοσχέδιο θα ψηφισθεί ως έχει.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, για την ιστορία πρέπει να κάνουμε κάποια σχόλια έστω και αν δεν ληφθούν υπόψη. Παρετήρησα ότι σε πολλές ομιλίες υπογραμμίστηκε η σαφήνεια που διακρίνεται το πρώτο άρθρο. Τα τελευταία τριάντα χρόνια ασχολούμενος με την προϊστορία είχα την ευκαιρία να ερμηνεύω μη γραπτά μνημεία. Έτσι, έχω εξοικειωθεί με τις μεθόδους, τις πρακτικές της ερμηνείας.

Προσπάθησα, λοιπόν, να καταλάβω γιατί είναι σαφές και καθарό και δεν τα κατάφερα. Πιστεύω ότι πραγματικά υπάρχουν λέξεις στο πρώτο άρθρο, εκφράσεις και περιγραφές που κάθε άλλο παρά είναι σαφείς. Γι' αυτό αν κανείς κάνει μια προσέγγιση όχι νομικού χαρακτήρα ούτε γενετικού απλώς μια σημειολογική αλλά πρόχειρη στιγμιαία θα δει τα εξής:

Στην πρώτη παράγραφο λέτε ότι υπάρχουν δύο τομείς, συνιστούν, εντάσσονται στην ανώτατη παιδεία και είναι παράλληλοι. Αυτή η έκφραση υποκρύπτει μια διάκριση ακόμα και την τελευταία στιγμή ανάμεσα στον ένα τομέα που είναι τα πανεπιστήμια, οι Σχολές Καλών Τεχνών, τα Πολυτεχνεία και στον άλλον που είναι τα ΤΕΙ. Αυτό σημαίνει «παράλληλοι» ότι αυτά τα δύο στοιχεία, αυτοί οι δύο τομείς θα συνεχίζονται να πορεύονται σε παράλληλες κατευθύνσεις. Και αυτή η παραλληλία σημαίνει διάκριση. Άρα αν κανείς θέλει να ερμηνεύσει, εκεί πρέπει να καταλήξει, ότι δέχεστε έστω χωρίς να το καταλαβαίνετε μια διάκριση ανάμεσα στους δύο πυλώνες, στους δύο τομείς.

Επίσης λέτε ότι ο ρόλος και η αποστολή διαμορφώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν. Άρα σημαίνει ότι δεν εισάγονται άλλες διατάξεις που ανατρέπουν το ρόλο ή το βελτιώνουν ή εν πάση περιπτώσει τον προσανατολίζουν αλλού. Επομένως και εδώ υπολανθάνει μια άποψή σας ότι ναι, οι ρόλοι τελικά αυτών των δύο τομέων θα εξακολουθήσουν μεταξύ τους να είναι τελειώς διαφορετικοί.

Τελιώνω με ένα τρίτο στοιχείο. Εξακολουθεί το νομοσχέδιο να παλεύει και να μπερδεύεται με τη λέξη πανεπιστήμιο. Αφαιρείται η λέξη «πανεπιστημιακός», υπάρχει η λέξη πανεπιστήμιο, τα ανώτατα ιδρύματα θα χαρακτηρίζονται ως πανεπιστήμια ενώ τα ΤΕΙ θα χαρακτηρίζονται ως τεχνολογικά ιδρύματα, επομένως το νομοσχέδιο ιδιαίτερα στο πρώτο άρθρο του δεν είναι σαφές. Αφήνει ακόμα πολλούς τρόπους να ερμηνεύσει κανείς το νομοσχέδιο. Νομίζω ότι η ασάφεια του πρώτου άρθρου διατηρεί και ίσως κορυφώσει σε πιο επικίνδυνα σημεία το συγκρουσιακό χαρακτήρα όσον αφορά τη συζήτηση και τα σχόλια του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, αυτήν την ώρα δεν νομίζω ότι έχει νόημα περαιτέρω συζήτηση. Νομίζω ότι ισχύουν όλα όσα έχουμε πει στη συζήτηση επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ταλιαδούρος έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, από τη στιγμή που η Κυβέρνηση δεν θέλησε να προχωρήσει -και ευθύνεται γι' αυτό- στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ώστε να εισαχθεί η έννοια της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης η οποία θα επέλυε πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμε-

ρα με συνέπεια να βρίσκεται σε αναστάτωση η ακαδημαϊκή κοινότητα, νομίζω ότι το όλο το νομοσχέδιο θα μπορούσε να αποτελείται από ένα άρθρο, από μια διάταξη συμπληρωματική του ν. 2817, η οποία να πιστοποιεί ότι τα ΤΕΙ ανήκουν στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσης με διαφορετικό τον τεχνολογικό τους χαρακτήρα. Αυτό θα αρκούσε για να αποσαφηνιστεί το θεσμικό πλαίσιο.

Παράλληλα θα θέλαμε σε αυτό το άρθρο να υπάρχει διάταξη που να ρυθμίζει τη διαδικασία της αξιολόγησης των ιδρυμάτων. Και είναι κρίμα που εδώ και χρόνια τα ιδρύματα δεν αξιολογούνται. Και ευθύνεται γι' αυτό η σημερινή Κυβέρνηση.

Η αξιολόγηση είναι αναγκαία όχι για να τιμωρήσει ή για να καταδικάσει τα ιδρύματα, αλλά για να διαπιστωθούν οι ανάγκες των ιδρυμάτων, ανάγκες σε εργαστήρια, σε εκπαιδευτικό προσωπικό, σε υλικοτεχνική υποδομή. Τότε μπορεί να διασφαλιστεί και η απαραίτητη, η ανάλογη χρηματοδότηση από την πολιτεία.

Και εδώ έρχομαι στην τρίτη παρατήρησή μου. Η έννοια της αξιολόγησης συνδέεται με την έννοια της χρηματοδότησης. Χωρίς χρηματοδότηση από την πολιτεία, πώς θα αξιολογηθεί η ποιότητα των ιδρυμάτων; Χωρίς χρηματοδότηση δεν μπορεί να επιτευχθεί η ουσιαστική αναβάθμιση των ιδρυμάτων και η ουσιαστική ένταξή τους στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο 1 οδηγεί στην τυπική ένταξη των ιδρυμάτων στην ανώτατη βαθμίδα, όχι όμως και στην ουσιαστική τους αναβάθμιση. Και το κύριο ζήτημα δεν είναι μόνο τα ιδρύματα τυπικά να ανήκουν στην ανώτατη βαθμίδα, αλλά και ουσιαστικά. Γι' αυτό ζητούμε στο άρθρο 1 να συμπεριληφθεί διάταξη που να προβλέπει διαδικασία αξιολόγησης, για να υπάρχει η ουσιαστική δέσμευση της πολιτείας για χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Τα ιδρύματα, τα ΤΕΙ σήμερα παίρνουν το 1/3 απ' ό,τι λαμβάνουν τα πανεπιστήμια. Πρέπει κάποια στιγμή αυτή η αναλογία να κλείσει και παράλληλα θα πρέπει να αυξηθεί η χρηματοδότηση συνολικά στην ανώτατη εκπαίδευση της πατρίδας μας.

Οφείλει, λοιπόν, και αυτή είναι η παρατήρησή μου και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 1 να μπει όρος για τη διαδικασία της αξιολόγησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συζητούμενο νομοσχέδιο ο κύριος Υπουργός επέτυχε ένα ρεκόρ.

Κατορθώσατε, κύριε Υπουργέ, να στρέψετε εναντίον του νομοσχεδίου τους πάντες, ακόμη και αυτούς τους οποίους υποτίθεται ότι αναβαθμίζετε και ευεργετείτε. Κατορθώσατε και ένα άλλο ρεκόρ: Για πρώτη φορά, πέρα από κάποιες συνήθειες, πολλούς φορές, στο παρελθόν διαμαρτυρίες, κατεβάσατε στο πεζοδρόμιο πρυτάνεις, κατεβάσατε στο πεζοδρόμιο όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα η οποία κρατάει πράγματι ένα επίπεδο συμπεριφοράς διαφορετικό. Και όλα αυτά διότι με το νομοσχέδιο αυτό το οποίο φέρατε στη Βουλή, προσπαθείτε να συγκεκριάσετε αλληλοσυγκρουόμενες θέσεις και απόψεις. Πειραματίζεστε, παλινωδέιτε, υποχωρείτε, δέχεσθε πιέσεις. Απόδειξη ότι σε βασικά θέματα, ακόμη και στο βασικό χαρακτηρισμό του επιπέδου και του είδους και του προορισμού των ιδρυμάτων με τα οποία θέλετε να ασχοληθείτε, ακόμη και σ' αυτά φέρατε σήμερα τροποποίηση. Δηλαδή, ξεκινάτε μη γνωρίζοντας τι επίπεδο θέλετε για τα ΑΕΙ και τι επίπεδο θέλετε για τα ΤΕΙ. Και αν αυτό το οποίο φέρατε εδώ δεν είναι αποτέλεσμα συναλλαγής ή πίεσης ή υποχωρήσεων ή δεν ξέρω ποιας άλλης διαδικασίας, πείτε μας και ερμηνεύστε μας και χαρακτηρίστε μας τι είναι επίπεδους.

Κύριε Υπουργέ, προηγουμένως ο συνάδελφος ο κ. Γκεσουλής θέλησε να καθησυχάσει τους ενδιαφερομένους, τους αποφοίτους και τους φοιτητές των ΑΕΙ να μη φοβούνται, διότι δεν κινδυνεύουν.

Κύριε συνάδελφε, το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι ο φόβος των φοιτητών. Ο φόβος και ο κίνδυνος αφορά το επίπεδο της ελληνικής εκπαίδευσης. Σήμερα, οι απόφοιτοι όλων και κυρίως των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Ελλάδος

χαίρουν μεγίστης εκτιμήσεως παγκοσμίως. Γύρισα χαράματα σήμερα από το εξωτερικό από τη Γερμανία και πραγματικά είναι να υπερηφανεύεται κανείς για την αποδοχή στο εξωτερικό του επιπέδου σπουδών των αποφοίτων των πανεπιστημίων μας και των άλλων ιδρυμάτων μας.

Εδώ τι κάνετε; Αντί να αναβαθμίσετε τα ΤΕΙ, υποβαθμίζετε τα ΑΕΙ. Και στα ΑΕΙ υπάρχουν προβλήματα και χρήζουν μιας υποστηρίξεως για να καλύψουν κενά τα οποία δεν τους επιτρέπουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους ως Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Δεν υπάρχει καμία συντεχνιακή άποψη και καμία συντεχνιακή επιδίωξη σε όλους εμάς οι οποίοι αρνούμαστε την ορθότητα αυτού του νομοσχεδίου. Τρέμουμε στη σκέψη για το τι θα γίνει σε λίγο, μετά την εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου. Και λυπούμαι, διότι οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας νομίζουν ότι έχουν χρέος, παρά τα όσα συζητούμε εκτός της Αιθούσης αυτής, να σας υποστηρίξουν.

Σε λίγο, λοιπόν, θα εφαρμοστεί αυτό το νομοσχέδιο. Οι Έλληνες απόφοιτοι των ΑΕΙ και των ΤΕΙ δεν θα χαίρουν εκείνης της εκτιμήσεως, δεν θα έχουν εκείνη την ανέλιξη, δεν θα έχουν εκείνη την αποδοχή μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη κατ' αρχήν και εν συνεχεία σε όλο τον κόσμο, την οποία έχουν σήμερα. Αυτό, λοιπόν, τρέμω εγώ και αυτήν τη στιγμή εκφράζω την αντίθεσή μου, διότι δεν μας λέτε κατ' αρχήν πώς θα πετύχετε την ουσιαστική και όχι την κατ' απονομή δια νόμου αναβάθμιση και ανωτατοποίηση των ΤΕΙ. Δεν ξέρω αν έχετε υπόψη σας, αν έχετε πάει, εκτός από τις γνωστές εκδηλώσεις που γίνονται πάντοτε και εμφανίζονται στον Υπουργό τα πάντα ρόδινα, σε ένα εργαστήριο ενός ΤΕΙ. Λυπούμαι διότι τελευταία, με αυτό το πρόβλημα που προέκυψε με τους κινδύνους από τη ραδιενέργεια από τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία, εξετέθησαν ΤΕΙ τα οποία βγήκαν με κάτι παιδαριώδη μηχανήματα και έκαναν μετρήσεις και έβγαζαν το ένα ΤΕΙ ότι υπάρχει κίνδυνος και το άλλο, ότι δεν υπάρχει. Την ίδια ώρα ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ για να μπορέσει να αποφανθεί κατά τρόπο σοβαρό και επιστημονικό πήρε δείγματα και χρειάστηκε δύο μήνες ειδικές έρευνες στα δικά του μοναδικά εργαστήρια για να αποφανθεί αν υπάρχει ή δεν υπάρχει κίνδυνος, ακόμη και στον τόπο όπου συνέβησαν τα όσα συνέβησαν στους βομβαρδισμούς της Σερβίας.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι σήμερα τα ΤΕΙ οδηγούνται με αυτήν τη νοοτροπία την οποία αποπνέει το νομοσχέδιό σας σε μια λανθασμένη άποψη ότι με τους νόμους μπορούν να αναβαθμιστούν. Εμπαίζονται οι απόφοιτοι. Εγώ είμαι στο πλευρό των αποφοίτων των ΤΕΙ, γιατί χρειάζεται η βοήθεια προς αυτούς, η αναβάθμιση των ιδρυμάτων σε υποδομή, σε διδασκομένη ύλη, σε προσωπικό και όλα αυτά δεν τα προβλέπει το νομοσχέδιο. Αντίθετα, βάζετε μια ωρολογιακή βόμβα για το μέλλον διότι ανωτατοποιείτε κατά το χαρακτηρισμό τα ΤΕΙ και δίνετε ένα διάστημα εν συνεχεία μιας πενταετίας για την αξιολόγησή τους. Και σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Εάν από την αξιολόγηση προκύψουν ότι κάποια ιδρύματα δεν έχουν τις προϋποθέσεις των ανωτάτων ιδρυμάτων τι θα τα κάνετε; Θα τα υποβαθμίσετε μετά από πέντε χρόνια; Τους σπουδαστές οι οποίοι θα έχουν βγει ως πτυχιούχοι ανωτάτων ιδρυμάτων θα τους πείτε ότι έχουν πτυχίο κατωτέρας βαθμίδας; Καταλαβαίνετε τι θα γίνει μετά από πέντε χρόνια ή κατά τη διάρκεια της πενταετίας;

Και ένα τελευταίο και τελειώνω. Είμαι μηχανικός και είμαι μάχιμος μηχανικός της εφαρμογής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τώρα με το ασυμβίβαστο που ψηφίσαμε, δεν θα είστε για πολύ!

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κάνετε ένα μεγάλο λάθος, κύριε Υπουργέ. Καταστρέφετε την απαραίτητη πυραμίδα μεταξύ των αποφοίτων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μέχρι των αποφοίτων της ανωτάτης εκπαίδευσης. Εγώ θα περίμενα μαζί μ' αυτό το νομοσχέδιο να φέρετε το υποκατάστατο των ιδρυμάτων τα οποία ιδρύθηκαν πριν από χρόνια με το σκεπτικό να καλύψουν αυτό το κενό. Δημιουργείτε πρόβλημα και υπονομεύετε την παραγωγή, κύριε Υπουργέ. Γι' αυτό προηγουμένως ο κ. Σιούφας επιτυχώς σας είπε, ότι δεν είναι το θέμα να φέρετε μια λεκτική τροποποίηση. Αυτές οι τροποποιήσεις που φέρνετε εδώ επηρεάζουν όλη τη δομή του νομοσχεδίου και έχουν επιπτώσεις και σε άλλους τομείς οι οποίοι κατ' αρχήν δεν είναι της

δικής σας αρμοδιότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Υπουργέ, απευθύνοντας σε σας μια έκκληση. Αποσύρτε αυτό το νομοσχέδιο. Ελάτε σε μια ειλικρινή συνεννόηση, σε ένα διάλογο με τα ιδρύματα, με τους επιστημονικούς φορείς με τα ΤΕΙ, με τους επιστημονικούς συμβούλους του κράτους και της Κυβερνήσεως, εννώ τους φορείς και όχι κάποιους συμβούλους ως άτομα, και όλοι μαζί να συντάξουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο να ικανοποιεί και όσους φοιτούν στα ΤΕΙ και όσους φοιτούν στα ΑΕΙ. Δεν κάνουμε διακρίσεις ούτε θέλουμε να αποδώσουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Χαϊτίδη, διαμαρτύρονται συνάδελφοί σας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: ...συντεχνιακές προτεραιότητες, αλλά όπως σας εξήγησα και πιστεύω ότι ήμουν συγκεκριμένος, με όλα όσα προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο, βλέπτε όχι μόνο την παιδεία, αλλά βλέπτε και την παραγωγή και την ηρεμία στην ελληνική κοινωνία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να σας πω ότι, επειδή λείπατε, κύριε Χαϊτίδη, αυτά που επισημαίνετε ως καινοφανή ειπώθηκαν σε αυτήν την Αίθουσα την περασμένη Τετάρτη, 9 του μηνός: και η άρση του μη πανεπιστημιακού και η επέκταση της μεταβατικής περιόδου έως το 2008. Επομένως δεν θεωρώ τίποτε άλλο, παρά ότι απλώς η απουσία σας σάς κάνει να νομίζετε ότι εμφανίστηκαν σήμερα στην Αίθουσα, ενώ αποτέλεσαν αντικείμενο της συνεδριάσεως της Τετάρτης 9 του μηνός. Δεν χρειάζεται να παρακολουθεί κανείς, αλλά δεν χρειάζεται να δημιουργούνται και εντυπώσεις ότι δήθεν τώρα εμφανίστηκαν.

Δεύτερον, κατ' ουσίαν όλη η μέχρι τώρα συζήτηση αφορούσε αυτό το άρθρο, επομένως όλα τα επιχειρήματα έχουν αναπτυχθεί. Για λόγους τάξεως και οργάνωσης της συζήτησης και των εκατέρωθεν επιχειρημάτων στη συνέχεια, θα ήθελα να τονίσω ότι ένα νομοσχέδιο δεν επιλύει μόνο ζητήματα που έχουν αναπτυχθεί στο Κοινοβούλιο, αλλά και σε θέσεις που έχουν αναπτυχθεί εκτός Κοινοβουλίου από τους ενδιαφερόμενους φορείς.

Θυμίζω, λοιπόν, ότι η θέση της συνόδου των πρυτάνεων, όπως διαμορφώθηκε στο τέλος του κύκλου του διαλόγου, Σάββατο 17 Μαρτίου, ήταν η ένταξη των ΤΕΙ στα πανεπιστήμια και η μετατροπή τους σε πανεπιστημιακές σχολές. Άρα λέμε –γιατί είμαστε πράγματι καθαροί, είμαστε συγκεκριμένοι και θέλουμε να είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στον τόπο– ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Κυβέρνηση αυτή, δεν υιοθετεί αυτήν την άποψη. Κατά τούτο, κύριε Χουρμουζιάδης, σαφέστατα το «παράλληλος» εκφράζει ότι ο κάθε τομέας ο πανεπιστημιακός και ο τεχνολογικός, έχει τη δική του ιστορία, τη δική του διαδρομή, τη δική του προοπτική και σ' αυτή θητεύει, αυτήν υπηρετεί και αυτήν προάγει.

Δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία ότι η σαφήνεια του νόμου προκαλεί τις περιστασιακές εντάσεις. Αυτή, όμως, η σαφήνεια δεν χρειάζεται να «δαμονολογείται» σ' ένα άλλο επίπεδο: Δεν αλλάζουν τα επαγγελματικά δικαιώματα. Αυτό έχει κατοχυρωθεί από παντού. Κανείς ποτέ όμως –και τόσο αναλυτικά έχει γίνει συζήτηση– δεν θεωρήσε ότι υπάρχει εξίσωση των πτυχίων είτε σε αυτήν τη διατύπωση του νόμου είτε ακόμη περισσότερο όταν ξέρει η Βουλή ότι έχουμε συνδέσει αυτήν την αντίληψη μας περί της μη εξίσωσης με την αποδοχή της προτάσεως των πρυτάνεων για την αναγνώριση των πενταετών κύκλων σπουδών σε επίπεδο master. Εφόσον καλύπτουν ορισμένες προϋποθέσεις –το αδιόριστο της συνέχειας, την αναδιάρθρωση των σπουδών και την εξεύρεση της συγκεκριμένης αυτής διατύπωσης για τις υπάρχουσες πενταετείς σχολές– θα υπάρξει αμέσως επόμενη ρύθμιση αυτών των θεμάτων. Άρα, ούτε στην παρούσα μορφή υπάρχει εξίσωση –είναι βαρύ λάθος να το λέμε, γιατί ποτέ κανείς δεν μίλησε γι' αυτό– ούτε σε αυτήν κατά μείζονα λόγο την προοπτική.

Επομένως, επειδή με εξαντλητικό και ουσιαστικό τρόπο αυτά τα

θέματα έχουν αποτελέσει το πιο ουσιαστικό κομμάτι της έως τώρα συζήτησης, δεν επεκτείνονται σε άλλη επιχειρηματολογία, παρά μόνο στο ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου ως έχει είναι κατάκτηση της χώρας, είναι ενσωμάτωσή της στους άλλους δεκατέσσερις ως οργανικό κομμάτι ενός ενιαίου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου, είναι πράξη εκπαιδευτικής, πολιτικής και ηθικής δικαιοσύνης, την οποία οφείλουμε στη νέα γενιά του τόπου και στην ανώτατη εκπαίδευση. Γι' αυτό ζητούμε να ψηφιστεί ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Καλέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τώρα θα σας μιλήσω όρθιος και θα προσπαθήσω να σας ομιλήσω και ορθώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πάντα ορθώς ομιλείτε, κύριε Καλέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Προηγουμένως, όμως, με αδικήσατε, διότι δεν μου δώσατε το λόγο, γι' αυτό και δεν σηκώθηκα όρθιος.

Θα συνεχίσω, λοιπόν, ακριβώς από το σημείο που έκλεισε την αναφορά του ο κύριος Υπουργός. Είπε ότι η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου είναι πράξη συνέπειας. Ο κ. Αρσένης, όμως, τι μας είπε προηγουμένως; Το έχω γραμμένο επακριβώς: «Δεν είναι αυτό –δηλαδή η ψήφιση του νομοσχεδίου– συνέχεια πολιτικής, όπως συχνά συμβαίνει στον τόπο μας με τα νομοθετήματα». Το ίδιο δηλαδή το κόμμα του και ο προηγούμενος προκάτοχός του Υπουργός αρνούνται ως πράξη συνέπειας την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Αλλά θα ήθελα να πω επί της ουσίας του άρθρου 1, για να αφήσουμε όλα τα προηγούμενα, τα εξής: Για να δούμε αν όντως αξίζει να ψηφίσει κανείς αυτό το άρθρο. Δεν λέω ότι δεν συμπεριλαμβάνει μέσα αυτό που εμείς θα επιθυμούσαμε ως πρωταρχική αρχή αξιοκρατίας, την αξιολόγηση. Και αφήνω στην πάντα όλα αυτά για τα είδη των αξιολογήσεων, που τα ακούσαμε και τα ξανακούσαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και που εγώ δεν τους δίνω τη σημασία που θέλει να τους δώσει ο κύριος Υπουργός.

Για να δούμε, λοιπόν, αν όντως το άρθρο 1 για τη διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης στέκει και λογικά και μήπως άραγε εμείς δεν καταλαβαίνουμε, αλλά όντως συμβαίνει αυτό που λέει ο κύριος Υπουργός. Ξεκαθαρίζει τους ρόλους και αναθέτει –αν θέλετε– τα ιδιαίτερα εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες έτσι, ώστε να μην μπλέκονται οι δύο τομείς, αφού δική σας επιλογή είναι να θέλετε δύο τομείς στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και μάλιστα με ρόλους διακριτούς.

Για να δούμε ποιοι είναι αυτοί οι διακριτοί ρόλοι. Λέτε ότι πρώτον, τα ιδρύματα του πανεπιστημιακού τομέα δίνουν έμφαση στην προαγωγή και ανάπτυξη της επιστήμης, στη βασική και εφαρμοσμένη έρευνα κλπ. Στη συνέχεια, εκεί που γίνεται λόγος για τα ιδρύματα του τεχνολογικού μη πανεπιστημιακού τομέα, δηλαδή τα ανωτατοποιημένα ΤΕΙ, μετά την ψήφιση του νόμου, στο λήμμα 3 αυτής της παραγράφου, συνδυάζουν την ανάπτυξη του κατάλληλου θεωρητικού υπόβαθρου κλπ. –λεξιμαγειές όλα αυτά– ενώ παράλληλα διεξάγουν τεχνολογική έρευνα.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ, και μπορείτε να πάρετε το λόγο και να μου απαντήσετε. Η τεχνολογική έρευνα ποια διαφορά έχει από την εφαρμοσμένη έρευνα των πανεπιστημίων –εγώ ως μαθηματικός θα σας έλεγα– αν δεν είναι υποσύνολο αυτής της έρευνας; Άρα και τα πανεπιστήμια με τον όρο εφαρμοσμένη έρευνα μπορούν να διεξάγουν τεχνολογική έρευνα.

Αλλιώς γιατί έχετε βάλει σ' αυτήν την κατηγορία τα πολυτεχνεία; Δεν είναι τεχνολογικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και μάλιστα δεν χρήζουν άλλου προσδιορισμού και έχουν και την ιστορία και τη συνέχειά τους στο χρόνο; Και έχουν κάνει και έρευνες και μάλιστα πολλά από αυτά είναι περήφανα για το ερευνητικό τους έργο δεκαετίες τώρα;

Άραγε τα ΤΕΙ που θα έρθουν να κάνουν τώρα την τεχνολογική έρευνα, αυτή η έρευνα δεν είναι κομμάτι της εφαρμοσμένης; Άρα δεν θα μπορούν να της βάλουν την ταμπέλα «εφαρμοσμένη έρευνα» και να έχουμε δηλαδή σύγχυση άμεση και λεκτική και εννοιολογική και αν θέλετε και εκπαιδευτική και ερευνητική

ανάμεσα σ' αυτά τα δύο; Πού είναι οι διακριτοί και οι διακεκριμένοι ρόλοι τους οποίους επικαλείσθε;

Δεύτερον, γι' αυτόν τον τίτλο «μεταφέρουν», το έλεγα στον κύριο Υφυπουργό προηγουμένως και μου έλεγε «μα, έτσι γράφουν και στις προηγούμενες θεσμικές αναφορές που αναφέρονται στα ΤΕΙ».

Ακούστε, λοιπόν, τη φράση: «Τα ΤΕΙ» -εννοούνται τα ιδρύματα αυτά- «μεταφέρουν, χρησιμοποιούν και προάγουν σύγχρονη τεχνολογία». Το «χρησιμοποιούν και προάγουν σύγχρονη τεχνολογία», το καταλαβαίνω. Το «μεταφέρουν τεχνολογία» μπορώ να το καταλάβω. Αλλά το «μεταφέρουν τεχνολογία»; Πού την πάνε; Μεταφέρουν τεχνολογία; Η τεχνολογία είναι ένα συγκεκριμένο θέμα, συγκεκριμένο αντικείμενο. Την παίρνουν, λοιπόν, τα ιδρύματα αυτά. Για ξεκαθαρίστε τα αυτά, μια και λέτε ότι πάμε σε ρόλους διακριτούς.

Να, λοιπόν, σας αποδεικνύω ότι με όλα αυτά που λέτε θα γίνει αυτό που σας είπε η κα Μπενάκη, που κάθεται κοντά μου τώρα, στην πρωτολογία της απόψε. Και θα έχουμε μπλέξιμο ουσίας, που δεν θα ξεμπλέκεται ούτε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας ανάμεσα στους δύο τομείς όσον αφορά το είδος της έρευνας που κάνουν. Και γι' αυτό δικαίως φωνάζουν τα πανεπιστήμια σήμερα.

Από την άλλη πλευρά, νομίζω ότι τα αντικείμενα με τα οποία πάτε ως αντικείμενα εκπαιδευτικής και ερευνητικής ενασχόλησης να εφοδιάσετε τα δεύτερα, σε αντιδιαστολή με τα πρώτα, κάθε άλλο παρά ξεμπλέκουν, αλλά περιπλέκουν επικίνδυνα την κατάσταση.

Είπατε προηγουμένως ότι η σύνοδος των πρυτάνεων της 17ης του προηγούμενου μηνός σας είχε πει ότι θέλει να εντάξει τα ΤΕΙ στα πανεπιστήμια. Με το να λέτε σήμερα ότι απορρίπτουμε αυτήν τη λύση, τι πετυχαίνετε;

Να, πριν από λίγο ανακοινώθηκε ότι κλείνει και το Πανεπιστήμιο Αθηνών για τέσσερις ημέρες, που ήταν το τελευταίο κάστρο και οχυρό της, τέλος πάντων, αντίθετης άποψης.

Αλλά προσέξτε με, ένα λεπτό: Όταν καλέσαμε τους πρυτάνεις και τους προέδρους των Τ.Ε.Ι. στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ο Πρόεδρος του Τ.Ε.Ι. Κρήτης -και ξέρετε για ποιον ομιλώ και ξέρετε τις απόψεις του- βγήκε στο Βήμα και όταν του κάναμε την ερώτηση γι' αυτήν ακριβώς την πολιτική, δηλαδή για την πρόταση των πρυτάνεων να πάρει τα Τ.Ε.Ι. και να τα εντάξει ως μονάδες ολοκληρωμένες, πανεπιστημιακές -όπως έχει γίνει σε πάρα πολλές χώρες- στο εσωτερικό των πανεπιστημίων, ξέρετε τι είπε; Δεν το απέρριψε. Αλλά είπε: «ναι, αυτά τα συμφωνήσαμε οι πρόεδροι των Τ.Ε.Ι. με τους πρυτάνεις των Α.Ε.Ι. πριν τέσσερα χρόνια και δεν ξέρω πού πήγε αυτή η συμφωνία και γιατί δεν την εκμεταλλεύθηκε η Κυβέρνηση». Είναι γραμμένο στα Πρακτικά αυτό.

Δηλαδή, αν υπήρχε συμφωνία πριν από τέσσερα χρόνια, γιατί δεν σταθήκατε πάνω σ' αυτήν, αλλά τώρα κομπάζοντας την απορρίπτετε έτσι, ως μια άλλη πολιτική; Φοβούμαι, για να δικαιώσετε τον κ. Αρσένη και όλους εμάς από δω, που πρώτοι σας είπαμε ότι δεν είναι συνέχεια πολιτικής αυτή από κυβέρνηση σε κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Σιούφας για προτασόμενη δευτερολογία και δευτερολογία ο κ. Χαϊτίδης.

Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω παρακολουθήσει ολόκληρη τη συζήτηση, αλλά μένω μόνο στην τοποθέτηση την οποία έκανε ο κύριος Υπουργός για να στηρίξει το άρθρο 1, που αποτελεί και την καρδιά του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Περιμένα να ήταν και περισσότερο συγκεκριμένος και ουσιαστικός στην υποστήριξη αυτού του νομοθετήματος ο κύριος Υπουργός.

Μένω με την αίσθηση ότι λείπει το συγκεκριμένο, λείπει το σαφές και περιοριζόμαστε σε επιφάνεια, απλά και μόνο για να φύγουμε από τα δύσκολα, να φανεί προς την κοινωνία, προς την παιδεία, προς τη νεολαία ότι κάτι κάνουμε σε έναν τομέα που οι επιδόσεις της χώρας υστερούν, την κατατάσσουν τελευταία και που έπρεπε να είναι η ατμομηχανή της πορείας προς

το μέλλον.

Είναι δική σας επιλογή, κύριε Υπουργέ. Αλλά, αν κατάλαβα καλά, είναι τόσο περιπεπλεγμένα τα πράγματα, που μόνον ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα μπορούσε να δικαιώσει αυτό το οποίο έχει λεχθεί, ότι η περίπλοκος περιπλοκή περιεπλόκη δια περιπλόκων περιπλεγμένων περιπλοκών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπυρόπουλος έχει το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, και από την τοποθέτηση του κ. Σιούφα θεωρώ ότι η Νέα Δημοκρατία δεν τολμά να αποσαφηνίσει τη θέση της στο άρθρο 1.

Νομίζω ότι σε καμία περίπτωση δεν είναι ούτε μπλεγμένο ούτε ασαφές. Είναι πάρα πολύ καθαρό. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την ύπαρξη δύο τομέων στην ανώτατη εκπαίδευση: Πανεπιστημιακός τομέας - τεχνολογικός τομέας; Αυτό είναι σαφές, το έχουν καταλάβει όλοι.

Δεύτερον: Να σας πούμε γιατί δεν συμφωνούμε στην ψευδή-πίγραφη θέση κάποιων, ότι ενδεχόμενα μία ανωτατοποίηση, μέσα από την ένταξή τους στον πανεπιστημιακό τομέα και μέσα από τη διαδικασία αξιολόγησης, λύνει το θέμα;

Πρώτα πρώτα υπάρχει διαφωνία σε σχέση με τη βασική μας θέση, ότι απαιτούνται δύο παράλληλοι τομείς. Ένας λόγος είναι αυτός.

Και ένας δεύτερος λόγος: Αυτή η θέση δεν νομίζω ότι για όλους σας υποκρύπτει πάγια θέση για την κατάργηση όχι μόνο του ενός τομέα, αλλά την κατάργηση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, όπου διανθίζεται βέβαια -και δεν μπορώ να κατηγορήσω όλους σας, όσοι υποστηρίζετε κάτι τέτοιο, αλλά για συγκεκριμένες αντιλήψεις που δεν αφορούν μόνο τους διδάσκοντες -το μέρος της εκπαίδευσης δεν αφορά μόνο αυτούς, αφορά και αυτούς- αλλά αφορά την παραγωγική διαδικασία, αφορά την πολιτεία.

Εμείς προτείνουμε η πολιτεία να αποδεχθεί ότι υπάρχουν δύο τομείς στην ανώτατη εκπαίδευση: Ο πανεπιστημιακός και ο τεχνολογικός.

Νομίζω λοιπόν, ότι το άρθρο 1 είναι απόλυτα σαφές και βέβαια η ψήφισή του ή η καταψήφισή του είναι δηλωτική της θέσης που έχουμε. Και ας μην επιχειρούμε να υποκρύψουμε την αντίθεσή μας με την ύπαρξη δύο ξεχωριστών τομέων, διανθίζοντας ή αποσιωπώντας ή υποκρύπτοντας, αν θέλετε, αυτή μας τη θέση, λέγοντας ότι μπορεί να υπάρξει άλλη διαδικασία ή επιχειρώντας να πούμε ότι υπάρχει ασάφεια σε σχέση με τη διαδικασία της προαγωγής της έρευνας. Δεν νομίζω. Με μεγάλο σεβασμό στους πανεπιστημιακούς δασκάλους, και η έρευνα, ξέρετε, δεν αφορά κυρίως τους δασκάλους, αφορά το μέλλον της τεχνολογίας, το μέλλον της εκπαίδευσης, το μέλλον των επόμενων γενιών. Ας απεμπλακούμε τουλάχιστον σε αυτό το επίπεδο -νομίζω ότι το κάνουμε όλοι και έχουμε χρέος να το κάνουμε- από μικρά ή μεγαλύτερα συμφέροντα, από μικρές ή μεγαλύτερες προσδοκίες για τη διαχείριση της εξουσίας ή των πακέτων της έρευνας, αλλά να δούμε την έρευνα στην κατεύθυνση της αξιοποίησής της προς όφελος της νεολαίας και προς όφελος της ελληνικής οικονομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, λυπούμαι διότι θα διαψεύσω σε δύο σημεία τον κύριο Υπουργό.

Κατ' αρχήν, κύριε Υπουργέ, ήμουν και στην προηγούμενη συνεδρίαση και συζήτηση. Αναγνωρίζω ότι έχοντας στο μυαλό σας όλον αυτό τον κυκεώνα των διαδοχικών τροποποιήσεων που επιφέρετε, δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζετε -και φυσικά και ανθρωπίνως δεν είναι δυνατόν να γνωρίζετε- σε μία Αίθουσα και επί πολλές ώρες ποίοι είναι και ποίοι δεν είναι. Απορώ, όμως, για το επίπεδο της απαντήσεώς σας, το οποίο προφανώς αποδεικνύει αδυναμία να απαντήσετε επί της ουσίας των όσων ανέφερα εγώ προηγουμένως και απαντάτε κατά ένα τρόπο, ο οποίος νομίζω ότι δεν σας τιμά.

Δεύτερον, αναφέρομαι σε όσα δεν προλάβετε, δεν ξέρω αν αύριο τα τροποποιήσετε στο άρθρο 1. Είπατε προηγουμένως

ότι δεν διαταράσσετε τα επαγγελματικά δικαιώματα και επομένως δεν δημιουργείτε κανένα πρόβλημα.

Σας διαβάζω τι λέτε. Περιορίζετε τους μεν αποφοίτους ΑΕΙ στην έρευνα, τους δε αποφοίτους των ΤΕΙ στην πρακτική εφαρμογή. Και σας ερωτώ: Έχετε τις αντίστοιχες θέσεις για να απασχοληθούν επαγγελματικά στην έρευνα οι δεκάδες χιλιάδες κάθε χρόνο απόφοιτοι των ΑΕΙ; Και με αυτήν τη διατύπωση, τη σαφή πράγματι, όπως είπατε προηγουμένως, στερείτε από τους αποφοίτους ΑΕΙ το δικαίωμα να είναι επαγγελματίες εφαρμογής; Σε ποια ερευνητικά ιδρύματα θα τους απασχολήσετε, όταν ακόμα και σήμερα τα πανεπιστήμια παραπονούνται ότι δεν έχουν τη δυνατότητα της έρευνας, την υποδομή, την οικονομική υποστήριξη;

Επομένως, εδώ ανοίγετε τους ασκούς του Αιόλου, κύριε Υπουργέ, διότι όλα αυτά τα οποία διατυπώνετε φοβούμαι ότι από πολλές πτέρυγες δεν έχουν επισημανθεί. Με αυτές τις δύο επισημάνσεις και αναφορές μου, σας επισημαίνω ότι ανοίγετε τους ασκούς του Αιόλου και θα έρθουν μεθαύριο σε εφαρμογή αυτών των προτάσεων και των προβλέψεων σας κάποιοι και θα λένε, ότι μόνο εμείς θα εργαστούμε στην εφαρμογή και εσείς οι υπόλοιποι πηγαίνετε στην έρευνα και θα δούμε εκεί τι θα κάνετε, κύριε Υπουργέ. Ουσιαστικά, δηλαδή, θα περιορίσετε προϊόντος του χρόνου τους αποφοίτους των ΑΕΙ, διότι αυτοί δεν θα μπορούν να έχουν επαγγελματική αποκατάσταση.

Ήθελα να σας παρακαλέσω με κάθε καλή πίστη, δείτε από την αρχή το Ν/Σ, κύριε Υπουργέ. Αυτήν τη στιγμή δεν ομιλώ κάνοντας δομική Αντιπολίτευση, όπως θα έλεγε και ο κ. Σημίτης. Αυτήν τη στιγμή ανησυχώ γιατί βλέπω που οδηγείται η παιδεία με όλα αυτά τα οποία διάφοροι σύμβουλοί σας σας έχουν εισηγηθεί. Και σας καλώ για το καλό του τόπου –πιστεύω ότι και εσείς το θέλετε– δείτε ξανά αυτό το νομοσχέδιο. Και φυσικά δεν είναι δυνατόν με τέτοιες διατάξεις και τέτοια προοπτική να συμφωνήσω με την υπερψήφισή του, γι' αυτό και το καταψηφίζω και κάνω έκκληση και σε σας να το επανεξετάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου: «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής».

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί του άρθρου αυτού της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, οι υπογράφοντες Βουλευτές προτείνουμε τη διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί του άρθρου 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Με τιμή
Καλός Γεώργιος
Παπαδόπουλος Μιχάλης
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
Ταλιαδούρος Σπύρος
Λέγκας Νικόλαος
Δαβάκης Αθανάσιος
Σαλμάς Μάριος
Τζαμτζής Δάνης
Σκρέκας Θεόδωρος
Λιάσκος Αναστάσιος
Βαρίνος Αθανάσιος
Μπέζας Αντώνιος
Αγγελής Ανέστης

Δεικτάκης Γεώργιος
Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος
Σπύρου Σπύρος
Χαϊτίδης Ευγένιος
Γαρουφαλιάς Γεώργιος
Βλάχος Γεώργιος
Ρεγκούζας Αδάμ
Σιούφας Δημήτριος
Μπενάκη Άννα
Νεράντζης Αναστάσιος»

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Γεώργιος Καλός. Παρών.
Ο κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος. Παρών.
Ο κ. Αναστάσιος Σπηλιόπουλος. Παρών.
Ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης. Παρών.
Ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος. Παρών.
Ο κ. Νικόλαος Λέγκας. Παρών.
Ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης. Απών.
Ο κ. Μάριος Σαλμάς. Απών.
Ο κ. Ιορδάνης Τζαμτζής. Παρών.
Ο κ. Θεόδωρος Σκρέκας. Παρών.
Ο κ. Αναστάσιος Λιάσκος. Παρών.
Ο κ. Αθανάσιος Βαρίνος. Παρών.
Ο κ. Αντώνιος Μπέζας. Παρών.
Ο κ. Ανέστης Αγγελής. Παρών.
Ο κ. Γεώργιος Δεικτάκης. Παρών.
Ο κ. Ελευθέριος Παπαγεωργόπουλος. Παρών.
Ο κ. Σπυρίδων Σπύρου. Παρών.
Ο κ. Ευγένιος Χαϊτίδης. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Για την ιστορία διαβάζω ότι υπέγραψε ο κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς, ο κ. Γεώργιος Βλάχος, ο κ. Αδάμ Ρεγκούζας, ο κ. Δημήτριος Σιούφας, η κα Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα και ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10') λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(Δ Ι Α Κ Ο Π Η)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή αίτηση της εισαγγελικής αρχής για την άρση της ασυλίας του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Πάγκαλου.

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική Εργασία, ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 1 και συνέχιση της συζήτησης επί των υπολοίπων άρθρων του σχεδίου νόμου: «Διάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και ρύθμιση θεμάτων του τεχνολογικού τομέα αυτής», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 12.20'.

